

E
I
N
-
S
T
E
I
N

12

Gyönk

Edit

EIN * STEIN

A Tolnai Lajos Kéttannyelvű Gimnázium Diáklapja
1997. június, VII. évf. 12. szám

Impresszum

Címzetes főszerkesztő: Fonyódi Péter (4.b)

Irodalmi főszerkesztő: Tóth Hajni (3.b)

Technikai főszerkesztő: Palásti Gyuri (öccé)

Grafikai főszerkesztő: Prémusz Viki (2.b)

Főkötényi: Feketéné Bíró Katalin

DÖ TÍM:

Nagy Dávid, Torma Béla, Frei Nándor (4.b) Horváth Brigi, Bankós Terka (5.c)

Farkas Bözse, Tóth Roland (3.b) Balassa Gábijó, Badics Beáta, Fülöp Rózsa,

Neumann Kriszti, Pogrányi Maris, Prémusz Viki, Vass Éva, Koleszár Ildikó (2.b)

Lénárt Gábor (3.a) Dömötör Orsi (1.b) Somogyi Ildikó (2.a)

Klippel Vili, Takács Edina, Valkó Cergő, Kálóczi Nóra (1.a)

Külső munkatársak: Nyíró Szabina (4.b) Könyv Ági (4.c) Zakariás László, Badics Barbara, Asztalos Lilla, Kiss Balázs (volt TLG-sek) Szabó Niki (1.b) Barta Tamás (3.a)

Nagy Noémi, Régi Gabi (5.c) Kőhalmi Éva, Gaál Sylvia, Simon Zsuzsi (3.b)

Hóger Anett, Gulyás Ilona (4.a) Homolya Henrik, Forster Móni, Fekete Rita (4.b)

Rajzoló: Neumann Kriszti, Szokodi József (2.b) Barta Tamás (3.a) Kálóczi Nóra (3.a)

Korrektur: Magister Gerald Lang, Dr. Gerald Hühner, Sarah Gordon Keith

Köszönet: A Bábolnai Nyomdának és Valkó Ferencnek, Schmidt Ibolya Tanárnőnek, Daubner Tanár Úrnak és Hum Tanárnőnek, Kemler Vali néninek a környék még mindig legjobb virslijéért és a csodás krumplisalátájáért,

a Süddeutsche Zeitung TLG-s munkatársainak, Halász Rolandnak és Tóth Baláznak a hétvégén nyújtott segítségükért, továbbá minden kedves támogatóknak.

Külön köszönetet szeretnénk mondani Garai Igazgató Úrnak mindennemű segítségéért.

SZPONZOROK:

Gyulaj Rt. Tamási

Kemler söröző

Dr. Tóth György (A Hajni apukája!)

PART

Agram (Gyöng)

Lénárt Gábor szülei

Szabó Lacika szülei

Thermo Kft.

Héliosz

Bevezető

Azt hiszem, életem legnehezebb cikke előtt állok. Amikor ezeket a sorokat olvassátok, már teljes rendezettségében előttetek áll a „kis Édes“, de egyelőre Mi még csak a végeláthatatlan újságos-hétvége forgatagában alakítjuk minél tökéletesebbre a már 12. „életévében“ járó újságot. A pubertáskori változások Őt sem kerülték el, hiszen nem csak rekordot döntő új terjedelemmel dicsekedhet, hanem a szülői szerepet is új emberek töltik be. Hát igen! Minden jó véget ér egyszer. Hiszen ebben az évben jó páran eltávoznak (na, nem az élők sorából, hanem...) imádott szerkesztőségünkől. Búcsúzhatunk egy Fonyódi Pétertől, Pistikétől (Dávid), Ibsentől (Henrik), Csövitől (Béla), Mészitől, Nánditól, Margittól, Zsófitól, Erikától, Szabinától, Amitől, Gigitől, Katától, Berger Zolítól, Vili Tomitól és még sorolhatnám a neveket, akik így vagy úgy, de belevésték emléküket Gyöng történelmébe. (Az Ein-Stein ezúton szeretné megköszönni munkájukat, és reméljük, hogy érdeklődésetek irántunk ezután sem fog „lankadni“!) De nem a múlt, hanem a jövő hajtja előbbre az embert, úgyhogy lássuk a medvét!

Szóval a kis 12-es: Gondolom érthető, hogy több, a negyedikesekkel és a 10 éves kétannyelvűséggel foglalkozó cikket olvashattok, de újra bőven van riport, ismeretterjesztő cikk, elmélkedés és természetesen versek is. De ezúttal sem mellőztük a szokásos Pistikés horrort és a kacagtató aranyköpéseket. A végeláthatatlan cikksorozat között azért a nyelvkedvelő könnyűbúvárok is találhatnak maguknak érdekességeket, amikben elmerülhetnek. Ha már e körül a szám körül minden egy kicsit megváltozott, akkor igyekeztünk a tartalomban is egy-két újítást bevezetni. Pl. találhattok emberi gyengéiteket felfedő agytesztet, nagy mennyiségben sztárfotókat, és vízszintláthatjátok néhány órai irományotokat.

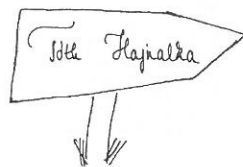
Sok viszontagság után (pl. az 5 percenkénti áramszünet, minek folytán gyertyás hangulatvilágítás mellett voltunk kénytelenek munkálkodni) azért megjelentünk, igaz szűkös anyagi kereteink miatt kénytelenek voltunk beadni a derekunkat az inflációnak. De ez ne tartson vissza Titeket a vásárlástól, hiszen nem minden a külső! a hétvégi éhhaláltól a konyhásnénik arany szívvel felajánlott kenyere mentett meg minket. Köszönjük szépen!

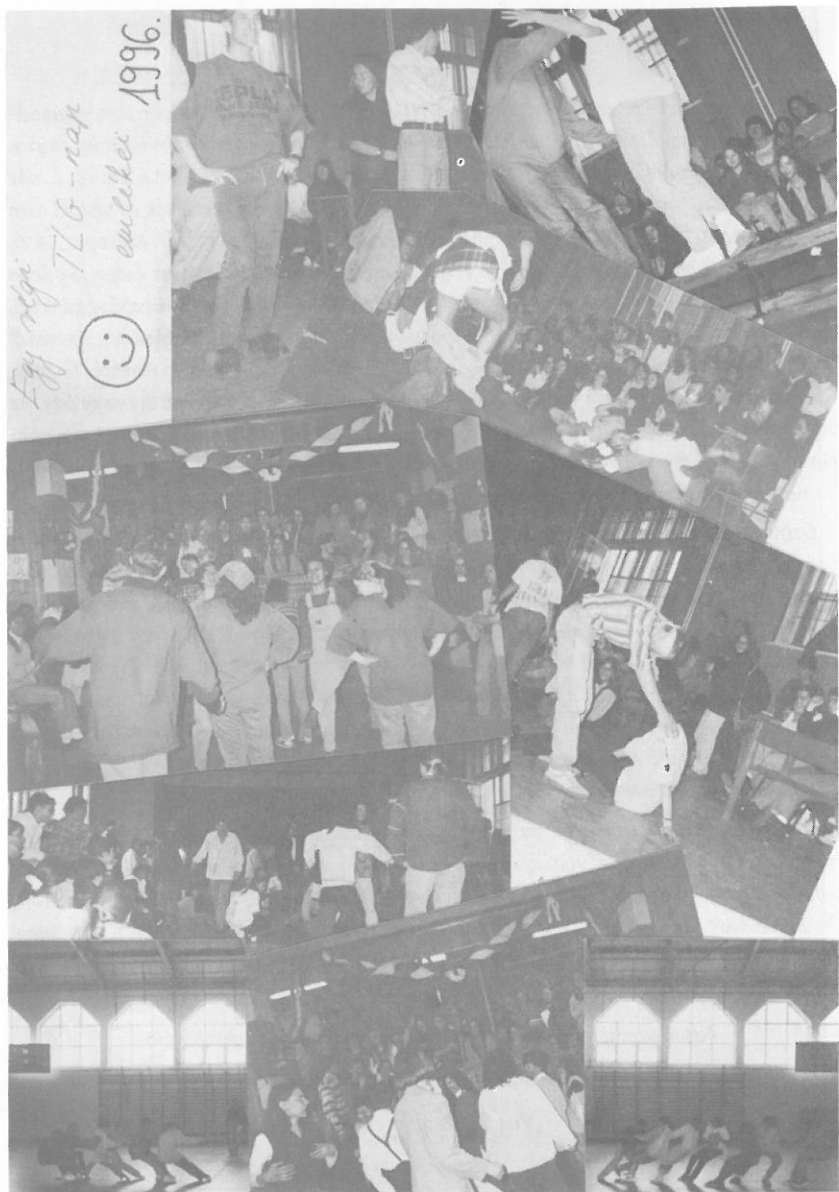
Azt hiszem, már nincs más dolgom, minthogy az olvasáshoz

Mindenkinek Jó Szórakozást kívánjak!

Viel Spaß beim Lesen!

Így írunk mi ..., de Ti is?

Pár hónapja lehetőséget kaptunk mi, diákok, hogy a Tolnai Népújság egy oldalán bemutathassuk írásainkat, s azon keresztül életünket, érzéseinket, iskolánkat. A legtöbb középiskolában már rendszeresen jelenik meg diáklap, amit fiatalabbak és idősebbek összefogva készítenek el. Így van ez nálunk, a gyöngyi Tolnai Lajos Gimnáziumban is. Hétről hétre összeül kis szerkesztőségünk, hogy elkészítsük újságunkat, az Ein-Steint.

Egy kis könyvecske csupán, de annyi minden van benne, ami más számára talán értéktelen, nekünk azonban sokat jelent!

Közös emlékek, rendezvények, hétköznapiak és az elmaradhatatlan aranyköpések.

Ezeket mutathatjuk be egy oldalon, igyekezve a legjobbakat nyújtani. Természetesen más diákok írásait is szívesen elolvassuk.

A legtöbb reakciót iskolánkban a lengyeli szakmunkásiskola váltotta ki S. Anita és ... munkáján keresztül.

Legnagyobb csodálkozásunkra a lengyeli tanárok éppen azokat a „nyelvbtlásokat“ követték el, amik nálunk '96 januárjában megjelentek. A hasonlóság megdöbbentő. Igen erős lelki rokonság lehet a két iskola tanári kara között, amire alapozva javasolnánk, talán érdemes lenne egy összejövetelt szervezni...

Eme meggyőződésünk tovább erősödött bennünk, mikor újabb párhuzamokat fedeztünk fel a '96-os Ein-Stein és a lengyeli iskola diákjai által összeállított oldal között. Szinte hihetetlen, hogy az egyedinek hitt gondolatok milyen pontosan ismétlődnek szemünk előtt.

A cikket olvasva hidegvérrel vettük tudomásul, hogy valakinek éppen az jutott eszébe, ami nekünk. Szórol szóra ...

Az írás alapján egy elegáns S.A. szignálás takarja az átlítólagos szerzőt, aki képességeinek megfelelően a legjobbakat nyújtotta, s akinek ezúttal ezt üzenném:

Azzal mindig is tisztában voltam, hogy „MI EMBEREK“ nagyon hasonlítunk egymásra. Na de ennyire?

Régi Gabi

5.c

Hogyan tovább?

Sokat gondolkoztam rajta, hogy tulajdonképpen miért is írunk újságot. Minden évben két alkalommal megjelenik az Ein-Stein következő száma, de a fogadtatás egyre elszomorítóbb. Miért van akkor, hogy az a maroknyi kis csapat erőt véve magán mégis írásba fog, hogy megmutathassa mindenkinek: ez a kis gimi is képes nagyot alkotni. Hogy vannak még diákok akik nem ragadnak le a cigarettareklámoknál és a szexlapoknál, hanem igenis tollat ragadva néha a nyilvánosságnak öntik ki szívüket, néha pedig nem győzik kritizálni a másik viselkedését. Írnak érdekes, humoros, elégikus, tragikus és nevetséges cikkeket, fényképeznek rajzoknak, egyszóval dolgoznak... önmagukért és Nektek. De néha már csak azt tudom kérdezni magamtól, hogy: Minek? Hiszen örülünk, ha a megrendelt példányszám fele elfogy, és talán a régi diákok is vesznek egy-két „könyvecskét”. Azt mondjátok, hogy eltűnt a közösség Gyönkről? Talán van benne valami. Hiszen ha ennyire nem érdeklődtek társaitok munkája iránt, az már tényleg nem „csapatsszellem”. Azt sem hiszem el, hogy évente két alkalommal nem tudtok a pénztárcába nyúlni és egyetlen újságot kifizetni. (Bocsánat! Az már legalább 3 korsó sör veszteség lenne. Igazatok van, tényleg nem éri meg.) Ha Ti, akik gyönki gimnazistáknak mondjátok magatokat ennyire semmibe veszitek ezt a hagyományt, akkor szomorúan állapítok meg egy tényt: Az Ein-Stein-nek lassan vége. Ezt akarjátok? Ha az iskolában sem tudjuk eladni, akkor hogy várhatnánk, hogy bárki más is vásároljon a „laposkánkából”. Egy dolgot azonban el kell ismernetek. Az Ein-Stein nem véletlenül lett már másodszer az Év Diákújságja. Mi igenis szeretjük csinálni, de így nem fog menni. Minden évben egyre kevesebben jönnek szerk. tagnak. Kapjuk a kritikát, de senki nem mondja meg, hogy pontosan hogyan is kellene csinálni. Csak azt vesszük észre, hogy valami nincs rendben. Pedig milyen jó minden egyes megjelenéskor végignézni a folyosón! Nem lát az ember mást, csak Ein-Steint bújó izgatót diákot: „Vajon benne vagyok a Szemfülesben?” Egy-két „elvetemült” még órán is folytatja a cikkvadászatot. Hát igen! Régi szép idők! Persze most is van ilyen, csak a varázs tűnt el. Már csak végig lapozzák, aztán továbbadják a padtársnak, mert szűkös anyagi keretek miatt, ketten voltak kénytelenek ebből a bizonyos iskolaujságból vásárolni. A mi pénzünk és energiánk pedig fogy...lassan feleslegesen. Ne hagyjátok, hogy ez megtörténjen, hisz ha az Ein-Stein-nek vége, akkor Gyönk is veszít egy lehetőséget...nem is kicsit!

Gondolkozz el ezen Te (rendszeres szurkoló), aki megvette az újságot és végigolvastad a cikket, és mutasd meg azoknak, akikhez szól. Hiszen akinek nem inge, ne vegye magára.

Toth Hajni
3.b

„Adj tért a srácnak“

Hát igen, eltelt négy év. Nem nagy idő, csak nekem tűnik soknak, talán azért, mert ezalatt a 4 év alatt több minden történt velem, mint az egész életemben. Ennyi emlékem nincs semmiről, mint a GYÖNKI évekről. Az első családások, első, igazi szerelem, első egyesek, első ismerkedések az éjszakával.

Azt mondják, elmúlt dolgokról, halottakról vagy jót vagy semmit, úgyhogy nem elemzem a koleszban meg a suliban történt dolgokat. Van, aki megérti, van, aki elfogadja, ránk hagyja a dolgainkat, valakinek szúrja a szemét minden lépésünk. Dehát, ez így van rendjén. Nem is sokban különbözik a „nagybetűs ÉLET“-től, talán csak annyiban, hogy még nagyon függünk azoktól, akik úgy gondolják (bizonyos jelzőkből kiindulva, Pl.: Dr., nevelő stb.), hogy felettünk állnak. De hát mi lenne, ha nem lennének...

Még tisztán emlékszem, mikor idejöttünk elsőben, mi szecsák. Ott reszkettünk az ebédelőben. Aztán túléltek, kaptunk egy kis aranyos szecsakajelvényt, majd jött az első diszkó (75% Tankcsapda), ahol nem láttam mást, mint hogy a Kocka, a Kiss Bala, a Jácint, a Pálinkás Józsi, a Jolán ott lökdösik egymást, ugrálnak össze-vissza, meg üvöltenek, mint akiknek fáj valami. Aztán a szecsakabál: „Hogy itt milyen jó kedve van az embereknek, de vajon hogy lehet az, hogy a bál elején mindenki az utcán ténfereg, és nem tudja, mit kezdjen magával, a közepére meg vigyorog, és bent örülködik a kultúrteremben“ (ami akkor még tornaterem volt).

Aztán a fiúk beletanultak a GYÖNKI-módiba. A hírhedt 3-as háló. Néhány nóta:

„GYÖNKÖN, ott van a nagy élet,
tompulnak az agyak...“

Vagy: „Ő a mi szobánktól sobase' fél,
bár a hármás háló csupa veszély,

azt beszélük rólunk,
hogy kemények vagyunk,
pedig sírunk, mert

fürge...“-aki érintett az tudja a folytatást
érdeklődni B/13.

Aztán telt-múlt az idő, minden nap a parkban telepedtünk le, kicipelve a fél kollégiumot, esténként énekelgettünk, néhányan akkor próbálták ki az első cigarettát. Mikor hideg volt, akkor esténként jól szolgált kályhaként a betonlépcső melletti szemetes... (pssst!).

Aztán az első osztálykirándulás Pécsen.

„Gyerekek csendesebben!; Gyerekek most már aztán tényleg elég!; Jó éjszakát, aludjatok!“
„Héé, lekapcsolta a villanyt, menjünk a lányokhoz!“

Idegen lányokkal találkoztam, majd kérésükre egy rövid bemutatkozás: „Nagy Dávid: Szekszárd, Lemle Robi: Szekszárd, Frei Nándor:

Szekszárd, T.T.: Paks. "Öreg Samu! Szegénynek hány neve volt! Főleg a nagy Makrai Zoli jóvoltából.

Aztán jött a nyár. Évzárónál mindenki elbúcsúzik egymástól, mintha soha többé nem látnák egymást, majd három nappal később egy egyhetes osztálybuli Balatonberényben, a Mésziek nyaralójában. Utána mindenki azt várta, hogy mikor lesz már szeptember 1.

És második osztály, azután a harmadik, és végül mi lettünk a „nagy negyedikesek“, a „császárok“. És mi, akik nemrég még ott rágtuk a körmeinket otthon a postaláda mellett, hogy vajon felvettek-e GYÖNKRE, most példát kell mutatnunk. Valakinek sikerül, valakinek nem.

Mit is hagyunk hátra? Egy-két Ein-Steint, egy pár fát, egy pár felejthetetlen táborfüzet, egy ballagási bált, egy Úgyahogyot. Azt hiszem, mindenki emlékezni fog a Samura, a Gigare, a Nándira, a Mészire (most a kisebbikre gondoltam), a B/10-es császárokra (Dávid, Tomi, Zoli) az Ibsenre (a

nagy Levin), a Péterre, a Keszőre, és még sorolhatnám. Most, hogy így visszagondolok, talán a legtöbb becenevet a Farkas Tanár Úr találta ki. Remélem, a kis birkája jól van.

Na meg nem hiszem, hogy sok osztály adott minden karácsonykor a tanároknak valami karácsonyi ajándékot. Ha nem is volt nagy valami, akkor is reméljük, hogy jól esett, mert komolyan gondoltuk. Mint ahogy sokminden mást is. Igaz, sokszor tévedtünk, és csináltunk olyasmit, amit nem szabad, és tényleg sírás lett a vége, de nem lenne szabad, hogy ez elég ok legyen arra, hogy mikor valamit komolyan gondolunk, azt ne vegyék komolyan az illetékesek. Bármilyen hülye egy ember, számtalan értéke lehet, és sokkal jobban megérné ezeket a jó tulajdonságokat keresni, mint leragadni egy rossz mozdulatánál, és lecukni a szemünket, hogy még véletlenül se vegyük észre a „bűnösnek“ az értékeit. Dehát igaz, sokkal kényelmesebb az illetőt elítélni, kirekeszteni, utálni. Könnyű keménynek és hidegnek lenni, meg állandóan nemet mondani, ehhez mindenki ért. Pedig az ember minél nyitottabb embertársai felé, annál több barátra tehet szert, annál több féle embert ismerhet meg, és ezáltal könnyebben ismerheti meg önmagát. Mint ahogy „az ember más nyelvek ismerete mellett ismerheti meg igazán a saját nyelvét“ (Goethe), és mint tudjuk: „Barátok nélkül az ember, csak félelme“ (Karthago). Dehát a barátság nem hullik csak úgy az ember ölébe. Ehhez legalább két ember szükséges. És itt GYÖNKÖN milyen sokan vagyunk, és a legtöbb diák a saját feje után megy, és nem is tudja, milyen jó lehet az élet, ha mindenki összefog, és egy emberként örülnek, sírnak, nevetnek, szórakoznak, küzdenek. Most biztos jót röhögnek a kollégista punkok, magolók, nagyarcúak, depressziósok, anarchisták. Pedig meg lehet csinálni, hogy mindenki együtt van. És bármilyen furcsa, ez is lehet jó, sőt ... És nem a levegőbe

beszélék, mert ez az a bizonyos -elvezett- „GYÖNKI varázs“, ami annyi öregdiákokat visszavonz.

Legyetek egy kicsikét nyíltabbak az új, az ismeretlen felé, és lehet, hogy amit eddig utáltatok, azt megszeretitek és sokkal tágabb lesz a belső perifériátok, és boldogabbak lehetnétek itt GYÖNKÖN annak ellenére, hogy nincs sok szórakozási lehetőség.

Engedjétek szabadon a gondolataitokat és hagyjátok, hogy a többi ember is megtehesse ezt, és akkor talán majd visszatérhet a régi varázs, amit úgy hívnak, hogy közösség.

Hagyni kéne ezeket a szegény fiatalokat, hogy hadd bontakozzanak ki, és nem pedig elvenni a lehetőséget (a „teret“) tőlük a jövőre vonatkozó indokokkal, hisz a jövőben pont a szép emlékekre fog visszaemlékezni, amiket magagyártott. Persze semmit sem kell túlzásba vinni:

„Adj tért a srácnak,

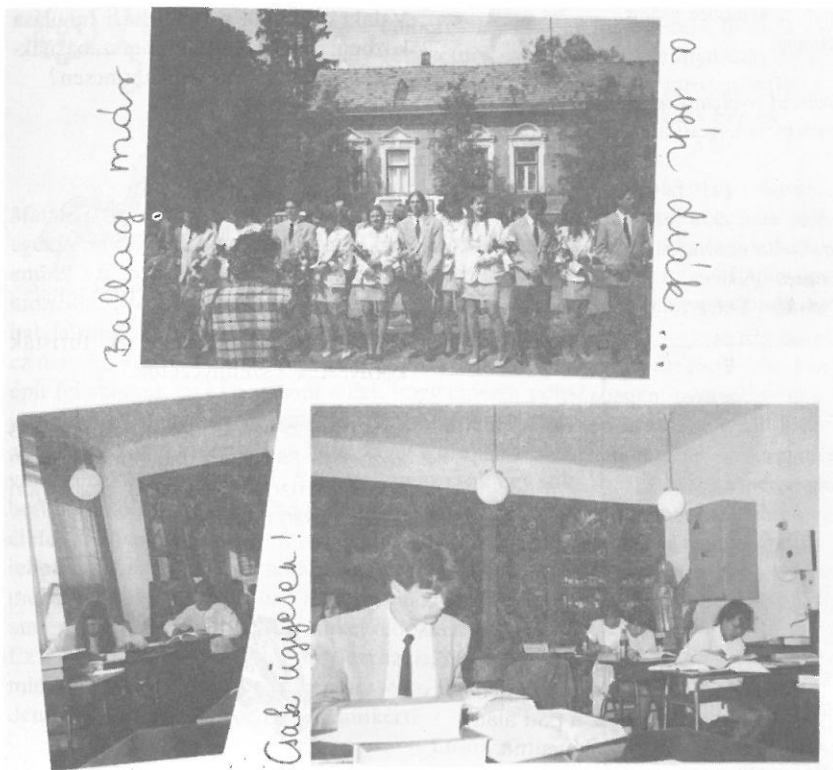
hadd nőjön fel.

Adj tért a srácnak,

s ne mondd,

hogy a bolnapjáért vesszük el.“

Csövi

Aranyköpések 1.

Valaki angolórán: - Szömöre, hogy mondják azt angolul, hogy walkman?

Schimdt Tanárnő: - Gabi, nyelvtanóra van, és érettségien senki sem fogja kérdezni, hogy te a Gál Józsival játszotál.

Kati néni a 3.a-ban: - Endre, nem viccelek! Tényleg itt maradsz óra után, és kettesben fogunk játszani.

Roland nyelvtan órán a 3.b-ben: - Példa a megszemélyesítésre: Köhög a tüdőrák.

Tanárnő: - Akit felszólított, mondja azt a szót, amelyekre legelőször gondolt! Majd ezekkel a szavakkal írjatok mondatot!

Endre: - Alkohol.

Tamás: - Ember.

Dávid: - Szex.

Tanárnő: - Ehelyett modj valami mást!

Dávid: - Jó, akkor napsugár.

Schell Feri mondata: - Az alkoholtól mámoros ember a napsugarat találja a legszebbnek!

Tanárnő: - Ez a mondat nyelvtanilag jó, de tartalmilag nem biztos, hogy igaz!

Valaki: - Ha nem hiszi el, próbálja ki a tanárnő!

Manhalt Tanárnő matek órán: - Mit fogsz a pad alatt?
- Én? Semmit.

Nyelvtanóra a 2.b-ben: - Krisztián, mit csinálsz, ja a német leckét írod. Nem szígyenled magad?

Krisztián: - Most már igen.

Kati néni a 2.b-ben: - Tanulatosk német irodalomból Goethe - ről?

- Biológiából!

- Hogy-hogy?

- Hát a tarajos és a pettyes gőtéről.

Valaki a 2.a-ból a biosz házi tanulása közben: - Mi volt az emberszabásúaknak, ami a mai embernek nincsen?

Válasz: - Farkuk!

Cián: - Semmi vagy-onuk nem volt, sőt még a felesége is randább lett.

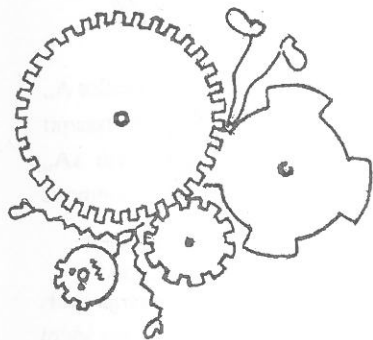
Horváth Tanárnő a

4.c-ben földrajzórán: - A túristák környezték a szennyezetet.

Samu a 2.b-ben irodalom korrepetálás közben: - Próbálok nagyon irodalmian kifejezni magam, de elég szarul jön össze... (zöld nap)

Mai diákok véleménye Madách művéről

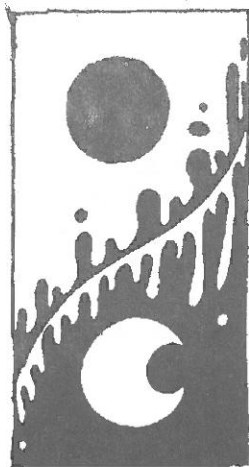

Véleményem szerint a világ jövője meg-
egyezik Madách látomásával. Az odáig
vezető út ennyire tragikus nem lesz ugyan,
hiszen apró örömök lesznek még az emberek
életében, de egyre kevesebb. Az emberi-
ségnek az lesz a veszte, amit ő maga hozott
létre. Az elkényelmesedés folyamata már
megkezdődött, de a végkifejlet az lesz, mikor
mindent gépek csinálnak majd helyettünk, és
érzéseink háttérbe szorulnak. Ekkor már mi
emberek is csak egy fogaskereke leszünk egy
gépezetnek, amit magunk irányítunk. Akkor
már tényleg nem lesz miért küzdeni és élni.

Lukács Ferenc
3.b

Madách Az ember tragédiája c. műve nemcsak hozzánk magyarokhoz, hanem az
egész emberiséghez szól. Mindenki életében van egy cél, amiért küzdeni kell. Sok
ember azt hiszi, hogy minden az ölébe pottyanhat még úgy is, ha a kisujját sem
mozdítja érte. Sok ember pedig úgy gondolja, ha életében felépít valamit, azt
halála után a jövő nemzedéke úgyis lerombolná. Pedig
ez nem így van. Számos család nemzedékeken keresztül
épít fel valamit, és ez a valami lehet, hogy először nem
jövédelmes, nem hoz hasznot, de előbb-utóbb babért
arat, és akkor mindenki úgy látja, hogy igenis érdemes
volt ezért küzdeni, izzadni. A küzdelem az csak egy sok
betűből álló szó, de ez a szó számtalan esetben emberi
életeket követel, akik egy jobb jövőért küzdenek, noha
lehet, hogy ez életükben nem következik be, de a gyer-
mekeik, unokáik már abban a szebb világban élhetnek,
amiért ők netán a vérüket, életüket áldozták fel.
Ez a mű azért is fontos, mert kifejezi azt is, hogy remény
mindig van, nem szabad feladni soha, hanem küz-
denünk kell a vágyainkért és céljainkért!

Lubik Anita
3.b

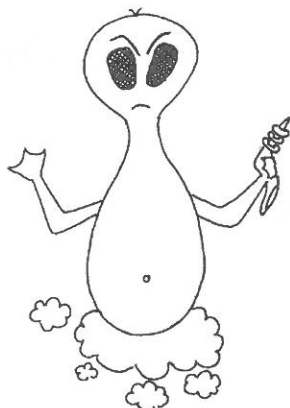

EZ IS SZÁJENSZFIKSÖN!

A mai este is gyönyörű szép:
 Marci tortáján hat gyertya ég.
 Édesanyja biztatja: „Kívánj valamit!”
 A kisfiú tagoltan ejti ki szavait:
 „Szkáli néninek levelet küldök,
 Hogy azonnal jöjjön el Múldőr ügynök!”
 Kikapcsol a tévé, a villany elalszik,
 Kívülről hangos dübörgés hallatszik.
 Éppen egy csészealj száll le a tetőre,
 Vékony fénysugár kígyózik előtte.
 Marci édesanyja emeli a kagylót,
 Az ügyeletet hívja, majd sikít egy nagyot:

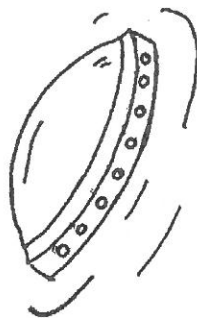
„Rendőrség! EFBIJÁJ! Siessenek gyorsan!
 UFÓ van a házunkon! Jöjjenek nyomban!”
 Egy csúnya, zöld emberke benéz az ablakon,
 Múldőr beront: „Mi történt asszonyom?”
 Marci röhög: kívánsága teljesült;
 Múldőr eljött, került, amibe került!
 A fiú anyja őrjög: „Segítség!” - kiálltja,
 „Egy csomó zöld idegen betört a házamba!”

De magát a filmhős Múldőr sem kéri,
 Az idegenek fejét egyenként szétlövi.
 A bűzlő, szétfröccsenő, zöldessárga
 massza,
 Undorító spricceléssel kenődik a falra.
 Hangos zúgással a csészealj elszáll,
 A fáradt Múldőr a földről feláll.
 „Sajnálom, mennem kell!” - kiálltja az
 ajtóból,
 Az égen sem látszik semmi az UFÓkból.
 Marci édesanyja lassacskán megnyugszik,
 De a fiú az ágyban szomorúan fekszik.
 „Anya, mi volt ez? „ - kérdi tanácstalan
 „Nem tudom kisfiam....”

Az igazság odaát van!”

Balassa Gabriella
 2.b

Nem csak újságírók - újságírókról

„Hogy meggyőzők legyünk, hihetőnek kell lennünk.
Hogy hihetőek legyünk, hiteltérdemlőnek kell lennünk.
Hogy hiteltérdemlők legyünk, az igazat kell mondanunk.“

Edward R. Murrow

„A tollnak ereje sokkalta nagyobb, mint azok gondolják, kik tapasztalásból még nem ismerik.“

„Az újságíró sorsa egyben a szép asszonyéhoz hasonlít.
Szemben udvarolnak neki, a háta mögött agyonpletykálják.“

“Kozma Andor

*Attól a naptól, amikor úgy kezdesz élni, hogy mindenkinek tessél,
többé nem vagy újságíró. Akkor már a show-bussiness a területed.“*

Frank Miller Jr.

„A hír iránti érzék nem más, mint képesség annak érzékelése, mi a fontos, mi az életbevágó, mi az, ami tele van színnel és étellel - mi az, ami érdekli az embereket - ez az újságírás.“

Burton Rascoe

„Az újságírás - sietősen írt irodalom.“

Matthew Arnold

„Nincs nagyobb hazugság, mint az elferdített tények.“

William James

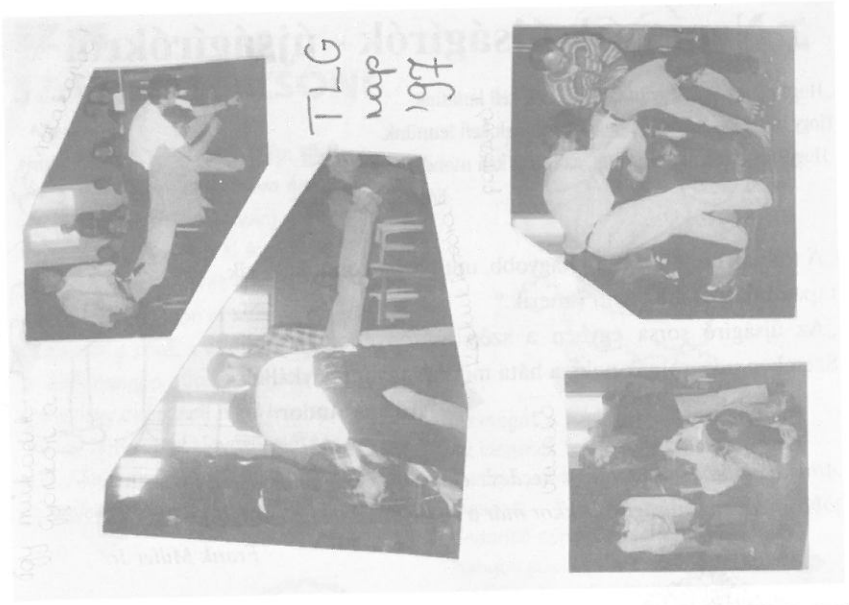

„Az újságírók a lábukkal írnak, nem a kezükkel.“

Ray Peter Clark

Gyűjtötte: Asztalos Lilla
volt TLG-s

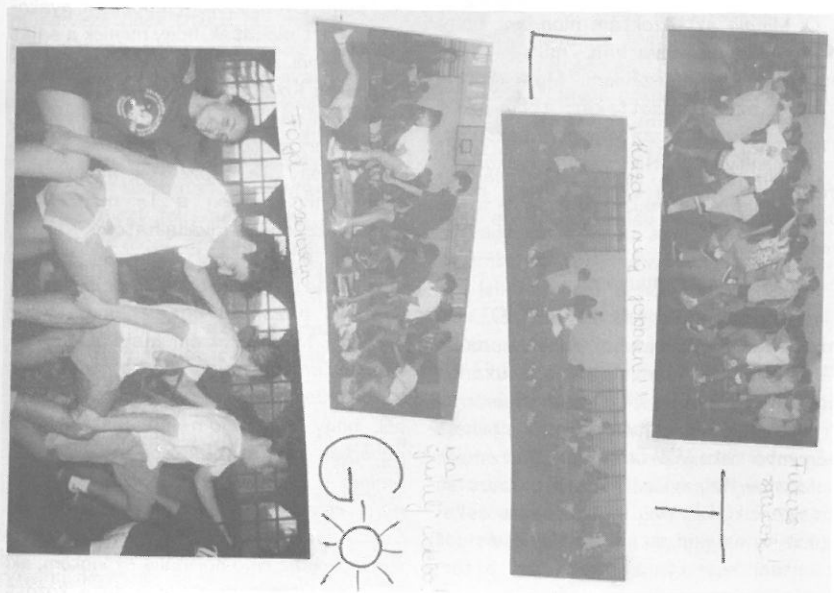
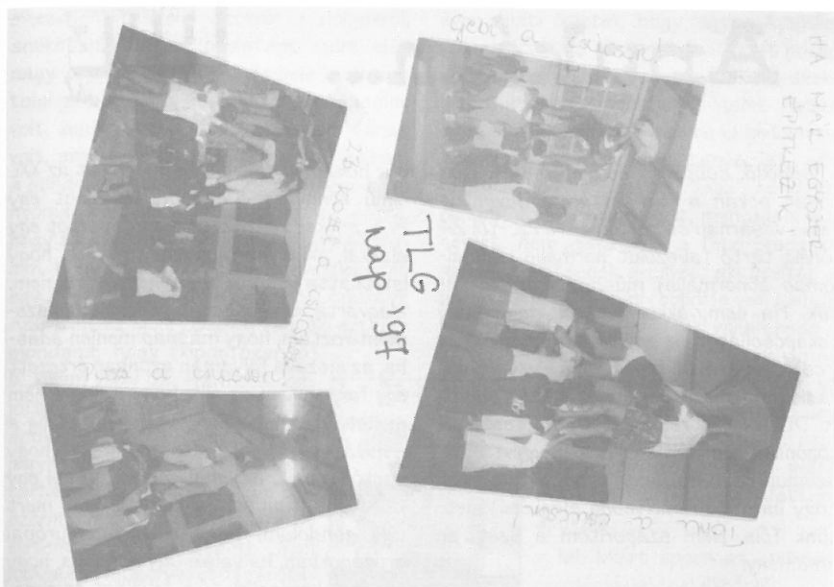

h6i
don
TLG

TLG don h6i
12 Africa 21
(Monica Gyöckös.)
h6i
at a child
Meghazsuzsanna
perfect well
(No. number
with a...)
↓

Magy nekem...

Apukám...

DUE
Sajtófesztivál

Gödöllő, csöpörgő eső és ő (is). Biztosan sokan a cím láttán a Juventus rádió vasárnap és hétfőn este 22 -től 24-óráig tartó (abszolút normális rádióállomás abnormális) műsorára asszociáltak. Ha nem, akkor itt az ideje, hogy bekapcsoljátok az említett időpontokban (csak, ha nem áll fent nevelő - veszély) a rádiót, és megismerjétek Csiszár Jenőt. A DUE által rendezett sajtófesztivál közönségtalálkozójaára őt is meghívták, és számunkra maradandó élményt nyújtott, hogy bármit személyesen megkérdezhettünk Tőle. Nem szaporítom a szót, az eredmény:

Ml: Hogy vagy?

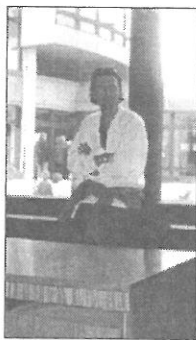
Ő: Mindig azt szoktam mondani, hogy akkor vagyok zavarban, mikor négy-szemközt kell beszélnem. Most kiegészítem az elmondottakat: több szem közt jobban zavarban vagyok. Köszönöm, hogy meghívtatok. Nem vagyok gyakorlott meghívott, így ha valaki kérdez, megpróbálok őszintén válaszolni, nincs kedvem ködösíteni.

Ml: Miért lettél apukám?

Ő: Ja, már kezdődik ez az ízé?... De szoktak hozni vizet, nem? Vagy ez csak a TV-ben van? Azért lettem apukám... hosszú történet lesz. Volt egy műsorom a Top Televízióban miután kirugtak a tehetségemből fakadóan a saját műsoromból, a Magyar Televízióból. Ezt a műsort én találtam ki, két évig hajtottam a kiskapukat, amíg eljutottam az auláig, és ott találtam egy olyan embert, aki a forgatókönyvet nagy kegyesen átvette, majd

pár hónap elteltével beindulhatott az XXL című könnyűzenei műsor. Ez ment egy évig, amikor készítettem egy riportot egy alakkal, aki olyannyira nagy művész, hogy leilithatta volna a beszélgetést, de nem. Megvárta, amíg a saját pénzemmel összemontíroztam, hogy másnap menjen adásba, az éjszaka folyamán azonban érkezett egy fax, amiben az állt, hogy a riport nem mehet le a műsorban, egyébként pedig a Csiszár egy bunkó. Na most az, hogy bunkó vagyok, az lehet, de az a pasi egy kissé etikátlan volt a nagyságával, mert úgy gondolom, hogy kultúrált európai országokban, ha valaki úgy gondolja, hogy rosszat kérdeztek tőle, felállhat és elmelehet, nem? Elvesztettem a pénzem, gyakorlatilag azt mondták, hogy menjek a saját műsoromból. Aztán a vicc az egészben az volt, hogy Kovács Ákost keresték meg - aki nekem nagyon kedves barátom - mint ember borzasztóan intellektuális, ő felhívott, hogy „Te, képzeld el, mi történt, engem hívtak meg a Te műsorodba műsorvezetőnek! Elvállalhatom?” Naná, legalább a minőség valamilyen szinten megmarad vagy jobb lesz. Ekkor elmentem a vidéki házamba és elegendő lett az egészből. Mit akarok én? Majd a TOP TV-ben kaptam egy műsort, vezetnem kellett a slágerlistát, én pedig néztem ki fejemből, hogy azt fogom mondani, mint a pubertás B. Tóth László, hogy „a dal, aminek a címe, és az előadó, amelynek a neve”, és akkor bukfenek meg kakukk, meg Cocco Jamboban úszunk stb... Volt egy - életemben az első normális - főnököm, aki kiállt mellettem, mert én a dalok között

elkezdem beszélni azokról a dolgokról, amiket hallottam, olvastam, mert elég nagy orrom van, hát bele-bele szoktam tolni a dolgokba és elkezdtem dumálni, volt, amikor nyomdafestéket nem tűrve, volt, amikor össze - vissza, de próbáltam a gondolataimat a két Cocco Jambo közé nyomni. Azt vettem egyszer csak észre, hogy az emberek reagálnak rá. Úgy gondolom, hogy az 50-es, 60-as években volt egy ilyen flasz-ternely, hogy: „Apukám! Apu-kám, ez igen! „Szóval van, aki ezt úgy mondaná, hogy (kipontozandó) b...kikám vagy izé. Na most, egy jótollú újságíró csi-nált belőlem apukámat: Meg-jelent egy TV jegyzet, ami a kö-vetkezőket tartalmazta (megtanultam szó szerint, mert ekkora dicsőretet életemben nem kaptam): „Van itt valami műsorvezető (zárójelben: Csizsár Jenő - ha már műsorvezetőnek titulál, az már nem rossz), a kisegítő iskolásokat meg-ríkató stílusával korra, nemre, felekezetre való tekintet nélkül apukámoz mindenkit. A 11 éves kislánytól a 70 éves nagyma-máig, egyszerűen kibírhatatlan - vagy én vagyok irigy? „Én ezt felolvastam az adásban, hogy akkor most apukámozak vagy mi? Mert jöttek a levek, hogy: „Apukám, mond még egyszer, hogy: Apukám! „Sőt jöttek a faxok - Bokros volt akkor a pénzügyminiszter -, hogy „Csizsár - csomagot a parlamentbe! „ Mert képzeltétek, hogy ha kellett pl. egy kislánynak szemműtétre pénz, akkor egy urnába gyűjtöttünk és ezek a kis pénzek működtek, tényleg volt, akin tudtunk segíteni. Csizsár - csomag? Mondtam, te jó Isten, mi lesz ebből? Javasoltam a nézőimnek, hogy adjanak valami nevet az egész műsornak. Voltak

ilyen állati ötletek, hogy legyen Apukám zsinat (Zsinat? Határeset. Rózsét hordó öregasszony? Határeset.), frakció, szekció, klub, csoportosulás, minden. Aztán egy tapolcai kislány - akit be is hívtam az adásba - lett a keresztanya, aki azt mondta, hogy: „Apukám világa”. Mindenki elmondhatja a véleményét, nem adom ki a ne-vét, nem adtam ki a rend-őrségnek annak a sittesnek a nevét, aki bevitte a börtönbe a telefonját (ebből is van balhé). Nos, a lényeg, hogy mindenki vállalhassa a véleményét, mert én még beleestem annak a kornak az utolsó szelébe, amikor még úgy volt, hogy „Nem szól szám, nem fáj fejem „...Kimerítő volt? Apukám! Szóval, így lettem apukám.

Mi: Miért éppen az emberek problémáival foglalkozol?

Ő: Nem az emberek problémáival foglalkozom. Ez olyan félreértés, mint az apukám. Nagyon sokan azt hiszik, hogy én - napkeleti bölcsként, Csizsár Jenő úszómester kidolgozott fel-sőtteste -odamegyek a mikrofonhoz és akkor én aztán állatian tudok mindent és én vagyok nektek az apukám. Nem. Nem az emberek problémáival foglalkozom. Van egy lehetőségem, amit a Juventus rádió ill. a TOP TV megadott nekem, hogy én játszom a zenéimet, rádiózom és közben pofázok. És az emberek reagálnak. Pl: belesöpöpentem múltkor 3/4 12 - kor egy családi komoly perpatvarba, mert a férfi rájött, hogy 7 évi házasság után a feleség öttusázik... de nem tudom, melyik: terep-futás vagy lovaglás... vagy 100 női mellbe. Na mindegy. A lényeg az, hogyha telefonál valaki, én adóvevőként működöm: itt megkapom, ott kiadom, és akkor reagálja-

tok le! Vannak dolgok, amiket én is átéltem: csaltak már meg engem is, volt már nekem is elvonási tünetem drogtól, éltem. Vagyis élek, szóval mindennapjaim vannak. Úgy gondolom, ha valakinek van nézettsége, hallgatósága, olvasottsága, akkor az emberiséget lehetne olyan dolgokra használni, hogy más embereken segítsen. Nekem pl. állati nagy öröm, hogy tegnapelőtt kaptam egy levelet egy morfinista lánytól, aki öngyilkos akart lenni valamelyik héten és 20 percen keresztül izzadtam és nyomtam neki, hogy ne tegye. Megígérte, hogy bevonul a Lipótra, ő megtette legalább és borzasztóan örülök, mert azt írta, hogy kijött a kórházból, sok minden nem történt, de legalább egy lépést megtett. Visszajelzett, érted? Nekem! Hogy most segítettem - e neki, azt dönts el...

Ml: Szerinted sikeres vagy?

Ő: Nem tudom, tényleg. Ezzel nem foglalkozom. Most nézd meg a vállamat: biztos, ha szélesebb lenne, akkor hordanám magam rajta. Ezzel nem foglalkozom.

Ml: Tényleg megszűnik az „Apukám világa”?

Ő: Erre vártam!

Ml: Mi is.

Ő: Mármost, hogy megszűnjön... kösz!

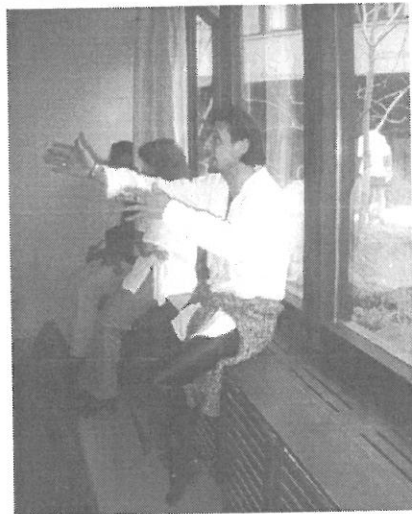
Ml: Neeem.

Ő: Ki mit tud? 3/4 12 körül elmondtam. Egy portugál kalózárdió miatt akartam abbahagyni. Nekem a könyvem Portugália, de most arrébb raktam. Semmiféle sérelem nem ért, a Juventus rádióban tényleg profi munka folyik, baromi jól érzem ott magam, viszont volt egy szakmai nézetkülönbség, ami ezen a héten megoldódott és nektek köszönöm szépen.

Komoly dilemmát okozott az, hogy az emberek kiálltak mellettem. Na nem azt jelenti, hogy ennyien szeretnek, csak most elgondolkodtak rajta, hogy mi lesz vasárnap és hétfőn este, szóval hiányzott az a barom, akit összeszedetlen mondataiért, hajtűhullató zenéiért nem hallgatott. Kell egy olyan műsor, amit lehet cikizni. Megfizetve érzem magam, remélem, hogy jól döntöttem - egy időre. Ez azt jelenti, hogy május 4 -étől újra megy a műsor.

Ml: Mikor kezdted a rádiózást?

Ő: Hány évesen? Olyan 2 és 1/2 3. Nem: 3/4 3...Fogalmam sincs. Nem tudok visszaemlékezni, hogy mikor fogtam először mikrofont. Mint disc - jockey 14 évesen, első gimista voltam, otthonról megszöktem és diszkóztam éjszaka. Szerintem mindenki a pénzéért kezdi. Kis pénz, nagy pénz, aztán hatalmas elismerés. Ekkor jössz rá, hogy „kit érdekel a pénz?”. Az, amikor imádsz egy országot, ahol süt a nap (Portugália), de eldobod azért, mert kapsz egy hatalmas szeretetet. Akkor

nem érdekel a pénz! Ülök a rádióban, pofázok, néhány ember szeret és ez elég.

Ml: Sosem akartál mást csinálni?

Ő: Igazán? Nekem a szerelmem a rádió, ez a dolog érdekel. Gyermekkorom óta az volt az álomom, hogy egyszer egy saját rádiót csináljak és 24 órát ott üljek, időjárást, híreket mondjak, és ott élek. Ilyen eszement hülye vagyok.

Ml: Mi volt a legnagyobb hiba, amit elkövettél a karriered során?

Ő: Melyik héten?

Ml: Lehet választani?

Ő: Már magában ez a szó, hogy „karrier”... Miért? Ez karrier? Hogy mi a legnagyobb hibám? Annyi hibát követek el hétről - hétre, tényleg!

Ml: Valami olyan, ami befolyásolta a... karrieredet!

Ő: Az életem alapja a nő. Nem tudok dolgozni, ha nincs társam, mert nekem ő a barátom, borozótársam, szexuális partnerem. Amíg én együtt élek valakivel, tők monogám pali vagyok, ezért aztán egyik csajomat sem csalom meg. Egy ilyen nőnek az elvesztése baromira megvisel, és érezhető a munkámban. Szerintem minden palit tönkretesz az a nő, akit igazán szeret.

Ml: Van családod?

Ő: Tehát gyermekem valahol a nagyvilágban? ... nincs.

Ml: Vagy nem tudsz róla... Miért gondolkodtál ilyen sokáig?

Ő: Végiggondoltam, hogy ki volt a határeset. Na. Nincs.

Ml: Nem bánod?

Ő: De és nagyon szeretnék... csak hát...

Ml: Miért drogoztál és mit használtál?

Ő: Sodortam egyet és elszívtam.

Ml: Szomorú voltál, vagy csalódás ért?

Ő: Dehogyan, nem csalódás miatt. Ez egy teljesen természetes dolog, hogy az ember kipróbálja. A 60 - as évek generációja, akik Woodstock - ban szétesztették az agyukat marihuánával meg háskával, azok ma managerek, papák stb. Az számomra nem egyértelmű, hogyha valaki elszív egy joint - ot, abból tuti, hogy heroinista lesz. Hát hány ember van, aki naponta megiszik két sört, az alkoholista? Azzá válhat, de ez személyiségfüggő! Nem a sörtől függ, mert ha én megiszom egy sört, nem egyértelmű, hogy 20 év múlva tequilát fogok zabálni. Tehát ennek ellenére én a kokainig jutottam, nem szúrtam magam, a szippantós papír esete voltam. Megszenvedtem, ezért tudok róla beszélni. De nem szabad elfelejteni, hogy a drognak megvan a maga kultúrtörténete: az ősmagyarok is használtak ajzószerket, ha jól emlékszem, 1967 vagy '68 - ban kiemelték egy finn hadihajót, amiben két hatalmas ládat találtak tele hasissal; a görög mitológiában - az eposzokban olvasható - a

megfáradt istenek különböző cserjékkel vidították magukat. Ez nem most kitalált dolog. Viszont, ami szörnyű benne és nagyon komolyan mondom, ami miatt én a dolog ellen olyannyira és oly nagyon küzdök, ezek a szintetikus anyagok, mert ezek tényleg gyilkosok. Néhány haverom, aki - személyiségfüggő! - nem tudott leállni, nagyfejű, meg kockakezű gyereke született. Gondold el, ezek az anyagok nincsenek lemérve, a legkülönbözőbb embertípusok ugyanakkora adagban nyomják! A drogban az az iszonytatóan rossz, hogy tők jó. De tönkre teszik!!! Ezekből a szintetikus anyagokból nincs kiút. Ne értesetek félre, de nekem az ellen semmi kifogásom nincs, ha valaki elsodor egy marihuánát és elszív egy joint-ot. Mert azzal, hogy mindenki kiabál, hogy „Hű, de szörnyű”, nincs megoldva semmi. Két alternatívát nyomnak Magyarországon: az egyik ez, hogy teljesen elzárni az országot a drogtól, ami képtelenség és nem megoldás, ugyanúgy, mint a másik: a holland példa. A társadalom itt nincs felkészülve, mert ha azt mondanák, hogy naponta egy marihuánás cigit el lehet szívni, akkor sajnos az első néhány évben nem egy joint - ot szívának el, hanem mindenki trombitát sodorna. A leg-szörnyűbb az, hogy nincs hathatós lehetőség.

Ml: Hogyan viseled a sikert?

Ő: Siker?

Ml: Ha pl. az emberek felismernek az utcán.

Ő: Néha jó, néha rossz. Néha eljátszom

azzal a perverz gondolattal, hogy viszafordulok és kapok egy nagy mafiást: „Apukám! „...BUMM! Egyszer bementem a házamba, hogy végre kiálszom magam, azt hittem, senki sem tudja, hol van. Reggel 11 körül megyek ki a kutyámmal, össz öltözésem egy trikó és egy karóra volt, és velem szemben a kertben állt két hátizsákos lány, hogy „Ugye mondtam, hogy itt lakik!”. Igazából ezek után próbáld meg elhitetni, mekkora férfi vagy...”

Ml: Meg szoktad bánni a dolgaid, vagy nem?

Ő: Állati jól élek, jól érzem magam, de biztos, hogy egy - két dolgot megbántam.

Ml: Nem viselnek meg a hallgatók problémáit? Szóval Te hazamész és nyugodt lelkiismerettel lefekszel?

Ő: Alapvetően nem tiszta a lelkiismeretem, én már annyit éltem. Meg-viselnek a dolgok. Van, amikor jobb idegállapotban vagyok; van, amikor rosszabban; van, amikor megkönnyezek dolgokat; van, amikor ordítok; van, amikor végighallgatom; van, amikor nem. Minden műsor után 1 - 2 óra körül megyek haza, 4 körül talán elalszom, a hétfő egy zűrés nap. Igazából én sem láttam át, hogy ilyen rettenetes dolgok vannak a világban, és sajnos én sem tudom megoldani őket. Az a lényeg, hogy az ember ne hagyja el magát! „Soha ne mond, hogy soha!”

Ml: Végszóként szeretnék kérni egy unga - bungát!

Ő: Akkor szeretnék kérdezni én valamit végszóként: Miért vagytok vevők ilyen baromságokra?...

Unga - bunga - unga - bunga - bunga - unga - bunga...

Horváth Brigitta

5.c

„A boldogság nagyon relatív”

Szóval Gödöllő, DUE Sajtófesztivál, közönségtalálkozó és Vámos Miklós. Gondolom nem kell bemutatnom ezt a „Lehetetlen” embert, az alig mosolygó, jó humorú író. Nem mindennapi találkozásunkból ez a riport született.

Mi: Hogy került a műsorba Szabó Dani?

Ő: Szabó Dani egy sikeres gyerekszínész volt. Több olyan filmben szerepelt, amit vagy én írtam, vagy dramaturg voltam. Amikor a műsort kitaláltam, tudtam jól, hogy én nem vagyok egy nagy színházi ember. Ha valaha próbálták, hogy milyen egy üres színpadra bemenni, akkor tudják, hogy az emocionálisan rossz érzés. Gondolkodtam, hogy mit teygek, és az jutott eszembe, hogy üljön ott egy baráti arc. Tehát ez a szerepe. Eszembe jutott a Szabó Dani, és elmentem hozzá. Mondtam neki, hogy: „Szabó Dani!

Csinálok egy műsort. Akarsz-e a színpadon ülni, amikor bejövök, és kicsit ott lenni?” Azt mondta, nem. Mondtam, az baj! Aztán egy kicsit gondolkozott rajta, kezdte kérdezgetni, hogy mit kellene csinálnia. Akkor kitaláltam, hogy játsszon azon a „cimbolán”, meg legyen egy kis „konferanszié” az elején. Meg kell mondanom, hogy az első tíz adás után minden néző azt mondta, hogy: „Isteni a műsor, csak mit keres ott a Szabó Dani?!” Egyébként az élő felvételen több szerepe van: Bele-beleszól, dolgokat kivisz, szóval aktívabban részt vesz. Csak aztán ezt kivágom, mert nem a Szabó Daniról szól a műsor. Kb. a 15. adásnál már megszerették a nézők. Mikor elkezdjük, ő még csak egy mutáló hangú kisfiú volt, most pedig egy

nagy kamasz. De nemsokára abba hagyom, úgyhogy nem fog tudni kinőni belőle. Egyébként rendkívül értelmes fiú, és pont úgy ül, hogy a vendég arca mellett rálátok a Dani arcára. Na most, a Dani egy őszinte gyerek. Ha unalmas, ami folyik, az látszik rajta. Mondhatom hogy ő a barométer szerepét tölti be. Ha látom, hogy unja magát, akkor váltok.

Mi: Mi a célja a műsorral, mit akar megmutatni a nézőknek?

Ő: Célom nincs. Arra gondoltam, mivel prózaíró vagyok, hogy kitalálok történeteket.

Olyan tapasztalatokra tettem szert, amivel tudok másoknak segíteni. Tehát, ha valaki odajön és elmeséli az életét, akkor abból tudok történeteket kiragadni és alakítani. Véleményem szerint ez egy izléses műsor. Ha az embereket arra inspirálja,

hogy otthon is lehet egy kicsit beszélgetni, akkor talán ennyi célja van. Egyébként alakulnak Lehetetlen Klubok országsszerte. Egy baj van, hogy mindegyik meg is hív engem.

Mi: Ön a magánéletében milyen embernek ismeri magát?

Ő: Hát igen. Ezt nem tudom, az ember saját magát nem ismeri.

Mi: Tulajdonképpen látjuk Önt a színpadon. Rettentő jó humor, igaz mosolyogni még soha nem láttam.

Ő: Nem tudok erre választ adni. Csak azt tudom mondani, hogy a pszichiáterek szerint, ha az ember reggel belenéz a tükörbe, akkor ott visszanéz valaki. De az a valaki nem is

DUE
Sajtófesztivál

hasonlít arra a valakire, akit Önök látnak. Mert az én tudatom szűrőjén keresztül én látom magam. Hogyha jókedvem van, egy rendesebb ember néz vissza, ha rossz, akkor egy undok féreg. Én arra törekszem, hogy ha nézte a műsort, hogy nem foglalkozom a kamerákkal, ami nem éppen televíziós viselkedési mód. Én próbálok úgy viselkedni, mintha otthon lennék. Bár nem egészen vagyok otthon, mert öltönyt sehova sem hordok, csak a Lehetetlenbe. Hogy mennyiben tér el a magánéletbeli mivoltom a tévéstől, azt nem tudom. Valamelyest biztos, de nem nagyon. Én ilyesmi ember vagyok. Magánéletben sem mosolygok túl sokat, született hallgató vagyok.

Mi: Került-e már lehetetlen helyzetbe?

Ő: Minden nap kerülök lehetetlen helyzetbe. A legutóbbi az volt, hogy nekem van Budapesten egy garázsom, ahol másik 16 autó is áll. Van egy vasajtó, amit az ember sajátkezüleg kinyit, kihajt, majd becsuk. Na én kinyitottam, ott állt az autó, becsuktam a garázt, és akkor azt az egész kulcsot, ami az autohoz is és a garázshoz is való, azt beejtettem - tudják van az autónak az a doboza az ajtó részén - abba a kis „kanálisba“, és ott álltam járó motorral, útban mindenkinek... hát elég érdekes volt.

Mi: Hogyan választja ki a Lehetetlen vendégeit?

Ő: Tekintet alapján. Akinek a tekintetében azt látom, hogy tartalmas élete van, azt meghívom. Nagyon ritkán tévedek egyébként. Csináltam már rossz műsort (mondjuk hármát). Az a műsor sem az alany miatt volt rossz, hanem az egyiket egy filmrendező férje átrendezte. Akkor odajött egy elbizonytalanított emberke. A másik személy pedig rég volt színpadon, és túljátszotta a dolgot. Szóval ilyenek történnék, de tekintet alapján el szoktam találni.

Mi: Egy született hallgató hogy adja a fejét arra, hogy tévéműsort csináljon? Önmagát győzte meg, vagy Önt győzték le?

Ő: Van egy olyan könyv, hogy a „rábeszélőgép“, és ezt én fordítottam, ennek kapcsán el kellett olvasnom. Anélkül nem lehet. Ha lehetett volna, nem olvastam volna el. A könyv azt írja, hogy az ember csak saját magát tudja meggyőzni. Olyan, hogy valaki más rábeszéli Önt valamire, olyan nincs. Ha mégis valakit meg akarunk győzni olyan helyzetbe kell hozni, hogy ő győzze meg saját magát. Azt hiszem, hogy én a legtöbbet interjút adtam életemben. Először mint kamasz, aztán mint író, könyvkiadó, színpadi szerző. Szóval ez volt a legnagyobb tapasztalat. Az interjúkat Érdi Sándor és Szegvári Kati készítették velem. Ők tudták, hogy hogy tudok kamera előtt beszélni és jöttek, hogy csináljak tévéműsort. Mondtam nem! Én nagyon nehezen döntök, mindent az utolsó percre hagyok, így a dolog eldőlt magától. De ha egyszer valamit eldöntök, akkor az annyira megalapozott, mint egy felhőkarcoló. Ezzel is így volt. Leírtam egy forgatókönyvben, hogy mit akarok: „Színpadon fogok beszélgetni színészekkel és más hírességekkel, akik történeteket mesélnek

önmagukról.“ A Televízió akkori elnöke, Horváth Ádám megbízott bennem. Hát legyen! Hogy én miért győztem meg magam? Én egy zárkózott, félszeg ember vagyok, és ez egy kihívás volt a számomra, hogy 4 millió embert próbáljak elszórakoztatni. Most, hogy ez szerintem valamennyire sikerült azon gondolkodom, hogy abbahagyom. Sőt! Pontosan tudom.

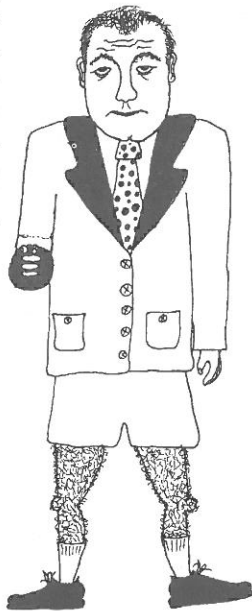
Mi: Miért éppen Lehetetlen lett a műsor címe?

Ő: Mert tudom, hogy a jó cím az egy kicsit „bikkfingos“, de nem nagyon. Én már tettem kísérleteket emberekkel. Megpróbáltam otthon és arra jöttem rá, hogy mindenki azt mondja: „Neki nincsenek történetei, de nagyon szívesen jön.“ Máig így kezdődik. Jó, nem baj. Ilyenkor aztán azzal a kérdéssel szoktam kezdeni, hogy: Kerültél-e valaha lehetetlen helyzetbe? Ugye mindenki került. Ismersz-e lehetetlen embert? Azt mindenki ismer. Kaptál-e lehetetlen feladatot? És amikor erre a három kérdésre elmondják a három történetet, ami rendszerint aztán később kimarad, mert a felvétel során jobbak jönnek, de ez fellazítja az izapot. Mivel én tudtam, hogy ez a módszer, ezért mondtam, hogy legyen a címe Lehetetlen. Eleinte arra készültem, hogy ezek a kérdések minden műsorban el fognak hangozni. Aztán nem.

Mi: Miért nem szereti a nagy népszerűséget? Ez abból adódik, hogy mindenki úgy ismeri, hogy a „Lehetetlen“, és nem úgy, hogy „Anyá csak egy van“?

Ő: Ez két kérdés. Mindkettő fontos számomra. Én ezt úgy

fogalmaznám meg, hogy: „Mit szólok én ahhoz, hogy Anya csak egy van c. remekművet kb. 100-150 ezer ember olvasta az országban, míg ezzel szemben TV-műsoromat 3,5 - 4 millió ember nézi?“ Nem én találtam ki a világot olyannak, amilyen. Én jobban szeretném, ha fordítva lenne. De a világ ilyen. Önök jobban szeretnek TV-t nézni, mint olvasni. Ha már ez így van, akkor meg kell ragadni minden eszközt, hogy lehetőség szerint az ízlésünket közvetítsük. Én úgy érzem, az én ízlésem elég jó ízlés, ha ezt lehet 4 millió embernek képviselni, akkor legyen. A másik dolog a népszerűség. Én szemlélődő típus vagyok, tehát szeretek ülni a trolin, bámészzkodni és azt gondolni: „Na, annak a nőnek mi járhat a fejében? Aha, biztos azt gondolja. Érdekes.“ Én ezt szeretem csinálni. De most már nem tudom, mert ha felszállok a trolira engem néznek és zavarba jövök. És egyáltalán, én igazából egy könyvmoly lennék, nem ilyen „showman“. Ez már így alakult és tudom, hogy hiába hagyom abba még sok év, mire megszűnik. Nem panaszkodom, érzem, hogy ez az emberek szeretete. Jó dolog, örülök ennek, csak kicsit kikökökkentem a valódi életemből. Van még egy hátulütője: ha egy TV-s bemegy a közértbe és ott kedvesen kiszolgálják nem tudja, hogy azért, mert tényleg rokonszenves embernek tartják, vagy azért, mert látták a TV-ben. Ez már halálomig így lesz. Már nem tudom szétválasztani az ún. népszerűséget és a tényleg személyem iránti érdeklődést. Az egyetlen helyzet, ahol

ezt át tudom élni, külföld. Bár ott is érnek családások, amikor Rómában egy turistacsoport szembejön és azt mondják: „Lehetetlen?”

Mi: Ön híres ember, de boldog is?

Ő: Mi a boldogság? Én nem tudom, ez nagyon bonyolult fogalom.

Mi: Jó közérzet, mikor mindennel elégedett, pl. önmagával!

Ő: Értem. Önmagammal még sosem voltam elégedett. Jó közérzet? Hát ez napfüggő. Most, hogy végre tavasz van, nagyon jó kedvem van. A boldogság nagyon relatív. Én nem szeretem a patetikus embereket, számomra a legfontosabb emberi érték az irónia. Még jobb az önirónia. Most eszembe jutott egy idézet a boldogságról, ami a Bibliából származik: „Boldogok azok, akik nem kárhoztatják magukat olyasmikbe, amivel egyetértenek.” Egy kicsit komplikált, de szerintem ez a boldogság forrása. Aki azt csinálja, amivel egyetért bármi áron, tűzön-vízen át, még ha ez nem is tetszik másoknak, és ezért nem hibáztatja magát, az boldog ember. Ezen definíció szerint én az vagyok.

Mi: Mi a véleménye Friderikusz Sándor műsoráról? Ön mondta, hogy Ön nem showman. Hát Ő az!

Ő: Friderikusz Sándort nagyon nagyra becsülöm, szerintem nagy képességű üzletember. Másodszor: világszerte ezek a show-k ilyen szarok. (Tapsvihar) Ha az USA-ban megnéznék egy ilyen show-t, az ugyanolyan ízléstelen. Ez egy ilyen műfaj. Én nem szeretem. Úgy érzem, hogy van a közízlés, amit pontosan le lehet írni, hogy pl. Danielle Steel népszerű író. Szerintem az értelmiségnek van egy felelőssége. A közízlésnek nem alá kell menni, hanem mindíg fölé. Ez az értelmiségnek

erkölcsi kötelessége. Bár egy kereskedelmi televízióban a nézettségi indexet kell figyelni, és ha az esik, akkor a műsort abba kell hagyni. De ez a közszolgálati MTV, ahol mi Friderikusz Sándorral működünk az Önök adójából és úgy érzem, hogy itt talán nem így kellene csinálni. Nekem amúgy semmi bajom nincs Vele. Egyébként a show-it kevésbé érzem bántónak, mint amikor komoly témáknak nekimegy és nagyon felkészületlenül, morálisan vitatható tételeket és nézeteket képvisel. Ez kártékony. Én úgy érzem, hogy ezt nem lenne szabad, de ha ezt a kérdést föltette, ezt a választ megkapta.

Mi: Ha Ön meghívná Kepes Andrást a műsorába, Ő elfogadná?

Ő: Kepes Andrást én meghívtam a műsoromba, de azt mondta, hogy nem szeretné, mert Ő gyerekkori jóbarátom. Ma is együtt ebédeltünk. Tehát Ő nagyon közel áll hozzám, az első felesége gimnáziumban az én osztálytársam volt. Szóval ez egy szoros kapcsolat, és Ő azt mondta, hogy gátlásos lenne, mert túl jól ismerjük egymást. Ezért aztán az fel sem merült, hogy én menjek az Ő műsorába. Pedig elmennék. Friderikusz Sándor show-jába nem mennék el. Ő megpróbálna belőlem egy népmulattat valamit csinálni, és nem az igazi egyéniségem sütné át. Bár már megtanultam annyira interjút adni, hogy azt kedvére szabadhatná. Egyébként nincs nekem szükségem arra, hogy benne legyek a show-jában. Ez ingyen van, az én műsoromban mindenki fellépti díjat kap. Most miért legyen Neki egy jó negyedórája?!

Mi: Mi a véleménye Vágó Istvánról?

Ő: Tőlem nagyon távol áll a műfaja, de úgy látom, hogy amit csinál, azt épp úgy csinálja, ahogy kell. Egyébiránt tudom, hogy örülten

szeretne basszusgitaros lenni. Én ezt nagyon pártolom. Rendes, kedves ember, ez nem látszik a műsorain, de négy nyelven tud, mint a vízfolyás. Eredetileg külkereskedő volt. Ha nekem TV-m lenne, Őt rögtön szerződtetném.

Mi: Vannak-e távolabbi tervei?

Ő: Én egy nagyon nyughatatlan ember vagyok, ha valamit már tudok, akkor azt azonnal abbahagyom, és belekezek valami újba. Ennek az egyik hátránya a szakmai megítélés. Egy író legyen tüdőbeteg, szegény és alkoholista. Én ezeknek a kritériumoknak nem tudok megfelelni. Viszont van egy olyan elv is, hogy mindenki legyen olyan, amilyen.

Mi: Milyen a viszonya a vendégeivel?

Ő: A műsor végére már mind megbíznak bennem. Ennek van egy hátulütője: mire valakivel elkészítem, Ő azt hiszi, hogy barátok vagyunk, mivel olyan intim kapcsolatba kerültünk. De hát most tartok a 68. adásnál. Az embernek nem lehet 68 barátja! Alfred Hitchcocknak van egy jó kis mondása, miszerint: „A televízió az a fránya intézmény, amely bármely érdemtelen embert 10 percre híressé tehet.“ Ez így van.

Mi: Milyen gyerek volt Ön?

*Az emlékek egészen
viselkedésűk, urak a
életből - Jankóka
soké*

Brigitte Bouvot

Viktor Niki

Ő: Azt mondják, hogy nagyon sovány, rendkívül zárkózott, egy bizonyos korszakban nagyon dadogtam, nem voltak barátaim, szóval fura gyerek voltam, elrontott kis gyermekkorom volt. Már akkor sem mosolyogtam túl sokat. Leánygyermekem szokta mondani, mikor az utcán megyünk, és az emberkék bámulása idegesít, hogy: „Apa, mosolyogj, mert akkor a kutya sem ismer fel.“ Ez egy jó instrukció. Gyerekkorom? Hát, volt egy idősebb nővérem, Ő gyakran vert engem, erre emlékszem. Ez volt a szórakozása, igaz én biztos szemtelen voltam.

Mi: Tulajdonképpen miért választotta életéül az írást?

Ő: Én azért írok könyveket, hogy dolgokat megértsek. Drága Társadalom, figyelj oda, hogy nem mindig a Te jobbik ítéleted a helyes! Most éppen novellákat írok, és ez így lesz egy darabig. Még két regényt szándékozom kiadni, ha életerőm és képességeim engedik: egyet apám-ról, és egyet a halálról. Ez két „könyved“ téma! Egyébként, ha vége a sorozatnak, szándékomban áll arról is kiadni egy kötetet, amibe beletenném a 170 legjobb történetet. Remélem, hogy az is kiderül a műsorból, hogy én két dolgot próbálok képviselni. Az egyik, hogy próbáljunk szabatosan, ízlésesen és lehetőleg ironikusan beszélni. Mert ez egyszerűen nem kerül semmibe, és valamelyest boldogságforrás. A másik, hogy az emberi kultúra egy örömförrás. Azért van mindig mai idézet, hogy az emberek rájöjjenek, hogy ha valamit tudni akarnak, akkor ezt könyvekben el tudják olvasni. Én is eszerint próbálok élni. Egyébként is Erwin G. szavaival élve: „Ha már itt jártunk a Földön, hagyjunk egy kis nyomot magunk után.“

Tóth Hajni

3.b

Frei Nándor: Végrendelkezem

Sajnos eltelt ez a négy év, jól, rosszul, tökmindegy, eltelt. Szerintem jól. A végrendelet annyit jelent, hogy szeretnék valamit hátrahagyni magamból, ha más nem, legalább ezt a cikket így utoljára. Utoljára. Szörnyű. De vágjunk bele:

Az udvariasság és a tisztelet megkívánja, hogy a tanárokkal kezdjem. Kezdjük talán az általam kevésbé jónak ítélt tanárokkal. Ők azok, akik a kelleténél többet törődnek saját problémáikkal, mint a hivatásukkal. Ők azok, akikből hiányzik egy icipici tolerancia, rugalmasság, közösségtudat. Ők azok, akik nem nevelnek, hanem bele akarják erőszakolni a diákba a „tudományukat“. Szerencsére ilyenekből Gyöngyösön az átlag iskolához képest kevesebb van (szerintem). Rájuk hagyom mondjuk az ellenőrzőmet, úgyis csak két orvosi igazolás van benne. Ja, és a jó tanács (bár nem érzem magamat kellően felnőttnek). A kompromisszum a legfontosabb, konfliktusokkal nem lehet előrehaladni, csak stagnálni ill. zúrukolni.

De folytassuk a jó tanárokkal, akik többet törődtek velünk az átlagnál. - Köszönjük. Persze ezt csak azzal lehet megköszönni, hogy (esetleg) visszük valamire az életben. A lényeg, hogy visszajövünk még, és informáljuk őket. Rájuk hagyom a rongyos farmemadrágomat. Egy jó tanács: nem kell jó tanács, jó ez így.

A következő „kaszt“ a vendégtanéroké: szerettem őket, szóba álltak velünk (ha tudtak). Egy másik kultúrát hoztak, ahol a demokrácia már bevált módszer. Nálunk még „új divat“. Remélem nem fog kimenni a divatból. Hallottam valahol, hogy egy vendégtanárt elküldtek orvosi vizsgálatra, én azért megbízok bennük, és nem félek, hogy esetleg TBC-t, AIDS-et vagy valami más kórt terjesztenek. Szép kis fogadtatás, mi? Én örülök, hogy egyáltalán tanulhattam tőlük. Tehát köszönöm, és remélem azért rólunk és egyáltalán Magyarországról jó véleményük marad. Rájuk hagyom az angol-magyar és német-magyar szótáraimat. Jótanács: maradjanak még egy kicsit, és ne csak négy évig, ahogy mi.

Most jönnek a jó tanuló diákok. A jól tanulás nem bűn, de a magolás az: bűn a léleknek, az agynak, az egész testnek, ne legyetek telefonkönyvek! Lehet, hogy felvesznek benneteket akárhová, de azért tanuljatok meg gondolkodni is! A többi jó tanulóról nincs semmi rossz véleményem, egyszerűen irigylem őket. Tehát a jó tanulókra hagyom a matek, fizika, kémia könyveimet, nem tanultam belőlük kellően. Jótanács: legyetek jó hazafiak, ne magoljatok, gondolkodjatok, és a társadalom számára is legyetek hasznosak, ne csak magatoknak (pl.: segítetek a gyengébbeken).

Jönnek a rosszak, akik nem is olyan rosszak: gyerekek, segítetek magatokon, az Isten is megsegít benneteket (ha van egyáltalán) - persze ez mindenkire vonatkozik - vegyétek a fáradságot és látogassátok meg a tanárokat, jó tanulókat. Biztos, hogy segítenek sok mindenben! Ti vagytok az átlag gyön-

ki polgárok! Ne igyatok olyan sokat, mert a kocsmában ragadtok, nem tudtok hazamenni, és másnap izzadni fogtok minden értelemben. Ne maradjatok egyedül a problémáitokkal, nyugodtan forduljatok másokhoz is, legyetek bátrak, erősek és őszinték (magatokhoz és másokhoz). Rátok hagyom a Kemler-tablónkat (ha lesz!).

A rossz-rossz-rossz diákoknak azt üzenem, hogy gondolják át, mit csinálnak. Például én azért kezdtem el dohányozni, mert a többiek is dohányoztak. Hülyeség azzal kiténni, ami káros. Persze majdnem minden élvezet káros, kivétel a szex. Szóval, hogy témánál maradjak: ne akarjatok nagyfiúk lenni, én sem vagyok az. Tehát ne azért igyatok, dohányozzatok, vagánykodjatok, hogy feltűnjetek! Ha valami tényleg tetszik, és bölcs emberek is azt mondják, hogy érdemes, hát csináljátok. Én a helyzetekben tanulni kezdenék, mert gyakran nektek van a legtöbb eszetek. Rátok hagyom a Kemler-korsómat és a szipkámam.

Gyönek tele van érdekes emberekkel. Beszéltem jópárral, főleg a kocsmában. Nekik köszönhetek egy kis realitást ebben a Tündérkertben, ami körülött. Ők voltak a külvilág. Jó, hogy szóba álltak velem - köszönöm! Rájuk hagyom a gyöнки zászlómat. Jótanács: beszéljenek többet a diákokkal, szerintem a diákok érdekes emberek. Sajnos ilyen szempontból én sem vagyok egy „közösségi ember“, mert nem beszélgettem eleget „védeenceinkkel“ (1-2. oszt.). A legszörnyűbb, hogy a legtöbbnek még a nevét sem tudom!

Úgy általában nem tetszik az elérdektelenedés, a hosszú sor a telefonok előtt, a bezárkózás, tehát a közösség hiánya. Ne várjátok úgy a pénteket, inkább a vasárnapot. Szeressétek egymást, és ha itt is „rohadtok“ négy évig, próbáljátok meg úgy élvezni, mint mi. Igenis lehet úgy élvezni, ha egy kicsit félreteszitek magatokat és a csapatnak éltek, ezzel segítve saját fejlődéséteket is. A tanárok ebben úgy segíthetnének, ha többet beszélnének veletek, persze a színpalak mögött is, pl.: tanórákon, parkban stb. Esetleg kiszúrhatnák az egyéniségeket, és rábeszélhetnék őket egy kis összefogásra. Pl.: a kollégiumi tábortüzek mindig is tetszettek.

Remélem sohasem fog kialudni a láng, és nem csak négyévenként gyűjtják majd meg, mint az olimpiait. Persze mi is bűnösök voltunk, legyetek jobbak, mint mi és főleg jobbak, mint én, tudok néhány jó példaképet tanulás, életvitel, sport szempontjából.

Most pedig azt írom, hogy folyt. köv., és ne feledjétek a szívem csücske Gyönkön maradt, aki ügyes megtalálja.

Frei Nándor
(a Kiskocka)

EUROPAHAUS MARIENBERG

25. europäisches Redakteursseminar vom 05.05. - 10.05.97
Wir bauen Europa: "Europa der Bürger - wie wir in Europa leben möchten"

Europa

Dus hajaba tep a szel,
Ket szemeben ott a szenvedely,
Foltos sokszin ruhaja oly sokszor elszakadt,
Alma adja az almodat.

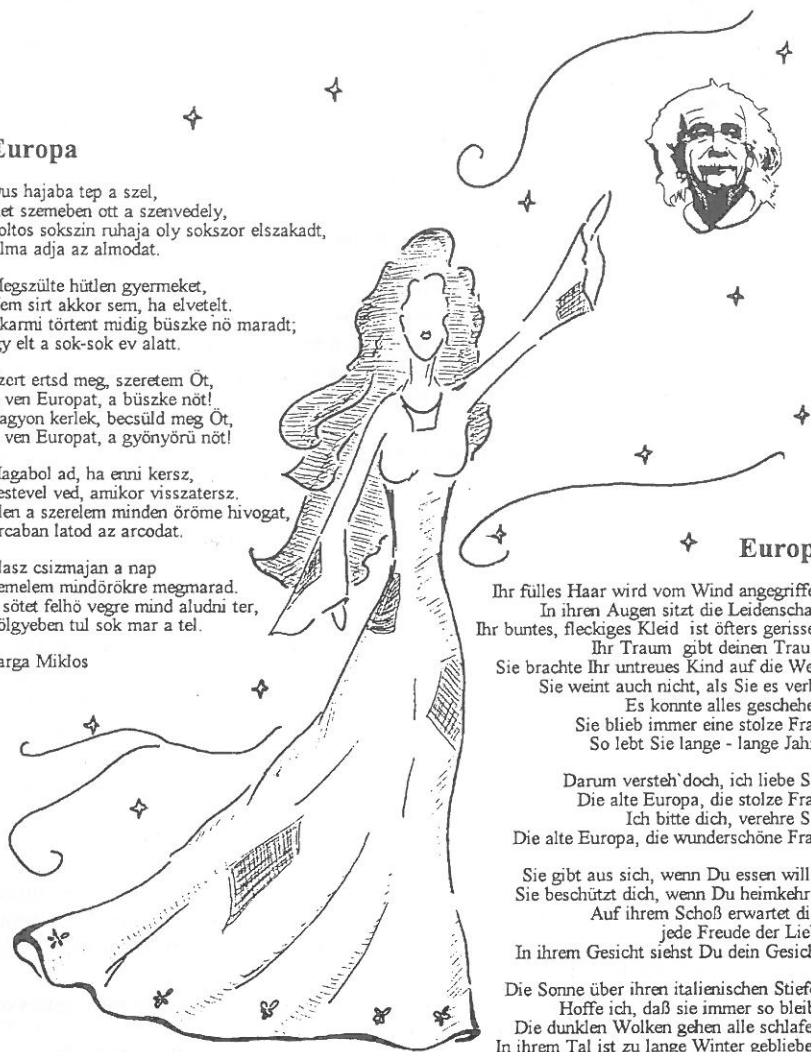
Megszülte hűtlen gyermekeket,
Nem sirt akkor sem, ha elvetelt.
Akarmi történt midig büszke nő maradt;
Igy elt a sok-sok év alatt.

Ezert ertsd meg, szeretem Öt,
A ven Európát, a büszke nőt!
Nagyon kerlek, becsüld meg Öt,
A ven Európát, a gyönyörű nőt!

Magabol ad, ha enni kersz,
Testevel ved, amikor visszatersz.
Ölen a szerelem minden öröme hivogat,
Arcban latod az arcodat.

Olasz csizmaján a nap
Remelem mindörökké megmarad.
A sötét felhő vegre mind aludni ter,
Völgyeben túl sok mar a tel.

Varga Miklos

Europa

Ihr fulles Haar wird vom Wind angegriffen,
In ihren Augen sitzt die Leidenschaft.
Ihr buntes, fleckiges Kleid ist öfters gerissen.
Ihr Traum gibt deinen Traum.
Sie brachte Ihr untreues Kind auf die Welt,
Sie weint auch nicht, als Sie es verlor
Es konnte alles geschehen,
Sie blieb immer eine stolze Frau.
So lebt Sie lange - lange Jahre.

Darum versteh' doch, ich liebe Sie,
Die alte Europa, die stolze Frau.
Ich bitte dich, verehere Sie,
Die alte Europa, die wunderschöne Frau.

Sie gibt aus sich, wenn Du essen willst.
Sie beschützt dich, wenn Du heimkehrst.
Auf ihrem Schoß erwartet dich
jede Freude der Liebe
In ihrem Gesicht siehst Du dein Gesicht.

Die Sonne über ihren italienischen Stiefel,
Hoffe ich, daß sie immer so bleibt.
Die dunklen Wolken gehen alle schlafen,
In ihrem Tal ist zu lange Winter geliebt.

Übersetzt von Beata Badics, Viktoria Premusz EIN-STEIN, Gyöng, Ungarn
T.L.G.

EUROPAHAUS MARIENBERG

25. europäisches Redakteursseminar vom 05.05. - 10.05.97
 Wir bauen Europa: "Europa der Bürger - wie wir in Europa leben möchten"

Das ideale Bild des toleranten europäischen Jugendlichen

Man kann unmöglich an Europa denken ohne an die beide Weltkriege, die Krieg in ehemaligen Jugoslawien oder an die Krieg in Irland zu denken. Für Europa ist heute auch Ausländerhaß typisch. Die Kinder in Europa sehen, daß ihre Mitmensch wegen ihren verschiedenen Religionen, Hautfarben oder wegen politischen Gründen einander töten. Wenn diese Diskrimination nicht gestoppt wird, werden die Jugendlichen von Europa alles so weitermachen, wie ihre Vorfahren. Den jungen Menschen sollten die Alteren beibringen, daß ein Mensch auch ein Mensch ist, wenn sie gelbe Hautfarbe hat, oder protestantisch ist. Wenn Menschen einander nicht akzeptieren können, kann die EU kaum ermöglicht werden. In den Kindern sollte man implantieren, daß sie einander vertragen sollen auch wenn sie verschieden sind. Einander zu vertragen ist aber wenig, man muß mit den Anderen kooperieren können, nur so kann die Union vollkommen sein und so kann es richtig funktionieren. Heute ist es leider noch nicht so weit, so kann es leicht zu solchen Geschichten kommen, wie diese:

Mehrheit oder Minderheit

Es gaben einmal drei Jungen, die einmal dachten, daß sie in Ungarn Ordnungsmachen sollten. Sie ließen ihre Haare abschneiden, kauften sich Baseballschläger, Bomber-Jacken und Boots. Sie steckten weiße Schnürsenkel in ihre Schuhe und zogen Armbänder worauf Hakenkreuze gemalt waren. Als sie diese Sachen angezogen haben, haben sie gefühlt, wie cool sie sind, und das sie fähig sind in Ungarn Ordnung zu machen.

Am ersten Tag, als sie auf der Straße spazierten trafen sie einen Zigeuner, den sie nicht einmal kannten. Sie griffen nach ihren Baseballschläger und gingen ganz ernst zur Sache. Der Zigeuner, ein ganz junger Mann, blieb dann auf der Straße liegend.

Am zweiten Tag trafen sie einen Mann in einer Kneipe, der Chineser war. Unsere drei Skinheads gingen auf ihn los und schlugen ihn. Die drei fühlten jetzt, daß sie jetzt auf dem besten Weg sind den Staat sauberzumachen.

Am dritten Tag trafen sie einen jungen, der gelbe Haare hatte, lumpiges T-shirt. Er hatte eine Armeehose an. Der Junge trug Doc. Martens Boots und hatte rote Schnürsenkel. Unsere drei Landreiniger wollte ihn auch

verprügeln, aber der Punk war schneller, er kretzte die Kurve und lief in einer Kneipe. Die drei harte Jungs folgten ihn, aber als sie in die Kneipe gingen, sahen, daß die Kneipe von Punks ist. Sie waren besoffen, hatten lumpige Kleider an und gingen auf den drei Jungen los.

Die drei wachten am nächsten Tag in einer Mülltonne auf, ihre Baseballschläger waren nirgendwo, ihre Bomber waren zerrissen und hatten jede Menge blaue und grüne Flecken.

Mit dieser Geschichte wollten wir deutlich machen, daß die Mehrheit die Minderheit - wegen ihres Andersseins - nicht diskriminieren und ihnen schon gar nicht körperliche Schäden zufügen darf. Die momentane zahlmäßige Überlegenheit ist relativ. Sie kann sich ganz schnell ändern. In einer vereinten Europa müssten die Menschen, vor allem die junge Generationen, die zukünftige Erwachsenen mehr Toleranz und Akzeptanz gegenüber anderen Völker, und Rassen aufbringen. Wenn die Grenzen geöffnet werden, müssen die Einwohner Europas friedlich miteinander leben, denn eine gesellschaftliche und wirtschaftliche Entwicklung kann nur unter friedlichen Verhältnisse zustandekommen.

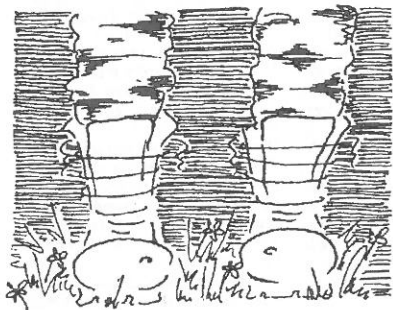
Lenart Gabor, Nagy Andras
 EIN-STEIN Gyöng, Ungarn

EUROPAAHAUS MARTENBERG

25. europäisches Redaktionsseminar vom 05.05. - 10.05.97
 Wir bauen Europa: "Europa der Bürger - wie wir in Europa leben möchten"

Europa träumt mit Sternen

Das Mädchen stieg ins Auto ein, und die Mutter fuhr gleich los. Sie plauderten während das Auto in Richtung der westlichen Grenze unterwegs war. Das Regen störte die angenehme Fahrt. Das monotone Klopfen der Regentropfen wogen das Mädchen in tiefen Traum:

verschiedene Ländern haben verschiedene Farben: Frankreich ist viola, Spanien ziegelrot, Italien sonnengelb, Norwegen ist schneeweiß, Schweden ist himmelblau, Deutschland ist orange, Österreich ist grasgrün usw. Sie ist dabei, auf den bunten Gras zu spazieren. Fleckchen verwandeln sich in Figuren. Sie hört schöne Musik, froh zwitschernde Vögel, sieht die strahlende Sonne, blühende, samtige Blumen.

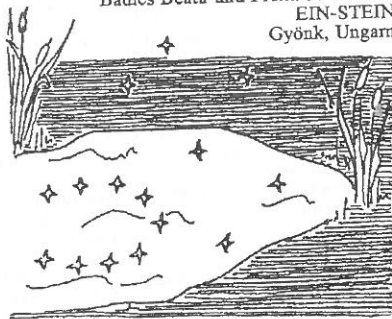
Die Figuren geben ihre Hände einander. Das Himmelblau, das Grasgrün, das Schneeweiß, das Sonnengelb, das Ziegelrot, das Orange und das Viola tanzen jetzt zusammen. Langsam heben sie sich in die Höhe, und flechten so emander, als ob sie bunte Bänder wären. Wie bei einer Feuerwerk fallen die zwölf kleinen Sterne auf die schöne, hellblaue Seide hinunter. Aus der Seide wird eine See, in dessen Spiegel sich das Mädchen als Bürger von Europa sieht. Die Mutter nickte aus dem Auto dem Zollbeamten zu. Sie führen durch die Grenze, ohne daß das Mädchen aufwachte.

Ein großer Hund fletscht in sein Gesicht. Sie liegt erschöpft in der Fütze. Sie kann nicht aufstehen, hat keine Kraft mehr. Die militärischen Schutzmantel nähern sich.

-Bitte, laßt ihr mich fliehen! Wir haben schon genug gelitten. Meine Großeltern hatten umsiedeln müssen, weil sie wegen ihrer Religion gejagt worden waren. Meine Eltern, die als Fremden hier gekommen waren, waren nicht aufgenommen worden. Sie hatten nicht auf ihrer Muttersprache lernen dürfen. Deshalb hatte mein Vater in einem anderen Land als Gastarbeiter arbeiten müssen. Das Haus, wo er gewohnt hatte, war in Brand gesetzt worden. Mein Vater war auch zu Hause gewesen. Wir waren zu zweit geblieben: meine Mutter und ich.

Eines Tages war sie einkaufen gegangen. Das Kaufhaus war von Terroristen in die Luft gejagt worden. -Mit zitternden Hand greift nach dem Zigarettenschachtel, aber sie kann die Zigarette nicht anzünden. Sie verliert ihr Bewußtsein. Sie fühlt, daß sie hinunter stürzt. Plötzlich fällt sie auf eine große bunte Landkarte, auf Europa steht. Die

Badics Beata und Premusz Viktoria
 EIN-STEIN
 Gyöng, Ungarn

EUROPAHAUS MARIENBERG

25. europäisches Redakteursseminar vom 05.05. - 10.05.97
Wir bauen Europa: "Europa der Bürger - wie wir in Europa leben möchten"

Musik in Europa

Die Musik in Deutschland

Die meisten kleinen Kinder im Alter zwischen 3 und 7 hören Kinderlieder mit sinnlichen Texten. Die Kinder zwischen 8 und 11 hören meistens Rock oder Pop, zB Micheal Jackson, David Hasselhoff. Es gibt aber auch Ausnahmen, die mit ca. 10 Jahren schon Punk (WIZO), Techno (Scooter) oder Heavy Metal hören. Die beliebtesten Musikrichtungen der Jugendlichen sind Techno, Punk, Heavy-, Black- oder Deathmetal. Pubertierende Mädchen hören Boygroups (zB Backstreet Boys, N'Sync oder Caught In The Act). Girlgroups wie zB die Spice Girls oder Tic Tac Toe sind bei Mädchen aber auch bei Jungen sehr beliebt. Es gibt auch viele deutsche Bands wie die Toten Hosen, die Ärzte, Pur oder die Prinzen. Mit 25 bis 50 hören die Leute gerne sanfte Popmusik wie Pur oder Bap, aber auch Rock wie von den Rolling Stones oder Musik aus den 60igern wie die Beatles. Ältere Leute hören am liebsten Volksmusik wie Heino, Wildecker Herzbuben oder deutsche Schlager.

Kathrin Leuwer (IGEL, Prüm)

Musik in Österreich

Österreich = Austria ist zwar nicht sehr bekannt und wird oft sogar mit Australien verwechselt (No kangaroos in Austria) aber die Musik aus Österreich ist weltberühmt. Paradebeispiel dafür ist unser Wunderkind W. A. Mozart aber auch der grimmige Beethoven, die Österreich in musikalischer Hinsicht zu Welt Ruhm brachten. Diese Art von Musik, die Klassik wird vor allem von älteren Leuten und Erwachsenen gehört, weil sie sehr beruhigend und entspannend, aber auch fesselnd sein kann. Sehr beliebt bei älteren Erwachsenen ist auch die volkstümliche Musik, wie zB Kärntnerlieder gesungen von Chören oder Volksmusikgruppen wie die Zillertaler Schürzenjäger oder die Kastelruther Spatzen. Volksmusik wird auch oft bei Landfesten als Tanzmusik live gespielt oder vor allem in Landgasthäusern zur Unterhaltung aufgelegt. Bei Erwachsenen sind dt. Schlager beliebt, aber auch Popmusik (Tina Turner oder Rod Stewart). Bei Jugendlichen sind die Geschmäcker sehr verschieden. Die Palette reicht von Kuschelrock bis Black Metal. Zahnspangenträgende Teenies, vor allem Mädchen können sich für Boygroups (Back Off) und für die Kelly Family begeistern, emanzipierte Girlies hören eher Girlgroups (Tic Tac Toe). Viele hören auch gerne Techno (Rave), Rockmusik (Bon Jovi) Reggae (Bob Marley), Crossover (H-BLOCKX), Punk (Sex Pistols), Grunge (Nirvana), Soul (Whitney Houston), aber auch Death und Black Metal (Abigor) und sogar die alten Rocklegenden (Pink Floyd) werden noch immer von Jugendlichen gehört. Man sieht, daß die Österreicher für alle Musikrichtungen offen sind und ihrem Ruf als volksmusikliebendes Bauernvolk auf keinen Fall gerecht werden.

Kerstin Hoi, Isabella Grabner (SZ unbekannt, St. Veit a. d. Glan)

Far-
gelrot,
weiß,
oran-
dabei,
schen
chöne
strah-

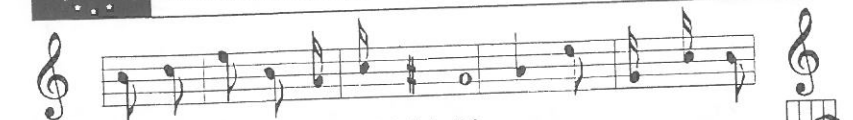
. Das
weiß,
ze und
ngsam
ten so
n. Wie
deinen
unter.
Spiegel
steht.
beam-
ne daß

iktoria
STEIN
Ungarn

EUROPAHAUS MARIENBERG

25. europäisches Redaktorsseminar vom 05.05. - 10.05.97
Wir bauen Europa: "Europa der Bürger- wie wir in Europa leben möchten"

Musik in Polen

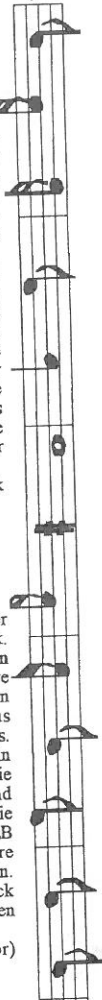
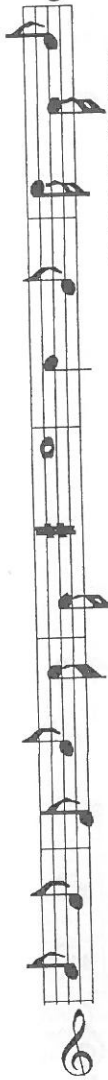
In Polen kommt die beliebteste Musik aus dem Westen. Die Richtung der Musik, die die Leute hören hängt vom jeweiligen Alter der Leute ab. Teenager hören andere Musik als Erwachsene. Großen Einfluß auf die Jugendlichen in Polen haben vom Ausland kommende Zeitschriften wie BRAVO oder POPCORN, die hauptsächlich Boygroups wie Backstreet Boys etc. präsentieren. Polnische Bands müssen so wie diese sein, wenn sie für die polnischen Jugendlichen existieren wollen. Ein gutes Beispiel dafür ist MAFIA oder DE MONO. Diese Bands zählen auf ihr gutes Image aber sie sorgen sich nicht um ihre Musik. Deren Hits müssen eine nette Melodie und einen einfachen Text haben, sodaß sie das gesamte Publikum ansprechen. Anspruchsvollere Musik ist der Rock, dessen Texte wichtiger sind, vor allem über das polnische Leben und die grundsätzliche polnische Situation. Bekannte polnische Bands sind T. Love, HEY, Big Cyc und Golden Life. Einige Bands sind auch an der Untergrundszene beteiligt und sie zeigen sich selbst nie im Fernsehen. Die Metal Bands aus Polen sind mehr im Ausland bekannt, SIRRAH und SWEET NOISE gehen in ganz Europa auf Tour und produzieren ihre Alben bei europ. Musikhäusern. Es ist wirklich komisch, denn beinahe niemand kennt diese Gruppen in Polen. Erwachsene die in Dörfern wohnen hören polnische Discomusik, genannt "Disco Polo". Leider zeigt diese Musik kein sehr hohes Niveau die Texte betreffend aber es ist definitiv die beliebteste Musik, es werden Millionen von Disco Polo Musik verkauft. Ebenfalls beliebt ist der Brit Pop, weil viele Leute in Polen die Musik aus den 60-ern wie die Beatles lieben. Es gibt auch polnische Brit Pop Bands wie ROTARY, LIZAR oder MYSLOVITZ.

Maja Pelc, Justyna Szczepanska, Wislomia Nicieja, Tomasz Paszkiewicz, Marek Figlewski, Wojtek Dabrowski, Kamil Wolny ("SLO GUN", Szczecinek)

Musik in Slowenien
(Slo-Musik)

"Beschissen ist die Szene und verdammt ist das Volk" sind die Wörter unserer Rapper Aliens und Slowenien entwickelt sich in vielen Bereichen, auch in der Musik. Hoch entwickelt und vertreten ist Volksmusik, deren guten Ruf die Gruppe Broton Ansenik in der ganzen Welt genießt. Diese Art von Musik hören vor allem ältere Leute und Leute, die vom Land kommen. Jugendlichen gefallen andere Arten von Musik. Hier müssen wir die slowenische Ethnoszene erwähnen, die vor allem aus Kantautoren besteht (Kuslin und Predin). Diese Lieder repräsentieren Volks Melos. Diese Art von Musik hört die junge und mittlere Generation. Noch immer sind in Slowenien verschiedene Rocklegenden wie zB Pink Floyd, Deep Purple und die Rolling Stones lebendig. Diese Art von Musik verbindet verschiedene Menschen und auf solchen Konzerten fallen alle Generations und Mentalitätsbarrieren. Auch die 60iger und die 70iger Jahre sind noch immer lebendig. Für diese Art von Musik zB Jerry Lee Lewis, Beatles und Elvis Prestley entscheidet sich vor allem die mittlere Generation, aber auch immer öfter Jugendliche, die den Discolärm satt haben. Allgemein können wir den Geschmack nicht verallgemeinern, weil der Geschmack von Mensch zu Mensch verschieden ist. Es wäre wirklich ein Unsinn, wenn wir den Begriff Musikgeschmack verallgemeinern.

Marko Hazabent, Maja Godina, Vesna Vodnik (BOREC/Maribor)

EUROPAHAUS MARIENBERG

25. europäisches Redakteursseminar vom 05.05. - 10.05.97
Wir bauen Europa: "Europa der Bürger- wie wir in Europa leben möchten"

Musik in Tschechien

Die Leute in Tschechien kann man eigentlich in 3 Geschmacksgruppen teilen. Die älteren Leute hören vor allem ernste Musik und oft auch volkstümliche Blasmusik. Diese Gruppe ist nicht sehr tolerant gegenüber der modernen Musik der Jugendlichen. Die zweite Gruppe bilden die Erwachsenen zwischen 30 und 50. Diese mögen die Musik aus ihrer Jugend wie die Beatles oder die Bee Gees, aber auch einige tschechische Gruppen und Country Songs. Die Mehrheit dieser Gruppe ist tolerant gegenüber der modernen Musik, solange sie nicht zu laut und aggressiv ist. Die jungen Leute kann man wieder in 2 Gruppen teilen: ein Teil davon richtet sich nach den Charts und Trends, die andere ist unabhängig davon und hört Rock (Musik aus der 60igern oder auch Punkrock).

Musik in Ungarn

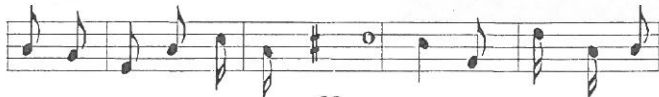
Auch in Ungarn mögen die Leute wie in anderen Länder viele verschieden Musikrichtungen. Ganz populär ist heutzutage die Discomusik. Darunter verstehen wir Rave, Techno, Dancefloor und Hip Hop. Diese Gruppen singen meistens über positive Sachen, weil sie die Menschen damit heiter machen wollen. Sie erreichen damit, daß die Menschen sich nicht mit ihren alltäglichen Problemen beschäftigen. Es gibt viele Konzerte in den Discos, in denen diese Bands auftreten, gespielt wird meistens aber Playback, zB Hip Hop Boys, Erica C., Carpe, Diem, Kool, Animal Kanibals (Rap). Nicht so populär, trotzdem beliebt sind die Punk Bands. Vor allem die Sex Pistols oder Exploited aber auch Gruppen, die mit ihren kritischen Texten auf die negativen Sachen der Politik hinweisen. Ihr Stil erinnert uns an die einfache Musik der 70iger Jahre. Bands wie Aurora und Prosectura werden verehrt. Zur Zeit können wir von Gruppen hören, die Heavy Metal und Hard Rock spielen. Sie zeigen die typischen Merkmale von Heavy Metal Musik mit Sologitarre, schnellem Schlagzeugspiel und Kreischgesang. Es wird oft auf englisch oder spanisch gesungen. In ihrer brutalen Musik hört man von den negativen Dingen des Lebens. Die Texte beschäftigen sich mit Prostitution, brutaler Liebe, Drogen und anderen Schrecklichkeiten (zB Tankcsapda, Replika, Action). Die Älteren und einige Jugendliche interessieren sich für Syntetisatorenmusik, die sehr gerne gehört wird. In jenen Liedern geht es um Liebe, philosophische Fragen etc. Diese Musiker spielen die Rolle von jungen "Heartbreakern", zB Akos, Emberek, Mester es Tanitványai, Hevessi Tamás.

Gabor Lenart, Annamaria Pogranyi (EIN-STEIN, Gyönk)

MUSIK IN EUROPA

Wenn man liest, was die Jugendlichen eines Landes über ihre Musik schreiben, so kommt man eigentlich immer auf das Gleiche: überall hören Jugendliche Boy-groups, Heavy Metal, Punk etc. Auch Erwachsene haben den gleichen Geschmack: Pop, Rock, etc. Die älteren Menschen hören auch in jedem Land die eigene Volksmusik. Daraus schließen wir, daß Musik Europa verbindet. Ein typisches Beispiel dafür ist ein Konzert. Menschen aus allen Ländern strömen zu Konzerten und genießen gemeinsam die Atmosphäre. Musik kennt keine Vorurteile, denn die Menschen hören Musik aus allen Ländern und so verbindet Musik alle Menschen.

Kerstin Hoi, Isabella Grabner, (SZ unbekannt, St. Veit a. d. Glan)

Zöld
nap

1977

Elmélkedés

Elgondolkodtál már azon, mi az a lélek?
 Talán meg sem festett gyönyörű képek?
 Vagy fényárban úszó katalmas tó?
 Netán végtelenül elterülő fekete hó?

Leket az egy nyugodtan fekvő emberi kéz;
 Vagy egy fűnkésző szempár, mely távolba néz?
 Leket egy sebesen zúgó, kömpölygő patak;
 Vagy egymás ellen küzdő, lázadó hadak?

Ki lelkével beszélget, miért bolond?
 Hisz anyyi a bánat, anyyi a gond.
 Ha segítő társat sehol nem talál,
 a lélek büntetése miért halál?

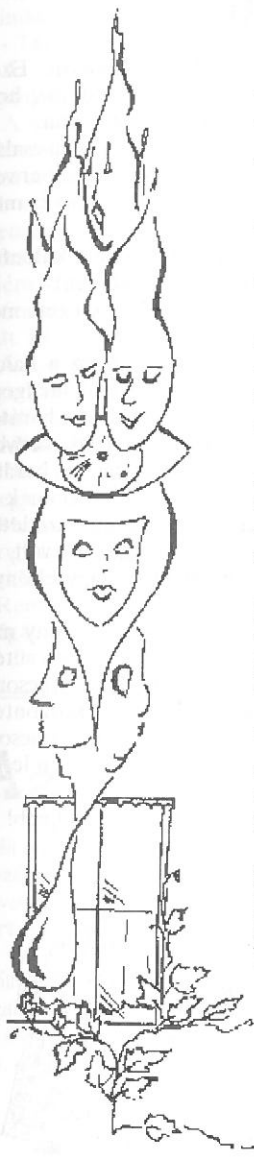
Miért van, hogy nincs több, csak egyetlen lelkünk?
 Hogy csak Neki fájjon minden bűnös tettünk?
 Hogy önnülkessen, ha boldogok vagyunk,
 Ha egy másik lélekeben is nyomot hagyunk?

Miért nem szól soha, hisz Ő is velem él?
 Ha sírok, ő zokog, ha félek, velem fél.
 Miért van, hogy nem tudok az arcába nézni;
 Hűségese társamtól egy tanácsot kérni?

Talán nem más, mint egyszerű tátongó üresség;
 Hol nincs szín, hang s nincs önjító sebesség.
 Hol a szép s a gonosz együtt is megél,
 S a csüggedés is küzd, bízik s nemél.

Elgondolkodtál már azon, mi az a lélek?
 Miért van sírok, önnülök és félek?
 Hogy mi a lélek, még mindig nem tudom.
 Talán azért jó, mert fél sem fogratom.

Tóth Hajni
 11. b

Az én világom

Kevesen ismerik a cigányok kultúráját, hiedelemvilágát és szokásait. Ezért szeretném közelebb hozni e népet az érdeklődő számára. Hiszen ahhoz, hogy megismerjünk egy tőlünk távol álló népet, meg kell ismernünk szokásaikat.

Valamikor kompániákban éltek a cigányok. (A kompánia 8-10 vagy több családból állt.) „Vezérük“ a vajda, a legöregebb, legokosabb és a legbölcsebb ember volt. A legidősebbek ítélkeztek a többiek fölött, de a vajda szava volt a végső és megmáshíthatatlan.

Különböző fajta cigányoknál - oláh, beás, lováró, muzsikus stb.- különféle szokások alakultak ki. (Sajnos az összes szokást leírni itt nincs lehetőség)

Mivel én az oláh és a kolompár szokásokat ismerem a legjobban, ezért most ezeket szeretném bemutatni.

Máig megmaradt szokás, amit minden cigánycsalád megtartott, ez a halotti szokás. Vannak asszonyok, akik levágják a hajukat, és vannak, akik csak leengedik a kendő alatt. A férfiak pedig gyakran nem borotválkoznak. A halottat a barátok, családtagok, hozzátartozók a temetés napjáig virrasztják, elénekelik kedvenc nótáit, elmesélik élete egy- egy részét, ahogy ők ismerték, és hogy milyen barátok voltak. A virrasztás alatt a virrasztók esznek-isznak, de nem részegednek le. Minden ivás előtt egy kortyot öntenek a földre azok, akik épp a halott tiszteletére ittak. A halott kedvenc ételét főzik. Ha a halott egy fiatal fiú vagy lány volt, aki még nem volt férjnél, vagy nem volt nő, menyasszonyi ruhába, vagy öltönybe öltöztették, és mintha a lakodalma lenne, úgy temették el.

Egy másik máig megmaradt szokás a karácsonyi szokás is. A karácsony nagy ünnep a cigányok körében. Már az ünnep előtt megkezdték az asszonyok a sütés-főzést. A családok egymáshozjárással, vendégeskedéssel töltötték a karácsonyt. Mindig a fiatalabbak mentek az idősebbekhez köszönteni. A köszöntést, kalaplevétellel a ház legöregebb férfitagjához intézte a belépő. Egy karácsonyi köszöntő például így hangzott (kiejtési problémák végett fonetikusán írom le.) :

- Bákhtáli detehára! - Szerencsés jó reggelt!

- Távesz bákhtáló vi tu, av máj ande! - Légy szerencsés te is, kerülj beljebb!

- Ánde bute bessende te reszen kádo báró gyesz, bákhtászá-zorászá, máj te sávorencá, láse grásztencá, thule csárancá, te ná szovel ávri tumári szomnákáj te phéren, uor-szasztiipe háj lungo trájo sávore zsenenge!

Sok-sok esztendőben érjétek meg azt a nagy napot, boldogsággal, erővel, jobb módban mint most, szép asszonyokkal, menyekkel, vőkkel, egészséges gyerekekkel, jó lovakkal, kővér legelőkkal, míg ki ne aludjon a tüzetek! Öntsétek az aranyat, én meg szedhessem

utánatok. Ezüstön, aranyon járjatok, erőt, egészséget és hosszú életet kívánok mindenkinek!

- Távezs vitu muro prhál! - Legyél te is testvérem!

Az ünnepi étel a töltött káposzta és a hamuban vagy sparhelten sült pogácsa, cigány nevén a bokolyi.

A cigányoknál sokat adtak az erkölcsre. Nagy becsben tartották a szűz, tisztességes lányt. Csak ő teríthetett a férfiaknak, nagy szerencsét jelentett egy „tiszta“ lánnyal való tallálkozás. Sohasem állhatott sem ő, sem az asszonyok hát-tal a férfiaknak, és fésülködniük sem volt szabad előttük, mert mindezt szemérmertlenségnek tartották. Egy tisztességben férjhezment lányt nagy becsben tartottak, sokat adtak a szavára. Csak asszonnyá válása után köthetett kendőt a fejére, és viselhetett kontyot. Főzni csak tiszta kézzel és körömmel állhatott neki. Szórakozáskor az asszonynép különült a férfiktól, s csak a férjétől fogadhatott el italt. Ellenkező esetben még a kompániából is kitiltották.

A romák nagyon vendégszeretőek. Ha egy idegen téved közéjük, azt szívesen fogadják, megvendégelik, és fekvőhelyet is adnak neki.

Jellemző szokásuk még az, hogy a gyerekeknek még cigány nevet is adnak. Például elterjedt lánynevén a Babi, Báloni, Kuma, Méci, Lulugy stb. Fiúnev: Kokó, Milánó, Báró, Fardi stb. Emellett egyedi szokásuk még, hogy arra esküsznek, akit a legjobban szeretnek, s így adnak nyomatékat szavuknak.

Ma már csak az idősebb korosztály őrzi a hagyományokat, de már ők sem úgy, ahogy az eredetiben volt. Sajnos a mai korosztály már egyre kevesebbet őríz meg szokásainkból, s a nyelvet is egyre ritkábban beszélik.

Remélem, ezzel a kis írással sikerült bevezetnem az olvasót a cigány kisebbség világába.

Gulyás Ilona
12.a

Az élet

Száll a madár, hull a virág
A szépség is múlandó, úgy, ahogy az élet is.
Jó volna élni évekig, ám ez lehetetlen!
Mert Ádám és Éva ettek a tiltott gyümölcsből.

Száll a bogár, hull a virág
Várak élete véget ér, úgy, ahogy a nagy hősöké.
Ma már csak romok emlékeztetnek rájuk,
Úgy, mint Eger nagy várára és hős katonáira.

Lajtai Gábor
7. a

SZEMSZÖG

(...és folyt a nyál...)

A lemenő nap vérvörös fényében élesen kirajzolódott a lány sziluettje, ahogy ott állt a tenger fölé magasodó szirten, haját fújta a langyos esti szellő. (Pálmafák, minden.) Elég absztrakt alakja volt neki, az már biztos... Itt-ott érdekes és oda nem illő kitüremkedések voltak rajta, ahol meg kellett volna, ott vagy síkfelület vagy horpadás. Szinte szabályos kérdőjelet formázott az alkonyi színösszeállításában.

A fiú (höhő, naná hogy volt egy fiú is, anélkül nem megy) viszonylag normális volt így kinézésre, agyában viszont ott vibrált a lány kérdőjel-alakja.

Néztek egymásra tátott szájjal, a lány (érzéki) ajkának sarkán vékony nyálcsíkon csillant meg a nap (vérvörös, lemenő, alkonyi...) fénye. Telt-múlt az idő...

- Eszembe jutott! - kiáltott fel a lány úgy egy óra múlva felcsillanó szemekkel. Az égen felragyogtak a csillagok. A hold is előbújt felhőtakarója mögül. Egy tücsök szerelmesen felcripelt rá, a hold meg vissza. Hú, mennyire idillikus volt minden! Aszta!

A fiú is felébredt. Elmosolyodott bambán, megtörölte buta, nagy szemeit.

- Micsoda? - kérdezte ostobán.

- Hát te nem is figyelsz rájam? - szólt a lány, kacéran mosolyogni is próbált hozzá. (Egy filmből leste a mozdulatot.)

- Nem... - mosolygott a fiú, sarkig tárt szájjal vigyorgott hozzá. A lány nem is vette észre, hogy válaszolt. Elővette lábát testrészeinek útszesztőjéből, s teli szájjal mosolyogva rúgott bele a fiúba egy akkorát (egy pillanatra összerorrtak, ahogy a két test egymáshoz ért, valami vibrálás volt a levegőben, mint nagyfeszültségű vezetékek közelében...), hogy az szép ívű zuhanással szállt alá a tenger hús habjai közé. Repülés közben hallgatta az óceán felől fújó szél zúgását és a hullámok dübörgését, agyában viszont ott világított a lány kérdőjel-alakja. (Ugyan nem tartozik ide, de elmondom: a fiú teljesen felébredt a víz hidegétől, kiüszott a partra, köszöni jól érzi magát, fejében nincs többé kérdőjel...) A lány csak úgy, zsebretett kézzel, félvállról köpött utána egy bökőset, hogy oda se nézett közben.

Ott áll most is a lány. Egy másik hímnemű van vele szemben, tekintetét mélyen az övébe fúrja, mint langyos kötőtűt a vaníliapudingba. Próbálkozik...

Zakariás László
volt TLG-s

AGYTESZT

Rejtett gyengéink

Ez a teszt arra ad választ: milyenek vagyunk. Gyengéink egész életünkben felismerhetőek. Neked melyik a legsebezhetőbb oldalad? Töltsd ki a tesztet és kiderül!

1. Sokszor érzem úgy, hogy mások engem kihasználnak, sőt igyekeznek ártani nekem.

IGEN - NEM

2. Valójában nem hiányoznak nekem a szoros családi vagy rokoni kapcsolatok, jól megvagyok (meglennék) nélkülük.

IGEN - NEM

3. Számomra a dolgok helyének, színének, alakjának, a velem történő eseményeknek sokszor különös jelentősége van.

IGEN - NEM

4. Elég nehezen viselem a munkafegyelmet: gyakran mulasztok vagy kések.

IGEN - NEM

5. Emberi kapcsolataimban hol túlértékelem, hol túlságosan is lebecsülöm a másikat.

IGEN - NEM

6. Számomra érzelmileg nagyon fontos mások dicsérete, helyeslése.

IGEN - NEM

7. A kritikára rendszerint szégyenérzéssel, megalázottság-érzéssel reagálok, még ha igyekszem is titkolni.

IGEN - NEM

8. Mások helytelenítése, bírálata rettentően szokott bántani.

IGEN - NEM

9. Ha valamiben döntenem kell, általában szükségem van valaki más tanácsára, biztatására.

IGEN - NEM

10. Nehezen készülök el a munkáimmal, mert sokáig javítgatom őket, mindig találok rajtuk tökéletlenséget.

IGEN - NEM

11. A kapott feladatokat hajlamos vagyok halogatni, tologatni, a határidőket elmulasztani.

IGEN - NEM

12. Haragtartó vagyok, a sérelmeket nagyon nehezen bocsátom meg.

IGEN - NEM

13. Számomra a szex lényegtelen dolog, nagyon jól megvagyok nélküle.

IGEN - NEM

14. Rendszeresen vannak különleges élményeim: látomások, jelenségek, hangok, metafizikus erők stb. mutatkoznak előttem.

IGEN - NEM

15. Tartozásaimmal, fizetnivalóimmal többször adós maradok.

IGEN - NEM

16. Néha ok nélkül dühbe gurulok, és akár meg is ütök valakit.

IGEN - NEM

17. Érzelmeimet mindig nyíltan kimutatom: szeretem a barátaimat

megölelni, megcsókolni; hangosan szoktam sírni stb.

IGEN - NEM

18. Problémáimat csak a hozzám hasonló kevesek érthetik meg igazán.

IGEN - NEM

19. Kerülöm az olyan életmódot vagy helyzetet, amelyben sokat kell emberek közé menni - még ha irigylésre méltó volna is.

IGEN - NEM

20. Egyedül nagyon nehezen tudok bármit kezdeményezni, véghezvinni.

IGEN - NEM

21. Teljesen a tanulásnak élek, a társaság és a pihenés rovására is.

IGEN - NEM

22. Tőlem folyton olyasmiket követelnek, amit én nem akarok vagy nem is tudok megcsinálni.

IGEN - NEM

23. Féltékeny természetű vagyok, és sokszor kételkedem partnerem hűségében (még ha nem is teszem szóvá).

IGEN - NEM

24. Sokszor észre sem veszem, ha rámköszönnek, megszólítanak.

IGEN - NEM

25. Azt mondják, néha nehéz megérteni a beszédemet, mert túl elvont vagy körülményes a stílusom, egyénien fogalmazok.

IGEN - NEM

26. Ha kedvem van valamihez, nem foglalkozom a következményekkel vagy a rizikóval (pl. ivás után is vezetek autót).

IGEN - NEM

27. Sűrűn unatkozom, belső ürességet érzek magamban.

IGEN - NEM

28. Nagyon nehezen viselem, ha nem kapom meg rögtön, amit akarok.

IGEN - NEM

29. Határozottan igénylem mások figyelmét, elismerő megjegyzéseit.

IGEN - NEM

30. Hajlamos vagyok a nehézségeket, a lehetséges veszélyeket eltúlozni, ezért sok fontos vagy kellemes dologról is lemaradok.

IGEN - NEM

31. Teljesen tönkremegyek, ha egy szoros kapcsolatom megszakad.

IGEN - NEM

32. Sohasem mutatom ki az igazi érzelmeimet.

IGEN - NEM

33. Semmi nem idegesít jobban, mint ha elmagyarázzák, hogyan kellene jobban, eredményesebben élnem és dolgoznom.

IGEN - NEM

34. Nem szoktam mások arcára figyelni, sokszor viszonzatlanul hagyom a köszönést, a mosolygást, a pillantásokat.

IGEN - NEM

35. Megegett már, hogy a családi pénzből elvettem saját szórakozásomra anélkül, hogy visszaadtam volna.

IGEN - NEM

36. Akármit megteszek, csak ne maradjak egyedül.

IGEN - NEM

37. Ha valakiről beszélek, inkább érzelmi benyomásaimat mondom el, nem a tárgyi részleteket sorolom.

IGEN - NEM

38. Csak ritkán érzek igazán együtt más emberekkel, ritkán fontosak nekem az érzéseik, a problémáik.

IGEN - NEM

39. Folyton félek attól, hogy egyszer mindenki el fog hagyni.

IGEN - NEM

40. Pénzt, időt, ajándékot stb. nem szívesen pazarolok senkire.

IGEN - NEM

41. Ha arra kényszerítenek, hogy másokkal dolgozzam együtt, azzal tudok bosszút állni, hogy a magam részével nem haladok.

IGEN - NEM

42. Nem bízom senkiben, a legtöbb ember rosszindulatú velem.

IGEN - NEM

43. Soha nem éltem tartósan monogám életet, mindig voltak más

barátaim/barátnőim egyidejűleg.

IGEN - NEM

44. Nagyon tudom irigyelni mások sikereit, eredményeit.

IGEN - NEM

45. A szidást, kritikát rendkívül rosszul viselem.

IGEN - NEM

46. Régi, ócska holmikak akkor is nehezemre esik kidobni, ha semmi különös emlék nem fűz hozzájuk.

IGEN - NEM

47. Gyűlölöm az olyan embereket, akik irányítani, befolyásolni akarnak, utasításokat adnak nekem.

IGEN - NEM

A táblázat kitöltése: Karikázd be azoknak a kérdéseknek a számát, amelyekre IGEN-nel feleltél!

KIÉRTÉKELÉS

I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33
		34	35	36	37	38		39	40	41
		42	43			44		45	46	47

ÖSSZESÍTÉS

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Add össze valamennyi oszlop pontszámát! Ez a 11 szám méri a hajlamosságodat különböző emberi gyengeségekre, amik a következők:

I. A gyanakvás

Ha az első oszlopban legalább 1 pozitív válaszod van, ez a készség él benned

(és erős, ha legalább 3 pontod van). Stressz hatására bizalmatlanná válsz, rosszakaratot sejtessz, úgy érzed, mások nem őszinték. A gyanakvás, a bizalmatlanság benned inkább haragot és ellentámadási készséget kelt. A bajokért másokat okolysz.

II. A közömbösség

Ha a második oszlopban legalább 1 pozitív válaszod van (különösen ha 3), akkor stressz hatására hajlamos vagy „kivonulni a világból”: megszakítod emberi kapcsolataid, önmagadba fordulsz, érzelmeid kihűlnek, a legtöbb embert idegennek érzed. Emiatt sokan mellőzhetnek, érzéketlennek is tarthatnak.

III. A különcség

Ha a harmadik oszlopban legalább 2 (méginkább ha 4) IGEN válaszod van, akkor stresszhelyzetben saját titkos világodhoz fordulsz. Ilyenkor más világok tárulnak fel, néha el is mosódhatnak a misztikus élmények és a hétköznapok közti határok. Hajlasz a zárkózottságra, magányra, akár emberkerülésre is.

IV. Szembefordulás a világgal

Legalább 1 (méginkább 3) pozitív válasz azt jelzi, hogy stresszhelyzetben hajlamos vagy magadat megbántottnak érezni. Mások iránt alig érzel rokonszenvet, az emberek inkább csak tárgyak Neked. A magad útját járod, mélyen haragszol a világra.

V. A sodródás

Legalább 1 (méginkább 3) pozitív válasz azt jelzi, hogy kudarcok hatására kiszámíthatatlanná válsz, szélsőséges pillanatvezérelt hangulatember leszel. Félsz a kötöttségektől, de egyben a magánytól is. Gyakran teszel olyat, amire nem is vágsz. Akár a halállal is kacérkodhatsz.

V. A hatásvadászat

Legalább 1 (méginkább 3) pozitív válasz azt jelzi, hogy a stresszhelyzeteken hatáskeltéssel, érzelmi eszközökkel igyekszel felülemelkedni. Gondolkodás nélkül kimutatod pillanatnyi érzelmeidet, vágyaidat, szükséged van a csodálatra, a bókokra. Fontos, hogy sokan legyenek körülötted, és mindig a középpontban legyél.

VII. A tetszelgés

Ha a harmadik oszlopban legalább 2 (méginkább ha 4) IGEN válaszod van, akkor bajban saját idealizált önképedhez menekülsz. Ilyenkor fokozottan érzed magad különlegesnek, mások felett álló embernek. Hiszel és reménykedsz a tökéletes boldogságban, amelyet megérdemelsz. Az emberek eszközök a kezvedben

VIII. A féltékenység

Legalább 1 (méginkább 3) pozitív válasz azt jelzi, hogy nehéz helyzetben visszahúzódással, elmeneküléssel reagálsz. Szenvedsz a saját féltékenységedtől. Vágysz emberek közé, de félsz, hogy ügyetlennek, nevetségesnek mutakozhatsz. Ezért valójában magányos leszel, és csak ábrándozol a sikerrel és az életről.

IX. Az önállótlanóság

Ha a harmadik oszlopban legalább 2 (méginkább ha 4) IGEN válaszod van, akkor félsz a felelősségtől, a saját döntésedtől, saját magad vállalásától. Másokra hagyatkozva igyekszel élni. Legnagyobb félelmed az egyedül maradás. Jellemző rád az önbizalom hiánya. Egyáltalán nem csak női gyengeség!

**X. A túlzott maximalizmus
(pedantéria)**

Ha a harmadik oszlopban legalább 2 (méginkább ha 4) IGEN válaszod van, akkor merev vagy, hajlíthatatlan és körülményes. Mindent számon tartasz, listákba szedsz. „Kényszeres“ szabályok szerint élsz. A pedáns ember mindenről tudni akar, mindenhez konokul ragaszkodik.

**XI. A passzív ellenállás
(rezisztencia)**

Ha a harmadik oszlopban legalább 2 (méginkább ha 4) IGEN válaszod van,

akkor jellemed lényege a mások szándékaival való szembenállás, a nyílt vita, a szabotálás.

Mindennel szemben makacsul dacolsz. Emögött harag érzése gyűlik fel. A passzív ellenállás nem más, mint az agresszió egyik formája.

Ha egyik oszlopban sem érted el a kritikus pontszámot, akkor irigylésre méltóan kiegyensúlyozott, érett, stabil személyiség vagy. Gratulálunk!

ő

**Forrás: Bánki- Flamm
Agyteszt 2**

Túlélők Földje

Hogy mi az a Túlélők Földje? Az ország első (de nem az egyetlen) levelezős szerepjátékának a neve. Hogy mi az a szerepjáték, arra most nem akarok kitérni, hiszen erről már megjelent egy cikk az Ein-Steinben (6 -os szám). Hogy hogyan lehet levélen keresztül szerepjátékot folytatni? Tök egyszerű. Kiadsz egy rakás parancsot (max. 20-at). Ezek a parancsok rövidítve tartalmazzák a cselekvést. Például az „M1“ északra történő mozgást jelent. A „KT 6 2“ két darab kőkés készítését tartalmazza. Ezeket a parancsokat aztán beküldöd egy direkt erre a célra készült levelezőlapon. Erre válaszként elküldik Neked a parancsok hatására történő eseményeket novellaszerű formában. Ez mindig érdekes olvasmány, hiszen a történetet részben Te alakítod.

Hopp!!! A legfontosabbat le sem írtam idáig, hogy kivel történnek ezek az események. A kaland középpontjában egy fiktív (gyengébbek kedvéért: elképzelt - a Szerk.) személy áll (a továbbiakban csak karakter). Te vagy az, aki meghatározza hogy néz ki az illető, mi a neve (és a neme), milyen jellemvonásai vannak, mennyire bátor és agresszív stb. A kalandozásaid során rengeteg szörnyvel, másik játékosokkal vagy a vidék lakóival találkozhatasz. A szörnyekkel való találkozás általában harccal végződik. Más játékosokkal való összefutás a Te (és az ő) jellemétől függően végződhet harccal, barátsággal, szerelemmel. Igen, akár még gyereked is születhet. Ha barátságos kalandozóval találkozol, megkapod a nevét

és a címét. Így rengeteg új baráttra tehetsz szert, hiszen az országból több, mint 3000-en játszanak.

A karaktered faja nem csak ember lehet. 9 különböző intelligens humanoid faj közül válogathatsz. Lehetsz mogorva törpe, aki inkább a csatabárdját forgatja a nyelve helyett (felsőbbévesek kedvéért: na, nem félreértendő - a Szerk.). Izomagyú troll, a legerősebb intelligens faj (habár az intelligens jelzőt sokan megkérdőjelezik). Kobudera, a harcművészetek mestere. Elf, a természet gyermeke, aki mindenkinél jobban ért a vadászathoz, nyomkövetéshez és a lőfegyverekhez. Alakváltó, aki tetszőlegesen változtatja formáját.

Sunyi kis árnymanó, aki mások meglopása révén igyekszik meggazdagodni. A világban helyét kereső mutáns, aki két őshonos fajtól származik. Minden fajnak megvannak a maga előnyei és hátrányai. Például a troll erős, de hülye. Aki fél a hátrányoktól, vagy a kevesebb egzotikumot kedveli, neki még mindig ott van az ember, mint faj. Van még pár dolog, ami számszerűen jellemzi a karaktert. Őt alaptulajdonság (erő, IQ, ügyesség, egészség és szerencse). Ezeken kívül támadás, védekezés, és életerőpontok. Ezek minél nagyobbak, annál jobb (tapasztaltabb) egy karakter. Mikor megöl egy szörnyet, végrehajt egy küldetést, vagy egyszerűen csak feltalál valamit, tapasztalati pontot kap. Ha ebből összegyűjt egy bizonyos mennyiséget, szintet lép. Ekkor fejlődnek a tulajdonságai és a képességei.

Pár szó a helyről, ahol az egész játszódik. Képzeld el egy hatalmas, szép és virágzó világot, ahol a legtöbb királyságban boldogok voltak az emberek. De a jó birodalmak szomszédjában ott voltak a gonosz, feketemágiát űző területek. Ezek a népek irigyek voltak a „fehér“ királyságok gazdagságára, de ellenük tenni nem mertek a jókat védő ezüstmágusok rendje miatt. Mígnem egy Dornodon nevezetű hatalmas gonosz mágus egy mágikus tűzvihar idézett, hogy elpusztítsa a jó birodalmakat. A tűzvihar elszabadult, és az egész világot elpusztította, egy eddig ismeretlen, jókora félsziget kivételével keleten. Csak néhányan éltek túl a tűzvészt. Még kevesebben érték el az épen maradt félszigetet, a Túlélők Földjét. Egy ilyen megmenekült embert (vagy bármi mást) alakít a játékos.

Végül egy példa hogy, hogy is működik ez az egész játék. Beküldöd többek között az M6, KT 6 2, BE 506 parancsokat. Erre pár nap múlva a következő választ kapod:

Mozogsz nyugatra. Még mindig füves síkság vagy. Egyszer csak megtorpansz. Hohó, nicsak mit fedeztél fel: egy gumifát. Vízcsobogást hallasz! Közelebb érve látod,

hogy ez egy patak, amely északkeletről folyik délnyugatra. Feltöltöd a vizestömlő. A fű zizzenésére felfigyelve, észreveszel egy feléd törtető szörnyet. Hamar rájössz, hogy a feléd törtető szörny egy kaszabolósáska. „Legjobb védekezés a támadás“- kiáltod, és már ugrasz is. Megveded a lábad, és a parittyával ellenfeledre lősz. Elrepül egy kerek kő. Telibetalálsz a kaszabolósáska fejét (1 életpontot sebezve). Vad csatakiáltással, felemelve a csontszuronyt a másikra támadsz. Nagy lendületet véve kegyetlenül megszírod a szörny egyik végtagját (7 életpontot sebezve). A sáska fegyverével több sebet ejt a bal válladon és karodon (11 életpontot vesztesz). A másik most már meggondolná a harcot, de késő. Elterül, rángatózik egy kicsit, majd csendben meghal. A harc után begyűjtesz két kőkest. Továbbmész. Találsz egy szürke házikót. Bekopogtatsz. Az ajtó rénsyre nyílik, és egy szürke köpenyes, nagy fehér szakállas öregember jelenik meg.

- Üdvözöllek fiam! - köszönt mosolyogva. - Látom egy újabb túlélőt köszönhetek nyugat felől. Mi hír arrafelé?- Válaszodra sem várva, folytatja. - No, de miért itt az ajtóban kérdezzetek! Gyere, kerülj beljebb!

Nem tudod visszautasítani az öregember szívélyes meghívását, és követed a házikóba. A kis épület kényelmesen, lakályosan van berendezve. A fal mellett könyvekkel teli polcot látsz, az asztalon kitömött állatok, lombikok sorakoznak. Lehet hogy a fickó varázsló? Vendéglátód helyet kínál, majd ételt hoz. Miközben jóízűen falatozol, beszélni kezd.

- A nyugati határt őrző mágusok egyike vagyok, a nevem nem fontos a Te számára. Ha jól látom gyengén vagy ellátva fegyverzettel és páncélzattal. Sajnos ebben én sem tudok segíteni neked. Azonban nagyon talpraesettnek látszol, és azt hiszem képes leszel, ha kell akár mindent sajátkezűleg elkészíteni. Figyelmeztetlek viszont, hogy néha nehéz a sötétség és a fény útja között dönteni: minden bölcsességedet próbára teszi! Az egyik út könnyebb, de a másik hoz igazi eredményt. Ha esetleg tudnál nekem segíteni, nagyon megköszönném: szükségem lenne néhány mákrózsa virágára. Ez a furcsa növény innen keletre, néhány mérföldre nő. Ha hozol nekem négy virágot holnap, szívesen segíték további információkkal.

Megköszönöd a vacsorát, és megígéred, hogyha tudsz, hozol néhányat a mákrózsa virágaiból. Aztán ideje indulni. Elbúcsúzol az öregembertől, s továbbállsz. Az ajtóban összefutsz egy szőke, hosszú hajú, félszemű, kecskeszakállas troll férfival. Jobb kezében egy kőhegyű lándzsát, bal kezében egy vizestömlőt tart. Az ő neve Gresh Shutran. Megbarátkoztok egymással. (Megkapod a játékos nevét és címét.)Elbúcsúztok egymástól. A nap fáradoalmaitól nyugovóra térsz.

Hát körülbelül így működik egy levelezős szerepjáték. Persze minden jóban van valami rossz. Mint majdnem minden a földön, ez is pénzbe kerül. Kis összegekről van szó, ami senkit nem vág földhöz. Ha valakit esetleg érdekelne a játék, szívesen segíték neki a kezdeti lépésekben.

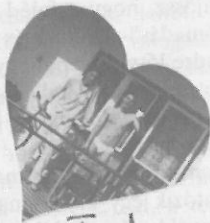
Halász „Colos“ Roland
öccé

Samu Tanárnd:

Kia mi nem, tesszem?

Már megint mi a...?

Fonó pillanatok

EGÉSZSÉGE-

TEKRE FIUK!

Helyszeli közvetítés:
Ropjátok!

Szemfüles

Értesítünk mindenkit, hogy minőségi VILLÁNYI borok érkeztek nagytételben viszonteladóknak! MaGABiztos üzletek előnyben!

GÖNDÖ(CS)r hajú, jó megjelenésű, menő srác keresi hasonlóan SZABOTT barátnőjét ismerkedés céljából.

Jelige: A NIKOTin LETT A menő, baby!

CD-vel, kazettákkal, videoKLIPPEL foglalkozó üzletember titkárnőt keres.

Jelige: NeKEM LERövidített életrajz is megfelel.

BORÍvással, szalonnasütéssel egybekötött „hauspartyra“ várunk mindenkit szeretettel. OttANI TAKarodó kötelező jelleggel!

Jelige: Minél NAGYobb, annál jobb! (Mármost a party. - a Szerk.)

Cím: Gyöng-7064, Ifjúsági ltp. 24.

PINCEHELYI születésű, KLAUSztrofóbiás lány megértő, kedves, monogám társát keresi, aki elviseli állandó vIGyORGását.

Jelige: A pillaNAT, HA L(I)Ehet, a Tiéd!

Közérdekű! Kiárusítom fölösleges POSZTReimet. Érdeklődni: C/14. Minden enyngi hapSI MONdjuk 20% árengedményt kap.

Egy maDRIdi születésű, vérbeli spanyol hölgy keresi nagyévtvágyú férfiismerősét.

Jelige: DE CSInálhatjuk hármásban is!

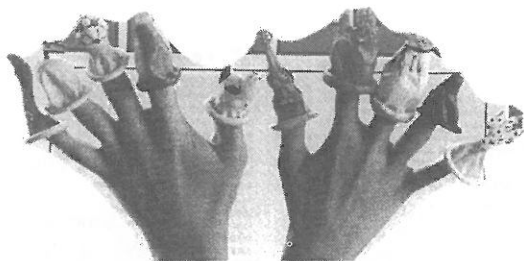
A D/5. egyik angyalkája üzeni, hogy valaMI LÁNg gyúlt a szívében, de sajnos jöttek a tűzoltók. Ez van Fiúk! SCHÖN, de HAR(D)T.

Halálhír: Egy 16 éves kalocsai lány életét vesztette, amikor véletlenül meGITTA saját szerelmi bábiját. Sajnos, már a MÁJKlvétel sem segített neki. Nyugodjon békében!

Elhasznált basszusgitáro(so)mat jobbra cserélném, és(CH) MInDenT megtennék egy jó gitártanárrért. Kiskatonák előnyben!

Jelige: Ingyenes taNÓRA.

FONYÓDI illetőségű, sportos, jó kinézetű, sármos srác vagyok. Ha szükséged van egy beszélgetőtársra (vagy többre), vagy különleges bánásmódra vágysz, akkor hívd ezt a számot: 448-142.

Jelige: AMI kell, azt megkapod!

500 db-os CSOKI papírgyűjteményemet eladnám, vagy hasonló örültséggel elcserélném. Ha beleMÉSZ, Ingyen megnézheted a „bélyeggyűjteményemet“ is!

OLASZországi tengerparti luxusvillám-ba keresek jó megjelenésű társalkodónt, aki köveTI Minden lépésem. BÖSZme lányok kíméljenek!

Jelige: Sakk-matt!

Csinos, barna, GÖNDÖ(CS)r hajú, feltűnően discoimádó lány vagyok. Várom WEISZ lovon érkező álomlovagomat, aki bevezetne kastélyának rejtelseibe.

Jelige: Ne légy cSACSI, gyere GABI!

Szenzáció: Egy 72 éves gyönki lakos ma HAJNALban a temetőben megtalálta SALAMON kincsét, miközben éppen saját sírját ásta. A férfi azóta már nem is akar meghalni!

Bohó fogorvos FONYÓdon nyolc okos

KoMoNDORt oltott rossz dolgot okozón.

FéLÉnk, ÁRTatlan, istenfélő katolikus imádná örökké POG(R)ÁNY Istennőjét. Jelige: HaMAR CSInáljuk a beavatást!

Egykori rockzenész keresi azt az elszánt veszPRÉMi, mUSZklikat is kedvelő barátnőjét, akivel elkalandozhatna a zene világában (is). Nincs szebb cÉL Az életemben!

Jelige: „CSÖVI“

Édes bűnökben dúsKÁLÓ, C(Z)Imborára vágó lány vagyok. SOMOGYI srácok előnyben!

Jelige: VeLEM LEhet játszani!

HARSÁNY(I)an kihívó, mindenre elszánt hölgy vagyok. Ha szeretnél dedikált fényképet vagy posztert rólam, akkor jelentkezz az A/23-ban!

Jelige: Nem PALÁST(I)olok semmit!

MÁr TÉl óta BÁNKódom egy megértő, zeneszerető lány után, aki elviselné állandó do(rom)bolásomat.

Jelige: MEDITÁljunk együtt!

Keresem azt a még FREI, kicsit elvont, BÖBESzédű fiatalembert, aki szívesen elfilozofálgatna velem az élet dolgairól.

Jelige: Virágok.

Egy elkeseredett SZENTESI lány keresi azt a jól SZABÓ, varRÓ embERT, aki segítené neki rendbehozni leányrablás közben megtépzott öltözékét. (Legrégbbi értesüléseink szerint a srác még mindig szorgalmasan varr és varr...)

Sajnálattal közöljük, hogy egy lil-
iomtipró, PÁLINKÁS hangulatában
szándékosan eltaposott egy marGa-
RÉTAcsokrot, amit az éppen arra járó
gyönki SZŐKE szívtipró ejtett ki a
kezeből. A tettes utána SZOLIdan távo-
zott.

Elvesztettem...felbecsülhetetlen értékű
papírCS(É)áKÓmat, ami nélkül
kiBIRhaTATLAN az életem. A bec-
sületes megtaláló magas jutalomban
részesül!

Figyelem! Éjjelente egy GIG(I)antikus
méretű vámpír SZEDi LÁnyKollé-
giumbeli áldozatait. LAC(I)afacázás
nélkül kiszívja a véreket!

Figyelem! Gyönszerte egy fekete hajú,
csinos cicabaBA DICSEkszik legújabb
táncudásával, amit minden vasárnap
mutat BE A lelkes közönségnek. A
műsor díjtalan! Az új örület neve: ROLI
AND rock.

Lapzárta után érkezett info:
TORMA BÉLA legújabb, örök plátói
szereleme: SZÉKTÁM LAura! A höl-
gyemény legjobb tulajdonsága: nem
beszél vissza. Béla szerint a plátói
szerelem a legszebb a világon.

Ámor

Szex, szerelem, gyengédség és Pistike

Drága, egyetlen szeretteim! Úgy érzem, itt a vég! Vagyis a vége. Hogy minek? Hát az egész eddigi életemnek. Vége a régi szép időknak, mikor még a nevem mellé oda lehetett tenni a vérengző jelzőt. Hát ez van. Minden változik. Sajnos még én is. No, ne sírjatok, majd Ti is rájöttök valamikor, hogy a lélek, legyen az bármilyen ártatlan is, ha elér egy bizonyos pontot, sokkal inkább elkomorodik, és az élet véres oldalától elfordul. Hogy hogyan jöttem rá erre a következtetésre? Hát ez egy hosszú történet, de ha gondoljátok, elmesélem. Először is öljetek le, lazítsatok, gomboljátok ki a nadrágotokat (igen, itt jóra gondoltok), vegyétek elő a véres kisbaltát és merüljete el gondolataitok érzéken alvadtvéres, váladékos és választékos birodalmában.

Először is képzeljete el egy hatalmas, fedett uszodát, melyben csak úgy nyüzsögnek a vérbe fagyott hullák, a lábukat, beleiket húzó, elhaló nyögéseket hallató, félig megnyúzott emberek. A víz tetején emberi tetemek és alvadt vér úszik. Hatalmasat pancsoltam, élveztem minden egyes percet és minden cepp vért. Egyszerűen óriási volt beleharapni az emberi belsők bűzétől elárasztott levégőbe. Am ekkor megpillantottam valamit. Vagyis valakit. Egy aranyos, vérbem-
úszó lányt, aki a medence szélén nyöszörögve húzta maga után a lábát, amelyet

már csak az inak kapcsolak a testéhez. Egyszerűen megragadott a képe, amikor megfordult és megláttam nyílt gerinc-törését. Ekkor megállapítottam, hogy ismét jó munkát végeztem, mert lehet, hogy nem kellett volna behozni a kiegyenesített kaszát és a fűnyírót, de mégis. Különben olyan egyedül éreztem magam.

Nos, a hölgyre visszatérve, ahogy ott halódott, a látvány egyszerűen megragadott, és egy furcsa belső hang azt mondta, hogy menjek oda hozzá. Mivel ez most először fordult elő velem, hát gondoltam, hallgatok rá. Odaúsztam hozzá és megfogtam a kezét. Reménykedve nézett rám! Ebből már értettem, mit akar. Megfogtam fáradt testét, és letépve a lábát a vízbe húztam. Ekkor felnyögött. Hasonló érzést még soha nem éreztem. Két levegővétél között felsóhajtott. Istenem, és ezeket a fájdalmakat szűzen kell megérem.

- Ezen ne múljon, kisanyám! - mondtam. Óvatosan átkaroltam, és szájából az olvadt vért eltávolítva megcsókoltam. Isteni érzés volt kiköpni utána a még bennmaradt vérdarabokat. Ekkor éreztem, hogy testemben megnőtt az adrenalin szint és barlangos testecskéim megteltek vérrel. Éreztem magamban a férfiúi erő hatalmas nőiességébe nyomva, hangosan sóhajtva együtt eveztünk el a kék tengerén. Miután a kék tetőpontjára ért, felsóhajtott és csak ennyit mondott: - Hát ezért nem volt érdemes élnem. - és kilehelte utolsó hörgőcskáját is.

Ez akkora hatással volt rám, hogy eldöntöttem, leszokom a dohányzásról és inkább pipázok. (Meg is bántam.)

A lány képe azóta is a szemem előtt lebeg, és nem tudok tenni ellene. Már a vérengzés látványa sem tesz igazán boldoggá, hiszen mindig rajta jár az eszem. Egyszerűen nem tudom elfelejteni. Azt hiszem, ez volt életem legszebb napja. Bár sokat gondolkodtam rajta az utóbbi időben, hogy elfelejtettem valami fontosat: Védekezni! Így belegondolva nagyon felelőtlen voltam. Nyugodtan összeszedhettem volna valami vérbetegséget. Bár a többi között még elfért volna.

Nagy Dávid
4.b

... a botrányok se csak úgy a semmiből születnek

Nagyon sokféle ember létezik, nagyon különböző világnézettel: vannak anarchisták, skinheadek, punkok, hippik, neonácik stb. Gondolkodásmódjuk sokban különbözik, de mindannyian csoportokat alkotnak, amikben többé-kevésbé egymásért, egymás érdekeiért tevékenykednek. Mindez nem is okozna problémát, ha nem más emberek látnák ennek kárát, de sajnos napjainkban egyre többet hallani olyan verekedésekről, botrányokról, amiket a különböző bőrszín, gondolkodásmód vagy kinézet miatti diszkrimináció robbant ki. Sajnos az emberek nem tudják olyannak elfogadni a másikat amilyen. Elég valószínűtlen, hogy ez a hajlam öröklődne, pedig előítélet mindig is volt az emberekben, kiben több, kiben kevesebb. Szerintem inkább arról van szó, hogy ezek az érzések még kisgyermekkorban befészkelik magukat az ember tudatalattijába, amikor negatív tényezőket tapasztalnak környezetükben, még akkor is, ha nem is pontosan értik, hogy miről van szó. Ezek az érzések aztán tinédzserkorban a felszínre törnek, amikor az embernek kezd fontossá válni, hogy valahová tartozzon.

Persze a megkülönböztetések és az általuk kirobantott botrányok se csak úgy a semmiből születnek. A balhé általában provokációval kezdődik. Egy ember kihívó magatartása, ruházata, beszéde könnyen szíthat vizzályt az emberek között.

Épp ezért én úgy gondolom, hogy néha tanulságos lehet elgondolkozni azon, hogy érdemes-e provokatív magatartásformákat mutatni, mert ha végiggondoljuk, hogy más emberekből milyen reakciót vált ki viselkedésünk, sok problémát megelőzhetünk. (A provokáció mindig saját magunknak okozzuk a legnagyobb problémát.) Ezért érdemes lenne néha olyan szemszögből nézni a világot, hogy „nem mindig a másik a hibás”.

Hát ennyi lett volna. Remélem Téged sikerült meggyőzőm arról, hogy úgy élj a bandádért, hogy eközben más embereket ne botránkoztass meg, hiszen Te úgyis elérheted az életcélodat, hogy mások érdekeit ezzel nem sérted. Légy tekintettel embertársaidra nemtől, bőrszíntől, kinézetétől, származástól, gondolkodásmódról függetlenül.

Leonard (9.a)

Elátkozottak

Félek a világban
Mióta jelen vagyok
Voltam tiszta koldus,
Cyilkos hatalom
A világ részeként
a fájdalom soha nem hagy el
Ez adja az erőt,
Hogy legyőzzem a félelmet
Ami lerombol bennem mindent,
Mit bennem más alkotott
Egyetlen érzés,
Ami józanságot adott

Gyűlölet ég bennem
Elszabadult érzelem
A legerősebb szenvedély,
Hogy legyőzzek mindent

Tudod miért?
Mert megvakít az ösztön
Isten elhagyott
Nekem nem parancsol senki,
elátkozott vagyok

Csató Péter
(Replika)

Ezzel a verssel Lénárt Gábor szeretne volna tolmácsolni érzelmeit, amikor ahhoz már túl fáradt volt, hogy saját szavaival fogalmazza meg ezeket a gondolatokat.

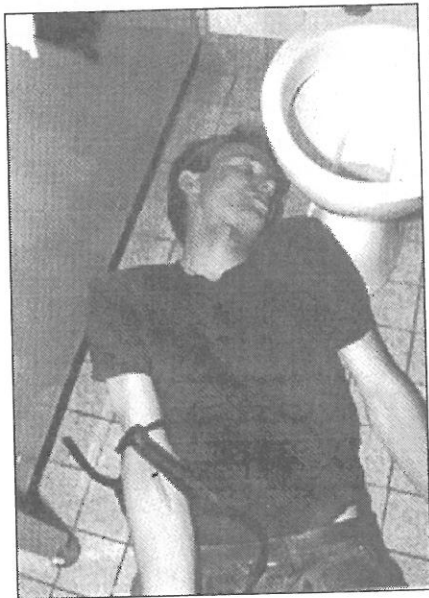

NE TEDD!

Talán mint mindenkit, őt is a kíváncsiság hajtotta. Talán a vagányság? Ki tudja?!

Azon a csípős reggelen ott feküdt a hidegben megfagyva. Kezében egy fecskendőt szorongatva. A halál oka: kokaintúladagolás. Azon a napon, abban az eldugott kis sikátorban ott volt mindenki, a barátok, a szülők, a rokonok. Mindenki azt hitte, lesz belőle valami, hogy majd felnézhetnek rá öregkorára. Sajnos nem így lett.

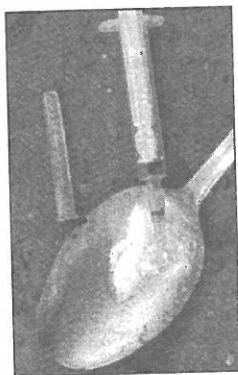
Ő is úgy kezdte, mint minden más barátja, egy osztálybulin, sok ismerőssel együtt. Akkor kapták meg az első ártatlannak tűnő füves cigarettát, amittől eloszlik minden bű és bánat. Jó kedved lesz, és örülsz a világnak. Aztán egyre több osztálybulit szerveztek, és már nemcsak marihuánát, hanem port is szívtak. Senki nem tudta, miért csinálta. Megvolt mindene: családja, barátai. Csak talán egy dolog nem, a szeretet, de hisz mindent megkapott: pénzt vagy amit csak akart. Csak azt az egyet nem, amire minden embernek szüksége van. Szüleitől ezt nem kapta meg. Talán azért, mert később estig dolgoztak, és korán keltek? Aztán otthon már alig lehetett látni őket. Olyan lett, mint egy állat, aki egész nap csak az élelméért küzd.

Ő is egész nap a drogra való pénzt kereste. Lopott, csalt, ahol csak lehetett, bár eleinte csak kisebb összegeket, de ha nem kapott elég pénzt a szüleitől, akkor is volt mindig annyi, hogy a napi adagra elég legyen. Nem csak ő volt így egyedül, a baráti köre is. Olyanok voltak ők, mint egy nagy család. Csak egy baj volt, hogy egy „tányérból” is ettek - egy fecskendőt használtak.

De már ez sem volt baj, hiszen tudták, hogy eljön a vég, ha sürgősen nem változtatnak az életükön.

Ő gondolkodott, és elhatározta, hogy leszokik a drogról. Majdnem sikerült. Bezárkózott a szobájába, és órákig csak bámult maga elé. Bekapcsolta a tv-t, és csak nézte, nézte. Napokig volt ez így, nem is evett, nem is ivott, csak érezte, hogy legyengül. Remegés, kínok, fájdalmak gyötörték. Nem volt más, mint egy élőhalott. Aztán a nagy fájdalmaiban

elvesztette eszméletét, órákig hevert ott a saját nyálában és izzadságában, majd feleszmélt: érezte, hogy valami kell, olyan volt ez a dolog, mint a betevő falat, aztán kitántorgott az ajtón és csak egyvalami hajtotta, a drog. Leszaladt a lépcsőn, ki az utcára, szaladt, szaladt, mint egy őrült, és ordított az újra meg újra felerősödő kínoktól. Olyan volt, mint egy veszett vad. Szemei előtt ott lebegett az a rémlátomás, ha nem kap kokaint, belehal. Az emberek az utcán sikoltozva rohantak el előle. Egy öreg néni kezéből kitépte táskáját. De senki nem merte elvenni tőle, mert mindenki menekült tőle. A táskában épp elég pénz volt.

Megérkezett arra a helyre, ahol a dealerje lakott, egy szemetes, jelentéktelen hűvös kis utcában. Már nyáladzott, belenyomta a dealer markába a pénzt, és nagynehezen elmondta, mit akar. Megkapta a kokaint. Esteledett. Nem ment tovább, leült, egy darabig elgondolkodott, hogy mi is az élete értelme, aztán megint jöttek a fájdalmak, úgy gondolta, ha beadja magának adagját, megszűnnek kínjai. Óvatosan, kicsit habozva szúrta be vénájába a fecskendő. Csak egy baj volt, túladagolta magát. Egy álmott látott, aztán elsötétült előtte a világ. Nem volt más 20 éves korára, mint egy remegő test, aki csak a kábítószerért küzd, mint egy űzött vad. Talán jobb is volt így neki? Lehet.

De ahogy ott feküdt kiszáradt szájjal, mocskosan, karján a megalvadt vérrel... Az egész testét felemésztette a kábyszer. Az ő élete volt, csak az övé, ő rendelkezett vele, azt csinált amit akart, de semmi nem lett belőle.

Barta Tamás

3. a

Ballada a hideg szobáról

Ülök az ágyon
Nem érzem a lábam
Hideg van az ágyon
Fázik már a lábam

Nincsen semmi gondom
Nem jó még a fűtés
Nincs más nagyobb bajom
Csak fázik már a lábam

Nem tudom miért van ez
Hogy hideg van az ágyon
Bár nem érzem a lábam
De tudod hogy van ez.

Nincs még fűtés nem baj
Van itt még az ágyam

Nincsen semmi bajom
De fázik még a lábam

Betakarom gyorsan
Még jól be is verem
Nem tudom hogy miért
De nincsen még itt fűtés

Ülök az ágyon
Már érzem a lábam
Azt érzem hogy fázik
A hideg szobában.

Gaál Sylvia

3.b

1995. 10. 3.

...és belőttem magam

Egy verőfényes tavaszi napon önfeledten sétálgattam egy sötét és bűzös sikátorban. Éppen a napi betevő adagomat próbáltam megkeresni, de egy hímnemű egyént sem tudtam becserkészni a környéken.

Hirtelen megbotlottam egy csendesen szunyókáló emberben. Amikor közelebről is megvizsgáltam, kiderült, hogy halott. Micsoda szerencse ez egy ilyen verőfényes tavaszi reggelen! Gyorsan átkutattam a zsebeit, és találtam nála egy kis port. „Véletlenül“ éppen nálam volt az öngyújtóm és a kiskanalam...A tűt kiszedtem belőle, hiszen neki az már úgysem kell. Leültem a hulla mellé, és belőttem magam. Kis idő múlva kezdett elborulni az agyam. Hirtelen úgy éreztem, ha még ma el akarok jutni Amerikába, akkor azonnal el indulnom kell. Feltuningoltam a csavarokat és elindultam. Hamar odaértem, és megpillantottam a szabadságszobrot is. Nekiálltam, és megmásztam. (Na, de nem olyan értelemben!) ...Később arra ébredtem, hogy rettenetesen cseng a fülem. Görcsösen szorongattam egy lámpaoszlopot, és sok embert láttam magam körül. Először arra gondoltam, hogy talán légi-bemutatót tartanak, de aztán rá kellett jönnöm, hogy ezek mind nekem üvöltöznek. Úgy döntöttem, lemászom, ha már ennyire kérnek. PUFFI!...Leérkeztem.

A mentősök elvittek egy elvonóba. Úgy nézett ki az egész, mint egy bolondokháza, csak tele volt drogosokkal. Két hétig bírtam, aztán megszöktem.

Egyenesen a munkahelyemre mentem, a sikátorba. Megint találtam egy hullát (meg egy kis port). Sietnem kellett a dologgal, mert a rendőrök a nyomomban voltak. Talán a sietség miatt történt egy kis műhiba; ugyanis a rendőrök nem kaptak el élve.

Most a pokolban vagyok, nagyon jó itt. Meleg van, pont, mint a tengerparton. Csak szárnyaim nincsenek. Az az angyalok reszortja.

Balassa Gabriella 2. b

Neumann Krisztina 2. b

Anarchy in the U.K.

Így hangzik a SEX PISTOLS, a század egyik legjelentősebb punk-csapat egyik kislemezének a címe! Ennek a rendkívül egyszerű zenét játszó bandának ez a kijelentése már szálóigévé vált „tarajos“ körökben.

De végül is mi az a PUNK?

A szó eredeti jelentése: korhadt, piszkos, visszataszító.

Továbbá ezzel a jelzővel illették a XVIII. században a prostituáltakat. Századunk ötvenes éveiben így jellemezték a silány, hollywoodi, kommersz filmeket. Angliában a szót a hetvenes években kezdték használni, az utcákon lődörgő, munkanélküli, feltűnően öltözködő, békés embereket molelesztáló fiatalokra. Ezek a srácok az iskolából kikerülve, munka nélkül üldögéltek a kocsmában vagy a munkaközvetítő irodája előtt. Nem tudtak mit kezdeni magukkal.

Ilyen előzményekkel robbant fel 1975-ben a „Punk-bomba“, a SEX PISTOLS bemutatkozó koncertjével a St. Martin School Of Art táncdélutánján. Az előadás kőkemény 10 percig tartott, majd a helyi finomlelkű fiatalok elzavarták a „művészeket“. Ez a banda utóbb legendává vált, és azóta az első koncertjük óta talán nincs is olyan punk, aki ne ismerné ezt a négy legendává vált arcot. Azt hiszem, ez volt a punk mozgalmak felépülésének az alapköve.

A banda tagjai: Johnny Rotten (John Lydon) ének, Paul Cook-dobok, Glen Matlock-bőgő Steve Jones-gitár.

A négyesnek nagyon hamar sikerült elérni, amit a menedzserük, Malcolm

McLaren (saját bevallása szerint, foglalkozását tekintve: anarchista) eltervezett: megbotránkoztatni az egész világot. Ahhoz hogy pontosan tudhassuk mi okozta a megbotránkozást, tekintsünk, be a SEX PISTOLS történelmébe!

1975 nov. 6.: Bemutatkozó koncert a korábban említett iskolában. A felnőttek átkozzák, a fiatalok istenítik a Pistols-t.

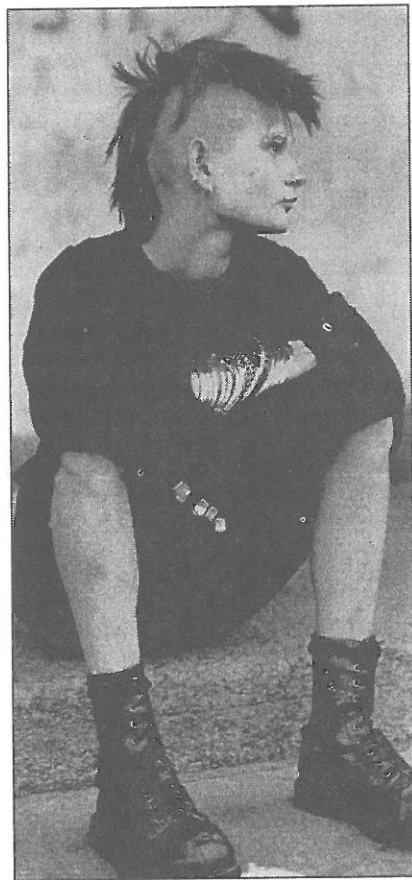
1976 április : A „punk trimvirátus“ (Clash, Sex Pistols, The Damned) közül az első kettő a 100-as klubban koncertezik. Joe Strummer „Chuck Berry is dead“, Johnny pedig „I hate Pink Floyd“ feliratú pólókban jelennek meg, nem kis felháborodásra. E hónapban Rottenéket kitalják a Marquee klubból, mert a frontember székeket dobál.

1976 május : A Pistols-t örökre kitalják a londoni Roundhouse-ból.

1976 szept. 20: Kétnapos punk-fesztiválon vesznek részt, ahol megismerkednek a leendő bőgősükkel, a legendás Sid Vicioussal, aki két napja vett a kezébe először hangszert.

1976 okt. 15.: Az EMI lemeztársaság 40000 dolláros szerződést köt a fiúkkal.

1976 nov. 19.: Megjelenik a Pistols első kislemeze, az „Anarchy in the U.K.“

1976 dec. 2.: Az újságok tele vannak Rottennel, aki vulgáris szavakat használt egy TV-interjúban (főműsoridőben). Rottent minden különösebb indok nélkül lecsukják néhány nap múlva.

1977 márc. 5.: Glen Matlock kilép a Sex Pistolsból, személyes ellentétek miatt (szerette a Beatles-t).

1977 márc. 15.: A srácok az A&M lemeztársasághoz szerződnek.

1977 április: A banda új basszere Sid

Vicious (John Ritchie) A&M szerződést bont, ugyanis a fiúk egy buli után összehányták az irodáikat, molesztálták a női dolgozókat, kitérték az ablakokat, ...stb. Ezen az alig egyhónapos szerződésen az A&M 75000 fontot veszített.

1977 május: Pistols új kiadója a Virgin. Megjelenik a God save the Queen. Egyesek szerint az új idők himnusza, mások szerint az angol himnusz megszegényítése. A kislemez rendkívül gyorsan kúszik fel a listákon. Megindul a hajsza a punkok ellen.

1977.jún. 17.: A God save the Queen Nr.1 az angol slágerlistán.

1977 jún. 18.: Rottent egy „hazafi“ borotvával súlyosan megsebzí.

1977 jún 19.: Cookot összeverik vasrudakkal egy aluljáróban.

Mindenki Rottenék ellen.

1977 július: A Pistolst kitiltják Angliából. Utolsó nyilvános szereplésük a Pretty Vacant bemutatása volt, a Top of the Pops c.műsorban.

1977 nov. 12.: Megjelenik a srácok első és egyetlen nagylemeze, a

„Nevermind the Bollocks,here's the Sex Pistols“. Évvégén az Israel Rádió hallgatói megválasztják a God save the Queen-t az év legrosszabb dalának.

1978 január: Újabb botrány: Rotten egy Friscoi koncerten megkérdezi a rajongókat: „Éreztétek már úgy, hogy át....tak?“ Ezzel közönséget, bandát faképnél hagyva lelépett a turnéről.

1978 okt. 12.: Sid börtönben gylkosság vádjával, amelyet Nancy Spungen barátnője ellen követett el. McLaren 50000 dollár óvadékot tett le érte.

1979 febr. 2.: Sid Vicious meghal herointúladagolásban. Ezzel a Sex Pistols gyakorlatilag végleg fölöslik.

1979-1995: Utólag felvett dalokból

álló lemezek követik egymást. A zenekar tagjai körözések miatt az USA-ban kérnek menedékgógot. Majdnem mindenki projekteken dolgozik.

1995-1996: USA-torné újra Glennel, Punk-fesztivál, valamint az első hivatalos Pistols koncert Angliában 19 év után először, 30000 rajongó előtt (London Finsbury-park).

Ezt a koncertet kazin és CD-n is megörökítették, ami Filthy Lucre Live címmel már jóideje kapható. A többi már a jelen.

Azt hiszem...

... még így a történelmi teljesség igénye nélkül is sikerült halványan megmutatni a képet a Sex Pistols-ról, amiből egyértelműen kiderül, hogy sokkal többre vihették volna, hisz a zenéjük jellegzetes egyszerűségével emberek ezreit ígérték meg. De összeestek abban a nihilista harcukban, amiben gyakorlatilag Anglia és a királynő ellen akartak harcolni. Talán jobb ez így, hiszen ha megvalósul a Punkok áhított anarchiája, maguk sem tudnák, mit kezdjenek. Talán még jobb lenne, ha ez a háború nem követelt volna emberéleteket, például Sid Viciousét, aki beteges nihilizmusát csak úgy tudta megfékezni, hogy drogokat fogyasztott, ami később a halálát okozta. De ez csak egy név a több ezerből, akik verekedésben, kábítószer-túlada-

golásban vagy céltalan öncsonkításban meghaltak. Ennek a mozgalomnak nem ez volt a célja, föl akarta hívni a figyelmet a fiatalok munkanélküliségére, nyomorára. Amikor a fiatalok már megszokták ezt a csöves életmódot, már eszükbe se jutott, hogy valaha is dolgozni fognak. Ez volt a baj! Bármennyire is a figyelemfelkeltés volt a cél, ez egyre inkább eltért abba az irányba, hogy balhé-balhé hátán és azt hitték, hogy ennek csak a halál vehet véget. Erről az életmódról az emberek nagy része nem vélekedik pozitívan, és igazuk van, a céltalanságnál nincs rosszabb, de ezt mindenkinek át kellene érezni.

Az anarchizmusról pedig az a véleményem, hogy az ember rendkívül sokat gondolkozhat róla (ez még hasznos is lehet), de a megvalósítását legjobb elfelejteni, hiszen erre szinte semmi esély sincs.

DE!! Az anarchista filozófia is csak addig egészséges, amíg az ember látja a határokat. Konkrétan arra gondolok, hogy egy vérbeli, anarchista, punk még soha az életben nem futott be fényes karriert, mindegyiknek marad az utca meg az aluljáró. Márpedig kevés az olyan ember, aki ezt nevezné életcélnak.

Egy tanáccsal szeretném zárni a cikkemet: Imádjátok a punk-zenét, rajongjátok érte, de gondoljátok meg, hogy érdemes lesz-e elindulni azon a lejtőn, amin Síd és több ezer más punk már nem tudott megállni!!!

Lénárt Gábor
9.a

„Ever get the feeling you’ve been cheated“

Johnny Rotten

„Punk came, punk saw, punk conquered...“

Danny Kelly

Aranyköpések 2.

Endre: - Szerintem Antigoné gyáva volt, hogy öngyilkos lett!

Gábor: - Figyelj Tösnye, ha te választhatnál, hogy a cigányok összerugdosnak vagy öngyilkos leszel, melyiket választanád?

Endre: - Öngyilkos lennék!

Gábor: - Na látod.

Feri: - De Kreon nem volt cigány!

Irodalomóra az 1.b-ben: - Kern Lacil! Egy perc alatt fell kell állnod!

Farkas Tanárúr a 3.b-ben a táblára ír: $2x = 2x = \dots$. Most miért írtam fel kétszer a $2x$ - et? Már dadogok írásban.

Kati néni a 3.b-ben: - Még a ceruzát is kapd be Timi!

Roli: - Kiszáradt a rücskös pofám!

Farkas Tanár Úr: - Ki kíváncsi rá?

Az magánügy, hogy a te rücskös pofád kiszáradt!

Cián: - A Tanárnő elvágta az ujját?

Válasz: - Igen.

Cián: - Disznóvágás volt?

Lukácsi Tanárnő a 2.b-ben: - Hozd ki!

Annus: - Inkább csak felolvassám.

Tanárnő: - Inkább csak hozd ki!

Kati néni: - Poszi, van feleletjegyed?

Poszi: - Nincs!

Kati néni: - Akkor te vagy az én emberem!

Poszi: - Tanárnő, nem tehet velem ilyen két és fél évi meghitt barátság után!

Matekóra a 7.a-ban Muth Tanárnővel: - Zsoltikám! Azért adom ezt a feladatot, hogy felizgassalak.

Gergő: - Zsolti, ennyi neked elég?

Tóth Tanár Úr a 7.a énekóráján:

- A ballada szájról szájra terjed...

Erre a Dávid: - Mint a herpesz?

Matekóra Gabi nénivel

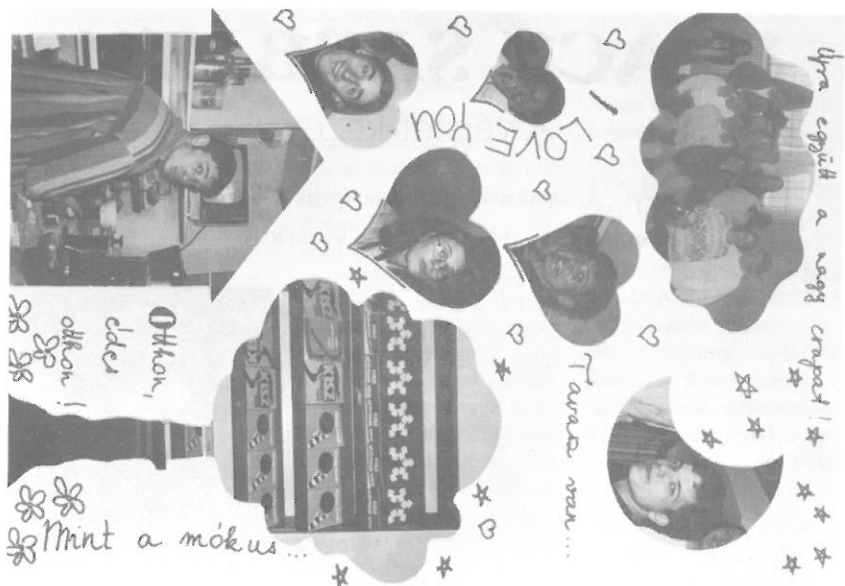
Valaki: - Akkor most miből írunk dolgozatot?

Tanárnő: - A geometriai transzformációktól egészen napjainkig!

Nyelvtanóra Kati nénivel

Tanárnő: - A műfogsort azt hogy írod?

Gábor: - Protkó!

BLACK SABBATH

A végzet keze

Ozzy: „AZON SEM LEPŐDNÉK MEG, HA A KÖZÖNSÉG EGY RÉSE KOPORSÓBAN JÁRNA A KONCERTJEINKRE.“

A Black Sabbath határozta meg a Heavy Metal korai, klasszikus formáját. Horrorisztikus megjelenésével, amely remekül illett csikorgó, végzetrel átitatott zenéjükhöz. Elemi eréjű, apokaliptikus és brutálisan kemény.

A banda 1968-ban alakult Birmingham-ben. A kezdet igen kilátástalannak tűnt. A Rare Breed hippy basszusgitaros, Geezer Buttlér jelentkezett egy hangszerbolt kirakatában elhelyezett hirdetésre, amit egy „Ozzy Zig” nevű énekes, alias John „Ozzy” Osbourne, megjavult, jobb útra tért betörő helyezett el.

Buttlér összehozta Osbourne-t volt iskolatársával, Tonny Iommi gitárossal, aki egy munkahelyi baleset során elvesztette jobb keze két ujjának utolsó percét, és úgy ellensúlyozta hogy mosogatószeresüveg kupakot húzott a csornókra. Beszerezték még Bill Ward dobost is. Megalakult a banda Earth néven.

A négy fiú '70-ben közösen elment moziba, egy Boris

Karloff filmre. A rémfilm eléggé riogatta a közönséget, így a fiúknak ettől támadt az ötletük, hogy egy ilyen film címét vegyék fel. Így jött a név: Black Sabbath, amelynek jelentése „fekete szombat”, és amelyből a „sabat” a zsidók szent napját jelenti. Ennek a névnek a felvétele szerencsét hozott számukra, ugyanis szerződést kaptak a Vertigondl, ahol 1970-ben megjelent első lemezük, amely a Black Sabbath nevet kapta. Míg Ozzy már annak is örült, hogy lett egy darab műanyag, amit lejátszhatott a mamájának, addig az album nyers támadásai, gonosz alaptónusa és horrorisztikus borítója komolyabb sikert ígért. Az album felvétele után a Sabbath tagjai Svájcba utaztak, hogy hat hetet töltsenek egy sztriptízklubban. Az időt arra használták, hogy a kritika és a piac által elismert NIB, az Evil Woman és a Wizard szellemében új dalokat írjanak.

Ezután visszatértek a stúdióba, hogy az előzőhöz képest marathonnak számító nyolc nap alatt elkészítsék a Para-

noidot, mely kapitulálta őket a világhír felé. Ez az album a Hard Rock egyik alapjának számított, és a Heavy Metal dalai is ilyen táptalajba nyíltak vissza, főleg a Black Metal esetében. Az albumon tökéletes formában jelent meg Black Metal hangzásuk, és olyan számokat tartalmazott, mint a War Pigs, az Iron Man és a mindenütt híressé vált Paranoid. A Sabbath a Master Of Realityvel alapozta meg végleg a hírnevét. A lemezt '71-ben vették fel és adták ki. Ekkorra már mindenki ismerte őket. Főleg az USA-ban lettek nagyon népszerűek. Látványos koncerteket adtak, ahol bizarr megjelenésükkel, vad viselkedésükkel váltak híressé-hírhedté. Okkultizmusuk so-

kakban ellenérzést szült, mégis sokan követték őket. A Sabbath lett a black metálosok népes táborának alapja. A lemezborítók sem lettek minden nyárspolgár kedvencei. Hát még a szövegek! Olyan szövegeket írtak, amelyek igen meghatározózták a közönséget:

„TÉGY EL VALAKIT
LÁB ALÓL, OLCSÓ
MUNKA LESZ, ÖLJ MEG
VALAKIT, SENKI SEM
FOG UTÁNA SÍRNI.
TIÉD A SZABADSÁG,
TEDD MEG A KÖTE-
LESSÉGED! NEKÜNK
CSAK A LELKED KELL!”

A Sabbath 1972-es fennkölt és sötét szívű lemeze, a Vol 4 a banda pályájának csúcsa. A Wheels Of Confusion, a Supernaut és az elsőpró sikerű, hosszú, epikus dal, a Snowblind. '73-ban jelent meg a Sabbath Bloody Sabbath. A gyomorba markoló koncertjeik újabb lendületet adtak a zenekar egyébként is sebes szárnyalásának, s az 1975-ös Sabotage újabb csúcspontot jelentett a pályájukon. Az albumon szerepelt a Symptom Of The Universe és a Megalomania című hosszú, epikus dal.

Ahogy sikerük nőtt, úgy nőttek a bandán belüli ellentétek. Ozzy és Iommi egyfolytában küzdöttek egymással. A '76-os Technical Ecstasy és a '78-as Never Say Die után végül '79-ben kirúgták Ozzyt, aki

ezután igen sikeres szólókarriert futott be.

Az együttes szakadékkba került, ahonnan persze megpróbált kimaszni, de egy egészen más helyre jutottak. Az örökös az éppen akkor felszabaduló Ronnie James Dio lett, az Elf, majd a Rainbow ex-énkese. Ismét megjött a Sabbath szerencséje, megteltek a koncerttermek. A Heaven And Hell ('80) egy más hangzás,

de megmutatta Dio, hogy kicsi a bors, de erős. Neon Knights, Children Of The Sea, a címadó dal igen remek dalok. Ezután következett a Mob Rules ('81), majd '83-ban a Live Evil, élő album, minek vágása közben Dio és Bill Ward távoztak. Dio helyére az ex-DEEP PURPLE tag, Ian Gillan jött, aktíval elkészítették a Born Again című albumot, majd ő is továbbállt, hisz ez a stílus

nem igen egyezett a zenei felfogásával. Ekközben Iommi sikeres szólóalbumot készített Seventh Star címmel. A lemezen szintén egy ex-Purple tag énekel, Glenn Hughes. 1992-ben Iommi és Buttlér újra összeállt Dioval, és elkészítették a Dehumanized, amely igen gyengére sikeredett. Costa Mesán összejött még az eredeti, legendás felállás, és eljátszottak 4ős Sabbathi nótát, amikkel ennyi év elteltével is földbe tiporták a közönséget, és arra a 25 percre felbortították a világ összes létező rendszerét. Azóta a Sabbath már nem létezik.

Ozzy igen sikeres pályát futott be szólókarrierje során, és 44 éves kora ellenére 92-ben még egy óriási koncertturnéra indult, 95-ben lemeze jelent meg, és még újabbak várhatók.

A négy nagy angliai rockzenekar közül (Black Sabbath, Deep Purple, Led Zeppelin, Uriah Heep) már 3 megjelent az Ein-Steinben. A negyedikről, a Uriah Heepről való tudósítás nemes feladatát, a terheit és ezzel együtt a stafétabotot ezennel ünnepélyesen átadom a következő számok zenei tudósítójának, Szokodi Józsinak.

Nektek pedig köszi a figyelmet!!!

Torma Béla

12.6

Környezetvédelmi esszé

(egy biológiai verseny-feladatlapból)

„Mindenkinek maga felé hajlik a keze“ tartja a népi mondás. Mint minden más efféle bölcsességben, ebben is van némi igazság. Én Németkér környékén lakom, egy mezőföldi településen. Látszólag ez is egy vidéki „porfészek“, de ha jobban körülnézünk, találunk egy - két érdekességet. Első példa erre a németkériek büszkesége, a nem kis önbizalommal Látóhegynek nevezett dombocska. Ez a hely - az itt elhelyezett tábla szerint - bővelkedik különlegességekben. kialakulásában egyidős a bugaci pusztával. Tavasszal ezer számra „nyílik“ itt az árvalányhaj, de találhatunk szibériai nőszirmot és kökörcsint is. A domb egy része „ősgyep“, fokozottan védett növényekkel és rovarokkal. Erre a „gyepre“ még gyalogosan sem lenne szabad rámerészkedni az - itt árválkodó - alumínium tábla szerint. Ám ez a tábla is csak addig figyelmeztette az erre járókat a különleges „bánásmódra“, amíg a környékbeliek el nem lopták és be nem szolgáltatták a legközelebbi MÉH - telepre az értékes alumíniumot. Nem hiába kedvelt hely a Látóhegy: minden nyáron pihenni vágyók rohamozzák meg szalonna sütés és más egyéb okokból, aminek következménye a minden évben menetrendszerű erdőtüz, ugyanis a száraz fűvön a tűz hamar eljut a dombot körülvevő erdőig. Ezt a fűvet nem csak a tűz, hanem a birkák is szeretik, és szinte mindig tarra rágják az oly becses „ősgyepet“. Nem beszélve az aranyos kis golyóbisokról... talán ezért kéne védetté nyilvánítani ezt a helyet, hogy az utánunk következők ne mondhassák: „Na igen a Látóhegy. Egy birkalegelő - ha jól tudom...“

Neumann Krisztina 10.b.

(gondolj)

mit érezhet a virág
mikor elsöpri a világot?
szebbet akar jobbat talán
mint egy elfelejtett gazt az út oldalán?
eltűnik a szín

eltűnik az élet

az ember elvakult:

csak építi a gépet
olajozza, imádja, míg elnyeli a népet...

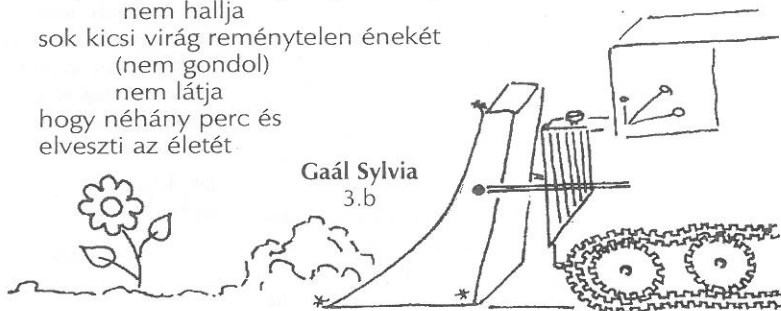
nem hallja

sok kicsi virág reménytelen énekét

(nem gondol)

nem látja

hogyan néhány perc és
elveszti az életét.

Riport Moroiu Gabriellával

Félévtől ismét egy új arc gazdagítja iskolánkat, ismét bővült a tanári kar. Moroiu Gabriella matek-fizika szakos tanárnőre egy csütörtök délután zúdíttam kérdésáradatomat, hogy mindenki jobban megismerhesse Őt. Íme:

E.S.: Mi volt az első benyomása Gyönkről, aztán az iskoláról?

M.G.: Amikor állás ügyében először itt jártam, tél volt. A környezet nagyon megtetszett, meseszerűnek tűnt, az iskolában pedig láthatóan zajlott az élet. Ezt most is így látom, pedig azt reméltük, hogy itt egy kicsit félre tudunk vonulni, magunkba nézni. Egyre több a program, de végülis ez is kellemes.

E.S.: Volt más álláslehetőség is?

M.G.: Igen, lehetleg kis településre, erdőközébe és dombos vidékre szerettünk volna költözni. Ez talán nem csoda Debrecen után.

E.S.: Milyen iskolákban tanított eddig és hol?

M.G.: Két évig tanítottam egy katolikus gimnáziumban és két évig egy másik gimnáziumban. A katolikus gimnáziumban nagy volt a fegyelem, ott szerintem éppen az volt a baj, hogy arra törekedtek, hogy mindenki egyforma legyen. Nekem az a törekvésem, hogy mindenki külön egyéniség legyen.

E.S.: Ön szerint mi a fontos a tanár-diák kapcsolatban? Ez mikor jó, és milyen a gyönki gimiben a debreceni iskolához képest?

M.G.: A tanár-diák kapcsolat nem tűnik másnak, mint Debrecenben. Arra töreksem hogy jó viszony alakuljon ki a diákok és köztem azokon a keretken belül, hogy ezzel ne tudjanak visszaélni. Debrecenben azt tapasztaltam, hogy kb. 1 év kellett,

hogy olyan kontaktus jöjjön létre, amit én úgy mond ideálisnak tartok. Ennyi idő alatt főleg ahol matekot és fizikát tanítottam kialakult jópár diákkal egy baráti kapcsolat, amit levelezéssel, találkozással a mai napig fenntartok.

E.S.: Tudhatunk valamit az okról, amiért munkahelyet változtatott?

M.G.: Lejárt a szerződés és ott már nem volt más álláslehetőség.

E.S.: Nem kellemetlen a kollégiumi zajhatásokhoz ilyen közel lakni?

M.G.: Eddig még nem okozott problémát.

E.S.: Nagyon keveset tudunk a múltjáról, családjáról, gyermekkoráról. Kérhetnének egy rövid életrajzot?

M.G.: Erdélyben születtem, egy nővérem van. Amikor a szüleim megismerték egymást még nem is beszélték egymás nyelvét, én így mindkettőt megtanultam tőlük. Ott kezdtem a gimnáziumot matek-fizika szakon, de még érettségi előtt átköltöztünk Debrecenbe. Erre

egyrészt az erdélyi körülmények kényszerítettek, másrészt szerettem volna önmagamnak bizonyítani, hogy magyar nyelvi területen is érvényesülni tudok. A debreceni KLTE-n (Kossuth Lajos Tudományegyetem) végeztem matematikázáson.

E.S.: A tanáró nevét hogyan kell kiejteni tulajdonképpen, mert erre eddig kevesen jöttek rá. Milyen eredetű név?

M.G.: A név MOROIU (ejtsd: Moróju), egy novella olvasása közben fedeztem fel, hogy azt jelenti: szellem. Ez egy román név bár szerintem kevesen tudják a jelentését. Sokan azt gondolják, hogy francia eredetű, de ez nem így van.

E.S.: Kérem, mesélje el egy meghatározó élményét!

M.G.: Nehéz erre válaszolni, mert sok apró élmény és döntés határozta meg az életemet. Azért elmesélek egy meglepő történetet. Még Erdélyben laktunk, 16 éves lehettem, amikor szerveztek egy plakátos felvonulást, Ceausescu-t vártuk vagy csak ünnepeltük. Már nem emlékszem pontosan. Egyszerűen ki kellett vonulnunk, hogy kimutassuk szeretetünket vezetőnk iránt, akár George Orwell 1984 című művében (ami a tanáró kedvenc könyve). A fiúk hatalmas Ceausescut ábrázoló képeket kaptak és mindenkinek azt kellett kiabálni, hogy éljen Ceausescu. Mindezt egy olyan országban, ahol rengeteg a besúgó, ahol figyelnek mindenkit, hogy nem gyanús-e stb. Mielőtt az ünnepség elkezdődött volna, a fiúk nagyon unatkoztak és odahívtak, hogy fogjam meg egy kicsit ezt a Ceausescu képet, ők mindjárt jönnek, csak elintéznék valamit. Nagy barátságban voltunk, segítőkészen átvettem és láttam ahogy nevetgélve elmentek, mert tudták, hogy nem tehetem le a képet. Én is úgy éreztem, hogy most már estig nem tudok megszabadulni a képtől. Ekkor gondoltam egyet,

odamentem egy kirakathoz és letámasztottam a plakátot. Rögtön jött a kiskatona hozzám, hogy mit képzelek magamról, hogy csak így odateszem a képet. Erre vállat rántottam hogy „nem az enyém” és elmentem. A katona pedig megszólalni sem tudott meglepetésében. Néha én is visszagondolok, hogy hatalmas szerencsém volt, mert mondhatta volna azt is, hogy „Kísérjen el!”...

E.S.: Meglátogatta már Gyöngyös híres zugait? (Kemler, Tócsi) Milyen reakciót váltana ki a tanáróból, ha egy diákot „tiltott tevékenységen” kapna rajta?

M.G.: Még egyszer sem voltam az említett helyeken, bár már sokat reklámozták. Nem tudom mit váltana ki belőlem, hogyha egy diákot rajtakapnék valamin. A mértékletes alkoholfogyasztás ellen sincsen kifogásom. De nem tartom jónak, ha valaki tudatosan akar megszabadulni a tudatától. Attól vagyunk emberek, hogy tudatosan döntünk és vállaljuk a következményeket. A bort szeretem, a sört viszont nem.

E.S.: Mi a kedvenc elfoglaltsága, hobby, ilyesmi?

M.G.: Legjobban olvasni szeretek, de szívesen kirándulok, túrázok, teniszezek, korcsolyázok és fényképezek.

E.S.: Szeretnénk megtudni pár dolgot a tanáró oldalán gyakran feltűnő „szőke hercegről”.

M.G.: Nagyon hasonlóak vagyunk, sokmindent egyformán látunk. Az élethez való viszonyulásunk, a gondolataink nagyon hasonlóak, bár a tapasztalataink mások. A legfontosabbnak tartjuk a lelki, szellemi és testi fejlődést, és mindennek lehetőleg mások javára való fordítását. (Nem önérdéktől mentesen, mert mindenkinek van önérdéke.) Szerintem az is önző, aki csak másoknak segít, mert ezáltal boldog lesz.

E.S.: Mik a jövőre vonatkozó tervei?

M.G.: Régebben sokmindent tervezgettem és az volt a tapasztalatom, hogy ezek sorra porba dőltek. Érdekes módon az álmaim viszont eddig meg is valósultak. Azt tartom fontosnak, amit az élet vár tőlem, nem azt, amit én várok az életől.

E.S.: Miért lett éppen tanár?

M.G.: Nem akartam tanár lenni, de az első órám után nagyon megtetszett ez a szakma. Nincs más munkatervem, szeretek tanítani. Az emberközeli munkát szeretem, tehát pl. egy számítógép mellett nem tudnám leélni az életem.

E.S.: Jó ötlet az ajtajukon az üzenőcédula! Honnan jött? (mármint az ötlet...)

M.G.: Egy debreceni közös barátunk ötlete, annyi különbséggel, hogy nála az áll a papíron: „Vedd figyelembe, hol vagyok!”.

E.S.: Mivel töltik a hétvégéket? Nem unalmas olyankor Gyöngyön?

M.G.: Nem unalmas, sőt, egyre több program van hétvégén is. Eleinte az volt nagyon furcsa, hogy itt hatkor bezárnak a boltok, akkor szinte megáll az élet. De ezt az időt is kellemesen ki lehet használni, sokat túrunk a közelben.

E.S.: Mennyire vannak kötélből a tanárnő idegei?

M.G.: Egy tanárnak jobb, ha kötélből vannak az idegei és hogy ne hagyja, hogy a türelme végéig elvigyék a gyerekek. Én igyekszem megtalálni a megfelelő megoldását a felmerülő problémáknak.

E.S.: Melyik a tanárnő kedvenc osztálya? (Áh, nem kell elfogultnak lenni, tudjuk, hogy az 5.C...)

M.G.: Ez azért nehéz kérdés, mert olyan, mintha egy szülőtől megkérdeznéd, hogy melyik a kedvenc gyereke... Minden osztály más és más, szerintem azt a csapatot is ugyanúgy lehet szeretni, akivel lassabban halad az ember.

E.S.: Mennyire hosszútávúak a gimnáziumi tervei?

M.G.: A terveim nincsenek korlátozva. Eleinte úgy gondoltam, hogy nem tudnám egy helyen leélni az életem, mert tapasztaltam, hogyha az ember új helyre költözik, akkor nagyon sokat fejlődik. Most már nem vagyok benne biztos,

hogy nem állapodok meg egy helyen.

E.S.: Mit üzen a diákoknak?

M.G.: Tartsetek ki szünetig!

Köszönöm szépen a kellemes beszélgetést!

Hováth Brigi

5.c

Mondd, Te mit látsz, ha a ködöt nézed?
 Mondd, Te mit hallasz, ha a csendet érted?
 Mondd, Te mit érzel, ha üres a szíved?
 Mondd, mire jók ezek a vers nélküli rímek?

Horváth Brigitta

5. c

Ugye te is akarod ?

Sötét volt, már kezdtem aludni, de valami hiányzott, és ez nem hagyott nyugodni. Egyedül voltam a szobában, csendben várahoztam.

Tudtam, hogy egyszer majd be fog jönni, és akkor bekövetkezik a dolog.

Lépteket hallottam...halkan lenyomódott a kilincs és kinyílt az ajtó. Ott volt.

Mikor látta milyen sóvárogva nézem, elmosolyodott.

Odalépett az ágyamhoz, tenyerét lázban égő homlokomra tette és leült mellém.

-Szia! -mondtam. Elgondolkodtam azon, hogy mennyire szeretem. Kezét lassan csúsztatta le a fejemről, és mélyen belenézett a szemembe. Remegtem s Ő magához szorított. Bízatóan sutogott a fülemben :

-Ne félj! Vigyázni fogok. -Durcásan válaszoltam.

- Most nem akarom, hagyj békén!

Ellenkezni próbáltam, pedig tudtam. Szükségem van rá, hogy „jó legyen“.

- Nem fog fájni, majd óvatos leszek.

Elővett valamit a zse-

béből és bontogatni kezdte. Tudtam, mi következik, ezért a derekamra húztam a hálóingem, miután hátamra fordultam.

Becsuktam a szemem és vártam. Hideg kezével hozzáért a combomhoz.

- Lazítsd el magad kicsim, különben fájni fog.

Hallgattam rá, talán így nem fog annyira fájni. Szerintem aki azt mondja, hogy nem fél, az hazudik.

A falra vetődő árnyékból láttam, hogy megmozdul...

...és akkor szúró fájdalmat éreztem.

Egy könnycsepp gördült végig az arcomon. Egy fél napnak tűnt amíg bennem volt. Amikor kihúzta, megkérdezte:

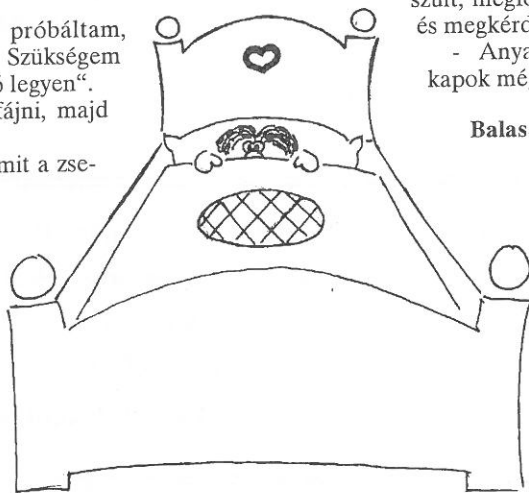
- Fájt? Pedig megpróbáltam vigyázni.

Meleg pusztit kaptam, ettől kicsit megnyugodtam.

Amikor indulni készült, megfogtam a kezét és megkérdeztem:

- Anya, hány este kapok még szurit?

Balassa Gabriella
2.b

...Csak egyetlen ember maradt...

Nem sok fény szívárgott be a pókhalókkal benőtt, koszos ablakon, de a kislány mégis felébredt. Kora tavaszi reggel volt, madarak csicsérgését elnyomta a nevelőthron körüli zaj, az összes bentlakót felébresztette álmából.

„Még három nap és tízéves leszek“ - újságolta boldogan a többieknek, akik arra sem méltatták őt, hogy felé forduljanak. Lenéztek, nem törődtek vele, mert ő volt a legkisebb, pedig ha tudták volna, hogy a lelke nem egy kislányéhoz hasonlít, és talán egyikük sem érezte azt, ami vele megtörtént, és lejártszódik benne minden nap.

A kicsi remélte, hogy legalább egy embernek eszébe jut, hogy ő is létezik, még akkor is, ha kissé távolabb van tőle. Egy éve került el otthonról, amikor szörnyű módon, de véget értek a családi viták.

Az apja űzte el otthonról ... felborított egy családot, de nem érdekelte. A férfi önző volt, hosszú ideje csak magával törődött, éjszakai is csak néha töltötte családjával ... egy ideje minden lépését az alkohol irányította. Akkor este, a kislány már mélyen aludt. Nyugodtnak túlságosan nyugodtnak tűnt minden de tudták, hogy már csak a végső dőfés hiányzik ... Hatalmas csörömpölésre ébredt, aztán hangos ordibálások, s egy-két pofon is elcsattant... Összehúzta magát az ágyban amilyen kicsire csak tudta. Remegett... Hirtelen kivágódott a szobája ajtaja, s az apja, mint egy felbőszült fenevad állt ott, majd hirtelen megindult a lánya felé. A hajánál fogva rángatta

ki az ágyból a reszkető gyereket és tolta kifelé, egyre kijebb egészen a ház elé. Becsukódott az ajtó, bent kihunytak a fények és elcsendesedett minden. Nem tudta, mit csináljon, úrrá lett rajta a félelem, életében először volt egyedül, csak az éjszaka és a vihar maradt a társa. Az anyukáját kereste ... Erőt vett magán: dörömbölt az ajtón, ahogy csak bírt, és megállás nélkül kiabált... míg az apja szűrős tekintetével találta szembe magát ... és azután ... azután egy kórházban ébredt, ott tudta meg, hogy az anyukája nincs többé. Akkor éjjel ... az apja megölte.

Már csak egyetlen ember maradt neki, a nagypapa, aki mindig törődött vele és akinek is mindig ő volt a kedvence. Most is őt várta. Körülötte csupa mosolygó, vidám arc, csak neki folynak a könnyek végig az arcán ... Hiányzott neki, már rég nem hallott róla semmit, de „talán majd a születésnapomon, talán akkor eljön ... ha nem felejtje el.“

Ebben a pillanatban egy fiatalasszony lépett be a szobába és a

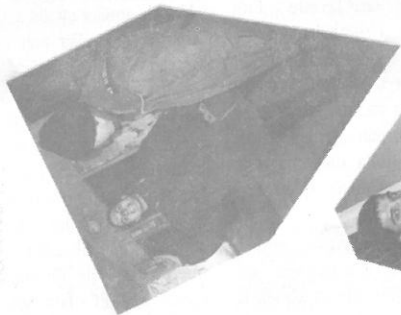
lányt hívta ki. A tőle kapott kedves mosoly valamennyire boldogabbá tette a kicsit ... hát még a levél, melyet a nagypapi küldött, és amiben azt üzentte, hogy meglátogatja.

Hátralévő két napot előre eltervezte magának, hogy repüljön az idő ... de amikor ott állt a nagy nap kapujában, amikor már csak egy éjszaka volt hátra ... csörgött a telefon. Egy eddig sosem hallott hang a kislányt a nevének szólította. Teste megremegett a sírástól, és elejtette a kagylót: a papája szívinfarktust kapott. Fejvesztve rohant, keresztül az épületen, ki az udvarra, majd be az erdőbe és csak zokogott. Miért, miért pont vele történik ez az egész? Csak ült a farönkön és sírt, soha többé nem akart másokkal lenni, emberekkel találkozni, a papája után akart menni, és vele lenni, vele és az anyukájával.

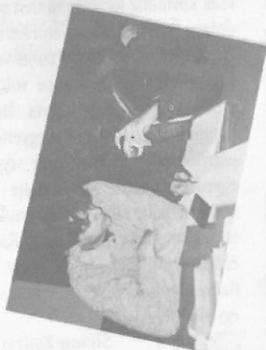
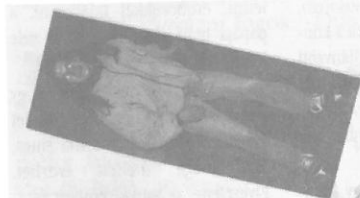
Túl kicsi volt még ahhoz, hogy ennyi fájdalmat átéljen és mindet egyedül ... most már senki sincs, akít maga mellett érezhet. Elvesztette az utolsó embert is ... csak körülötte forgott minden gondolata. Ő volt az aki nevelni kezdte, aki születése óta foglalkozott vele, és akinek végig kedvence volt ... most szó nélkül itt hagyta. Hogy lehetett a sors ilyen kegyetlen, ennyire gonosz? Most már végleg egyedül maradt. Elvesztette az eddig mellette álló egyetlen embert is, aki tartotta benne a lelket, akiért érdemes volt élnie, de most ... tízévesen mi lesz? ... teljesen egyedül ...

Simon Szuzsi

11. b

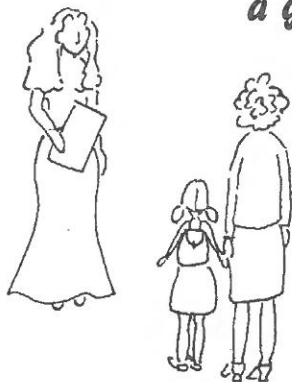
Hills
Nashville

Equipe
at the

Mi a véleménye az utca emberének a gyönki gimnáziumról?

Ezzel és még sok más kérdéssel fordultunk a gyönki járókelőkhöz, hogy kifaggassuk őket a TLG-ről és annak diákjairól. A megkérdezetteknek három válaszlehetőség közül kellett választaniuk, de volt olyan kérdés is, amire önállóan kellett felelniük. A következőkben ezt a kérdőívet olvashatjátok.

1. Mi a véleménye a gyönki gimnazistákról?

fárasztóak
zajosak
intelligensek
okosak
kedvesek
udvariatlanok
szemtelenek

A megkérdezettek nagy része a „fárasztóak, kedvesek, intelligensek” választ adta.

2. Mennyire befolyásolja az Ön életét a gimnázium?

semennyire
nem érdekel
eléggé

Erre a kérdésre a legtöbben az „eléggé” választ adták.

3. Mi a véleménye a gimnáziumról?

nehéz
tök jó

erre a kérdésre nem tudok válaszolni

A gyönkiek szerint a gimnázium jó.

4. Milyen Gyönk élete nyáron, gimisek nélkül?

lehangolt
élettelen
szörnyű
nyugodt
kellemes
unalmas

Erre a válasza egyértelmű volt a legtöbb válasz: unalmas!!!

5. Milyennek találja a szecskajelvényt?

megalázónak
poénnak
aranyosnak

A megkérdezettek a tavalyi jelvényt poénnak, de az ideit (a sapit) kicsit megalázónak tartja. (Szerintem ez abszolút nem így van... - a Szerk.)

6. Milyen volt a zöldnap?

vidám
zajos
élvezetes

Egyértelmű: élvezetes

7. Csődbe mennének-e az üzletek, ha a gimisek nem lennének?

Ezt a kérdést a Héliosban tettük fel, és azt a választ kaptuk rá, hogy: kihevernék!

8. Van-e különbség a régi és a mostani diákok között?

Válasz: van, de a már a mostaniakat is megszokták.

Tehát végeredményben nagyon befolyásolja „a gyönki dolgok menetét” a TLG, és ez mindannyiunk érdeme!

Dömötör Orsolya 1.b

Kálóczi Nóra 1.a

Somogyi Ildikó 2.a

Az ember tragédiája

Vakító fény érinti meg a Földet és Eget,
Az Úr lelke tölti be az üres teret.
MEGALKOTTA A VALÓT ÉS A LÉTET,
ADOTT AZ EMBERNEK ROSSZAT ÉS SZÉPET.

AJÁNDÉKA AZ ÖRÖK JÓLÉT ÉS BOLDOSÁG,
DE AZ EMBER BŰNE A SÖTÉT QYARLÓSÁG.
BŰNÖS A TEREMTÉS MÁR A KEZDET KEZDETÉN,
ÁTKOSABB LÉNY NINCSEN E FÉLTEKÉN.

REMEQVE KERESI LÉTÉNEK ÉRTELMT,
S FÉLVE NYÚJRTJA AZ ÚRNAK KÉT KEZÉT.
A TEREMTŐ AZONBAN LECKÉT A LÉNYNEK,
ÖRÖK IQAZSÁGA LESZ EZ ÉSZNEK ÉS SZÍVNEK.

A SÁTÁN KÍSÉRT AZ ÁLMOK ERDEJÉBEN,
RÉMISZTÓ SIKOLYA SÜVÍT A SZÉLBN.
TAQADJA A VALÓT, A MÁT, AZ ÖRÖMET,
SZÍVÉBŐL A KEZDETKOR KIHALT A SZERETET.

SÁTÁNI KACAJA SZÉTTÖRI AZ ÜVEQVILÁQOT,
MIT AZ EMBER SAJÁT EREJÉBŐL TÁKOLT.
KÉTELKEDÉS, TAQADÁS, A BŰN AZ Ő VILÁGÁ,
A TEREMTÉS PUSZTULÁSA A LEGNAQYOBQ VÁQYA.

AZ EMBER MÉQIS SZEMBESZÁLL A ROSSZAL,
REMÉNYKEDŐ SZÍVE TELE PANASSZAL.
NEM TETSZIK A VILÁG, MÉLYBE TEREMTETETT,
S HQGY A BOLDOSÁQBŐL RÖQTÖN KIVETETETT.

HINNI AKAR BENNE, HQGY ÖVÉ AZ ÉLET,
HQGY SAJÁT LELKE FORMÁLJA AZ EMBERI LÉTET.
A REMÉNY ÉLTETI ŐT VÉQIG HOSSZÚ LIDÉRCÁLMÁN,
AZ ÖRÖK MEQNYUQVÁST ÉS BOLDOSÁQOT VÁRVÁN.

DE ESZTELEN A MŰLT, KÉPTELEN A JÖVŐ,
BETERÍT ÉS MEQFOJT MINKET AZ IDŐ.
VOLT ÉS VAN ÉS LESZ ÉS ÉLJ,
A KIHÍVÁSTÓL, HARCTÓL SOSE FÉLJ.

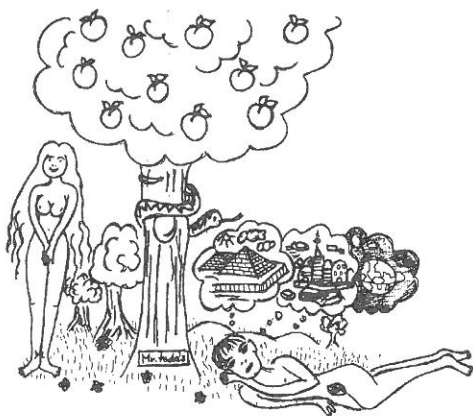
HISZ A KINCS MÁR KEZEDBEN VAN RÉQEN,
AZ ÉLETET TE BIRTOKLOD FÖLDÖN ÉS ÉQEN.
TIÉD A VILÁG, A KÖZEL S A TÁVOL,
A NAP, FÖLD, VÍZ CSAK VELED TÁNCOL.

TIÉD A MOSOLY, A BÁNAT S AZ ERŐ,
A JÁTÉK, A HARC, A KÉJ S AZ ESŐ,
MELY LEMOSSA A KÉTKEDÉS MOCSKÁT RÓLAD,
HQGY UTADAT NYÍLT SZÍVVEL FOLYTATNI TUDJAD.

MÁSÍK ÉNED IS VELED LESZ: A GONOSZ,
DE HIDD EL, SZÍVE MÉLYÉN Ő SEM OLY ROSSZ.
Ő IS CSAK AZÉRT KÜZD, MIT ÉPP A TE LELKED
KUTAT,
HQGY AZ Ő TÖRVÉNYEI SZERINT TALÁLD MEQ AZ
UTAT.

DE A TÖRVÉNYT A LÉTBEN TE MAQAD ALKOTOD,
S A SÁTÁN CINIZMUSÁT NEVETVE HALLQATOD.
HISZ ERŐ, LÉT, HARC ÉS A QYERMEKEK BÁJA,
EZ LENNE AZ EMBER TRAGÉDIÁJA?!

JELÍQE: „HAJNAL“

A szerelem koporsója

(próza versbe szedve)

E tragikus eset, mit nektek elmondok, egy örült szerelem végére tett pontot. Talán a féltékenység volt a nagy hiba, melyből kifolyólag lett a tragédia.

Szép tavaszi estén, hol csendes a táj, a szerelem hevében égett egy ifjú pár. Halkan sugdolóztak, csendben csókolóztak, a szerelem tengerén vígan lubickoltak.

Am az idő múltott, a tavaszt nyár követte. Nyarat pedig az ősz, hűvös, zord szelek. Szerelmük mámorea tetőpontra hágott. Őrjöngtek egymásért, szőttek sok szép álmot.

Egyszer aztán mégis vitatkozni kezdtek. S a vita hevében sértő szót kerestek. Végül a fiú megütötte a lányt. Majd elborult, és könnyes szemmel kérte bocsánatát:

Én kis szerelmem, csak most az egyszer bocsáss meg énnekem. Imádlak, szeretlek, ne haragudj én rám. Szörnyű nagy vétkem máris bánom drágám. - Súlyos, sértő kacaj volt rá a felelet.

- Tűnj a szemem elől, nem kellesz már nekem. Tudd meg, hogy nem szeretlek, buta kisfiú. Gyűlöllek, megvetlek, té átkozott, hiú. - Mint a vilám, amikor lesújt a földre, oly érzés támadt a fiú szívében. Felállt, szólni sem akart, elcsuklott a hangja. Fejét lehajtotta, elindult az úton. Szívébe nyilalt a sajtó fájdalom. Egy, csak egy dolog van emlékezetében: elküldött, nem szeret, mit ér így az élet?

Otthonába érve, leroskadt az ágyra. Remegve gondolt az elmúlt boldogság-

ra. Tudta, hogy vége, nem jön többé vissza. Utolsó levelét eképp fogalmazta:

„Unom az életet, így tovább nem bírom. Inkább a csúf halált, mint a magányt választom. Tudom, hogy vétkeztem, de nagyon megbántam. Mindenre gondoltam, de ezt nem vártam. Utolsó percemben Neked azt kívánom, ne légy te boldog ezen a világon. Ravatalomhoz ne merj közeljőnni. Utolsó utamat fogom akkor tenni. Megszólal a harang, majd e gyászos napon. Gondolj majd rám, de a könnyed ne hulljon. Temes-

senek engem a temető sarkába. Temető sarkának legkisebb zugába.

Ne találjon rám senki ezen a világon. Talán majd később bánt a dolog. Úgy érzed, többé már nem lehetsz boldog, gyere

ki majd a temetőnek legzúgabb részébe. Ott leszek majd a sírhalom alatt. Alszom én már akkor az örök álmomat. Borulj a sírhalomra, és rám emlékezzél. Emlékezz arra, akit nem szeretted.“

Eképp fejezte be a fiú a levelet, melyre vére helyett könnycseppet ejtett. Könnyebb meghalni, mint örökre bánkódni, nem tudlak én téged soha elfeledni.

Ezután csendben elhagyta otthonát. Magába zárkózva ment mindig tovább. Lassan felkapaszkodott egy szikla tetejére. S utolsó pillantást vetett a vidékre. Levette magát, s a mélybe zuhant. Hiába várták, nem tért vissza soha. Barátai mentek, hogy megkeressék.

Hűvös őszi reggel rátaláltak végre, meredve feküdt egy szikla tövében. Az egyik zsebében egy levelet találtak, mely így volt címezve: Egy szőke hajú lánynak. Olvashatatlan volt, hisz vértől ázott. Csak a címzett értette meg e pár sort.

Nagy fájdalom közt, búsan eltemették. Sírtak szülei, hiszen nagyon szerették. Volt még valaki, akit nem vettek észre. Temetőkapuban talpig feketében. Ő, hogy mit is érzett e rövid idő alatt: Gyötrődött a szíve, majd megszakadt. Csak állt némán, s a távolba meredt. Talán várt rá valaki, kit nagyon szeretett. Sötét este lett, mire hazaérkezett. Szülei kérdezték, de ő nem felelt. Vacsorázni hívták, de ő nem evett velük. Halálsápadt arcán jéghideg bánat ült. Csendes falak között nem látta senki, bánatos szeméből könnyek csordultak ki. Lassan, óvatosan zajtalanul tűnt el.

Temetőbe érve lassultak léptei. Hívta őt valaki, úgy rémlett neki. Benn a sírok között lassan vert a szíve. Borús tekintettel a zúg sarkot keresve. Körötte a fák csak csengtek-bongtak. S ekkor a mennyből megszólalt valaki. A halk suttogásból szavak szűrődtek ki:

„Meghalt kedvesed miattad, ezt tetted! Szeretted ő téged, de te elküldted őt a halálba. Nyugszik már a földben nagy némaságban.“

Az éj leple alatt valaki zokog, siratja a fiút, ki már régen halott. Késő este, késő bánat, ezt ő maga is tudja. De a szerelem az, mely gyöttri s kínozza.

Ismét szól valaki halkan, remegően: Síriál kislány, csak sírj, zokogjon a lelked. Neki is fájtt akkor, de te kinevetted. A szellő elshant, csend borult a tájra. Hangos zokogással borult a fejfára. Végső bánatában egy tört ránt elő. Teljes markolatig a szívébe szúrja

ő. Felszökött a vére, s a fejfára zuhant.

Elsendesült minden, a temető néma. Csak a hulla borult a sírra. Másnap édesanyja bemegy a szobába, s a vetett ágyat üresen találja. Amint a nyitott ablakra téved a szeme, mindent megért, s zokogva borult le. Ekkor kopognak, a temető őre benyit hozzájuk, s szomorúan ül le: Lányotok nem él már, friss sírhalmon fekszik, szívében egy tör áll. A pillanatnyi csendet zokogás követte. Idős házaspár sírt egymást átölve. Szemük csillog, de ez nem az élet fénye, hanem a zord halál utolsó fényképe. Megkondultak a harangok, vitték a hírt messze: Temetés lesz ismét, kongták jelezve. Fekete koporsóba, fekete ruhában barátaik vitték utolsó útjára. Leeresztették a sír fenekére, oda, ahová a levélben kérte. Szerelme mellé került koporsója, így tért vele akkor örök nyugovóra.

Epilógus:

„Mikor összevesztünk, megpróbáltalak levegőnek nézni.

De rájöttem, hogy levegő nélkül nem lehet élni!!!“

Szabó Nikolett

9.b

Mi dolgom a világon?

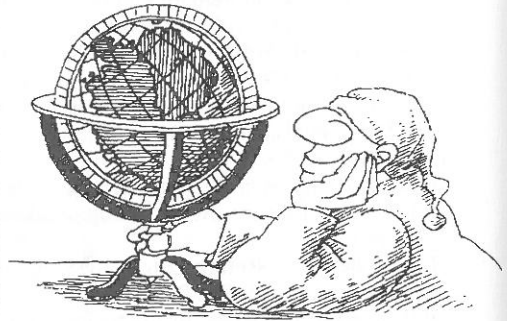
Ezt a kérdést minden ember felteszi magának legalább egyszer az élete folyamán. Van, aki előbb, van, aki később válik olyan éretté lelkileg és szellemileg, hogy ezen elgondolkodjon. Sokan csak valamilyen negatív vagy éppen pozitív élettémény hatására kezdenek ezzel a kérdéssel foglalkozni. Az adandó lehetséges válaszok száma pedig akár végtelen is lehet.

Én is gondolkodtam már, hogy mit válaszolhatnék. Először talán akkor, amikor bizonytalanság gyötört a továbbtanulással kapcsolatban. Emlékszem, rengeteget szenvedtem azért, hogy végre meg tudjam magamnak fogalmazni, miért vagyok itt, mi dolgom a világon.

Természetesen én is céloknak tekintem az érettségit, a továbbtanulást, ami meghatározó lesz az életemben, később majd a jó munkahelyet és a harmonikus életet. Ezek hétköznapi, egyszerű dolgok, amelyeket nagyon sok ember tűz ki célul maga elé. Mégis úgy érzem, hogy ennyivel senkinek sem szabad beérnie, hiszen mindez csak az egyéni érvényesülést szolgálja. Az ember azonban közösségben, társadalomban él, így gondolnia kellene másokra is. Ha ez nem így lenne, az emberiség elsivárosodna, elszürkülne, és kiveszne a világból a humanizmus. Ezért számomra nagyon fontos, hogy ha majd egyszer sikerül elvégeznem az egyetemem, vagy főiskolát, akkor olyan szakmám legyen, amivel mások számára hasznossá tehetem magam.

Céloknak tekintem, hogy az, amivel foglalkozni fogok, másoknak is javára váljon és segítse őket. Nekem rengeteget jelentene, hogy annak, amit csinálók, értelmét érezzem. Azt hiszem, minden ember számára fontos, hogy érezze munkájának szükségességét, és a jól végzett munka eredménye becsületes legyen.

Lehet, hogy másoknak ezek a dolgok természetesek, nekem azonban sokat jelentenek. Remélem, céljaimat képes leszek megvalósítani. Az álmok nem csupán álmok maradnak, hanem tényleg sikerül olyan foglalkozást választanom, ami mások számára is hasznossá válik, és amiben én is örömet lelem.

Hőgér Anett

4.a

Egy legendás éjszaka

22:00

- Jó éjszakát, bújjatok az ágyba!
- Jó éjt, Tanárnő!
- Elment végre! Lámpa fel!
Hol a kártya?
- Miért, hány van?
- Egy.
- Akkor hozd már!
- Jövök.
- Te osztasz!
- Hívj!
- Gyere!
- Itt vagyok!
- Remek, én nyertem!
- Ja, tapasztalatot!

22:45

- Unom már a kártyázást!
- Énekeljünk!
- „Odakint most szörnyek járnak,
apa mondta, bújjak el...”

22:50

- Menjünk nézzük meg az első-
söket, megtelt-e már a pelusuk.
- Oksa!
- Sziasztok! Mit csináltok?

- Gyilkosozunk.
- Reggel úgyis meghaltok!
Beszállhatunk?
- Persze!
- Én vagyok a mesélő! Leszáll az éj,
mindenki elalszik...

23:00

- Szerintem te vagy a gyilkos!
- Szerintem nem én vagyok!
- Mondj védőbeszédet!
- Én nem lehetek gyilkos, mert...

23:38

- Benyit a nevelőnő:
- Lányok, mi ez itt?
- De tanárnő, holnap zöldnap, nem
tudunk aludni!
- Nyomás az ágyatokba! A szom-
széd szobában alszanak!
- Tanárnő, itt az egész folyosó...
- Nem baj, tűnés aludni!
- De...
- Nincs vita, menjetek aludni!

04:09

- ...“Pál, Kata, Péter, jó reggelt!” -
hangzik messziről.

- Úristen, mi történik?
- Nyugi, csak a Langnál szerenádoznak.
- Kik?
- Na szerinted?
- Ja!!!
- Próbálj visszaaludni!

04:55

- Zörgetik a redőnyt:
- Felkelni, jó reggelt! Engedjétek be!
 - Én félek!
 - Nyugi már, ne stresszelj, még nem jönnek! Inkább lódd le magad!
 - Megint vonyítanak az elsősök!
 - Nem igaz, hogy nem tudják befogni azt a visító szájukat!
 - Mi is szoktunk elsöbni!
 - Na jó, de mi nem üvöltünk, hogy: „Jaj, én ezt nem bírom!”

- Hát...
- Hát igen!
- Aludjunk még egy kicsit!
- Jó!

05:22

- „Pál, Kata, Péter, jó reggelt! Már odakünn a nap felkelt! Szól a kakasunk az a nagy tarajú „Gyere ki a rétre kukurikú!” Jó reggelt! Kifelé a friss levegőre...

NEM VÁRTUNK HIÁBA!
FELKELT AZ ÉGEN A ZÖLD
NAP!

(Der grüne Tag , Green Day, ahogy tetszik!)

Koleszár Ildikó, Vass Éva
2.b

Liebeslied

Szerelmesdal

Wie soll ich meine Seele halten, daß
sie nicht an deine rührt? Wie soll ich sie
hingeben über dich zu anderen Dingen?
Ach gerne möcht' ich sie bei irgendwas
Verlorenem im Dunkel unterbringen
An einer fremden stillen Stelle, die
nicht weiterschwingt, wenn deine Tiefen schwingen.
Doch alles, was uns anrührt, dich und mich,
Nimmt uns zusammen wie ein Bogenstrich,
der aus zwei Saiten eine Stimme zieht.
Auf welches Instrument sind wir gespannt?
Und welcher Geiger hält uns in der Hand?
O süßes Lied!

Rainer Maria Rilke

Hogy tartsam a lelkem, hogy
ne érjen a tiédhez? Hogy emeljem
át feletted a világ felé?
Ó, hogy szeretném, ha elveszett
esodákban csenben elpihenne
egy sötét, idegen helyen, mi
nem leng veled, ha mélyeid lengenek.
De mindent mi téged és engem érint,
összefog minket, mint vonó, mi
két húrt egy hangon zendít.
Vajon milyen hangszeren feszülünk?
S mely muzsikos kezében zenélünk?
Ó édes dal!

Übersetzung:

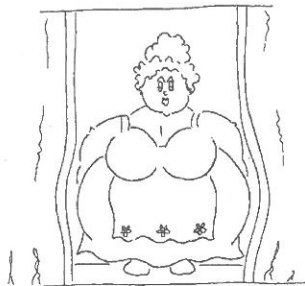
Nyíró Szabina (12.b)

Szerelmi hájital

Balatonborzadály, átlagos magyar falucska a Balaton mellett. Semmiben sem különbözik a több száz hozzá hasonló falutól. Nyáron itt is 90 fok van árnyékban, és a „Magyar Tengerben” itt is hemzsegek a különböző formájú és színű teremtmények: cápák, kacsák, polipok, tehének... (persze csak gumiból, mert fő a biztonság.) Amikor elérkezik az ideje, kikerülnek az út szélére az utánozhatatlan magyar vendégszeretetről tanúskodó „Zimmer frei” táblák. Ha a vendég megérkezett és be is rendezkedett, a háziak kiköltöznek a tyúkolba aludni.

Ha pedig a bolhák és szúnyogok már nagyon bántják őket, akkor még mindig ott van a hűvös gémeskút, melynek vödrében a ház ura - hogy, hogy nem - mindig csak vizihullákról és sajtról álmodik. Télen viszont ez a falu is kiürül, az utakon vad betlehemesek portyáznak, szilveszterkor pedig menetrendszerűen betörik a helyi kocsmá ablakait.

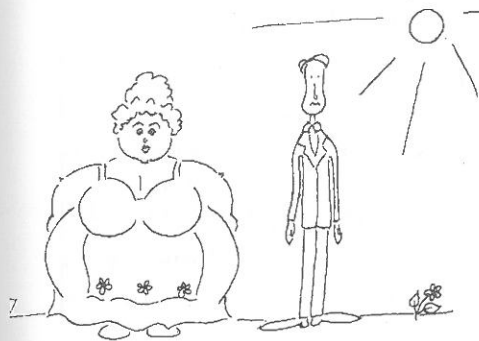
Nos, ebben a falucskában egy átlagosnak induló nyári napon történt. A polgármester felesége, tekintetes Szabóné született Kovács Livia asszonyság minden átmenet nélkül hízni kezdett. Csak

hízott, hízott, és gömbölyödött. Hogy miért, senki sem tudta. A polgármester is észrevette, hogy nem tenne jót tekintélyének, ha ezzel az aszonnal mutatkozna (ő ugyanis csontsovány volt a világháborúban beszerzett csúnya nemibetegség miatt). Pályatársai még azt hinnék, elhatalmasodott rajta az oldalbordája, netán még veri is. Ezentúl pedig minden este kimért „jó éjszakát Önnek is!” - köszönéssel búcsúzott feleségétől, mielőtt átslattyogott volna a másik szobába aludni. Hiszen még a hitvesi ágyból is kiszorult szegény. Azaz nem is tudta már, mi tévő legyen ebben az ügyben. Elment hát Örzse nénihez, aki a falu vajákosságnya volt egészen addig, míg a körzeti orvos ki nem szorította praxisából. Szerencsére a polgármester ott-hon találta a nénikét. Eppen vajúgviskója előtt üldögélt, és borsót szemelgetett a hamuból, amikor feltette neki az ominózus kérdést:

- Kedves, aranyos Örzse néne, mondja meg nekem, miért hízik az én hites feleségem?

- Mer' robbangassák azokat az atomokat. Én megmondtam, hogy ez lesz! Egyébként nézz magadba fiam, biztos megtalálsz majd a választ!

A polgármester - elgondolkodva a válaszon - hazakullogott. Őrzse néne pedig visszament a konyhájába, ahol tovább tanulmányozhatta a pandák szaporodását - persze csak filmen. Eközben Szabóné, született Kovács Livia levágatta a haját, mert kedvenc hetilapjában a „Gyermeknevelés középkori módszerekkel”-ben azt olvasta, hogy a kopasz fej nagyon tekintélyparancsoló lehet, és ami a legfontosabb: eltereli a figyelmet a felesleges kilóiról. A módszer viszont nem vált be, hiszen ezen túl sem fért be az ajtón és a lakásukban levő összes szék, fotel, nyugágy, kanapé sem lett ettől ismét olyan, mint az új, sőt inkább még jobban összerogytak az asszonyosság tekintélyes kilói alatt. A polgármesterné már a buszra sem mert felszállni, inkább csak a Balaton fenekén sétálgatott, ahol még meg volt az az illúziója, hogy nem is olyan kövér ő, hiszen: „minden vízbe mártott test...” Ennek viszont meg volt az a veszélye, hogy a tó vízszintje minden ilyen látogatás alkalmával kb. két métert apadt, mert amikor kiöntött a víz, a száraz part menten beitta a Balaton véréit. Nyomozás csak akkor indult, amikor kiszáradt Balaton született Kovács Livia miatt. A legfőbb és leghatalmasabb nyomozótiszt Dömötör törzsászlós lett. Nemhiába őt bízták meg a nyomozás vezetésével, hamarosan már nyomon volt. Először a szakácsra gyanakodott, de hamar elvetette ezt a feltevését, mert kiderült, hogy a polgármesteréknak nincs is szakácsuk. Ezek után sorra meggyanúsította a büfé nénit, a parkórt, a helyi borbélyt és a szomszédos falu kéményseprőjét. A postásra különösen figyelt, hiszen tudta, hogy az nem csak az ő feleségénél, hanem a polgármesteréknél is mindig kétszer csenget. Arra viszont nem számított, hogy mindannyiuknak tökéletes alibijük

van a tettek időtartamára. A polgármester végképp nem tudta már, hogy mitévő legyen, még egyszer elment hát Őrzse nénékhöz. A vályogviskó ajtaját azonban zárva találta. A kilincsen egy felirat függött:

„Elmentem kiegészíteni csekély nyugdíjamat. Címem: Bp. Rákóczi tér, pf.: 3. Kérek benneteket, gondozzátok a pandáimat, amíg távol vagyok! Jelszó: Damasztocsirke”

A falu feje erre nem számított, reményvesztetten kullogott haza. Két hét múlva a falu is hízni kezdett, várossá, majd vármegyévé dagadt. De köztudott, hogy a vármegyéket megszüntették, Balatonborzadájról sem tud többet a történelem.

Egy tudós megállapította, hogy réges-rég, még a mesékben az üveghegyen is túl, létezett egy hájital, amivel Csipike egy falut mutánsnegyedévé varázsolta el. Még egy Őrzse néni, egy vajákos asszony is áldozatául esett. Ezt az Ómagyar Mária-siralom legeredetibb verziójában vélte felfedezni.

Neumann Krisztina (10.b)

MEGINT FEKETE LETT MINDEN

SŐTÉTEK VOLTAK A NAPOK EDDIG,
HISZ HIÁBA VÁRTALAK,
TEGNAP MEGJÖTTÉL,
S SZEMEMBEN ÚJRA KISÜTÖTT A NAP.
DE CSAK HIÚ ÁBRÁND, ESZMÉNYKÉP
MARADTÁL,
TEGNAP JÖTTÉL, DE MA ÚJRA ELHAQYTÁL.

BANKÓS TERI
5.c

Aranyköpések 3.

Lukácsi Tanárnő bioszórán: - *Ha erdőben jársz, akkor ne lassan somfordálj, hanem csörtessél, úgy, mint az Endre szokott, mert valószínű, hogy a kígyó nem fog utánad futni!*

Fekete Tanárnő a 3.b-ben: - Zsuzsi, csinálj valami olyat, ami nekem is jó!

Tesióra János Zoltán Tanár Úrral.

Valaki: - A Dávid elbújt a szőnyeg mögé!

Tanárúr: - Szöme nyugodtan előjöhetsz, nem gyűjtik a hülyéket!

Irodalomóra Kati néniel.

Tanárnő: - Hogy Menalcast ne kelljen még egyszer leírni, nyilazátok le!!!

Elmegy az ablak előtt egy traktor, majd a Tibi fújja az orrát.

Tanárnő: - *Ez borzasztó, ha nem a traktor, akkor elkezd fújni az orrát.*

Tibi: - *Jó, akkor megvárom a traktort!*

Dávid tolla nem fog, Endre odadob neki egyet.

Dávid: - Endre, jó tollat adtál, nem is fog!

Endre: - Az elején nem fog, majd később fog!

Valaki: - Majd óra végére fogni fog.

Friedmann Péter tornagatyában jött be irodalomórára.

Tanárnő: - Friedmann, ha még egyszer gatyában jössz be órára, kizavarlak!

Valaki: - Akkor gyere gatyá nélkül!

Tanárnő: - Gyorsan ülj le!

Hetes: - Osztály vigyázz!

Tanárnő: - Meddig kell még várni?!

Hetes: - Friedmann, állj már fel te is!

Tanárnő: - Fel ne állj!

....Minden zsírral megkent.... (Részlet Cián olvasmánynaplójából.)

Hieroglifák a könyvben :

Tanárnő: - Szerintetek a második micsoda?

Valaki: - Fejőgép.

Tanárnő: - És a negyedik mi?

Valaki: - Ez egy nő.

Tanárnő: - Akkor az elsőre miért nem mondtátok, hogy férfi?

Kati néni Pusi felelete után: - *A francba, ez ötös!*

Szeretnék olyan lenni, mint Ő...

- Aki egyetlen szikrától lángra kap, s mint hajnalban a Nap, feltűnik teljes ragyogásával a horizonton. Így Ő is bevilágítja az ember életét, s eloszlatja a sötétséget.

- Aki minden szívdobbanásával használ a környezetének.

- Aki világhosszág utáni vágyakozásra biztat, tiszta fénye embert hívó lángolás.

- Nem fél, pedig egyedül van, nem keresi a magáét.

- Nem inog meg a hite, mikor enyhe szellő suttog.

- Életét felkínálja a mi létünkért.

- Feláldozza magát értünk csonkig égő áldozatként áldozatunk asztalán.

- Önpusztító, végső percig lángolás, nem is akar lenni más, nem is lehet soha más.

- Kész feladni a sajátját, az egyetlen, amit még birtokol, törekeny kis lelkét mások javulására, boldogulására fordítja, míg teljesen el nem ég, és nem marad belőle más, mint egy kanóc és a körülötte folyó viasz-tenger.

...Szelíden, könnyesen, alázatosan, győztesen, átsegít minden gyöngeségemen, minden gyöttrődésemem. Gyertyaláng életem könnyű szélről megre meg, de amit lehet, megteszek, ajándékká más számára így leszek...

Fülöp Rózsa (2. b)

Riport Horváth Jímea Janárnővel

A Tanárnőt csak egy éve ismeri igazán az iskola, és nagy dolgot szalasztott volna el, ha nem így hozza a sors.

Egy kissé visszahúzódo, korrekt, megfontolt ember, aki férjéhez hasonlóan a diákokkal szívesen foglalkozik, és szinte már egy „Öntsd ki a szívedet”-szolgálatot nyitott. Többször ért már az a megtiszteltetés, hogy otthonában egy-két estét, napot tölthetett el. Így betekintést nyertem az igazán otthonos és egyénien berendezett házba, ahol két fiatal Farkasutód nevelkedik nagy boldogságban.

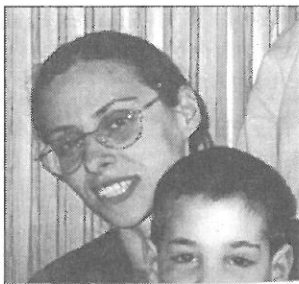
Úgy gondoltam, elmegyek a „Farkasodúba” és meglepem egy pár kérdéssel a tanárnőt, amire a válaszokat nem „Grrr”-módon, mint egy farkastól megszokott, hanem így kaptam:

E.S.: Milyen családból származik? Milyenek a családi körülmények? Milyen környezetben nevelkedett a tanárnő? Voltak-e

kiskorában elképzelt álmai, ha voltak valóra tudta-e válni?

H.T.: Olyan nagyon nem álmodoztam gyerekkoromban. Sokat voltam szabadon a természetben egyedül, és éltem az életemet. Egy csomó mindent kikapaszthalhattam, de mondjuk az a legjellemzőbb, hogy egyedül éltem meg a dolgaimat. Azonkívül, hogy a nyarak mindig a nagyszülőknél töltöttem. Ezek a nyarak meghatározóak voltak az életemben. Mindig nagyon jó társaság volt egy

idős néni abban az utcában, ahol a nagymamámék laktak és ahhoz a nénihez jártunk folyamatosan. Szinte minden reggel megjelentek nála, akkor mindig egyre többen lettünk és ott zajlottak a játékok. Tudom, hogy csináltunk egyszer egy szindarabot, és arra gyakorolni, próbálni kellett napokon keresztül. Terveztük a jelmezeket, ki melyik szerepet fogja vállalni. Nagy előadás, meg egy

csomó ilyen élmény volt (Megjelenik az odú réme, azaz Farkas Tanár Úr: „Szervecs Roli!” R: „Jó napot Tanár Úr!”), de én úgy emlékszem, hogy mindig egyedül intéztem ügyeimet, dolgaimat.

E.S: Fiú vagy lány társaságot szerette jobban?

H.T.: Mindegyiket, akkor az utcában még nem voltak elkülönülve a gyerekek. Nyugodtan kiengedték őket az utcára, mert semmitől sem kellett tartani (F.A: „Csak kolomp kellett a nyakukba!”). Az az utca, amiben ezek az események zajlottak, nem volt lebetonozva. Ekkor még hepe-hupás, sáros utca volt. Sokkal nyugisabb volt ott az élet. A szülőknél nem volt sokféle lehetősége, hogy a gyereket ilyen-olyan iskolába írs-

sa. Nem az volt az első, hogy a gyerekből nyelvet tudó matekzeseni legyen már tízéves korára, hanem meghagyták neki a gyerekkorát. Jó időszak volt. Most már sokkal jobb lehetőségek vannak. (F.A: „Akkor nem is volt más lehetőség, mint hogy a gyereket az utcára engedjék.”) Nahát ez az!

E.S: Hol van ez a hely, ahol nevelkedett?

H.T.: Dombóváron („Beee“-Bégetett közbe Négybé, a birka. F.A: „Magnóra megy?” E.S: „Igen.”

F.A: „Akkor a bégetés is hallatszik, hogy beeee...!”)

H.T.: Hát ez egy családi házas rész volt, hol az egyik kertben játszottunk, hol a másikban, de általában ennél az öreg néninél. Fűzfa alatt több pad volt, ez a néni arra volt berendezkedve, hogy a gyerekek játszhasanak az udvarban.

E.S: Lehetőségek akkor egy hobbyhoz nem adtak meg, vagy igen?

H.T.: Hm... hobby. Mindig amit kitaláltunk, azt játszottunk. Labdajátékok („Beee” - a kéziratról nem derül ki, ez Négybétől vagy Farkas Tanár Úrtól származik - a Szerk.), árokfagó. Kirándulásokat csináltunk a Kapos partjára. Hát, hobby?!

E.S: Ahogy idősebb lesz az ember (úgy gondolja) magabafordul, visszavonul egy kicsit.

H.T.: Ebben a korban a barátok a legfontosabbak, legalábbis nekem azok voltak. Nem volt különösebb hob-

bym. Nagyon szerettem biciklizni, de a kézügyességem miatt nem tehettem volna, hogy varrjak, fessek, kössek, mert nem voltam egy Isten áldotta tehetség.

E.S: Miért?

H.T.: Hát mert nem voltam. Írásból is mindig én voltam a fekete bárány. Nagyon csúnyán írtam. Szaggatott a mozgásom. Ami hiányzik, nagyon is kimaradt a gyermekkoromból: hangszeren tanulni. Így utólag visszagondolva jó lett volna. Lett volna lehetőségem is rá, csak édesanyám azt mondta: vagy tovább járok atlétikára és úszásra vagy zongorázok. Időben nem fért volna össze a kettő. Inkább az ugrabugrálást választottam, mert mindig ilyen izgága gyerek voltam. Édesanyám sok rémtörténetet mesélt az ifúságomról. Minden évben volt egy nagy balesetem. Biciklivel elestem és felrepedt itt-ott, vagy megégettem magam.

E.S: Mint a gyermekei?

H.T.: Igen, ők fiúk. Emiatt sajnált az édesanyám. Mai fejjel visszagondolva inkább a zongorázást választanám.

E.S: Egyedüli gyerek volt?

H.T.: Igen, egyedül nevelkedtem. Korán elváltak a szüleim, és édesanyámmal ketten laktunk. Egyedül voltam, mert akkoriban a nők helyzete más volt. Nem volt gyes, gyed, és édesanyám Kaposvárra, Budapestre járt suliba. Legkorábbi emlékeim ezzel kapcsolatban 4 éves koromból származnak.

E.S: Édesanyja mit csinált?

H.T.: Nem azt, amit szeretett volna. A szerelem miatt sok mindent feladott, úgyhogy irodában dolgozott.

E.S: Miért választotta ezt a pályát?

H.T.: Én nem választottam a pályát. A szakot választottam, testnevelés-foldrajzot. Szegedre felvételiztem, és volt egy gondolatom: nem tudom, mi lesz belőlem, de tanár nem szívesen lennék. Mert az az iskola egy tanárképző főiskola volt. Egy baleset derékba törte testnevelési pályafutásomat. Porcműtét után azt mondta az orvos, hogy jobb lenne, ha más pályát választanék. Térdem miatt átjelentkeztem törő szakra az egyetemre.

Azt végeztem el ott. Harmadik évtől „c” szaknak a latint vettem fel. Amikor először próbatanításra mentünk, akkor gondoltam arra, hogy nem is kell nekem más pályát választanom. Szívesen is csináltam, nagyon jól ment a tanítás, főleg az ötödik évben. Akkor úgy döntöttem, hogy maradok.

E.S.: Beékelődött a vágyai közé a nyelvtudás?

H.T.: Franciával egyedül próbálkoztam, a némettel könnyű helyzetben vagyok, mert folyamatos kontaktusban állok a vendégtanárokkal. Szeretek nyelvet tanulni.

E.S.: Humán vagy reál beállítottságú?

H.T.: Nem választanám szét külön a földrajz miatt. Engem érdekel a Föld és a rajta élő emberek, én ebben szeretnék otthon lenni, ami elég nagy téma. Minden körülöttünk levő érdekel, a környezet, az emberek közötti kapcsolat. Ehhez segítséget nyújt az irodalom, társadalomrajz, szociológia, ami engem érdekel és ami megmagyarázza nekem, hogy mi emberek miért is, minek is vagyunk itt, mit lehetne kihozni ebből a rövidke kis életből.

E.S.: Hogyan és mikor lopta be magát a képbe a szerelem?

H.T.: Nem kellett vele várnom tanulmányok utánig, közben nemhogy csak szerelem született, hanem a Levente is. Még államvizsga előtt.

E.S.: Szegeden ismerkedtek meg?

H.T.: Nem. Ennek szintén hosszú története van. A férjemet először egy képen láttam - egy fantasztikus képen - Attila öccsével jártam egy gimnáziumba 2 év különbséggel. Egy baráti társaságba tartoztunk. Egyszer, amikor náluk jártam, akkor láttam ezt a képet, amiben csak a fekete és a vörös szín dominált. Nagyon megtetszett! Ezután találkoztunk élőben, végül is az öccse révén. Az ismeretségünk '82-ben kezdődött, aztán később lett belőle szerelem.

E.S.: Az első szerelem házasságba torkollott?

H.T.: Az első komoly szerelem.

E.S.: Hány gyermeket akart?

H.T.: Sokat! De lányfejjel egész másképp képzeltem a dolgokat. Azt hittem, hogy a következő 40 év hosszú idő

lesz, de nem az, mert a gyerekek sok időt lekötnek. Még egy lány előttünk van, ha nem öregsünk ki belőle.

E.S.: ...életfilozófiából adódik ...gyermeknevelés ...

H.T.: Ezért jöttünk falura, mert egy kisgyerek számára ez a megfelelő környezet. Szabadjára lehet engedni, de távolról mégis felügyelet alatt tartom. Sokkal jobb ez a fajta szabadság. A gyermeknevelést tudatosan csinálni - szerintem - nem nagyon lehet. Ez nálunk ráérzéssel megy.

E.S.: Miért Gyöng?

H.T.: Azért, mert itt volt állás, szolgálati lakás és vissza is akartunk jönni a Dunántúlra.

E.S.: Mióta vannak itt?

H.T.: '90 őszétől. Előtte a Levente, majd az államvizsga. Már hét éve vagyunk itt. Mi már vén bútoradarabok vagyunk a fiatalokhoz képest.

E.S.: Van-e hite, esetleg vallásos?

H.T.: Hitem van, olyan értelemben nem vagyok vallásos, hogy betartanám a vallási dogmákat.

E.S.: Kiben hisz? Önmagában?

H.T.: Áá! Arra fenntartom a jogot, hogy saját magamat én irányítsam. Nem tartom magam az erkölcsi értékek mércéjének. Az én hitem innen-onnan összekotyasztott. Egyébként keresztelt katolikus vagyok, de ennél jóval tágabb az, amiben hiszek. Valami olyasmiben, hogy minden, ami zajlik a világban - a sors is - valami természeti egyensúlyba belefoglalatik, amit a kémia is bizonyít. Alsós koromban gondolkodtam a lélekről és a testről. Ki miért kapja a lelket és ha meghalunk, hova kerül? A keleti vallásokat szeretem. Nincsenek olyan meghatározott tételek, pontok, ami pl. a keresztény hitet meghatározza. A kapcsolat a keleti vallásoknál Istennel sokkal szabadabb, nem kell templomba járni.

E.S.: Mit vinne ki az Expo 2000-re?

H.T.: A magyar koronát. Ehhez szinte az egész történelmünk kapcsolódik.

E.S.: Köszönöm szépen a beszélgetést!

Tóth Roland
3.b

Kedv, remények, zóld nap.

Egyél
Érdelem!

Amrei
gondolatok

A Farkas

Bee...!

Edes, almodj zóldeket!

Jöttem ... Láttam ... Ragzottam

Aludtunk. Horkolt. Abbahagyta. Horkolt. Abbahagyta. Horkolt. Horkolt. Horkolt. Kopogott. Bejött. Kiabált. Felkapcsolta. Kiabált. Felebredtünk. Hozzávágta. Hozzávágta. Hozzávágta. Elmenekült. Lekapcsoltuk. Aludtunk. Benyitott. Felkapcsolta. Elszidtuk. Csodálkozott. Megszólt. Meglepődünk. Röhögtünk. Fenygetett. Kikászálódunk. Kiment. Felöltöztünk. Megfordult. Felmentünk. Megláttuk. Felfordult. Legyártuk. Émelygett. Visszamentünk. Takarítottunk. Levítettük. Átmentünk. Ettünk. Ittunk. Becsöngették. Ittunk. Ettünk. Bementünk. Elkéstünk. Kizavart. Magyarázkodtunk. Kizavart. Kimentünk. Fociztunk. Kicsöngették. Jöttek. Fociztunk. Becsöngették. Vártunk. Álltunk. Vártunk. Jött. Bezavart. Mentünk. Előreengedtük. Bement. Kinnmaradtunk. Becsúgtuk. Röhögtünk. Kimentünk. Fociztunk. Kijött. Ordítzott. Focizunk. Abbahagyta. Bement. Röhögtünk. Röhögtünk. Röhögtünk. Fociztunk. Kicsöngették. Bementünk. Telefirkáltuk. Letörölte. Telefirkáltuk. Letörölte. Kikergettük. Telefirkáltuk. Becsöngették. Jött. Bejött. Jelentett. Észrevette. Kiakadt. Letöröltette. Letörölte. Röhögtünk. Kiakadt. Becsúgtuk. Elraktuk. Írtunk. Kiakadtunk. Lediktálta. Írtunk. Puskázunk. Észrevette. Mosolygott. Elvette. Magyarázkodtunk. Kérleltük. Beírta. Kizavart. Kimentünk. Elszidtuk: Elküldtük, Emlgettük. Megbeszéltük. Elmentünk. Vártunk. Bementünk. Vigyorogtunk. Megkértük. Vigyorgott. Igazolta! Visszamentünk. Fociztunk. Becsöngették. Fociztunk. Kicsöngették. Fociztunk. Becsöngették. Fociztunk. Kicsöngették. Megfordult. Átmentünk. Felmentünk. Bementünk. Beálltunk. Vártunk. Vártunk. Vártunk. Előrementünk. Szidtak. Kiabáltak. Röhögtünk. Beadtuk. Megnézte. Megvizslatta. Gyanakodott. Odaadta. Leültünk. Megszagoltuk. Émelygett. Letuszkoltuk. Korgott. Felmentünk. Ettünk. Ittunk. Átöltöztünk. Átmentünk. Dobalgattunk. Hülyéskedtünk. Ertalálta. Felordított. Odakapott. Összegörnyedt. Röhögtünk. Megjött. Ránkörmedt. Bemelegítettünk. Gyakoroltunk. Hülyéskedtünk. Ordítzott. Hülyéskedtünk. Ordítzott. Sprinteltünk. Sprinteltünk. Sprinteltünk. Izzadtunk. Kidöglöttünk. Kiköptük. Jásztottunk. Jásztottunk. Fáraztunk. Jásztottunk. Elmentünk. Tusoltunk. „Tanultunk“. Magóztunk. Bejött. Kikapcsolta. Elvitte. Elszidtuk. „Tanultunk“. (Dumáltunk. Röhögtünk. Kartyáztunk.) Kimentünk. Vacsoráztunk. (Megláttuk. Émelygett. ...) Kilögtünk. Elmentünk. Mentünk. Mentünk. Bementünk. Kértünk. Lecsapolta. Habzott. Leültünk. Koccintottunk. Meghúztuk. Kartyáztunk. Ittunk. Dumáltunk. Ittunk. Ittunk. Ittunk. Röhögtünk. Röhögtünk. Röhögtünk. Megköszöntük. Elbúcsúztunk. Visszamentünk. Gajdoltunk. Visszaértünk. Elkéstünk. Bezárta. Kopogtattunk. Kinyitották. Bemásztunk. Felmentünk. Bejött. Vigyorogtunk. Körülnézett. Gyanakodott. Vakargatta. Vigyorogtunk. Lekapcsolta. Kiment. Káromkodtunk. Visszanézett. Röhögtünk. Elment. Szidtuk. Hallgatózott. Visszajött. Sunyítottunk. Hallgatott. Kiment. Röhögtünk. Dumáltunk. Csendesedtünk. Aludt. Horkolt. Orrbavágta. Abbahagyta. Aludtunk. Folytatta. Horkolt. Horkolt. Horkolt.

Palásti Gyuri (öccé)

Lektorálta: Tóth Balázs (öccé)

Az élve maradt múlt

A szülőszoba izzadt homályában végre felcsendült az a régen várt gyermeksírás. Az anya ájultan hajtotta hátra fejét, holtfáradt teste megfeszült a fájdalomtól.

- Gyönyörű kislánya van, asszonyom! - hangzott a kedves mondat. Aztán hirtelen minden felgyorsult.

- Infúziót, lélegeztetőt, defibrillátort! - ordította a szülészorvos kezében még mindig a csöppséget tartva.

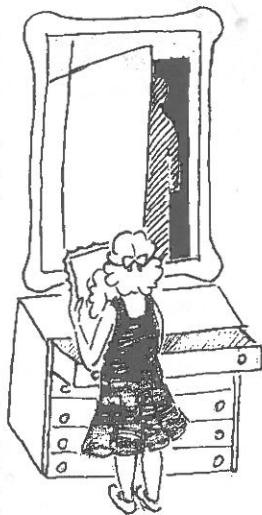
- Túl gyenge, nem fogja kibírni! - mondta az egyik nővér a mellette állónak. Így is lett. A test, mely 9 hónapon keresztül őrizte az apró gyermeket, mely védte, táplálta és szerette, most már másra bízta ezt a nehéz feladatot. A köldökzsinór volt az egyetlen kapocs, amely még összefűzte őket, de már nem sokáig. Attól a naptól kezdve megváltozott minden. A kislány az édesanyját veszítette el, a férfi pedig azt a nőt, aki az életet jelentette számára. A társat, aki mellett addigi kicsapongó élete végre a helyes útra talált. A szerelmet, ami eddig az egyetlen öröme volt az életben. Attól a naptól kezdve gyűlölte a kis csöppséget. Jéghideg szoborrá változva, magába fordulva élt, s valahányszor ránézett a kislány rózsás arcára, belenézett égkek szemébe, ordítani tudott volna.

- Te tehetsz róla! Miattad történt! Te ölted meg Őt! - üvöltötte ilyenkor, s mint dühödten tomboló vadállat széttört maga körül minden kézzelfoghatót. Majd hirtelen megállt, s a kiságyhoz ment. Végigmérte a sírástól már vörös gyermeket, majd hidegen a szájába nyomta a cumisüveget. Így teltek a napok, hónapok. A kislány életébe csak a nagynéni néha felbukkanó mosolya hozott egy kis vidámságot. Olyankor minden olyan jó volt: simogató kezek, meleg tekintet, szeretet ... Majd újra vissza a hétköznapiakba, a koszos, italszagú szobába, ahol az apa üvöltő hangján kívül semmi mást nem kapott. Ahogy nőtt, egyre jobban megértette apja

vádoló szavait, de nem értette a viselkedését. Ha így gyűlöli, hogy képes minden reggel felöltöztetni, enni adni, elviselni? Kit lát benne olyankor? Egy másik kislányt, akit valaha mindenkinél jobban ismert? Egyre csak figyelte apja el-eltorzuló arcát, az első lefolyó könnycseppeket, de nem értett semmit. Csak azt, hogy az apa nem szereti őt. Már lassan két éves volt, és még mindig nem tudott járni, a torkát még nem hagyta el emberi beszédhang. Az utcán játszó gyerekek tanítgatták, amikor az apa megelégedve a sírását, kitétte a ház elé a napra. Tőlük tanult meg lábra állni, s kiejteni az első értelmes szavakat. Csak ők voltak, akik törődtek vele. Szeretett velük lenni. Úgy érezte, végre van valami, ami értelmet ad az életének: a játék, a nevetés, a barátok. Egy délután az apa nem volt otthon. A boltba ment a szokásos fájdalomcsillapítóért, ami egy időre kikapcsolta őt a külvilág forgatagából. De egy ideje már ez

sem volt elég. Aznap délután a kislány először nézett körül a dohos szagú szobában. A redőny résein keresztül beszuródó fény táncot járt a falon. A 6 éves kislány remegő kezekkel kutatott a múlt és valami magyarázat után. A legalsó fiókban egy régi fényképet talált, ami egy női arcot ábrázolt. Felemelte a képet a fénybe, s hirtelen összeszorult a szíve. A nőre nézett, majd a tükörbe, és akkor végre rádöbbsent: az ismerős arc a tükörben a fényképet idézte. Azok a szemek, a száj, a haj ... mind-mind az édesanyjáié voltak. Zokogva ölelte magához a képet, majd hirtelen megrémült. A tükörben észrevette az apja hatalmas alakját. Kiejtette a kezéből a képet, majd félve egészen a sarokig hátrált. A férfi szemei szikrákat szórtak, felvette a földről a női arcot, s hirtelen a kislányhoz fordult. Dühödten dobta a fotelba kabátját, s újra azokat a bizonyos dolgokat ordította: Te, csak Te tehetsz róla! ... Őrjögve csapkodott, s a kislány rémülten rohant az ajtó felé. Menekült. Végig a kerten, ki az utcára, át a közeli parkon az útkereszteződésig. Csak rohant és rohant... aztán hirtelen egy autó jött felé. Hangos fékcsikorgás és egy nagy csattanás. A kis test eszméletlenül feküdt az aszfalton, az a bájos arc csupa vér volt. Az ijedt embertömeg a kislány köré sereglett.

- Hívjanak mentőt, gyorsan! - kiáltott egy férfi felemelve a gyermeket. Majd hirtelen, embereket félrelökve megjelent az apa is. A lánya után jött, hogy újra megnevelje. Hogy képzeli, hogy csak úgy elrohan? Milyen neveletlen ez a gyerek? Most azonban mintha megfagyott volna. Meredten bámult a vérző testre, kavargottak előtte az események, lába földbegyökerezett. A mentő elhajtott, a tömeg lassan széteszlott, már csak Ő állt ott egyedül. Besötétedett. Valami hirtelen elhatározással elindult. Nem tudta hova, csak ment. Végül a kórház kapuja előtt állt meg. Felnézett a hatalmas épületre, ahol egykor a kedves nő elveszítette, s ahol most a lánya is az életéért küzd. Zakatoltak fejében a gondolatok, előtörték a fájó emlékek, és szívét előntötte valami új és furcsa érzés. Talán szeretet ... nem. Valami hatalmas fájdalom és bűnbánás, valami kínzó üresség.

- Meg kell keresnem a lányomat! - kiáltotta hirtelen, s rohant a bejáráthoz. Fel a lépcsőkön, végig a folyosón, be a szobába ... ahol a gyermek még mindig eszméletlenül feküdt. Odalépett az ágyhoz, majd hirtelen letérdelt, a csöpp kezét az arcához szorította és sírt. Sokáig sírt. Reggel a nővérek ott találtak rá az ágy mellett ... aludt. Szóltak neki, hogy menjen haza, de Ő nem akart. A lányával szeretett volna maradni, megmagyarázni az elmúlt 6 évet, a kiabálásokat, a pofonokat, az életet. Leült az ágy mellé. Kezébe vette a kislány kezét, és csak nézte a tiszta, mozdulatlan arcot. Majd hirtelen megszólalt: „Nem tudom, hogy mit mondhatnék Neked mindezek után. Amit Veled tettem, megbocsáthatatlan. Nem tudtam kit hibáztatni az édesanyád haláláért. Elzárkóztam, gyűlöltem élni. Minden pillanatban Rá emlékeztem. Minden mozdulatod, pillantásod az övé volt és én megőrültem már csak a gondolatától is, hogy soha többé nem láthatom Őt. Menekültem ... s közben minden tettem egy sorscsapás volt Neked. Tönkretettem az életed, de jóváteszem, ígérem. Mindent megteszek. Bocsáss meg nekem, kérlek! Szükségem van Rád! Nem élném túl, ha Téged is elveszítenélek. Maradj velem, ne hagyj el! Kérlek!” Újra zokogni kezdett, s megszorította a kislány kezét. Így ült ott

egészen délutánig, amikor a gyermek végre megmozdult, s lassan kinyitotta szemeit. Égszínkék ragyogásával apjára nézett. Nem tudta, hogy féljen vagy örüljön. Kérdőn kutatta a férfi arcát, aki kedvesen mosolyogva a nevéen szólította Őt. Furcsa volt ... nagyon, de mégis ... jó. A kislány lassan felült, apja még mindig fogta gyenge kis kezét. Mindkettejükön úrrá lett valami visszafoghatatlan vágy. Hirtelen egymás karjába omlottak, s a hatalmas férfi először szorította magához a kis testet, a saját vérét. Mindketten könnyezve ölelték a másikat, s a kislány minden porcikájával itta magába az apai szeretet melegét. Mióta várt erre a pillanatra! Ez a forró érintés szinte az összes eddigi rosszért kárpótolta. Lassan rájuk sötétedett, de ők még mindig így ültek ... ölelve egymást. Aztán a férfi búcsúzóul forró pusztit nyomott a kislány hófehér homlokára. Jó volt, nagyon jó. A kicsi szemek felcsillantak, s a rózsás ajkak kimondták a férfinak a legszebb mondatot, új életük legelső szavait: „Nagyon szeretlek, apa!”

Tóth Hajni (3.b)

Ein Lied

*Hinter meinen Augen stehen Wasser,
Die muß ich alle weinen.*

*Immer möcht' ich auffliegen,
Mit den Zugvögeln fort;*

*Buntatmen mit den Wunden
In der großen Luft.*

*O, ich bin so traurig
Das Gesicht im Mond weiß es.*

*Drum ist viel samte Andacht
Und nahender Frühmorgen um mich.*

*Als an deiner steineren Herzen
Meine Flügel barachen,*

*Fielen sie Amseln wie Trauerrosen
Hoch vom baluen Gebüsch.*

*Alles verhaltene Gezwitscher
Will wieder jubeln,*

*Und ich möchte auffliegen
Mit Zugvögeln fort.*

Else Lasker

Egy dal

Tengerek zúgnak szemeim mélyén,
s még mindet el kell sírnom.

Bár messzire szállhatnék a
vándormadarakkal,

tarka szelek szárnyán, a
végtelen légben.

Ó, mily szomorú vagyok
A hold arca tudja csak.

Bársonyos áhitattal
vesz körül az ébredő reggel.

Mikor kőszívednek falain
eltörték szárnyaim,

égszínkék bokorról gyászoló rózsák,
feketerigók hulltak.

Újra zengeni akar mind az
elfojtott ének,

s én elszállnék messzire a
vándormadarakkal.

Fordítás: Nyíró Szabina

Az AIDS közelében

Az AIDS divatos és feltűnő téma még nálunk. Hallani már mindenkinek kellett róla, de egészen közel, úgymond testközelbe kerülni vele szerencsére nem mindennapi a dolog. Az adatokat felesleges megemlíteni, napról-napra több a vírushordozó és a halálos áldozat. Az orvostudomány sajnos még mindig keveset tud ahhoz, hogy megtalálja az ellenszerét. A betegség lefolyása egyénenként változik, van, akit már pár hónap alatt tönkretesz, és van, akinek éveken át roncolja az immunrendszerét egész a haláláig. Az AIDS vér és szexuális érintkezés útján terjed. A legnagyobb pusztítást a homoszexuálisok és a drog-fogyasztók körében végezte. Ezért van szükség fokozott figyelemre, óvatosságra és steril körülményekre minden vérvételnél, véradásnál, injekcióstú használata esetén nyílt seb azonnali fertőtlenítésére, tisztítására kötözéskor. Egyáltalán a lehető legkisebb esélyt sem szabad meghagyni a vírusnak.

Pár héttel ezelőtt kapcsolatba kerültem egy HIV pozitívval. 22 éves lány, aki egészségesen és boldogan ment ki Amerikába tanulni két évvel ezelőtt. Ma már kicsit sem boldog, és legalább 40 évesnek néz ki.

- Hogy kezdődött ez az amerikai út?

- 20 éves koromban lehetőséget kaptam arra, hogy kimenjek San Franciscoba tanulni. Egy teljesen átlagos lány voltam, fiatal, vidám, nyílt és minden vágyam az volt, hogy angolt tanulhassak. Így az első szóra igent mondtam, amikor azt mondta anyám, hogy van egy pályázat, amivel

kijuthatok, és tanulhatok. Az én pályázatom nyert.

2 éve augusztusban megérkeztem San Franciscoba. Nagyon jó minden, az iskola, kollégium és a társaság. Elég hamar megszoktam az amerikai ifjúság teljesen más életvitelét. Soha nem unatkoztam, és nagyon jó barátokat szereztem. Nyelvi problémáim nem voltak, és az iskola is egész jól ment.

- Ez eddig mesébe illő. De mégsem ilyen boldog és sikeres lányként érkeztl haza.

- Már megkezdődött a második félév, amikor megismertem egy fiút. Nem a mi társaságunkból való volt, senki sem ismerte. Figyelmeztettek is a többiek, hogy ne bízzak meg benne túlságosan. De nekem szimpatikus volt, és nem láttam semmi gyanusát benne. Egyre jobban megismertünk, és megszerettük egymást. Nagyon boldogok voltunk, amit a többiek nem néztek jó szemmel. Nem féltékenységből, hanem mint utóbb kiderült, féltettek. Ők észrevették, hogy nincsenek barátai, mindig egyedül volt. Ez nekem is feltűnt, de nem rossz értelemben. Talán pont ezért kezdtem vele barátkozni, mert olyan árvának látszott. Én rendesnek, segítőkésznek és megértőnek ismertem meg. Bár az is furcsa volt, hogy sokszor elgondolkodott, mintha bánthaná valami. Titokban figyeltem az arcát, mindig látszott rajta a félelem és a gondterheltség, mintha iszonyú élete lenne. Próbáltam kérdezni, de mindig kitérő válaszokat kaptam. Azt hittem, hogy ennyire zárkózott, és még nem tartja elég mélynek a kapcsolatunkat ahhoz, hogy elmondja a „legnagyobb” titkait. Türelmesen vártam. Az pedig, hogy alig mer pusztit adni, vagy remegve fogja meg a kezemet, tetszett, nem volt rámenős.

- Végülis hol kezdődött a probléma?

- Már több, mint 4 hónapja jártunk, és semmilyen szexuális kapcsolat nem történt közöttünk. Ez sem zavart, szerintem sem kell elkapkodni. De nem akartam sokáig húzni a dolgot, végül megtörtént. Azon az éjszakán sírva rohant el. Abszolút nem értettem, próbáltam felhívni, de senki sem vette fel a telefont. Egész éjszaka fenn voltam, kétségek közt ültem az ágyamon, nem értettem, mit ronthattam el, erre pedig nem is gondoltam, és miért is gondoltam volna. Csak a holnap járt az eszemben, hátha választ kapok mindenre. Másnap egy levél várt. Azóta, hogy elolvastam a levelet, megkezdődött ez a felfoghatatlan lázálom. Csak annyit írt, hogy vírusfordozó, és hogy nagyon szeretet, és soha nem akarta ezt tenni velem. Azóta nem is tudok róla semmit.

- Mi volt a legelső, amit ezután tettél?

- Az első pár napban fel sem fogtam. Úgy jártam-keltem, mint aki nem normális. Sírtam, mert tudtam, hogy elvesztettem azt, akit a legjobban szerettem. Aztán kezembe került egy újságcikk az AIDS-ről. A hatására visszahantam a realitás állapotába. Lehet, hogy én is...? Orvoshoz mentem. Az eredmény pozitív volt. Újra holdkórosként közlekedtem, szinte alig emlékszem erre az időszakra. A barátaimat ellöktem magamtól, nem értették, mi van velem, arra gondoltak, hogy rákaptam valami drogra. Nem tudtam, mit csináljak. El akartam menekülni arról a helyről. Úgy jöttem el, hogy senki sem tudta. Ez pont szünet alatt volt, ezért a szüleimnek meg tudtam magyarázni, miért vagyok otthon. Megint elmentem orvoshoz. Itt is bebi-

zonyították. Aztán napról-napra éveket öregedtem, de ez nem a fájdalomtól volt, azt még nem éreztem. Csak a tudat elég volt ahhoz, hogy így nézsek ki. Anyáméknak persze feltűnt. Bennem meg már akkora feszültség volt, hogy el kellett valakinek mondanom. Másnap magamtól elköltöztem, hogy ne nekik kelljen elküldeni. Láttam, mennyire undorodnak tőlem, a dolgaimtól és mindentől, amihez hozzá érek. Szörnyű volt ezt látni, de valahol ezt is meg lehet érteni.

- És hogyan tovább, azóta mit csinálsz?

- Megtanultam együtt élni „VELE”. Hetenként járok a kórházba. Fájdalmaim még nincsenek, csak néha apró rosszullétek. Eddig a külsőmet semmisítette meg, a belsőm még szinte teljesen ép. A sok rágódástól teljesen megöszültem, lefogytam. „Érdekes” foltok és daganatok vannak rajtam. Nem járok sehova, és nem csinálok semmit, csak várom a megváltó pillanatot. Mit is tudnék csinálni? Az egészségesek nem fogadnak el, félnek. Megérteni, elfogadni, belenyugodni sohasem tudok, csak várni és várni.

Hát ennyi, szeretném, ha sokan okulnának az én példámból. Senkinek nem kívánok olyan éveket, mint amik mögöttem és még előttem állnak.

- Pedig bizonyíték van sok ilyen eset van, csak sokan nem mernek szembenézni a tényekkel, és nyíltan beszélni róla. Köszönöm, hogy elmondtad, és a lehető legjobbakat kívánom Neked!

Fekete Rita

(4. b)

(A „képzelt riport” társadalomismeret órára készült.)

METALLICA

Ha azt mondom Metallica, az emberek többségének egyből ugyanaz a dolog jut eszébe: nehéz fémzene, idegtépő hangzás. A Metallica azonban több ennél. Megalakulásuk óta a Föld legnépszerűbb metal csapatává nőtte ki magát. Íme egy kis bepillantás a banda történetébe:

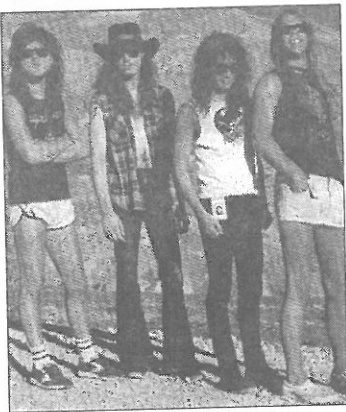
Az egész dolog 1980-ban kezdődött, amikor is a 17 éves teniszreménység a dán Lars Ulrich egy kaliforniai lemezboltban találkozik az Iron Maiden első albumával. Miután a zenében addig soha nem tapasztalt keménység lenyűgözi, mániákusan elkezd gyűjteni az akkori brit metal- újhullám zenekarainak - Iron Maiden, Deep Purple, Diamond Head- felvételeit. Egy évvel később Lars Angliába utazik, ahol egy koncerten találkozik a Diamond Head tagjaival. A nyár végén hazautazik Kaliforniába, és megpróbál zenekart alapítani. Az újsághirdetésre egy los angelesi srác egy bizonyos James Hetfield jelentkezik, aki azonban csak akkor volt hajlandó komolyan venni az akkor még amatőrül játszó dobost, amikor az előjön az ötlettel, hogy a banda felkerülhetne a „Metal Massacre” c. válogatáslemeze. Ekkor kerül felvételre a project első nótája, a „Hit the lights”, amelyen Lars dobol, James bőgőzik, gitározik és énekel, valamint egy fekete srác, Lloyd Grant szólózik.

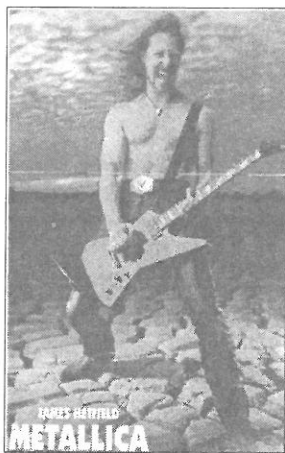
1982 januárjában Dave Mustaine lesz a banda szólógitárosa, a basszusgitáros szerepét pedig Hetfield egykori szobatársa, Ron McGovney vállalja magára. A Metal Massacre óriási sikerének köszönhetően a Metallica a Saxon előtt léphet fel a los angelesi Whiskey klubban. Ezután elkészítene egy hétszámot tartalmazó, ámde hagzást tekintve nyers demót, a legendás No life till leather-t, azonban az „Angyalok Városa” csak a kommerszebb rockbandákat fogadja szívesen. Így székhelyüket a kedvezőbb légköri San Franciscoba kénytelenek áttenni. Lars itt nyeri meg lerázhatatlanságának köszönhetően Cliff Burton-t, hogy legyen a banda új bőgőse.

A következő év januárjában az irányíthatatlan, kábszerfüggő Mustaine-nek kiadják az útját, helyére Kirk Hammett kerül a los angelesi Exodus-ból. Ebben a felállításban rögzítik a legelső önálló Metallica-albumot, a „Kill 'em all”-t. A demóról ismert klasszikus nótákat tartalmazó lemez óriási sikert arat az egyre keményebb, tempósabb zenéket igénylő metal-fanatikusok körében.

1984. februárjában zajlik le az európai bemutakozótúrné a Venom vendég zenekaraként. Ugyanekkor kezdődtek meg egy koppenhágai stúdióban az új lemez, a Ride the lightning felvételei is. A dallamosabb, lassabb témákat is rejtő második album nagy meglepetést váltott ki a rajongó táborban, de ennek ellenére hetek alatt több, mint 100 ezer példány fogyott el belőle.

Ezek után a Def Leppard volt menedzsere, Peter Mensch veszi át a bandát, s az ő segítségével sikerült egy nagyobb

kiadóhoz, az Elektrához szerződniük. '85 augusztusában fellépnek a legendás Donington fesztiválon a ZZ TOP és a Bon Jovi előtt. Az év vége felé megkezdődnek a harmadik album felvételei.

1986. márciusában megjelenik az új album, a „Master of Puppets”, melynek az együttes a világhírt köszönheti. Ez a lemez már olyan zenei újdonságokkal rukkolt elő, mint pl. az instrumentális „Orion”, vagy a „Welcome home/Sanitarium” nóták. „Az új hangzás csak is annak köszönhető, hogy megtanultuk használni a hangszereinket.” - véli Hetfield.

A Metallica Amerikában kezdi meg az új turnét, mely során James eltöri karját, így a technikus John Marshall gitározik helyette. Európában folytatják turnéjukat, ahová az Anthrax társaságában érkeznek. Szeptember 26-án azonban újabb szerencsétlenség éri utól őket Svédországban: A turnébusz megcsúszik és felborul. A baleset következtében Cliff Burton életét veszti. Ezek után sokáig kérdéses volt, hogy feloszlanak-e vagy sem, de végül a „Flotsam&Jetsam bögőse ,

Jason Newsted kerül Cliff helyére.

Az európai turnét egy újabb Donington fellépés követi, melynek kapcsán egy különleges EP is megjelent, tele csupa feldolgozásokkal: „a Budgie, Diamond Head és Misfits” nótákkal. Ez az „5.98 \$ EP”.

1988. elején kezdődnek meg az új lemez felvételei Mike Clink producerrel, akit egy hónap múlva a bandához hű Flemming Rasmussen váltott fel. Ekkortájt jelenik meg az első műsoros videó, a Cliff Burton emlékének szánt „Cliff 'em all”. A nyarat egy „Monsters of Rock” turné tölti ki, majd szeptemberben megjelenik a negyedik lemez, az „...And justice for all”, amely hosszú, komplex nótákat tartalmaz, mégis háromszor olyan jól fog, mint az előző album.

1990. nyarán Lars Ulrich egy dupla albumra válogatja össze kedvenc Brit metal együtteseinék számait. Októberben ismét stúdióba vonul a Metallica, immár Bob Rock producerrel, hogy megkezdjék az 5. Albumuk felvételeit.

Az 1991-es év nyarán jelent meg a 9 hónapos stúdiómunka eredménye, a „fekete album”, melynek világát hűen tükrözi az egyszerű, fekete borító. Maga az anyag mérföldkőnek számít az együttes történetében. A számok hallgatása közben az ember óriási fejlődést tapasztalhat az előző kiadványokhoz képest. A dalok között éppúgy megtalálhatók az első igazi lassú számok /Nothing else matters, The Unforgiven/, mint a súlyosabb, tempósabb témák /Sad but true, Holier than thou/.

Elsőként a „Monsters of Rock” fesztiválon mutatják be új alkotásukat az AC/DC-vel közösen. A „Never ending tour 1993-ban ért véget. Fellépnek az akkoriban a karrierje csúcán álló Guns 'n' Roses-szal is.

A Guns-szal folyó turnék közben Lars jó kapcsolatot teremt a két banda között. Nem sokkal később Axl Rose veszekedést robbant ki azzal, hogy a Metallica-t igen csúnyán szidalmazza a nyilvánosság előtt Hetfieldékben, azonban nem talál vitapartnerre.

Még a következő évben kiadják a „Live shit-Binge and Purge“-dobozt, amely három koncertvideót és két koncert CD-t tartalmaz.

1995. májusában végre megkezdődnek a várva-várt 6. Metallica-lemez munkálatai a kaliforniai „The Plant“ stúdióban. Augusztusban újra a „Donington-fesztiválon“ zúz a Metallica.

1996-ban öt év után megjelenik az oly régóta várt 6. album, a LOAD. A Metallica legénysége minden tekintetben sokkolja híveit: új frizurák, meglepően stílusos fotók és elképesztő zenei hangzás. A LOAD dalai lazábbak, nyugisabbak, de még mindig magukban hordozzák azt a tipikus Metallica ízt, ami a csapatot immár 16 éve kíséri útján, és amely oly sikeressé tette őket.

Az új album dalai között többségben vannak a lassúbb, dallamosabb számok /Mama said, Hero of the day/, de találhatunk köztük igazi Heavy- nótákat is /2x4, King nothing/.

Akárhogy is nézzük, a Metallica ismét maradandót alkotott az utókor számára, s reméljük hogy ez a nagyszerű kvartett továbbra is töretlen lendülettel gondoskodik arról, hogy a Heavy Metal ne merülhessen feledésbe.

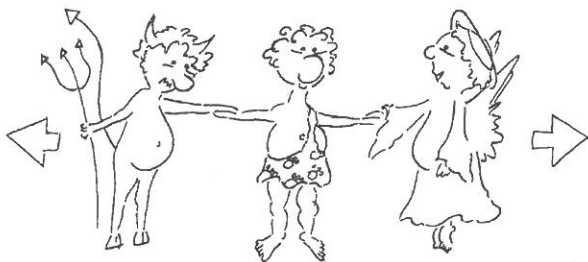
Szokodi József (2.b)

ANYU!

El sem tudod képzelni, mennyire rossz érzés fog el akkor, amikor vasárnap ránézek az órámról és már hat óra van. Eddig nem beszéltem róla neked erről, mert nem szeretném, ha azt hinnéd, hogy utálok Gyöngkőn. Nem így van, csak annyira hiányoztok Apu, Te, a Hugi és a többiek. Ha nem kéne ilyen rengeteget tanulni, már rég hazaszöktem volna. De hála az égnek, itt lekötnék minket a tanárok, aminek más részről nem örülök, de azért jöttünk ide, hogy tanuljunk. Nehogy megijedj, nem olyan vészes, hisz itt vannak a barátok, barátnők, és így egymás segítségével eltereljük a gondolatokat az otthonról. Mindig rettenetesen várom a pén-tek délutánt, és azt a percet, amikor meglátlak a buszmezőn. Rám mosolyogsz, és szemeid csillogásából azt veszem észre, hogy arra gondolsz, mennyire jó lenne, ha mindig velem lehetnél. Ilyenkor szemeim megtelnek könnyekkel, de ahogy leszálok a buszról, és karodban érzem magam, biztonságban és szeretetben, az én arcomon is mosoly keletkezik, s arra gondolok, mennyire jó, hogy TE vagy nekem, s ha valami bánt a sulival vagy valami mással kapcsolatban, ha szemé-lyesen nem is, de telefonon mindig elérlek, és már az is megnyug-
tató, ha hallom a hangodat. Az bánt a leginkább, hogy reggel vagy este nem hallom azt a sok dolgot, amit tavaly már a könyökömön jött ki, most mégis úgy hányzik. Pl.: „Vigyázz az úton! , Öltözz fel rendesen! stb... Emellett a puszik is hiá-nyoznak, amit igaz kapok a szobatársaimtól lefekvés előtt, de a tiedet senki nem pótolhatja. Nagyon szerertek, de most sajnos be kell fejeznem, mert tanulnom kell. Puszillak, rohanok haza:

Szabó Nikolett (9.b)

Ki a világ Ura ?
 Ki az, ki az életet képviseli ?
 Igen, Ő az, ki a világot megteremtí.
 Ő, ki kitart elvei mellett és hajlandó a harcra.
 Milyen is a harc, melyet követünk ?
 Ki is az ellenség, akit elítélünk ?
 A küzdelem óriási erővel érvényesül,
 Melyet Ádám Luciferrel űz.
 Lucifer egy utánozhatatlan egyén,
 Ki meccáfolja Ádám minden tettét.
 Hogy miért is teszi mindezt ?
 Miért áll Ádám személyével szemben ?
 Az egy rejtély ma is az emberiségnek.
 És bizonyítás az egyéniségnek.
 Bizonyítás, mely arról tanúskodik
 Mi az élet értelme, célja,
 Mely az emberiségnek megmutatja,
 Hogy is kell az igazat kivívnia.
 Küzd az egyén, küzd az emberiség
 Egy olyan cél érdekében,
 Amiórt érdemes a mindennapokban is küzdeni
 A valódi ÉN megnyilvánulásáért, a létért,
 Mely, bár nem is gondolnánk, de csak egy
 ábrándként jelenik meg.
 Amivel a jövőt tárja elénk,
 Hol gyermekeink sorsa, élete a fejlemény.
 Az előrehaladásban sokat segít
 A hit, a szeretet és a remény !
 De mire a várt eredményt eléri,
 Sokat csalódik az egyén.
 Kit minden jó, kitartás jellemz

NÉHA - NÉHA GÖRÖNGYÖS ÚTJÁN ELMERENG,
 Majd rádöbben, mi az, mi értelmetlen,
 Mi az, mi védi az egyént, annak jellemét és
 elméletét.
 Rádöbben a könyörtelen valóságra,
 Mely ellenfelét teljesen megbénítja,
 Hogy bizonyítani tudja:
 Az élet nem mindig olyan kemény,
 Hogy ne lehessen ellenállni és nézeteink mellett
 kitartani.
 Lucifer az, ki ezen elméletet próbálja cáfolni,
 Göröcsösen ellentmond mindenféle elméletnek,
 Hogy ebbe bukjon bele kitartó ellenfele !
 Megtessz mindent a cél érdekében,
 De Ádám jó eszközökkel áll vele szemben.
 A küzdelem, mely e két ellentét közt folyik,
 Ámbár óriási
 De az igazat nem lehet hamis állításokkal
 meccáfolni.
 Van olyan, ki az eszközöket elveszti,
 És kezéből a dolgokat kiejti.
 Ekkor jön az, ki azokat visszaseqíti,
 Oda, ahol eszmeként képviseltek.
 E személy az, ki Ádámot bűnbe csalta,
 Aki nem más, mint Éva alakja.
 Éva, olykor negatív tulajdonságokkal bír,
 De Ádám mellett kitartva, mindent bizonyít.
 A vita, kételkedés, hamar eldől
 Mert alakja révén ő az életet képviselő !

KÖSHALMI ÉVA (3.b)

Holisztikus világszemlélet

Az Atlanti-óceán északi partjainál, ahol hűvös az idő, ott élnek a kedves kúpos fókák, akiknek kölykeit aranyos, pelyhes, fehér bunda fedi. Történetem egy ilyen fókacsaládról szól.

Egy szépnek induló napon ez a szeretni való család kissé eltávolodott csoportjától, és 20-30 méterre a tengertől elhúzódtak a sziklákhöz. A nap langyosan sütött, hűs szellő fújdogált, a tenger hajjai finoman csapdosták a partot. Minden teljesen nyugodtnak tűnt, a békés fókacsalád nem is gondolt a rájuk leselkedő veszélyekre.

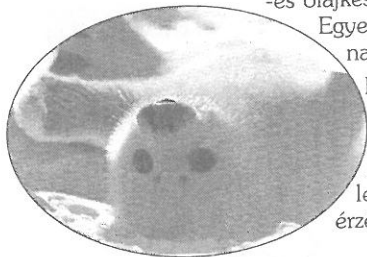
A hímfóka hasára feküdt és megelégedve nézte a játszadozó nőstényfókat és gyermeküket. A kövér kiskóka hátán feküdt és önfelédten, szinte emberi hangon nevetett, miközben édesanyja orrának hegyével birizgálta puha, selymes hasát. Az volt bennük a különös, hogy nagyon összetartottak, soha nem mozdultak el egymás mellől. A kiskölyök is elmúlt már 3 hetes és anyja még mindig szoptatta, pedig a kúpos fókákat az anyjuk 2-3 hetes korukban elhagyja.

A békés családi harmóniát egy kétségbeesett fókakiáltás zavarta meg. A ártatlan állatok ijedten kapták föl a fejüket. Mindenhonnan fegyveres emberek vették őket körül. Több lövés eldördült, majd a kiskölyök fájdalmas ordítást hallott maga mellett. Mire odanézett, apja holtan feküdt a földön és tüdeje vérezett.

-Vigyázzatok, a kölyköket ne öljétek meg! - kiáltotta egy ember, aki az előbb pusztította el a fókaapát. A kétségbeesett nőstényfóka megpróbált gyermeke felé kúszni, reménykedve a menekülésben, és csemetéje menekítése reményében. De alig tett előre néhány csapást nem forduló uszonyával, kölykét felvette egy ember, s a másik egy hatalmas faággal halálos ütést mért rá. Az utolsó hang, ami elhagyta a torkát, azt is gyermekének azánta. Benne volt minden fájdalom, de minden szeretet is.

-Na, te kis szőrmók! Most elviszlek egy vizicirkuszba, a szüleid bundáját pedig eladjuk. Sok pénzem lesz belőletek. - mondta egy mély férfihang, aki az árva kiskókat a hóna alá szorította.

A Greenpeace az Antarktisz és az Északi sarkvidéket - főleg a fókák hazáját - világparkká szeretné nyilvánítani, így az állatokat nem fenyegetné veszély. Ám a gazdag országok egyre jobban érdeklődnek e terület iránt, mert itt jelentős ásványi -és olajkészletek vannak, és a kiterjedése nagyobb mint az Egyesült Államoké és Mexikóé együttvéve. Ez a vidék nagyon érzékeny, főleg az itt lassan bomló olajra.

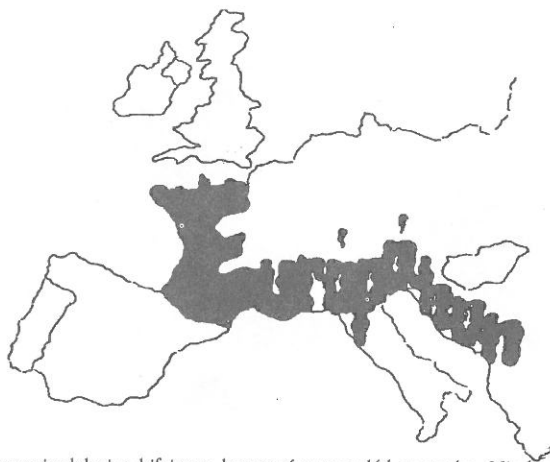
De ha az erkölcsi részét nézzük a dolgoknak, lehet, hogy a fókák nagyobb szeretetben élnek, mint az emberek? Pedig az embereknek vannak érzéseik. Az állatoknak csak ösztöneik vannak, és így cselekednek. Az emberek nagy része ezeket az érzéseket hatalomvágygá, pénzvágygá és gyűlöletté

alakítja. Miért nem gyűjtenek maguk köré minél több szeretetet élnek úgy, mint ez a fókacsalád?

„Itt az ideje, hogy megtanuljunk tisztelni a természetet. Nemcsak azért, mert tőle függ létünk, hanem mert joga van ahhoz, hogy saját törvényei szerint létezzen. Ha belátjuk, hogy mi is csupán részei vagyunk, nem különálló urai a világnak, megértjük azt is, mért fontos az élővilág védelme.

A holisztikus világszemlélet az egész világot egyetlen összefüggő egésznek - életek hálózatának - tekinti, nem csupán részek halmazának. Ha a háló egyes szálait tönkretesszük, végül az egész elpusztul. Mivel mi is részei vagyunk, önmagunkat is elpusztítjuk.“ (Richard Spurgeon)

Dömötör Orsi (9.b)

A legkevésbé sem irodalmian kifejezve, hagyományos család az enyém. Mindenki intézi ügyes-bajos dolgait, s csak kevés ideje marad a másokra. Egyedül a vasárnap délután kivétel ez alól. Ilyenkor a családi mozidélután, közös kávézás és társasjátékok mellett felelevenítjük a közel- és régmúlt legmulatságosabb, legérdekesebb történeteit. Anya gyakran felsóhajt, és fájdalommal emlékszik vissza azokra a lehetőségekre, melyek házasságuk első éveiben adtak. Nagyszüleimet jó barátság fűzte egy indiai légitársaság, az Air India főnökéhez.

Az illető annyira megkedvelte az öregeket, hogy felajánlotta, menjenek ki Indiába és folytassák ott az életüket. Luxus körülményeket és állandó munkahelyet biztosítottak számukra, de ők nem fogadták el a meghívást. Anyu nővéremmel a hasában nem vállalta a hosszú repülőutat. Pár évvel később édesapámnak sikerült egy pályázat útján dél-afrikai munkalehetőséget elnyernie. Az utolsó pillanatban visszamondtuk az utazást. És a mai napig Itt élünk mindnyájan. Itt Európa szívében, ahol talán sokkal rosszabbak a megélhetés feltételei, de mégis itthon vagyunk.

Bár ha Indiában látom meg a napvilágot, talán Delhiben írom ugyanezt. Vagy Pretóriában

De bennem van az érzés, hogy ragaszkodom otthonomhoz. Most itt, Európában.

Asztalos Lilla Fanny (volt TLG-s)

B/10 - es felhívások

Boldog új évet a B/10 - nek!

Meg vannak elégedve a fűtéssel, csak nehéz ilyen melegben aludni.

A B/10 ebben az évben is megfogadta, hogy példamutató magatartásával és szorgalmával öregbíti kollégiumunk meszsze földön ismert jóhírét, mint ezt az elmúlt években is tették. Nagyon örülünk, hogy mindenki ilyen buzgó fürdés terén, de mire a császár bekászáldódik a zuhanyzóba, se villany, se melegvíz...

Unalmasak az éjszakák gyertya nélkül.

Felhívjuk a kollégiumi lakosság figyelmét, hogy a B/10 - es háló történelemdolgozatra készül. Ha a szobába fél decibelnél nagyobb láma szűrődik be, akkor az a fejlődésre negatív hatással levő szankciókat léptet életbe, mint például a műtés.

Lányok figyellem! A B/10 császárai utoljára figyelmeztetnek benneteket a fényképek mielőbbi megrendelésére. Úgy kb. 50 - 60 hatvan Ft. lesz + extra kedves megszólítás, szép idézet és aláírás, soronként plussz egy pohár sör lesz. Így kezzetek, nő az infláció!

Új műszaki zseni tűnt fel a XX.sz. végén Gyöngön Manhalt Tanárnő személyében, aki már majdnem képes arra, hogy álló helyzetből 73.5 cm-ről megkülönböztessen egy hűtőgépet egy személyi számítógéptől. Gratulálunk!

A B/10 - es háló átlaga megközelíti az 5 egészséget. Sajnos, a császároknak azonban öt hónap folyamatos megfeszített munka során sem tudták ezt elérni. Majd a jövő félévben.

A B/10 felhívása: Szép lányok, itt az utolsó lehetőség a fényképek megrendelésére. Ne hagyjátok ki gyűjte-

ményetekből kollégiumunk három, a tudományokban legjobban elmélyült és ezen felül esztétikus megjelenéssel bíró császárainak portréját. Előre is köszönjük. Az anyagiak a múlt heti felhívás alapján intézhető.

Az osztály fele kirándulni ment, de sajnálatra nincs ok, a B/10 nem hagyott cserben titeket. Forduljatok csak hozzánk bizalommal.

A B/10 - nek új lakótársa van egy bohóc személyében, akit azonban kopogás elmulasztása miatt felakasztottak. Akinek nem inge, ne vegye magára!

A személyi jövedelemadó módosításáról szóló törvény 45. paragrafusa szerint lehetséges van arra, hogy a mindenképpen befizetendő adó ne a központi költségvetésbe kerüljön vissza. Ezért kérjük, hogy az 1996 - os évi adóbevallásor a személyi jövedelemadó 1% - ával támogassátok a „ B/10 - es császárok „ alapítványt. Az alapítvány rendeltetése a B/10 szellemi fejlődésének, valamint szórakozásának támogatása. A befizetésnél háromféle alternatíva áll a befizetni vágyók rendelkezésére:

a, Folyószámla átutalással (számlaszám: 11773463-60036724)

b, Betétzámlakönyvre (számlaszám: 1116921)

c, Adószámra való átutalással (számlaszám: 8411160475)

d, Kézpénzfizetés a B/10 - ben történik 8-10 között.

Lányok! Lankadt az érdeklődés a fényképek iránt. Mi lesz így veletek? Gondolván a hatalmas tömegre, akik nem memek személyesen fényképet kérni a B/10 - es császároktól, kifüggesztésre

került az „A”, „B” épület falijútságján egy A/4 - es lap, melyre felírhatjátok neveteket. Ne féljete! Minden 10. Jelentkező ingyen fényképet kap.

A B/10, mióta új kukák vannak, megtáltosodott, és minden nap kiviszi a szemet. Gyerekek, Ti is vegyetek példát a B/10 - es császárokról. Tisztaság fél egészség!

Mindenki örömeire megérkezett a várva várt félév. Ne féljete hazamenni, problémáitokkal forduljatok bátran a B/10 - es császárokhoz!

Bizonyára Ti is észrevettétek, hogy egyik hön szeretett kollégistánk folyamatosan kondenzcsíkot húz maga után. A B/10 megbízható forrásokból szerezte meg az információt, miszerint a Samuélknál érdeklődés hiányában kibontották a fürdőszobát. Ezzel a kőművesek Tibor egyik legádázabb ellenségét győzték le. Most Ti is tudjátok, miért van ilyen jó kedve. Nem baj, mi így is szeretjük!

Hogy mennyire szereti a kollégium a B/10 lakóit, annak kézzelfogható kifejezésre juttatása egy családi hangulatú külön asztal gyertyával a közepén a kollégiumunk étkezőjében. Köszönjük minden egyes rajongónknak!

Lányok! A B/10 - nek sajnos van egy szomorú híre, de egy jó is akad a putonyunkban. A rossz hír: A fényképrendelést leadták már!

A jó hír: Május környékén lehet majd utánrendelni!

A B/10 - es császároknak változásra volt szükségük, és átrendezték a lakosztályukat. És még egy igen kihívó, feltűnő poszter is kikerült a falra, meg lehet tekinteni a remekművet!

A szoba rendjétől félni nem kell, csillog - villog minden, mint a tücsök segge!

A mai biológiaóra izgalmasan telt el.

Szemtanúi lehattunk egy ultrahangos felvételen keresztül egy abortusznak. A B/10 császárai sohasem tévednek, még a biológia terén sem.

A múltkor megállapították, hogy a pubertás kor után az agglegénykor jön. Erre újabb bizonyítékot láthatunk a 4. bés fiúk körében.

Az illetőt nem nevezzük meg!

Kérjük a kollégistákat, vegyenek példát a B/10-es császárokról a takarítás terén. A császárok közös erővel napi két órát fordítanak kollégiumunk higiénájának javítására. Ezt a hétfőn megszerzett 9 pont bizonyítja. A napnál is világosabb, hogy ki lesz a győztes.

Zökkenőmentesen készülnek a ballagási ruhák. Két és fél napi egyezkedés után a varrónő egyértelmű „nem”-mel választott a megbízást illetően.

Sajnos a mai B/10-es jelentés nagyon rövidre sikerült, ezért kérünk titeket, hogy 5 másodperces néma csenddel adózzatok ennek a szomorú ténynek. A császárok is szomorúak...Köszönjük!

A héten sajnos a B/10 - es triumvirátus egyik tagja, álnéven Pistike, elhagyta szeretett kollégiumunkat. Azonban Pistikén látszik már a két itt maradt B/10-es császár hatása, ugyanis két tankönyvet is magával vitt a fényes Szlovákiába. Hiába, egy császár még szabadidejében sem lazslál.

Felhívás!

Sajnálattal közöljük, hogy a B/10-es császárok díszterítője, amit a kollégium ajándékozott szeretete jeléül nekik, a hétvége folyamán eltűnt. A szerencsés megtaláló családi körülmények között eltölthet egy ünnepi vacsorát a császári asztalnál. Azonban a terítő rejtegetőjét a császárok inkvizícióval sújtják, mivel tette egyértelműen a császárság megdöntésére irányult.

Lassan - lassan elérkezik az utódlás kérdésének rendezése is. Ehhez azonban még szükségeltetik egy - két (tíz - húsz) nőnemű élőlény, aki szellemi és testi odaadással gondozza és ápolja a császárt éppúgy, mint az utódot. Hírforrásaink szerint borzasztó sok jelentkező van, de sajnálattal közöljük, hogy mi csak egy közepes méretű 10-20 egyedet magábfoglaló háremre gondoltunk.

Az érdeklődők figyelmébe ajánljuk, hogy új szakkör alakult. Fedőneve B/10 FUN CLUB. A szakkör időpontja minden kedd este 8.15 - től. Helye: „B” épület TV - szoba, ez magába foglal nonstop extra szolgáltatásokat: bélyeg és posztercseréket, életrajzi könyveket, fényképeket vásárolhattok, és ha mázlitok van, élőben is találkozhattok kedvenceitekkel. Szí-

vesen látunk minden kollégiumi lakót, kivéve a „B” épületet és az „A” épület földszintjét. A hét kérdése:

- Mi az a puliszka?

- A megfejtéseket a B/10-nek küldjétek. A nyertes boldog tulajdonosa lehet egy vadonatúj kapának.

Szeretnénk megköszönni a tegnap esti B/10 FUN CLUB jelenlevőinek a részvételt. A már másfél órával a kezdés előtt megjelent, ujjongó tömeg miatt a császárok alig fértek el rajongóik között. A nagy érdeklődésre való tekintettel jövő kedden ismét találkozhattok a B/10-es császárokkal. Itt a tavasz, de a háremeink még mindig nem eléggé telnek, csak a vágyaink nőnek.

Izgultok, mi?

Miért?

Halk tévémoraj, félhomályos szoba, poharak. A testvéremmel nézzük az épp aktuális esti akciófilmet. Szinte összeragadnak szempilláink, ám hirtelen hangos ordibálás küldi el álommanót a szemünkől. A már szokásos veszekedés.

Egyre felerősödnek a szavak, mintha a hangerő éreztetné velünk súlyosságukat. Öcsémre nem is merek nézni, csak némán könnytengerré alakulnak át a fények a szememben. Testvérem torka is összeszorul, csak annyit tud fojtott hangon megkérdezni: Sírsz? -Igen, sírtam.

Ahogy felvillan előttem anyuék első veszekedése, szemem könnyes lesz. Még 11 éves voltam, épp segítettem otthon, a követ mostam. A lépcsőház értem, anyuék a konyhában voltak. Nem vették észre, hogy matat arra valaki, hisz annyira belemerültek egymás mardosásába. Arra lettem figyelmes, hogy egyre gyorsabban beszélnek, szó szót követ, majd egy nagy csattanás. Csak ültem a vizes lépcsőn, és potyogtak a könnyeim. Hirtelen két szempár fűrkésző tekintetét vettem észre. Akkor megígérték nekem, hogy több ilyen nem fog előfordulni. Jó is lett volna. Ám sajnos nem így hozta a sors. Igaz, a szüleim ritkán találkoznak, ugyanis mindkettő sokáig dolgozik, hogy nekünk, azaz gyermekeiknek jobb legyen. Ha együtt voltak, akkor vagy nagyon szerették egymást, és megvolt a családi béke, vagy iszonyúan veszekedtek.

Rettegtem az ünnepektől. Olyankor apró, kis dolgokon vesztek össze, egymással nem beszéltek, rajtuk pedig kitöltötték az összes mérgeket. Anyira örültem, mikor gimnáziumba mehettem, és egy kicsit eltávolodhattam apuékától. Csak szegény öcsémet sajnálom, aki még egy pár évig kénytelen elviselni őket. Abba nem akarok belegondolni, mi lesz a tesómmal! Egyáltalán meddig fogják bírni?

Ein-Stein

Útravaló - nem csak érettségizőknek (latin bölcsességek)

Stare diu nec vis poterit, nec honor neque forma.

Sem a hatalom, sem a dicsőség, sem a szépség nem tart sokáig.

Qui gladio ferit, gladio perit.

Aki kardot ránt, kard által vész el.

Omnia dispereunt, quae mundo pulchra videntur, sors inimica rapit divitias subito, perpetuo durat virtus doctrinaque rerum mihi in illam sors, quod dominetur, habet.

Minden elmúlik, amit a világ szépnek talál, a kegyetlen sors a gazdagságot hamar elrabolja, csak az erény és a tudás marad örök, ezek felett a sorsnak nincs hatalma.

Quae sero contingunt, sed magnifica.

Ami későn történik meg, sokszor annál nagyszerűbb.

Et mihi res, non me rebus subiungere conor. (Horatius)

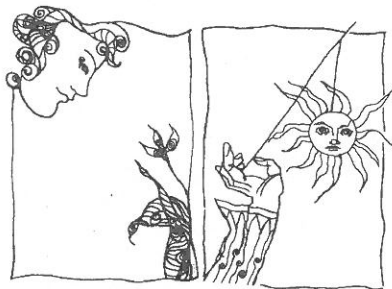
Iparkodom a viszonyokat magamnak, nem pedig magamat a viszonyoknak alárendelni.

Nullus doeor est, quem non longinquitas temporis minuat atque molliat.

Nincs olyan fájdalom, amit a múltó idő meg ne enyhítene.

Omnia si cupias, contingit, ut omnia perdas.

Ha mindent meg akarsz kapni, meg-
esik, hogy mindent el fogsz veszíteni.

Frustra habet, qui non utitur.

(Phaselius)

Hiába van bármid, ha azt semmire sem használod.

Fortuna vitrea est, tum cum splendet frangitur. (Publyus Sirus)

A szerencse üvegből van, csillog, de el is törik.

Maximus in minima scintilla provenit ignis.

A legkisebb szikrából a legnagyobb tűz keletkezik.

De mortuis nihil nisi bene.

Halottakról vagy jót vagy semmit.

Da, si ditari, servi, vis si dominari; fle, si solari; ieiuna, si satiari.

Adjál, ha gazdagodni akarsz; szolgálj, ha uralkodni akarsz; sírj, ha vigasztalódní akarsz; böjtölj, ha jól akarsz lakni.

E tenui casa saepe vir magnus exit.

Szerény hajlékban igen gyakran nagy ember születik.

A ROVÁSÍRÁS TÖRTÉNETE

A MAGYAR ROVÁSÍRÁS EREDETÉNEK VIZSGÁLATA NEM VÁLASZTHATÓ EL A MAGYAR ŐSTÖRTÉNETTŐL, HISZEN AZZAL LOGIKUS ÖSSZHANGBAN KELL ÁLLNIA. AZ ÍRÁSKUTATÁS SZERINT AZ ÉSZAK-MEZOPOTÁMIAI KÉPÍRÁSBÓL ÉS A SZUBARTAI HURRI ROVÁSÍRÁSBÓL EREDEZTETHETŐ, ÍGY LEGKÖZELEBBI ROKONSÁGBAN VAN A SUMÉR ÉS EGYIPTOMI KÉPÍRÁSSAL, VALAMINT A KÖZÉP-ÁZSIAI ÉS MEDITERRÁN ROVÁSÍRÁSOKKAL.

AZ ÍRÁS KIALAKULÁSA FELTÉTELEZI A TÁRSADALMI LÉT BIZONYOS FEJLETTSÉGÉT ÉS SZERVEZETTSÉGÉT, A GAZDASÁGI, VALLÁSI ÉLETBEN AZ INFORMÁCIÓ KÖZVETÍTÉSÉNEK FONTOSSÁGÁT. AZ ÍRÁS BÖLCSŐJE, AZ ÉLELEMTERMELŐ CIVILIZÁCIÓK TERÜLETÉN, A TIGRIS ÉS AZ EUFRÁTESZ MENTÉN VOLT. ITT A KÉPÍRÁS KR.E. 3500 KÖRÜL TÖKÉLETESEN FEJLETT VOLT. EZ AZ ÍRÁS A MA ISMERT ÖSSZES ÍRÁSMÓD ALAPJA. A GYŰJTŐGETŐ ÉLETMÓDOT FELVÁLTOTTA AZ ÉLELEMTERMELÉS, EZ NÉPESSÉGGROBBANÁSHOZ Vezetett. A TERMÉSZETI ÉS TÁRSADALMI PROBLÉMÁK (SZIKESEDÉS, SZÁRASZÁG, HÁBORÚK) HATÁSÁRA sokan kivándoroltak, így a képírás is elterjedt. A KÁRPÁT-MEDENCÉBEN KR.E. 3000 KÖRÜL KÉPÍRÁSOS EMLÉKEKET TALÁLTAK TATÁRLAKÁN, melynek jelei hasonlítanak a sumér képírásos jelekre. Találtak emlékeket a Balkán több részén is. Az ÉSZAK-MEZOPOTÁMIAI KÉPÍRÁSBÓL alakult ki a déli klasszikus sumér ékírás KR.E. 2800 KÖRÜL. Több mint 1500 ÉVEN KERESZTŰL FONTOS SZEREPŰ SUMÉR CIVILIZÁCIÓ RENGETEG AGYAGTÁBLÁT HAGYOTT HÁTRA. Ezek matematikai, csillagászati, vallási ismereteket írnak le, amelyek az ókori és mai civilizáció alapjai. AZ EGYIPTOMI KULTÚRA KÉPÍRÁSOS RENDSZERÉT ÉS SZERKEZETÉT tekintve rokon a sumér képírással. A SUMÉRHOZ HASONLÓAN alakult szótagírássá, de nem egyszerűsödött le annyira. Nem jelöli a magánhangzókat, a mássalhangzók közé értelem szerű magánhangzókat kell olvasni.

AZ EGYIPTOMI ÍRÁS EGYES JELEIHEZ HASONLÓ JELEK CSAK A MAGYAR ROVÁSÍRÁSBAN TALÁLHATÓK. SZUBARTUBAN, A HURRI NÉPEK EGYKORI TERÜLETÉN TALÁLTAK KR.E. 2700 KÖRÜL EDÉNYTÖREDÉKEKET. Ezek jelei alapján feltételezhető, hogy a rovásírás mint betűírás Észak-Mezopotámiában alakulhatott ki, 1000 évvel megelőzve a föníciai írás kialakulását.

Miért van olyan kevés rovásírásos emlék?

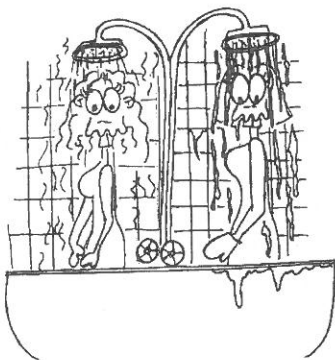
I. István uralkodásának ideje alatt Szilveszter pápa tanácsára meg akarták szüntetni a rovásírást, a „poqány” írást. Ehelyett a latin betűket kellett használni. A rovásírást tanító és használó papoknak el kellett hagyniuk a papi állást, és büntetést kellett fizetniük. A „poqány” betűs feliratokat és könyveket meg kellett semmisíteni, hogy semmi se emlékeztesse az embereket a poqány vallásra.

(Fűz Zoltán nyomán)
KOVÁCS ANDREA (9.A)

Távol az otthontól

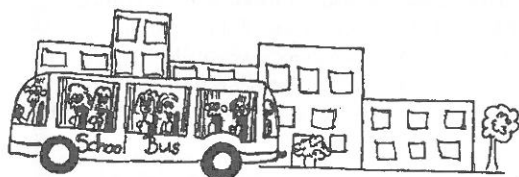
Jaj, anyu, el sem tudod képzelni, milyen förtelmes a koleszban zuhanyozni. Mikor végre már bejutok a zuhany alá, és megengedem a vizet, s látom, hogy valami isteni csoda folytán melegvíz is jön belőle, végre nagyjából beállítottam, már kezdeném élvezni a jó kis pancsolást. Ám egyszer csak hirtelen olyan meleg lesz a víz, hogy leég a hátam. Vagy pedig odasülök a zuhanyzóba. Na ez még eddig „rendben” is van, mert végre visszaállítottam „normál fokozatra”, de akkor hirtelen meg olyan hideg lesz a víz, hogy már félúton belefagy a csapba. Mindezt hosszú ideig kellett túrnunk, míg rá nem jöttünk, mindez attól van, hogy valaki megnyitja az egyik csapot, netán zuhanyzót, vagy éppenséggel a WC-t húzza le valaki.

Na, most már befejezem, mert más is akar telefonálni. Puszi, majd hívlak!

Hingl Zsuzsanna (9.b)

Vasárnap este

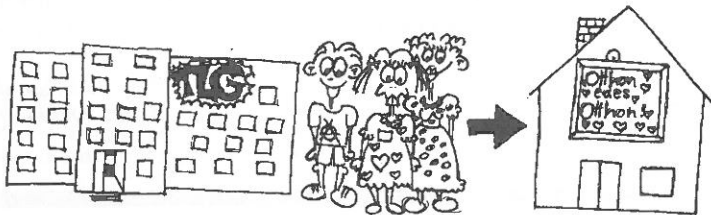

Jaj, anyu, el sem tudod képzelni, hogy néha milyen szörnyű vasárnap este visszamenni Gyönkre. Az, ahogy a busz „átszáguld” velünk a kis falukon Gyönk felé, és látom a házakból kiszűrődő fényt. Ilyenkor arra gondolok, milyen

jó nekik, ők otthon vannak. Én már előre örülök csütörtök este, hogy nemsokára hazamehetek. Hidd el nekem, hogy szeretek otthon lenni, de a hét végére már teljesen kikészülök. Te is nagyon hiányzol, és nem vagy ott, ha szükségem van Rád! De azért ne aggódj, ott vannak a barátaim, és én is vigyázok magamra. Végül is ott nap nem a világ!

Na, szia anyukám! Majd hívatok telefonon, én pedig már pénteken itthon leszek.

Kaszi Adrienn (9.b)

A MAGÁNY

„Az emberek egymásért születtek.“

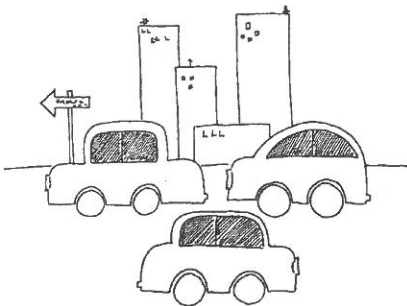
A civilizáció mintha egyértelműen rombolná az emberi kapcsolatokat. Ha nem is emlékszünk, milyen volt nagyanyáink idején a világ, remek összehasonlítási alapot jelent a fejlett nyugat és pl. térségünk országai. Vegyünk egy gyakori és általános cselekvést, a bevásárlást. Amerikában a ház asszonya beül a kocsi-jába -amely bedobozolva az embereket, szinte minden érintkezési lehetőségtől megfoszt minket- elmegy egy hipermarketbe, ahol mindenki lökdösődik, az emberek nem törődnek társaikkal; esetleg egy kisebb boltba vetődik be, a szokásos „How do you do“ -n kívül egyiküket sem érdekli, hogy mi van a másikkal. Ellenben Magyarországon -ahol ugye még nem olyan fejlett a civilizáció- ennyire nem rombolódtak le a társas érintkezés formái; ha nálunk az asszony elmegy egy kisebb szolgáltatóhoz, beszédbe elegyedik vele: Hogy megy sorod? Mit főztél? Mivel foglalkozol...

Talán ebből is kitűnt, de fontos megjegyezni, hogy a magány egy egyéni, szubjektív állapot, életérzés. Az egyedüllét tehát nem minden esetben szoros a magánnyal. Nagyon sok ember él egyedül, s természete következtében nem érzi magát magányosnak. Ezzel szemben viszont létezik társas magány is, sőt: ez a napjainkra jellemző állapot lényegesen rosszabb, mint az egyedül élők magánya.

Majdnem mindenki szenved néha a magánytól. Sokan szinte állandóan. A legfrissebb felmérések eredményei szerint az egyedül élő felnőtt lakosságnak a fele, a házasságban élőknek pedig több, mint a negyede eltérő mértékben ugyan, de magányos.

A magány minden korosztályban fellelhető -gyerekeknél, serdülőknél, fiatal férfiaknál és nőknél éppúgy, mint a középkorúaknál és az idősebbeknél.

A magányos embernek, bár szeretne, nincs kivel kapcsolatot teremtenie az adott területen semmilyen szinten, legyen az barátság, szakmai ismeretség, tartós szerelem. Egy kapcsolat akkor jó,

ha a partnerek megosztják egymással életük fontos eseményeit, úgymond megtalálják a közös hangot. Hiába jó kapcsolatteremtő, szakmán belül egy orvosgenetikus, ha pl. behelyezzük őt a varrónők közé, elképzelhető, hogy félrevonul a tömegtől, feszélyezve érzi magát, vagy unatkozik.

Az ilyen egyedi esetek azonban legtöbbször orvosolhatóak. Az egyén - saját érdekében is - hozzászokik környezetéhez, beilleszkedik. Ha létrejön a kommunikáció, mely a kapcsolatteremtés és -fenntartás alapvető követelménye, a probléma megoldódott, a magány megszűnt.

Napjainkban éppen az a baj, hogy a felpörgetett rohanásban, az életbenmaradásért való kapkodásban egyre

inkább háttérbe szorul az ember - az emberek közötti kapcsolat (kommunikáció). Az esztelen hajszában szinte szükségszerűen növekedett az önzés - nem érdekel a másik gondolja, baja: tehát meg sem hallgatom -, mely szintén rombolja a kommunikációt. Így alkult ki az ún. magányos tömeg.

Büszkén mondhatják egyesek, hogy minek koptatni a nyelvünket, pazarolni az időnket mások "ostoba" locsogásaira, mikor a tv-ben és a számítógépen mi

választjuk meg partnerünket, csak annyit hallgatunk meg belőle, amennyit akarunk - a tv nem fog megsértődni, ha egy unalmas műsor miatt kikapcsoljuk -: tehát a gép az ideális beszélgetőtárs (még válaszol is helyettünk).

De biztos, hogy büszkék lehetünk erre? Valóban ezt akartuk? Ha igen: csak így tovább! De ha mégsem, akkor ötlöjünk ki - esetleg beszéljük is meg (?) - valamit, így a XXI. század küszöbén.

Homolya Henrik (4. b)

A legnagyobb kincs

Valamit felgyújtottál
De a tüztől menekültél
Engem félig tanítottál
De te egyedül repültél
Mit csináltam rosszul?
Édes neked a bosszú
Mely szétszaggatja szívem
hiába nevetek?
Add nekem a szavadat
A legfénylőbb aranyat!
Add nekem az arcod
a legzöldebb smaragdot
És a szemcéd; látod,
a legfénylőbb gyémántot?
Add nekem a szíved
A legnagyobb kincset!

Dömötör Orsolya

9. b

Identität

Ich habe zwei Hände,
Ich habe zwei Augen und Füße,
Ich habe zwei Ohren,
Ich bin halb deutsch, halb ungarisch
geboren.

Könntet ihr mich fragen:
Was ist mit deinem Herzen?
Da würde ich nicht lügen!

In meinem Herz vereinen sich zwei
Sprachen
So harmonisch
Wie die Blüten in einem
Blumengebinde.

Ich trage Schurakli*,
Ich trage die ungarische Volkstracht
Aber nicht die Kleider
Machen die Leute!
Sondern das Gefühl im Herz.

So lebe ich,
so werde ich auch spaeter leben
Halb deutsch und halb ungarisch
In meinem ganzen Leben.

Monika Forster

Tolnai Lajos Gynnasium/Gyönk

* schwäbische Tracht

Egy vérbeli politikus elbeszélése

Még hároméves koromban véletlenül rámesett egy zongora. Azóta kicsit szét-szórt vagyok. Sokan mondták, hogy nagyon furcsa lettem, de én nem törődöm velük. Inkább elmegyek a városba sétálni...

Felnézek az égre és látom, hogy süt a nap. Igaz, hogy nem látok semmit, mert a szemembe süt. A nagy fényességben belelépek egy pocsolóba, de erőt veszek magamon és kilépek belőle. Mikor tovább indulok, látom a hátam mögött a saját nyomaimat. Lépegetni kezdek előre, de nem tudom lerázni őket, csak nagy sokára.

Kár, hogy nincs nálam rágógumi, most biztosan bevinném. Aztán rágni kezdeném. Végül kiköpném, és biztos, hogy véletlenül belelépnék. De nincs nálam rágó, mert a múltkor lenyeltem egyet és nem tudtam tovább rágni. Pedig próbáltam!

Ahogy elmegyek egy ház előtt, látom, hogy van rajta egy tábla. Kék színű. Rá van írva, hogy fogorvos. Bemegyek hozzá, mert fáj a fogam a születésnap tortától, amit a múltkor ettem. Azt nem rág-tam, de hamar kiköptem. Sőt!!! Bele is léptem.

A fogorvos azt mondja, nyis-sam ki a számat. Megkérdelem: miért. Nem értem, de egy kissé furcsán néz rám. Remélem, nem akarja nekem bemagyarázni, hogy csak nyitott szájjal lehet fogakat gyógyítani. Mégis. Kinyitom a szám. Az orvos elájul. Lehet, hogy véletlenül ráleheltem? Nem volt szándékos. Várom, de az orvos nem ébred fel. Lehet, hogy meghalt. Felállok és kimegyek.

Tovább sétálok. Látok egy gördeszkázó kisiút. Eszembe jut a saját gyermekkorom.

Szerencsés vagyok, csak a jó dolgokra emlékszem.

Az első legszebb élményem az volt, amikor a 10. születésnapomra megkaptam életem első ajándékát. Ráadásul egy lánytól. Egy hervadt virág volt. Már mint az ajándék, igaz a lány is. Úgy nyújtotta be a rácson. Vagyis dobta, mert benyúlni nem mert. Fél, hogy leharapom a kezét. Nem tudhatta, hogy rajtam van-e a szájkosaram és a csattos mellényem. Úgy megörültem a virágnak, hogy üvöltöni kezdtem, mint egy farkas. Mint egy rekedt farkas. Az

ápolók azt hitték, megint rámjött a roham. Pedig nem.

Egy másik élményem az volt, mikor az egyik ápoló elárulta, hogy az IQ-szintem megtriplázódott. Még mindig nulla. Már nem csak üvöltöni tudtam, hanem hörögni és csámcsogni is. Lassan megtanultam, hogy a villát nem a saját, hanem az ápoló szemébe kell szúrni. Szerencsére csak két szememere vagyok vak. A harmadik még egészséges. Egy nap bejött az a lány, aki a virágot adta. Elmagyarázta, hogy ő a testvérem. Kár, hogy nem értet-

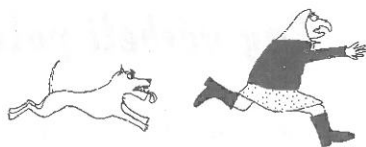
tem pontosan, mit akar, mert nem tudott beszélni. 3 évvel ezelőtt véletlenül kitéptem a nyelvét. Azóta csak mutogat. A középső ujjával. A többivel nem tud, mert azokat kiszedtem a helyükről. Nem volt direkt. Szóval ez a lány vállalta értem a felelősséget és kiengedtek. Azt mondták, nagyon természetes módon fizetett. Szóval kint voltam.

Ő gyalog, én meg a saját kocsimmal mentem haza. A tolokocsimmal. Pedig

tudtam rendesen is járni, csak mind a két lábam be volt gipszelve. A bal azért, mert az egyik hülye orvos átesett rajta. Úgy rohant valahová, hogy észre sem vette. Csak miután kiraktam elé. A jobb lábam meg a főorvos elé raktam. Az is eltört. Meg a lábam is. 1 hónapja levették a gipszet, azóta minden nap szorgalmasan sétálok. A szobámban. Csak tegnap mehettem ki először WC-re.

Ma felfedeztem a világot! Nagyon szép. Most a belvárosban vagyok. Elfut mellettem egy dobberman, utána meg egy öreg néni. A néni kiabál, hogy segítsek megfogni. Már mint a kutyát. Segíték. Nagyon szeretem a kiskutyákat. Az intézetben volt egy kislány úgy hívták: Áronka. Kapott az anyukájától egy plüsskutyust. Én persze rögtön elloptam tőle és beraktam a ketrecembe. Minden nap játszottam vele. Olyankor jó kedvem volt. De Áronka elmond-

ta az orvosoknak, hogy én voltam a tolvaj, így el akarták venni tőlem. Persze nem engedtem. Azóta van az intézeti személyzet részére a „kettes műtő”. Az egyes műtőt az én számomra tartották fenn. Sokszor volt rá szükség.

De ez már a múlté. Mióta kiengedtek, otthon elvégeztem levelezőn egy tanfolyamot és levizsgáztam. Kiderült, hogy nagyon tehetséges vagyok. Egy-két hét leforgása alatt vérbeli politikus lettem, és a pénzügyminisztériumban dolgozom.

Ki tudja, lehet, hogy ezért van infláció Magyarországon?

Balassa Gabriella (10.b)

A ZENE HATÁSA A TÁRSADALOMRA

Mióta emberek énekéreznek ezen a földön, azóta létezik a zene is. Ezt az emberek gondolatai formálják, befolyásolják, alakítják, majd ez a kialakult zene formálja, befolyásolja az emberek gondolkodását.

A zenével - az őskortól kezdve - a szavakkal nem kifejezhető érzéseket fogalmazták meg. Az őskorban már külön dallamvilágok keletkeztek az öröm, a bánat, a félelem kifejezésére.

Ahogy fejlődött az ember, úgy bővült a zenei szókincse is, úgy tudta egyre jobban megfogalmazni gondolatait, és a zenében ezt a többi ember tudomására juttatni.

A kereszténység elterjedésével előtérbe kerültek („divatba jöttek”) az egyház zenei kezdetei, a recitativo, ahol - egy igen egyszerű hangvilágban megszólaltatott hangszerek kísérete mellett - az előadó a mondanivalóját énekbeszédrel, egy hangon recitálva közölte a hallgatónak. Később már dallamokat játszottak a hangszereken, amire az előadó ugyanazon dallamot énekelt. Miután megjelentek a lovagok, megjelent a zenében - csakúgy, mint a költészetben és a festészetben - a szerelem, ami máig is a legkedveltebb téma.

Az ősközösség felbomlása után kialakult uralkodói rétegek jóval magasabban voltak az átlagnál és - a XIX. sz. előtt - csak nekik volt lehetőségük tanulni; és művelni a művészeteket. Tehát a zenei élet java a királyi udvarban ült össze. A királyi szertartásokra, ünnepekre íródott zenék már túlléptek az addigi egyszerű dallamvilágon és több szólamú, több hangszere írt darabok jelentek meg.

Körülbelül a zenével együtt jelent meg a tánc is, amely szintén követte a „divatot”. A királyi udvarokban hatalmas igény volt a táncra, tehát a tánczenére is. Ekkor szakadt két részre a klasszikus zene. Az egyik kizárólag tánczene volt, a másik része pedig az igazán zenekedvelőknek szólt. Mind a tánczene („divatzene”), mind a komoly („nehéz”), zene hatalmas fejlődésnek indult. A fénykorát elérve kimerült ez a műfaj. Ha követjük ezt az utat, melyet a klasszikus zene tett meg a fénykoráig, láthatjuk, hogy az embereknek ez idő alatt egyre mélyebb érzései kerülhettek a felszínre, és egyre pontosabban,

szebben, bővebben tudták ezt kifejezni. Miután elérte a fénykorát a zene, nem bővült tovább, hanem a stílus változott. Az embereknek egyre inkább felszínre jött az „én”-központúság, kialakultak az egyéniségek, ezzel pedig új stílusok. Az egymásfél órás művekből 15-20 perces darabok keletkeztek, majd kialakult a Jazz, amelyben már jóval nagyobb szerepet kapott az ének.

Az 50-es években az elektronika első nagyobb méretű fejlődése által lehetőség nyílt arra, hogy pár hangszer ugyanakkora, vagy akár nagyobb hangerővel játszon, mint egy egész szimfónikus zenekar. Megjelentek az elektromos hangszerek. Kialakult a „klasszikus” felállás (két gitár, egy basszusgitár, egy dob, és aki tud, az énekel), melyből a Rock-zene alakult ki. Ezeknek a hangszereknek a kezdetleges használata alakította ki a XX. század első nagy divatzenéjét, a Rock&Rollt. Egyre inkább törekedett a fiatalság az egyén megvalósulására, és ezt nyomta el az akkori társadalom. Ez a tiltakozás szülte ezt a „vad” zenét, ami milliókat vonzott magával. A 60-as évek végére elkezdett keveredni a „fekete” és a „fehér” zene. Az egyre nagyobb tiltakozás egyre vadabb zenével ösztönözte az embereket, majd a vietnami háború hatására (mint egy alibi) az ellene tiltakozó fiatalokból alakult ki egy külön csoport, egy külön társadalom. Ez az embercsoport óriási, elementáris erővel tiltakozott a környezetük viszontagságai ellen, és ugyanilyen óriási energiával rendelkezett zenéje is.

A Rock-zene kialakulásának előzménye és következménye is egyben az, hogy egyre jobban szabadult fel az emberek egyénisége, ezen kívül pedig -megunva gondolatainak elnyomását- egyre kezdtek előtérbe kerülni az ösztönök. A Rock&Roll ezeknek az ösztönöknek a tolmácsa. Szóltak a szerelemről, a halálról, az örömről, a csalódásról, de csak mint felszínes érzelem, néhány szóval kifejezve. A 70-es évek elejére a vonal kettészakadt. Az egyik vonalon folytatódott ez az „ösztönzenelés”, és a másik oldalon pedig művészeti emelték ezt a stílust. Ez az elszakadás a 80-as években volt igazán észrevehető. Mára már az a Rock-zene, amely a művészi értékét vinné tovább, szinte teljesen megszűnt. Kialakultak különböző csoportok, különböző zenével, de mindnek csak a saját egyéni jóléte a szempont, amelyet bármi áron el akarnak érni. Megjelent a zenében a feltétel nélküli gyűlölet, az agresszivitás.

A 80-as években kialakult populáris (vagy diszkó) zene a kezdetben élte „fénykorát”, és folyamatosan egyszerűsödött, csökkent a mondanivalója és dallamvilága.

Visszatértek a zenébe az őskorban használt tam-tam zenének motívumai, és a recitativo (mind a Rock, mind a Pop zenében). Az önpusztító, önző, háborúzó, értelen társadalom szülte zene az, amely ma az emberek gondolkodását manipulálja. Központi témája a horror és a szex lett.

A zene változásával tisztán követhető az emberek lelkének, gondolkodásának változása. És a folyamat igen érdekes. Az őskortól a klasszicizmusig egyértelműen fejlődött a zene, a Jazz megjelenésével egyre rövidült a terjedelme, azonban mondanivalója egészen a 70-75-ös évekig bővült. Bizonyos szempontból fejlődés volt a Jazz, ha a virtuózitást, a technikai nehézséget vagy a dallamvilágot nézzük. Ezután a Rock-zene kialakulásával az új stílus, egy lelkesegény lázongás alakult ki, majd 70-75 körül élte ez a műfaj a fénykorát, mikorra mind zeneileg, mind mondanivalóját tekintve elérte a maximumot ebben a műfajban. Mondanivaló szempontjából a Világ eddig létező zenéi közül a legtöbbet mondó. Onnantól kezdve megindult a hanyatlás. Újra visszatértek az ösztönök, amelyeket már valamennyire a XII. században legyőztek az emberek. Most pedig az őskor motívumait felhasználva szól az „ösztönzene”, azzal a különbséggel, hogy még élnek az emberekben valamennyire a mély érzések... foszlánya.

Torma „Csövi” Béla (12.b)

Fiatalok! Védekezzetek!

Gömyedt háttal állok a tömegben, s nagyon félek. A szemeim kísértak. Nem tudok semmi másra gondolni, csak arra, hogy „üldöz”. Sokáig azt hittem, hogy mégsem, de ma megbizonyosodtam róla. Felkeltem az ágyból és tudtam! Igen, már biztos, hogy nem vagyok egyedül, hisz Ő mindenhol a követ. Most is oldalra nézek, s szinte mindenhol őt látom. Úgy érzem, mintha minden ember csak engem figyelne. Tudom, hogy ez ellen nem tehetek semmit, ez a sorsom. Mégis tartok tőle, hogy ha „megteszem”, végem van. A tömeg undorodni fog tőlem, ezentúl rám se néznek, meg se hallgatnak.

„Muszáj innen kijutnom!”

Erőlködve próbálók levegőhöz jutni, de lassan elsötétedik előttem a világ. Ijedten nézek körül, nem néz - e valaki. Szemeim megtelnek könnyel.

„Ez nem mehet így tovább!”

Torkom elszorul, miközben hátrálva közelítek az ajtó felé.

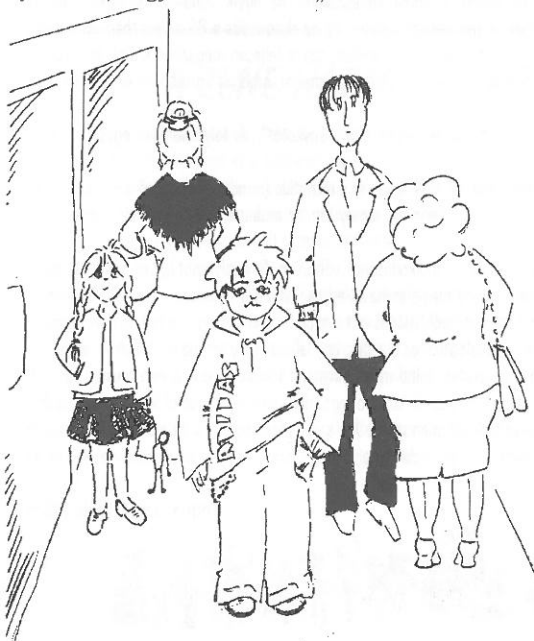
„Meg fog ölelni! Nem adhatom fel a reményt!”

Végre elérem a kijáratot, ahol az emberek aggódva mérnek végig. Kiáltani szeretnék - „Segítsenek, nem tudom lerázni! Meghalok!” - de hangom elakad, s nem bírok beszélni. Agyam hangos dübörgéssel lassan elborul. „Muszáj! Muszáj!”

A folyosón állva megkönnyebbültem nyúlok a zsebembe, de megdöbbenve jövök rá, hogy nincs nálam! „Ez lehetetlen! Nem lehet igaz! Ilyen nincs!!!”

Újból elborít a félelem. Ha nincs nálam, akkor nem tudok „védekezni” üldözöm ellen. Üvölteni akarok, érzem, hogy már nem bírom sokáig. Egy belső hang ezt suttozja: - Tedd meg! Senki sem fogja észrevenni!

Mégis visszatartom magam, kipirult arccal fordulok a portáshoz, és ...igen! Kérek tőle egyet. Lelkemben különféle érzelmek vihara dül, de muszáj addig alacsonyodnom, hogy egy portástól kérek. Nem tehetek mást, nincs vesztegetni való időm. Minden a becsületemet csorbítja. Arcomhoz emelem a portás adományát, és egy gyakorlott mozdulattal ... kifújom az orrom.

Balassa Gabriella
10.b

Évkönyv 1996–1997

Iskolánk tanárai

Garai László igazgató

Petz Péter címzetes igazgató

Hum János kollégiumigazgató

Andódi Lászlóné

Daubner Zoltán

Daubnerné Pócsai Gabriella

Dr. Dobai András

Dr. Dobai Andrásné

Farkas Attila

Feketéné Biró Katalin

Fritz Mónika

Genszlerne Fork Rózsa

Gulyás István

Horváth Tímea

Humné Szentesi Katalin

Dr. Gerald Hühner

János Zoltán

Magister Gerald Lang

Lukácsi István

Lukácsi Istvánné

Manhalt Andrea

Moroiu Gabrielle

Muthné Simon Erika

Sarah Gordon Keith

Sárosdi Jánosné

Schmidt Ibolya

Sikur Tamás

Sikurné Bujdosó Jolán

Dr. Tóth István

Tuba Gyula +

Dr. Günter Wackwitz

Zsiga Mónika

matematika-fizika-technika-ábrázoló geometria-
számítástechnika szakos tanár

történelem-földrajz szakos tanár

biológia-könyvtár szakos tanár

magyar nyelv és irodalom, spanyol szakos tanár

mérnök-tanár angol nyelv szakos tanár

német-török szakos tanár

kollégiumi nevelőtanár

matematika-testnevelés szakos tanár

magyar nyelv és irodalom, pedagógia szakos tanár

magyar nyelv és irodalom, német szakos tanár

német-történelem szakos tanár

kollégiumi nevelőtanár

történelem-földrajz-latin szakos tanár

német-orosz szakos tanár

német tanár

testnevelés szakos tanár

német-történelem-angol szakos tanár

orosz-történelem szakos tanár

biológia-földrajz szakos tanár

matematika-rajz szakos tanár

matematika-fizika szakos tanár

matematika-fizika-technika szakos tanár

angol tanár

kémia tanár, kollégiumi nevelőtanár

magyar nyelv és irodalom, történelem szakos tanár

fizika-kémia szakos tanár

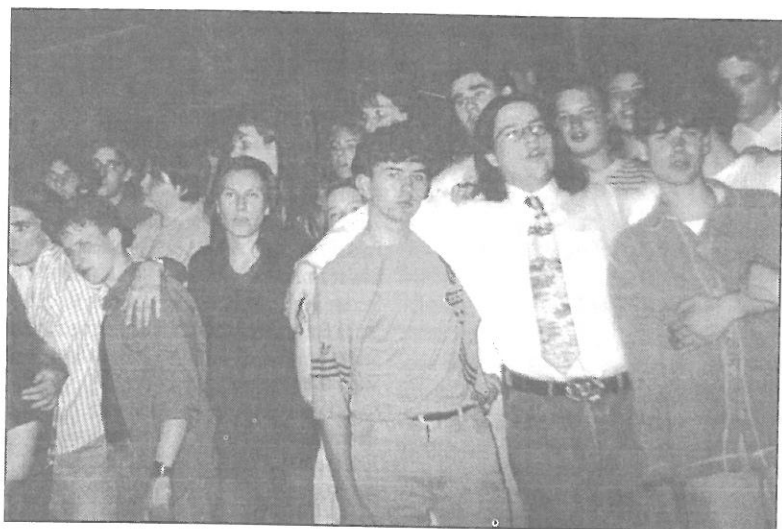
magyar nyelv és irodalom népművelő szakos tanár

ének szakos tanár

testnevelés szakos tanár

német-földrajz szakos tanár

földrajz-német szakos tanár

BÚCSÚZUNK

12. a általános tantervű osztály

Osztályfőnök: Daubner Zoltán

név:	lakhely:	név:	lakhely:
Bán Tamás	Hőgyész	Nagy Péter	Gyöng
Budai Mária	Szárász	Pálinkás Zoltán	Tolnanémedi
Csókás Norbert	Pincehely	Pethő Zita	Nagydorog
Dobai Magdolna	Keszőhidegkút	Prikkel Zita	Simonfőny
Erdősi Márta	Szigetcsép	Révész Zsuzsanna	Iregszemcse
Greifenstein Lívia	Gyöng	Stocker Dávid	Zomba
Gulyás Ilona	Gyöng	Szabó Gréta	Nagydorog
Hőger Anet	Medina	Szigeti Ágnes	Sárszentfőnc
Katcz Marianna	Bikács	Szőke Gréta	Ádánd
Kemler János	Gyöng	Szűcs Henrietta	Hőgyész
Kishonti Ildikó	Nagydorog	Taróczy Ágnes A.	Tolnanémedi
Kovacsik Gábor	Iregszemcse	Tóth Éva R.	Pincehely
Mindenszky Nikolett	Kistormás	Weisz Gábor	Paks
Morár Kornélia	Tolnanémedi		

12. b magyar–német tanítási nyelvű osztály

Osztályfőnök: Schmidt Ibolya

név:	lakhely:	név:	lakhely:
Berger Zoltán	Paks	Mészáros Ágnes	Zalaegerszeg
Birinyi Gábor	Hőgyész	Móricz Amarilla	Gyöng
Fekete Rita K.	Gyöng	Nagy Dávid	Szekszárd
Fonyódi Péter	Komló	Nyíró Szabina	Tamási
Forster Edit	Gyöng	Pál Mónika	Zomba
Forster Mónika	Paks-Dunakömlőd	Szántó Margit	Sárosd
Frei Nándor T.	Szekszárd	Szentesi Ágnes K.	Budapest
Füzesséry Tamás	Budapest	Szőke Gabriella	Szekszárd
Gál József	Mosonmagyaróvár	Tamási Tünde	Kisdorog
Gáspár Gergely I.	Szekszárd	Torma Béla	Paks
Homolya Henrik	Budapest	Torma Tibor	Paks
Horváth Anita	Tamási	Uraics Annamária	Siófok
Klippel Erika	Nagydorog	Varga Katalin	Szekszárd
László Zsófia	Székesfehérvár	Vili Tamás	Székesfehérvár
Lemle Róbert	Szekszárd	Vörös Judit	Várdomb

11. a hat évfolyamos osztály

Osztályfőnök: Farkas Attila

Volt osztályfőnök: Reimerné Csábi Zsuzsanna

név:	lakhely:	név:	lakhely:
Andraschek Kornél	Pápa	Nagy Noémi	Nagydorog
Bankós Teréz	Paks	Palásti Gábor György	Nagydorog
Erdei Krisztina	Kölesd	Régi Gabriella	Kölesd
Halász Roland	Szedres	Schmidt Annamária	Iregszemcse
Harsányi Krisztina	Nagydorog	Straub Judit	Györköny
Horváth Brigitta	Iregszemcse	Szele Rita	Mohács
Kapéter Eszter	Szekszárd	Tóth Balázs	Németkér
Kapitány Árpád	Kalocsa	Ulbert Péter	Paks
Kaszás Szilvia	Madocsa	Vörös Zsuzsa	Bábolna
Kemler Viola	Gyönk	Wilhelm Szilvia	Gyönk
Molnár Adrienn	Pusztahencse		

11. b magyar–német tanítási nyelvű és általános tantervű osztály

Osztályfőnök: Humné Szentesi Katalin

Volt osztályfőnök: Sikur Tamás

név:	lakhely:	név:	lakhely:
Anczlo Krisztián	Dúzs	Lovász Gabriella	Varsád
Benedek Katalin	Kaposszekcső	Lubik Anita	Bölcske
Bósz Tímea	Györköny	Lukács Ferenc	Paks
Budai Mihály	Szárazd	Pósa László	Enying
Doma Julianna	Paks	Puskás Péter	Paks
Farkas Erzsébet	Bonyhád	Simon Zsuzsanna	Szekszárd
Gaál Sylvia	Budapest	Somogyi László	Paks
Göndöcs Sarolta	Tamási	Szabó Ildikó	Gyönk
Görcs Renáta	Kölesd	Szabó Szilvia	Szekszárd
Horváth Endre	Paks	Tóth Hajnalka	Tamási
Ignác Mónika	Váralja	Tóth Roland	Siófok
Kiss Milán	Nagydorog	Varga Krisztina	Sárszentlőrinc
Kovács Krisztina	Szárazd	Varga Viktória	Kölesd
Kóhalmi Éva	Pálfa	Vatány Erika	Gyönk
Leskó László	Paks		

10. a hat évfolyamos osztály

Osztályfőnök: Sikur Tamásné

név:	lakhely:	név:	lakhely:
Appelshoffer Regina	Paks	Könyv Ágnes	Simontornya
Baksa László	Kölesd	Lakos Eszter	Pálfa
Baranyai Eszter	Kölesd	Olasz Ferenc	Siófok-Balatonkiliti
Birinyi Ágnes	Hőgyész	Patkós Zoltán	Pálfa
Dobstadt Linda	Nagydorog	Prantner Mária	Paks
Drinóczi Csilla	Sárszentlőrinc-Úzd	Straub Károly	Györköny
Farkas Krisztina	Nagydorog	Styaszny Emese	Paks
Fonyó István	Nagydorog	Szűcs Ivett	Hőgyész
Francz Zoltán	Hőgyész	Vili Szilvia	Székesfehérvár
Kondor Katalin	Györköny		

10. b magyar–német tanítási nyelvű osztály

Osztályfőnök: Feketéné Bíró Katalin

név:	lakhely:	név:	lakhely:
Andics Melinda	Nagydorog	Muth Gréta	Gyönk
Badics Beáta	Paks	Neumann Krisztina	Németkér
Balassa Gabriella	Siófok	Nosztics Katalin	Paks
Berg Barbara	Gyönk	Pinczehelyi Claudia	Kurd
Berg Szilvia	Gyönk	Pogrányi Annamária	Bábolna
Birtalan Boglárka	Balatonalmádi	Pőcz Viktória	Tamási
Farkas Annamária	Gyönk	Prémusz Viktória	Dunaújváros
Fülöp Rózsa	Paks	Ritterwald Ildikó	Szakadát
Geisz Klára	Szekszárd	Romsics Gitta	Kalocsa
Hajdu Anita	Kéty	Szentesi Éva	Balatonalmádi
Henkei Viktória	Tamási	Szoboszlai Máté	Gyönk
Ikotics Anna	Dunaújváros	Szokodi József	Simontornya
Karszt Zsuzsanna	Paks	Taba Nikolett	Paks
Koleszár Ildikó	Paks	Tamás Krisztján	Bölcske
Kurcz Andrea	Tamási	Turós Henrietta	Tamási
Misek Gyöngyi	Kéty	Vass Éva	Paks
Molnár Katalin	Pincehely	Virág Annamária	Tengelic
Molnár Katrin	Tamási		

9. a hat évfolyamos osztály

Osztályfőnök: Daubnerné Pócsai Gabriella

név:	lakhely:	név:	lakhely:
Balogh Lúcia	Kölesd	Ladányi Nikoletta	Tamási
Barta Tamás	Németkér	Lénárt Gábor	Paks
Benkő Dávid	Vajta	Lovász Johanna	Varsád
Bíró Melinda	Kölesd	Nyiresi Róbert	Kölesd
Fellinger József	Madocsa	Peák Lívia	Gyöng
Friedmann Péter	Szekszárd	Romsics Nóra	Kalocsa
Gaál Tibor	Vaskút	Schell Ferenc	Regály
Horváth Ferenc	Németkér	Schönhardt Rita	Németkér
Klippel Ildikó	Nagydorog	Styaszny Endre	Paks
Klubecz Éva	Nagyszékely	Szabó László	Nagydorog
Kovács Adél	Paks	Szilágyi Gábor	Székesfehérvár
Kovács Andrea	Szárazd		

9. b magyar–német tanítási nyelvű osztály

Osztályfőnök: Lukácsi Istvánné

név:	lakhely:	név:	lakhely:
Békési Ágnes	Paks	Libardoni Nathalie	Buzsák
Buschmann József	Gyöng	Pablényi Attila	Mezőszilas
Dömötör Orsolya	Paks	Pánczél Gábor	Uzd
Fritz János	Paks	Reining Mónika	Szekszárd
Fülöp Bernadett	Paks	Schnitta Mónika	Tolna
Giber Borbála	Balatonmáriafürdő	Szabó Nikoletta	Tolna
Göndöcs Miklós Győző	Tamási	Szakács Ildikó	Balatonföldvár
Hesser Zoltán	Paks	Szegletes Zsuzsa	Gyöng
Hingl Zsuzsanna	Paks	Szokodi Andrea	Simontornya
Horváth Klára	Simontornya	Szuhai Edina	Pincehely
Kasza Adrienn	Sárszentlőrinc	Trautman Attila	Gyöng
Kácsor Boglárka	Gyöng	Wiedemann János	Gyöng
Kern Annamária	Bölcske	Wilhelm Péter	Diószberény
Kern László	Paks	Winter Gábor	Paks
Lemle Imre	Szekszárd	Zsolnai Ildikó	Simontornya

8. a hat évfolyamos osztály

Osztályfőnök: János Zoltán

Volt osztályfőnök: Andódi Lászlóné

név:	lakhely:	név:	lakhely:
Ányos József	Simontornya	Hanol Gergely	Paks
Appelshoffer János	Paks	Hermann Drána	Udvari
Bán Edit	Hőgyész	Illés József	Németkér
Bankós Zsuzsanna	Paks	Kapitány Áron	Kalocsa
Bezzegi Aliz	Nagydorog	Kemler Beáta	Gyöng
Bodó Katalin	Keszőhidegkút	Mayer Péter	Paks
Both Veronika	Gyöng	Óri Zsuzsanna	Tengelic
Czechmeiszter Dávid	Udvari	Somogyi Ildikó	Simontornya
Csendes Ágnes	Kölesd	Szabó Péter	Kölesd
Drinóczi Réka	Sárszentlőrinc	Szántó Zita	Bábolna
Farkas Bálint	Gyöng	Szűsz Judit	Sárszentlőrinc
Feri István	Kölesd	Takács Norbert	Németkér
Gerbovits Zita	Hőgyész	Tóth Bálint	Pálfa
Grúber Katalin	Pári	Villányi Tamás	Paks

7. a hat évfolyamos osztály

Osztályfőnök: Genszlerné Fork Rózsa

név:	lakhely:	név:	lakhely:
Babarik Irén	Németkér	Palásti Vera	Nagydorog
Berta Erika	Gyöng	Pintér Edina	Gyöng
Fonyó Ádám	Nagydorog	Szabó Mariann	Iregszemcse
Frischkorn Ádám	Gyöng	Szabó Melinda	Pálfa
Gilián Annamária	Szedres	Takács Edina	Tengelic
Kálóczy Nóra	Kalocsa	Török Dávid Zoltán	Kalocsa
Kemler Hajnalka	Gyöng	Valkó Gergely	Bábolna
Kovács Judit	Cece	Varga Márton	Kalocsa
Klippel Vilmos	Nagydorog	Weisz Eszter	Siófok
Nagy Réka	Nagyszékely	Weisz Gábor	Siófok
Németh Zsolt	Pincehely	Zajtai Gábor	Pincehely

Steitz Henriette és Tuba Gyula
Fandra Úrakkal kirándul

Ja első két
tanítási nyelvi
osztály 6 éves
táldelsozaja
1997
tavasszal

1994 után ismét az
iskolapadban

Nán, aki már 2
gyermeké edzettyje,
van, aki most
vagyja a "picit".
Sok a melléírvaló,
hiszen 6 év alatt
a világ több részét
is elfutottak.

Csökkent ismét az osztály-és
az új családtagok

GYÖNK - „EIN RICHTIGES SCHÜLERDORF“

Die Großgemeinde Gyönk/Jink befindet sich im Komitat Tolnau, am östlichen Hang des Hegyhát. Sie liegt etwa 120 km südlich von Budapest, 60 km südwestlich des Balaton, und ist 40 km von der Bezirkstadt Szekszárd entfernt, wo sich u. a. das einzige deutschsprachige Theater, die „Deutsche Bühne“ befindet. Die ca. 2400 Einwohner (davon etwa 30-35% Ungarndeutsche), lieben Gyönk wegen „seines guten Wassers“, seiner „reinen Luft“, und seiner Ruhe ausstrahlenden Umgebung. Hier war schon immer „deutsches Wort“ zu hören, auch zu Zeiten, als es anderswo nicht gern gehört war; im Gymnasium seit der Gründung (1806), in der Grundschule ab 1957, und im Kindergarten ab 1974.

Die Gemeinde führt ein lebhaftes kulturelles und öffentliches Leben. Gyönk ist ein richtiges Schülerdorf: ca. 70 Kinder besuchen den Kindergarten, 385 die Grundschule (97 Schüler nehmen am zweisprachigen Nationalitätenunterricht teil), und 280 das „Tolnai Lajos“ ungarisch-deutsche Gymnasium, es werden also insgesamt ca. 700 Jugendliche betreut und unterrichtet. Zum Gymnasium gehört ein Internat, in dem rund 180 Schüler und Schülerinnen wohnen. Das Kulturhaus des Dorfes erweitert mit seinen regelmäßigen Kunstausstellungen und mit seiner Bibliothek das kulturelle Angebot und die Bildungsmöglichkeiten. In der Gemeinde gibt es auch ein ungarndeutsches Heimatmuseum, wo die Besucher die alten Werkzeuge und Einrichtungsgegenstände kennenlernen, bzw. besichtigen können (eine Sammlung des pensionierten Pfarrers, Herrn Aladár Lackner). Im Jahre 1995 wurde der Deutsche Verein neu gegründet, und die ungarndeutsche Minderheitenselbstverwaltung ist auch aktiv in der Gemeinde. Das Gymnasium wurde im Jahre 1806 durch einen deutschsprachigen und einen ungarischen Prediger gegründet. Unsere Schule spielte eine bedeutende Rolle im kulturellen Leben Transdanubiens. Aus dem reichen pädagogischen und kulturellen Erbe ragen besonders die guten Beziehungen zwischen Lehrern, Schülern und Eltern, außerdem die Treue der ehemaligen Schüler zu ihrer Alma Mater hervor.

Der Unterricht hat sehr günstige Bedingungen: es stehen ausreichend Klassen- bzw. Fachräume zur Verfügung, des weiteren eine große Sporthalle, ein Sporthof und eine Bibliothek mit 13000 Bänden, die auch eine deutschsprachige Abteilung enthält.

Unsere Internatsschüler sind in mehreren Gebäuden untergebracht, das eine wurde im Jahre 1993 mit finanzieller Unterstützung aus Deutschland fertiggestellt. Dieses neue Internatsgebäude kann zu sehr günstigen Bedingungen auch touristisch genutzt werden.

Seit seiner Gründung kann man am Tolnai Lajos Gymnasium „das deutsche Wort“ lernen (Zitat aus der im Jahre 1812 herausgegebenen Prima Matricula). Später gab es Klassenzüge mit erweitertem Deutschunterricht, dann Deutsch als Fakultationsfach.

Im September 1987 startete als erster in Ungarn ein vierjähriger Klassenzug. Nach 4 Jahren Unterricht in diesem Klassenzug haben die meisten Schüler neben der deutschen Sprachprüfung sogar ein Österreichisches und ein Deutsches Sprachdiplom in der Tasche. Die Zahl der Deutschstunden ist relativ hoch: in der ersten Klasse beträgt sie z.B. 9 pro Woche.

Geschichte, Geographie und Physik werden in deutscher Sprache unterrichtet. Für diesen Klassenzug werden Schüler/innen erwartet, die nach der Grundschule die deutsche Sprache gut bis sehr gut beherrschen und darüber hinaus gute allgemeine Fähigkeiten und ein reges Interesse mitbringen. Hierzu findet eine Aufnahmeprüfung statt, zu der sich die Kandidaten im Laufe ihres 8. Grundschuljahres bewerben können.

Im September 1992 begann unser 6 jähriger Nationalitätenunterricht. Da in unserer Gemeinde die Voraussetzungen für den Nationalitätenunterricht optimal sind (siehe oben!), erleben unsere Schüler die Traditionspflege, können Kontakte mit den Dorfbewohnern aufnehmen, im Nachbarort lebt Herr Josef Kanter, der bekannte ungarndeutsche Dichter, der schon öfters Gast in unserer Schule war.

Zur Zeit sind an unserem Gymnasium ein österreichischer und 2 deutsche Gastlehrer tätig, die deutsche Sprache und Literatur unterrichtet.

Seit 1987 haben wir eine Schulpartnerschaft mit einem Gymnasium aus Darmstadt, außerdem pflegen wir Sportkontakte zu Mannschaften der Partnerstadt unserer Gemeinde, Wilkau-Hasslau. Diese Kontakte sind für das Erlernen der Sprache und soziale Kontakte sehr wichtig.

Unsere Schüler sind auch an der Arbeit der Schüler selbstverwaltung im Internat sehr aktiv beteiligt. Sie haben die Möglichkeit, an verschiedenen Fachzirkeln teilzunehmen: Töpferei, Schulchor, Schultheater, deutsche Nationalitätenvolkstanzgruppe, Rock-Band, und nicht zuletzt unsere Schülerzeitung EIN-STEIN.

Die Schülerzeitung nimmt in diesem Jahr unter der Leitung eines unserer Gastlehrer, Dr. Gerald Hühner, an einem großzügigen Projekt der Süddeutschen Zeitung teil. Jeder beteiligte Schüler erhält täglich kostenlos die Süddeutsche Zeitung, sie arbeiten mit ihr im Unterricht, außerdem bearbeiten sie außerhalb des Unterrichtsthemens, über die sie Reportagen schreiben, die in der Wochenendausgabe der „SZ“ abgedruckt werden. Dadurch machen unsere Schüler nicht nur erste journalistische Erfahrung, sie können auch in einem weltweit gelesenen Blatt publizieren. Die bisher abgedruckten Gyönker Texte hatten großen Erfolg, so wurde bereits ein zweites Projektjahr in Aussicht gestellt.

Trotz der Schwierigkeiten (altes Schulgebäude, demografische Tiefe, Entfernung von den Großstädten usw.) hoffen wir und denken wir, daß wir in der kleinen Gemeinde Gyönk/Jink ein interessantes Kultur- und Schulleben organisieren und eine Bildungsmöglichkeit anbieten, durch die unsere Schüler/innen wertvolle menschliche Eigenschaften weiterentwickeln können.

Katalin Hum Deutschlehrerin

10 Jahre Bilingualer Unterrichtszweig am Gymnasium Tolnai Lajos 14. März 1997

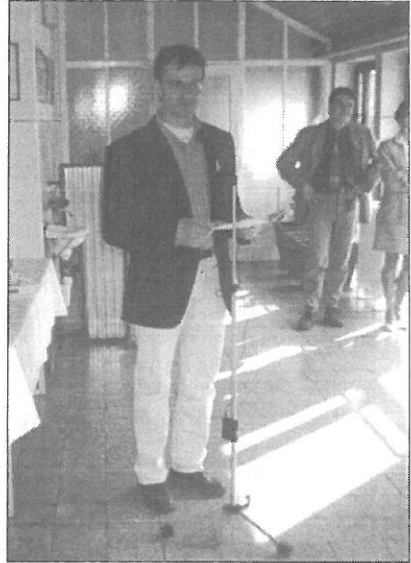
*Verehrte Gäste des
Gymnasiums Tolnai Lajos,
liebe Kolleginnen und
Kollegen, Schülerinnen
und Schüler,
liebe Freundinnen
und Freunde!*

Daß ich hier über Bilingualität und Multikulturalität spreche, empfinde ich selbst fast als eine Frechheit, zumindest aber als eine große Anmaßung. Als eine Frechheit, weil ich die Sprache dieses, meines Gastlandes noch immer nicht beherrsche. Aber auch, weil ich in der Reihe der Gastlehrer der letzte, also sozusagen das Küken bin. Ich gestehe also meine Frechheit ein und entschuldige mich im voraus dafür.

Was legitimiert mich dann also, vor Ihnen und Euch über dieses Thema zu sprechen? Vielleicht mein persönlicher Hintergrund, meine „Abstammung“?

Ich besitze einen deutschen Paß. Na gut. Aber fragt man mich nach meiner Herkunft, nach meiner Identität, so sage ich sofort: Ich bin Rheinländer; geboren in Köln, aufgewachsen in der Nähe von Bonn.

Aber was bedeutet es, Rheinländer zu sein?

Der Schriftsteller Carl Zuckmayer gab dazu einmal eine geradezu klassische Definition, einen Hinweis auf natürliche Multikulturalität im Schmelztiegel Rheinland; eine einfache, simple Wiederlegung des national-sozialistischen Rassenwahns, gegen den sich Zuckmayer an dieser Stelle wandte. Es geht um die sogenannte Ahnenreihe, und Zuckmayer schrieb:

„Denken Sie doch - was kann da nicht alles vorgekommen sein in einer alten Familie. Vom Rhein - noch dazu. Vom Rhein. Von der großen Völkermühle. Von der Kelter Europas! Und jetzt stellen Sie sich doch mal Ihre Ahnenreihe vor - seit Christi Geburt. Da war ein römischer Feldhauptmann, ein schwarzer Kerl, braun wie ne reife Olive, der hat einem blonden Mädchen Latein beigebracht. Und dann kam ein jüdischer Gewürzhändler in die Familie, das war ein ernster Mensch, der ist noch vor der Heirat Christ geworden und

hat die katholische Haustradition begründet. - Und dann kam ein griechischer Arzt dazu, oder ein keltischer Legionär, ein Gutenberg, und der Matthias Grünewald, und - ach was, schau im Lexikon nach. Es waren die Besten, mein Lieber! Die Besten der Welt! Und warum? Weil sich die Völker dort vermischt haben. Vermischt - wie die Wasser aus Quellen und Bächen und Flüssen, damit sie einem großen, lebendigen Strom zusammenrinnen. Vom Rhein (...).“

So weit Zuckmayer und zu meinem multikulturellen Hintergrund, in dem übrigens, was Zuckmayer nicht wissen konnte, auch Zimbabwe eine sehr große Rolle spielt. Und - ließe sich in diesem Text Zuckmayers das Wort RHEIN nicht auch durch DONAU ersetzen? Wenn Sie mir in diesem Punkt folgen können, dann habe ich meine Frechheit vielleicht doch schon etwas minimiert.

Dennoch aber bleibt ein Stück Anmaßung: Was könnte ich Ihnen und Euch über Bilingualität und Multikulturalität denn Neues erzählen, wo dieses Thema in Gyönk doch geradezu auf der Straße liegt. Ob in der Schule, bei Coop oder bei Kemler - überall trifft man: selbstverständlich Ungarn, aber u.a. auch Amerikaner, Briten, Deutsche, Franzosen, Österreicher, Schotten und auch Zimbabwer -; mit einem Wort: In Gyönk trifft sich die Welt. Es existieren Städte- und Schulpartnerschaften, die Handballer des Gymnasiums veranstalten internationale Turniere, die Folkloretanzgruppe tritt im Ausland auf, eine Arbeitsgruppe nimmt für ein Jahr am Projekt einer weltweit vertriebenen deutschen Zeitung teil. Undsoweiter!

Das nenne ich also meine Frechheit, hier über etwas reden zu wollen, das doch in

Gyönk den Hintergrund bildet, vor dem sich das Leben abspielt.

Was soll ich Ihnen und Euch auch viel über die zunehmende Globalisierung von Wirtschaft und Gesellschaft im so genannten Informationszeitalter erzählen?

Denn -, auch auf vielen Gyöinker Häusern finden sich die großen Schüsseln, in denen das mediale Allerlei der ganzen Welt serviert wird. Kaum ein Husten des australischen Präsidenten, der nicht via Satellit auch in Gyöinker Wohnstuben zu hören wäre. Durch die elektronischen Medien ist unsere Welt, wie der kanadische Kultur- kritiker Marshall McLuhan bereits in den frühen 60er Jahren schrieb, längst zu einem „global village“, zu einem Weltdorf geworden. (Hat er dabei an Gyönk gedacht?)

Selbstverständlich hat Globalisierung nicht nur Vorteile. Das Wissen etwa ist auch dadurch in unserem Jahrhundert geradezu explodiert. So viel Information war noch nie, aber auch noch nie so viel Notwendigkeit, Informationen zu filtern, kritisch zu sichten, auszuwählen, zu werten. Die Anforderungen an Bildung sind damit gewachsen; das Ziel: Erziehung zur Selbständigkeit, zu Selbstverantwortlichkeit, um in dieser offenen Welt einen adäquaten Platz finden und sich behaupten zu können.

Was soll ich Ihnen und Euch auch über das sogenannte „Haus Europa“ erzählen, das unvollständig bleibt, so lange Ungarn und andere Staaten nicht eingezogen sind? Die europäische Idee hatte von Beginn an kein rein wirtschaftlich ausgerichtetes Ziel. Und der Abbau nationalstaatlichen Denkens nach zwei Weltkriegen, der Abbau von Chauvinismus und Vorurteilen durch Kooperation, Völkerverständigung,

Freundschaft steht nach wie vor auf der Tagesordnung (denken wir nur an das benachbarte ehemalige Jugoslawien).

Und bei allen Differenzen über Wert und Methode beim Erreichen von Bilingualität unter Linguisten: Es besteht Einigkeit in einer entscheidenden Hinsicht: Durch den Vergleich verschiedener Sprachen, durch den Vergleich verschiedener Zeichensysteme werden Menschen kritikfähiger, halten Menschen die eigene Sprache nicht mehr unbedingt für die einzige Möglichkeit zur Beschreibung von Wirklichkeit.

Aber was soll ich Ihnen und Euch weitere Argumente nennen, wenn sie von der Generation der Schüler, die jetzt von uns unterrichtet wird, wie selbstverständlich genannt werden? In der vergangenen Woche bekam ich in fast allen Klassen, die von mir unterrichtet werden, sofort folgende Argumente für Bilingualität zu hören:

- Verbesserung der Arbeits- und Lebenschancen im Zeitalter der Globalisierung;
- „Herr Hühner, kennen Sie das Internet nicht?“;
- Bessere Kontakte über Medien oder bei Reisen;
- Insgesamt eine große persönliche Bereicherung, da der Fremdsprachenerwerb eng daran gekoppelt ist, fremde Mentalitäten und Kulturen kennenzulernen.

Und der häufig wiederholte Einwand, Multikulturalität verwische oder vernichte gar die eigene Identität, wurde durch ein kleines Gedankenexperiment unserer Schüler schnell beiseite gewischt. Und das ging so: Was wüßte ich denn von Ungarn, was wüßte ich denn von der ungarischen Sprache, wenn ich nur Ungarn und die

ungarische Sprache kennen würde? Und die Antwort war: Erst der Unterschied, erst der Vergleich mit anderen Sprachen und Kulturen erhellt die eigene Identität.

Liebe Zuhörer: Wenn Sie etwas über Bilingualität und Multikulturalität hören wollen, dann fragen Sie also Ihre Kinder, fragen Sie unsere Schüler: In mancher Hinsicht wissen diese bereits viel mehr als wir. Wer es aber gerne literarisch und durch Autorität verbürgt haben möchte, dem sei Goethe zitiert:

„Wer fremde Sprachen nicht kennt, weiß nichts von seiner eigenen.“

Ich las einen Schüleraufsatz, in dem wurde zum Abschluß der Philosoph Ludwig Wittgenstein zitiert: „Die Grenzen meiner Sprache sind die Grenzen meiner Welt.“ Und der Schüler folgerte daraus: „Erweitere ich also die Grenzen meiner Sprache, so erweitere ich die Grenzen meiner Welt.“

Auch zum Öffnen von Grenzen muß ich hier nichts sagen. Es war schließlich Ungarn, das zuerst den „Eisernen Vorhang“ durchschnitt.

So entschuldige mich nochmals für meine Frechheit, hier so lange geredet zu haben.

Ich danke für Eure Aufmerksamkeit.

Ich danke für Eure große Gastfreundschaft.

Ich fühle mich in dem Weltdorf Gyönk zu Haus.

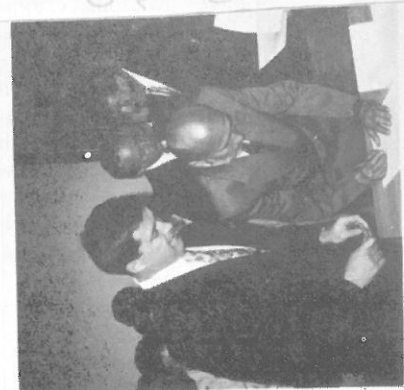
Haltet der Welt und Euch selbst, haltet auch mir bitte weiterhin die Grenzen offen!

Dr. Gerald Hühner

Gyönk, 14.03.1997

Gyöngé és Európa

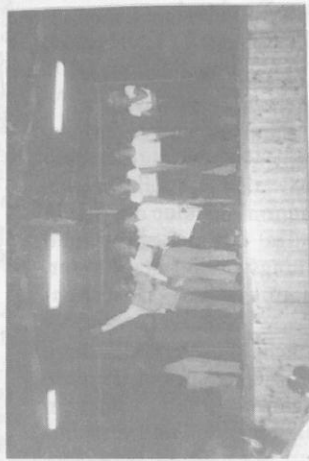
Gyöngé immár 4 testvér-
varrással kötött baráti-
sági szerződést.
(Darmstadt, Griesheim,
Wilkau-Harlowe,
Bar-le-Duc)

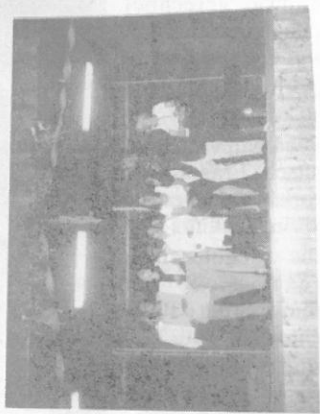
A szerződés aláírása 1996-ban
Bar-le-Duc-ban.

A francia polgár-
mester Gyöngé
vendége 1997-ben.

Francia fiatalok a gyöngéi
primáriusm szünetében
1997. áprilisában.

Geschichte auf Deutsch

Sehr geehrter Direktor!

Liebe Kollegen und Kolleginnen,
liebe Schülerinnen und Schüler, liebe
Ehemalige!

Micsoda?

Stellen Sie sich bitte folgende
Situation vor.

Schülerinnen und Schüler der ersten
Klasse sitzen in ihren Bänken und
blicken erwartungsvoll auf den Lehrer,
der gerade mit dem Unterricht
begonnen hat.

Und was macht dieser „sonderbare
Mensch“ da vorne: er spricht deutsch,
und das die ganze Stunde, ohne ein
Wort der wohlklingenden und vertrauten
ungarischen Sprache zu benutzen.

Na ja! Damit hat man
irgendwie gerechnet.
Man befindet sich ja in
einem Gymnasium.

Doch das Schreck-
liche kommt erst!

Der Lehrer stellt auf
Deutsch Fragen und
erwartet auf Deutsch
eine Antwort.

Die Schüleraugen
werden groß und
größer. Stille Panik
bricht aus!

Und blitzschnell
werden von den Schü-
lerinnen und Schülern
Strategien entwickelt,
um dem drohenden
Verhängnis, deutsch
sprechen zu müssen,
zu entgehen.

Die Blicke der

Schüler wandern hilfeschend zum
Sitz-nachbarn. Da sie dort die gleiche
Rat- und Hilfslosigkeit entdecken, wer-
den die Blicke zur Zimmerdecke
gerichtet.

Vielleicht kommt Hilfe von oben.
Insgeheim glaubt ja doch jeder an eine
höhere Macht! Irgendwie nach dem
Motto: „Wo ist mein Schutzengel
jetzt?“

Doch die Muttersprache des
Schutzengels ist auch Ungarisch. Von
dieser Seite ist also keine Hilfe zu
erwarten. Die Blicke wandern ver-
schämt nach unten, verharren
verkrampft auf dem aufgeschlagenen
Buch. Vielleicht ist im Buch etwas zu
finden. Verflixt, ein
deutschsprachiges Ge-
schichtebuch. Fast noch
schlimmer.

Der Lehrer mit einer
gewissen Erfahrung
weiß jetzt, was kommt.

Ein lautes, vielstim-
miges „Micsoda“ ertönt.

Es ist eine Art Be-
freiungsschlag, der
Damm ist gebrochen
und alle plappern gle-
ichzeitig auf ungarisch
los. Die Gesprächs-
fetzen, die der Lehrer
aufschnappt, lassen sich
folgenderma(en zusam-
menfassen.

„Nem tudom“, „Nem
értem“ und immer
wieder „Micsoda?“.

Der Lehrer weiß jetzt,
daß er in den nächsten

Monaten wieder ein einsprachiges Wörterbuch sein wird, daß er nach einfachen Erklärungen für komplizierte Begriffe suchen wird, ja die Erklärungen erklären muß usw.

Obwohl es den Schülerinnen und Schülern nicht bewußt ist, beinhalten die Worte „Micsoda“ bereits das Programm für den Fachunterricht Geschichte in deutscher und ungarischer Sprache.

Sie enthalten nämlich auch die wesentlichen Fragen, die im Geschichtsunterricht gestellt werden:

Wie?

Woher?

Warum?

Aus meiner nun fast 7jährigen Unterrichtstätigkeit am Tolnai Lajos Gimnázium weiß ich, daß alle

Schülerinnen und Schüler, die den Lehrer nicht als „Feind“ in ihrem Klassenzimmer betrachten, diese Fragen - nach viel Mühe und Arbeit - beantworten können.

Natürlich auf Deutsch!

In diesen vergangenen Jahren konnte ich schon auf viele Schülerinnen und Schüler stolz sein, weil sie auf Grund ihrer Arbeit, der Arbeit der Kollegen und Kolleginnen und meiner Arbeit ein großes fachliches Wissen erworben haben.

Viele von ihnen sind heute nach Gyöngy gekommen, worüber ich mich besonders freue.

Köszönöm szépen

Mag. Lang Gerald

Országos Diákparlament 1997

Február körül érkezett egy tájékoztató a suliba az Országos Diákparlament szervezőitől. Arra kérték az ország összes általános- és középiskoláját, hogy az önkormányzatok válasszanak egy küldöttet (az iskolából), aki majd képviseli iskoláját.

Hirtelen született a döntés: engem választottak. Csak ennyit tudtam: valamikor májusban, Pesten Diákparlament. Már úgy tűnt, elfelejtették, amikor újabb fax érkezett, amin már pontos dátum is volt.

1997. május 1-3: Az első Országos Diákparlament összeül, és megvitatja a diákok jogait. Kíváncsi voltam. Rettenetesen kíváncsi.

Komoly feladatnak tűnt, mindenki félt tőle egy kicsit.

2200 tanuló vett részt az üléseken. Csoportokra bontottak minket, amikben húszan voltunk. A szekcióvezetők segítségével kiválasztottuk a - szerintünk - legfontosabb tíz problémát az iskolával kapcsolatban. Ahhoz, hogy el tudjunk igazodni a törvények rengetegében, kaptunk többféle tájékoztatót.

DIÁKJOGOK címmel egy kis füzetet is megajándékoztak, amiben a diákok jogai, kötelezettségei, stb. szerepelnek.

A diákparlamenten rá kellett döbbernünk, hogy a tanulók nem ismerik a saját jogukat, ha pedig meg szeretnék ismerni, nem tudják, kihez forduljanak. Azt hiszem, ez a legnagyobb probléma. Úgy gondolom, kettőn áll a vásár.

Ha ti, diákok kérdezősködtök utána, valaki biztosan észreveszi, hogy fontos szá-

motokra a diákjogok tisztánlátása. Higgyétek el, ha nem vagytok passzívak ezzel szemben, akkor tudni fogjátok azokat a tényeket, feltevéseket, amiket ebben a pillanatban még nem ismertek.

A diáksparlamenten 52 javaslat született. Érdekes dolgok, javasolom olvassátok el. (Ha nincs kint a faliújságon, nálam megtaláljátok) Érdemes.

Ha valóban nem vagytok tisztában jogaitokkal, érdeklődjétek. Szerintem ezt meg lehet oldani egy osztályfőnöki órán vagy esetleg - ha annyira fontos - délután.

A közelben információs iroda Pakson van. Ebben az irodában mindenféle kérdésre válaszolnak Neked, ha esetleg úgy érzed, hogy valami igazságtalan dolog történt veled vagy barátoddal, ide nyugodtan elmehetsz, és segítséget kérhetsz, hogy mi a teendő.

Ahhoz, hogy értsd a diákjogokat, ismerned kell őket. Nem kezdhetsz úgy bele valamibe, hogy fogalmad sincs arról, amiről beszélsz. Csak úgy védheted meg magad (ha esetleg mások azt mondják, hogy vétkeztél), hogyha érvelni tudsz, és tisztában vagy a magad, társaid és tanáraid jogaival.

Gondolom, ez komolynak tűnik, mert végülis az. De hidd el, ha mindazt a kötelezettséget betartod, amit kell, és az iskola engedi, hogy élj a jogaidal, akkor OK. lesz minden. (Mindenhol kettőn áll a vásár.)

Néhány példát felsorolok a tíz legfontosabb problémáról, amit az országban a legtöbb iskola fontosnak tart:

A továbbtanulással kapcsolatos gondok: pontozás: hiszen egy gyengébb suliból is 5 pontot viszel, ha 5-öst kapsz, pedig fele annyit sem tanulsz (és tudsz) érte.

A diákönkormányzatok: Elvileg minden iskolában kap a diákönkormányzat az államtól tanulónként 200 Ft-t, amit a D.Ö.K. bármire elkölthet a diákok részére (pl.: színház, kirándulás, segédeszközök a gyakorlati oktatáshoz).

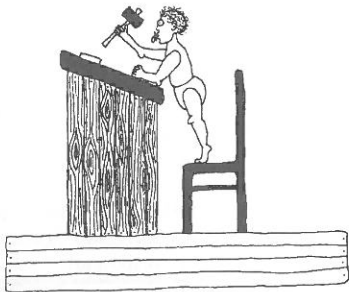
Saját egyéniséged ebben a korban alakul ki, érthető tehát, hogy most próbálsz lázadni. A törvény azt mondja, hogy ha nem viselsz törvény által büntetett jelvényeket, ruhákat, akkor a tanároknak nincs joguk ahhoz, hogy beleszóljanak. (vagy ezért esetleg megkülönböztessenek Téged) a magánéletedbe.

Szóval ezek a legfőbb dolgok. Ha neked teljesen más gondod van, akkor is érdemes harcolni az igazadért. Annak nincs semmi értelme, hogy elhallgatsz a problémákat, és csak magadban durrogsz, hogy ez így nem jó. Attól, hogy szídsz a -szerinted- vétkes embert, még nem oldasz meg semmit. Nyisd ki a szád, és beszélj! Szólj a saját érdekedben vagy osztályod, barátaid, tanárod érdekében. Védj őket, ha bajuk van, mert majd lesz olyan helyzet, amikor te is benne leszel a slamasztikában, és akkor jól jön a bátorítás.

Hát csak ennyit akartam írni, remélem valamennyivel okosabbak lettetek, többet tudtok a dolgról. Ha baj van, szívesen adok tanácsot, csak gyertek!

Nagy Noémi

5.c

Iskolaszék '97

Nem tudom, mennyire ismertétek eddig ezt a fogalmat. Ezzel a cikkel ismertetni szeretném veletek, hogy miért és hogyan működik ez a fórum.

Muth tanárnő februárban hívta össze az osztályok képviselőit, hogy a diákok közül két tagot válasszunk ebbe a bizonyos iskolaszékbe. Eddig csak a szülők, a tanárok és az önkormányzat képviselői vettek részt benne, de úgy gondolták, hogy könnyebb lesz a diákok és az iskola dolgairól dönteni, ha mi is elmondhatjuk véleményünket, ezzel befolyásolva a felnőttek döntéseit.

Az összehívott diákok Wilhelm Pétert (1.B) és Bankós Terézt (5.C)(Muth tanárnő jelöltjeit választották meg). Eleinte tanácstalan voltam, mivel én se tudtam sokkal többet erről, mint bármelyik diáktársam. Szerencsére Muth tanárnő ellátott néhány jótanáccsal: az első és legfontosabb feladatunk, hogy a diákokat megkérdezzük, mit várnak az iskolaszéktől, és ha bármilyen jellegű problémájuk van, akkor mi talán közbenjárhatunk az érdekükben.

Alkalmam volt néhány osztályt megkérdezni, de (szerencsére) nem voltak különös problémáik, egyedül a másodikosok vetették fel a kisérettségi kérdését.

Az első gyűlést egy hétfői délután tartottuk. Garai László, Muthné Simon Erika és Sikur Tamásné képviselték az iskolából a tanári kart, Harsányi Jánosné és Dr. Farkas Tiborné mint szülők vettek részt, a diákok képviselőit már említettem. Az önkormányzattól azonban sajnos nem tudtak megjelenni a képviselők.

Tehát elkezdődött a gyűlés, Garai Tanár Úr statisztikát készített azokról a kérdőívekről, amiket az iskola a szülőknek címzett. Ezeknek az értékelését beszéltük meg elsőnek. Annak ellenére, hogy a diákságnak csak egy része hozta vissza a kitöltött „tesztet“, nyugodtan mondhatom, hogy nagyon jó eredmények születtek. A szülők általában elégedettek az iskolával, a tanulmányi eredményeitekkel, a kollégiummal. Ez a tény mindenki számára megnyugtató lehet.

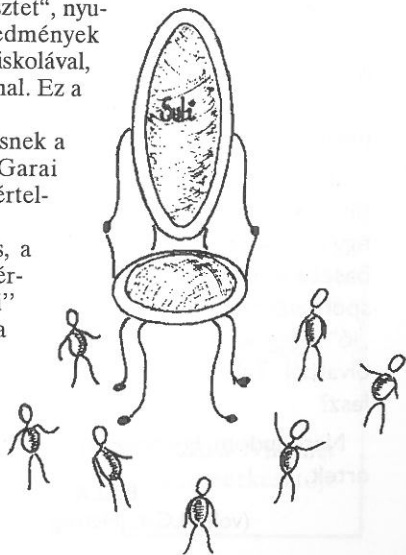
A második fontos napirendi pontja a gyűlésnek a megyei iskolafejlesztési koncepció volt. Garai Tanár Úr kiemelt néhány fontos pontot, és értelmezte azokat.

Szóba került a másodikosok problémája is, a kisérettségi. Sajnos az Igazgató Úr erre a kérdésre „a kisérettségi nem fog elmaradni“ választ adta. Szóval ebben a kérdésben a diákok alul maradtak.

De ne csüggedjete! Lesz még megbeszélés az iskolaszék számára, és addig bizalommal fordulhattok bármelyik taghoz.

Igyekezni fogunk, hogy a lehető legjobb eredményeket érjük el.

Ein-Stein

NEM TUDOM

Egy cikk, tán nem olyan mint a többi? Nem tudom.

Tán régen jobb volt? Nem tudom.

Mi is próbáltuk követni a nagy öregeket. Próbáltuk átvenni a stílust, de rá kellett jönnünk, hogy az egy más, egy emberibb világ volt. Ahol bárkihez szólhattál, és tudtad, mindenkire számíthatsz.

Ők úton voltak. Ők még hallgattak bluest, az igazit, ők még szívtak maroknyi bombákat, és övük volt amiről csak álmod-

hatunk a szabadság. Szabadság, minek nem volt lételeme a pénz. Ma igazán csak a nincstelenek szabadok, de ők nagy árat fizetnek ezért.

Szeretném tudni, hogy van egy hely, ahol nem rohaszt el mindent a pénzaházaszás, az értelmes cselekedetek utáni vágy. Túl pesszimista vagyok, ez a gondolatmenet elavult, túl hippy?

Lehet. De menj el egy helyre, ahol tinédzser szerencsétlenek vonaglanak egy marék extazival az agyukban. Ahol a baseballütő már rég nem mint sporteszköz. Menj el és nézz körül. A „jó” öreg alkohol már szinte kiment a divatból. Talán ha majd az is szintetikus lesz?

Nem tudom. Így öreg fejjel nem sokat értek.

BALA

(volt TLG-s, jelenleg 20 éves)

Az Iskolaújság munkacsoportjának
és Dr. Gerald Hühnernek

München, 1997. V. 5.

Tolnai Lajos Gimnázium
GYÖNK

*Kedves Szerkesztőségi Kollégák,
igen tisztelt Dr. Hühner Úr!*

Tóth Úr segítségének köszönhetően végre tudom, hol van Gyönk! Ismerem a kocsmai légkört, a parkot és a jó levegőt. De a legfontosabbat majdnem elfelejtettem: ismerem a gyönki gimnazistákat, és ők valóban egyediek.

Igen, komolyan: az „újság az iskolában“ projektre beküldött cikkeit-ek valóban nagyszerűek, csodálatosak, lenyűgözőek, klasszak, humorosak, sziporkázók ... voltak, szókincsemből alig futja.

Egy egész Gyönk-különkiadást csinálhattunk volna, mert valóban minden szöveget nyomtatásra készre írtak. Mint projekt-szerkesztő tudom, hogy nem szabadna egy osztályt sem kiemelni. De hát meg kell jegyezni, ...

Először is a szövegek: némely újságíró is lekanyaríthatna belőlük egy darabocskát.

A felépítést tekintve érdekesítőek, minden információval gazdagítva, nyelvileg csiszoltak, és mindenekelőtt a szóképek és hasonlatok a cikkeket valóban olvasásra érdemessé tették. Nekem nagy örömet jelentettek!

Nem beszélve László Zsófiáról... Az ő tolla valóban éles és a dolgok lényegét ragadja meg. A karikatúrák kiválasztásában nehéz volt a dolgom. A fotók is átlagon felüliek voltak.

Sajnos nem tudtam minden szöveget megjelentetni, az utolsó Eckert-munkák május 10-én jelennek meg. De ezzel még egyáltalán nincs vége. Örömmel várom a következő szövegeket!

Kérem, továbbra is így dolgozzatok, a szellemesség sugárzik a cikkek-ből.

Szívélyes üdvözet Münchenből

Susi Wimmer
a projekt szerkesztője

An die Arbeitsgruppe „ZIS“ und
Dr. Gerald Hühner
c/o Tolnai Lajos Gimnáziuma
Rákóczi u. 555
H-7064 Gyöng
Ungarn

München, 05.05.1997

Projekt „Zeitung in der Schule“

*Liebe Redaktionskollegen,
sehr geehrter Herr Dr. Gerald Hühner,*

dank der Hilfe von Herrn Tóth weiß ich nun endlich, wo Gyöng liegt!
Ich kenne die Kneipendichte, den Park und die gute Luft. Aber das wichtigste hätte ich fast vergessen: Ich kenne die Gymnasiasten aus Gyöng und die sind wirklich einzigartig!

Ja, im Ernst: Eure Beiträge für „Zeitung in der Schule“ waren wirklich grandios, toll, super, klasse, witzig, spritzig... mein Wortschatz reicht fast nicht aus. Wir hätten eine ganze Gyöng-Sonderausgabe machen können, denn wirklich alle Texte waren druckreif geschrieben. Ich weiß, daß ich als Projektredakteurin keine Klasse bevorzugen sollte. Aber ich muß schon sagen...

Zum ersten die Texte: So mancher Journalist könnte sich da in Scheibchen abschneiden. Vom Aufbau her spannend, mit allen Informationen angereichert, sprachlich ausgefeilt und vor allem die sprachlichen Bilder und Vergleiche machten die Artikel wirklich lesenswert. Es war mir eine Freude! Ganz zu schweigen von Fräulein László Zsófia. Ihre Feder ist ja tatsächlich spitz und bringt die Sachen auf den Punkt. Bei der Auswahl der Karikaturen hatte ich die Qual der Wahl. Auch die Photos waren überdurchschnittlich gut.

Leider konnte ich nicht alle Texte veröffentlichen, die letzten Eckert-Arbeiten erscheinen am 10. Mai. Aber damit ist ja noch längst nicht Schluß. Ich warte mit Freude auf die nächsten Texte! Macht bitte genauso weiter, der Spaß spricht aus den Artikeln!

Liebe Grüße aus München

Susi Wimmer
Projektredakteurin

Válaszút előtt az érettségizők

(egy leendő újságíró értekezése)

Az általános iskola befejezése után már egyszer dönteniük kellett. Akkor talán az talán az egyszerűbb, ám széleskörű ismereteket adó megoldást választották, a végső döntést négy évvel későbbre halasztották. Mos ismét elérkezett az idő, határozniuk kell. Hogyan folytatják életüket, mit tartanak fontosnak, mit várnak az élettől, mi szükséges álmaik megvalósításához? Ezekre a kérdésekre a válaszok bennük és a jövőben rejlenek, s a végső eredmény megismeréséig még néhány akadályt le kell küzdeniük.

A gyöngyi Tolnai Lajos Gimnázium végzős diákjai közül ötvenen töltötték ki a kérdőívet, de ahhoz, hogy a következtetéseket vonhassuk le a válaszokból, ismernünk kell az iskola szerkezetét is. Mivel kis gimnázium, ezért csak két végzős osztálya van, egy normál tantervű (továbbiakban 12.a) és egy kéttannyelvű osztály (12.b). Az alap tanmenetű osztályban kötelezően egy nyelvet (német vagy orosz) kell elsajátítaniuk. A kéttannyelvű osztályban a német nyelv alapos ismerete mellett még az angol nyelvet tanulják. A „b” osztály tanulói német nyelven tesznek érettségi vizsgát német nyelv és irodalomból, történelemből és földrajzból, ezért az érettségivel egyben nyelvizsgát is kapnak a német nyelvi érettségi osztályzatnak megfelelően.

A két osztály közötti különbségként (nagy általánosságban) még azt említhetjük, hogy az „a” osztály tanulói főként gyöngyi környékbeli falvak lakosai, a „b” osztály tanulói többnyire közeli és távolabb eső városokból származnak. (A kérdésekre adott válaszokat, ahol nem szükséges, egységesen, és nem osztályonként elkülönítve vizsgálom. Minthogy a tanulók nem teljes létszámban válaszoltak a kérdésekre, ezáltal az osztályokra vonatkozó adatok csak a kitöltött kérdőívek arányában érvényesek.)

A nyelvtanulásnak jelentős szerepet tulajdonítanak mindkét osztályban. Mivel a „b” osztályban a német és angol mindenki számára kötelező, ezért inkább az említendő meg, hogy e két nyelven kívül hárman franciát is tanulnak. A másik osztály tanulói választhattak a német és az orosz nyelv között. Ebben az évfolyamban még kis mértékben érvényesül az a tendencia, hogy az orosz nyelvet egyre kevesebben tanulják, a huszonnégy „a”-s tanuló közül tizenegyen orosz, tizenhárman németet tanulnak, hatan különórán angollal is foglalkoznak. E. Márta, M. Nikoletta, M. Kornélia, K. János a felvételi előtt még nyelvizsgázik. Bár a kéttannyelvű tanulók az érettségivel nyelvizsga-bizonyítványt is kapnak, tizenöt tanulónak már van ÖSD-je (Österreicheische Sprachdiplom) és januárban tizenötön teszik le a DSD-t (Deutsche Sprachdiplom). A német nyelvű vizsgák mellett F. Péternek angol középfokúja van, G. József pedig még vizsgázik franciából. Hogy milyen értéket képvisel számukra a nyelvtudás, azt néhány gondolatukon keresztül érdemes bemutatni:

„Fontos, hogy megismerjem más nyelvek, más emberek kultúráját.”

„Része a műveltségnek. Nélküle már a mai világban csak nehezen lehet boldogulni.”

„Manapság az érettségi mellett a nyelvizsgát is elvárják a munkáltatók.”

„Nagyon fontos, hogy valaki beszéljen nyelveket. Főleg most, hogy közeledik az EU-csatlakozás, ahol nem magyarul fognak beszélni.”

„Ahány nyelvet tud valaki, annyi embernek számít.”

„Egy fél szakma.”

„Aki több nyelven beszél, annak több lehetősége van.“

„Fontos lenne az angol vagy a német, de semmiképp nem az orosz.“

„Nagyon nagyra becsülöm, ha valakinek van nyelvizsgája.“

A gimnáziumban már évek óta kisérettségiznek a tanulók a második év végén. Arról kérdezem őket, hogy nehezebbnek tartják-e a most rájuk váró feladatot. Nagy részük határozott igennel válaszol erre a kérdésre, de akadtak bizakodóbb feleletek is:

„Nem tartom nehéznek, ha időben elkezdünk tanulni, nem lesz nehéz.“

„Tartok tőle, így visszagondolva a kisérettségi is könnyű volt. Szerintem miután túlleszünk rajta, erről és azt mondom majd.“

„Sokkal nagyobb anyagrészt sokkal tökéletesebben kell megtanulni, mint a kisérettségikor. Viszont könnyebb annyiban, hogy nem az összes tantárgyból kell érettségizni.“

„Annyiban nehezebb, hogy nagy a tétje, bár nem nézik (majdnem) sehol, hogy hányas-ra érettségiztél.“

Annak megfelelően, hogy ki milyen iskolába jelentkezik, eltérőek a vélemények az érettségire és a felvételire való felkészüléssel kapcsolatban. Az egyik csoport véleményét képviseli ez a mondat leginkább: „Szerintem elegendő lesz, amit az érettségire tanulok, esetleg ha valami nem ment jól, még átnézem.“ Az érettségire iskolai kereteken belül folyamatosan dolgozzák ki és nézik át a tételket, de ezen kívül előkészítő tanfolyamokon, különórákon vesznek részt, vagy szabadidejükben önállóan foglalkoznak az anyaggal:

„Külön készülök az érettségire és a felvételire. A felvételi tárgyakból előkészítő levelezésben veszek részt és fakultációra is járok mindkettőből, ami persze az érettségire is felkészít. Ugyanakkor önszorgalomból is kezdtem ismételni.“ A felvételizők egy része azonban csak azokkal az érettségi tárgyakkal foglalkozik, amik a felvételi tárgyát is képezik. „A felvételire készülök elsősorban, az felkészít az érettségi számomra is fontos tantárgyaira is.“ „A felvételi tárgyakból tanulok, a többivel nem foglalkozom.“ „Inkább a felvételire készülök, mert az nehezebb.“

Mivel a kéttannyelvű osztályokban az ötödik tantárgy a földrajz, ezért jelen esetben két tanuló az érettségi szempontjából nehezebb helyzetben van a többieknél, mert hat tárgyból kell érettségiznie a központi írásbeli miatt.

Ötvenhárom tanuló közül három nem kíván továbbtanulni ebben az évben. H. Henrik „némileg érettebben, nagyobb rálátással akarja eldönteni, milyen irányban indul tovább. Sz. Gabriella a továbbtanuláshoz keres pénzt. Sz. Ágnes szintén pénzt keresne és külföldön tanulna nyelvet. Tizenhárman egyetemre, huszonnyolcan főiskolára, nyolcan tanfolyamra, ill. szakiskolába jelentkeznek.

P. Zita fényképész szeretne lenni, ezért a székesfehérvári Árpád Szakképző Iskolába jelentkezik, úgy érzi, ezen a pályán jó lehetőségei lennének. Ketten a Fotex Optikai KFT optikai szakképesítést adó tanfolyamára jelentkeznek. Sz. Gréta a szépségápolás iránt érdeklődik, ezért kozmetikusként kíván továbbtanulni. D. Magdolna Rendőr Szakközépiskolát, B. Gábor egy marketing ügyvivői tanfolyamot választott.

Az alapítványi főiskolai képzésben hárman kívánnak részt venni. K. János Kodolányi János Főiskola német nyelvtanári szakán, P. Zita szintén a KJF idegenforgalmi szakán és W. Gábor a Trinex üzleti és kereskedelmi iskola marketing és reklámmenedzser szakán.

A gazdasági felsőoktatás felé tizenhárom tanuló orientálódik, ezen belül heten a Pénzügyi és Számviteli Főiskolára jelentkeznek. Hogy miért ezt a pályát választották? Erről N. Dávid és K. Erika így vélekednek:

„A pénzügynek mindig nagy szerepe van a világban, és érdekelnek az ezzel kapcsolatos dolgok.“

„A könyvelőknek nagy jövője lesz. Most legalábbis keresik őket, remélem így lesz három és fél év múlva is.“

G. Gergely a Miskolci Egyetem Dunaújvárosi Főiskolai Karának gazdálkodási szakára felvételizik. G. József a szolnoki Kereskedelmi és Gazdasági Főiskola külgazdasági szakát választotta, mert „napjainkban gazdasági konjunktúra van Magyarországon, gazdasági végzettségű emberek” szükségesek. Ketten a Külkereskedelmi Főiskola kereskedelmi szakát jelölik meg. Az okát B. Zoltán így fogalmazza meg: „Érdekel ez a szakirányzat, érdekel az üzlet. Jó lehetőségeket látok benne az életkörülményeimre nézve.“ E. Márta a Kereskedelmi, Vendéglátó-ipari és Idegenforgalmi Főiskola kereskedelmi szakán kíván tanulni, úgy érzi, ezzel a képzettséggel el tud helyezkedni, és más irányba is továbbképezheti magát. Ny. Szabina a Veszprémi Egyetem Idegenforgalmi és Szálloda szakát tartja ideálisnak, mert a matematika és az idegen nyelv megy neki a legjobban, s jelentősnek érzi az idegenforgalom szerepét a gazdaság számára, úgy véli, ez a jövőben még nőni fog.

Műszaki képzésben két tanuló szeretne részt venni. N. Péter konkrét iskolát még nem választott ki, de számítástechnikával akar foglalkozni, véleménye szerint a számítástechnikájé a jövő. T. Béla érdeklődési köre a zene felé irányul, ezért a Széchenyi István Főiskola vagy a Kantó Kálmán Műszaki Főiskola hangmérnöki szakán, esetleg a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán tanulna a későbbiekben.

Jogtudományi és Államigazgatási képzésben kilencen vennének részt. K. Ildikó és F. Tamás a Rendőrtiszti Főiskola vám- és pénzügyi ill. bünyügyi szakára jelentkeznek. Az Államigazgatási Főiskola igazgatás-szervező szakára M. Amarilla és F. Nándor szeretne bekerülni. Mindkettőjüket érdekli ez a pálya, Nándor szerint majdnem biztos az elhelyezkedés, és jó kereseti lehetőséget biztosít az önkormányzatoknál. A Janus Pannonius Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karára két, az ELTE Állam- és Jogtudományi karára szintén két, és az ELTE kihelyezett győri jogi karára egy tanuló felvételizik. U. Annamária azért választotta ezt, mert érdekli „a pálya, az emberekkel való kapcsolatteremtés és nem utolsósorban a harc az érvényesülésért.“ Sz. Margit szerint „ez az egyik legbiztosabb és legjobban fizető foglalkozás.“ F. Péter úgy véli, a „jogi diploma sohasem árt. A lehetőségek szinte korlátlanok.“ H. Anett nagyon érdekli a jog és annak gyakorlati alkalmazása, s mivel édesapjának is ez a foglalkozása, tudja, mivel jár ez a szakma.

A JPTE Természettudományi karának testnevelés szakára hárman jelentkeznek. Mindhárman sportolnak. Cs. Norbert úgy érzi, ezen a pályán vannak lehetőségei. K. Gábor már régen eldöntötte, hogy testneveléssel szeretne foglalkozni. „Nem olyan jó állás a testnevelő tanári, mint például egy informatikus“, de ő nagyon szereti a sportot. B. Tamás is ehhez a szakmához érez elhivatottságot, több lehetőséget is lát ezen a pályán, mind testnevelő tanári, mind edzői szakon.

A tömegkommunikáció jelentős szerepet töltött és tölt be az emberiség életében, talán ez magyarázza, hogy Sz. Gréta a Csokonai Vitéz Mihály Tanítóképző Főiskola

tanító - kommunikáció szakára adja be jelentkezési lapját. Őt a tanítói és kommunikációs pálya egyaránt érdekli, véleménye szerint „a kommunikációban nagy lehetőségek rejlenek, azonkívül érdekes is”. F. Rita szintén kommunikációs szakra felvételizik, mert tetszik neki a riporterek és bemondók világa, ezenkívül úgy látja, hogy televízióra, rádióra, újságokra mindig szükség lesz.

P. Mónika JPTE bölcsésztudományi karának pszichológia szakán szeretné tanulmányait folytatni. Ennek okaként megemlíti, hogy emberekkel szeretne foglalkozni és segíteni nekik. Nagy jövőt jósol ennek a pályának. „Minden szakmánál fontos, ahol emberek dolgoznak vagy emberekről van szó. Egyre több a lelkileg sérült ember, akiken segíteni kell.”

V. Judit a JPTE bölcsész karán vagy az Államigazgatási Főiskolán tanul tovább, mert történelemmel, magyarral és nyelvvel nincs igazán másra lehetősége. „Inkább a gazdasági képzést nyújtó iskolák után lehetne jobban elhelyezkedni”, ezért nem lát nagy esélyt arra, hogy megfelelő munkát találjon.

A német nyelvvel hatan foglalkoznának a továbbiakban komolyabban. Kettő a JPTE BTK nyelvtanári szakát választották, a többiek az ötéves képzést. M. Ágnes és H. Anita később tolmácsként szeretne elhelyezkedni. T. Tünde választása azért esett erre a szakra, mert véleménye szerint a nyelvtudásban rejlik a jövő. R. Zsuzsanna a jövőre nézve széles lehetőségeket lát, tanítóként, idegenvezetőként vagy tolmácsként is dolgozhat. V. Katalin úgy gondolja, „ha csatlakozunk az EU - hoz, akkor szükség lesz idegen nyelveket ismerőkre.” Bár L. Zsófia a német nyelv mellett történelem szakra is jelentkezik, mégis inkább kibékülve teljesen a választásával, mert valószínűleg tartja, hogy az egyetem elvégzése után „(csak) tanár” lehetne. A szülők végzettsége általában nem befolyásolta a tanulók választását, néhány kivétel azonban akadt. Például B. Gábor személyében, kinek szülei állatorvosok, tehát diplomások, s ezt fiuktól is elvárják. P. Mónikát és T. Tündét anyagilag érinti ez a kérdés. Szülei nem szóltak bele döntéseikbe, de nehezen tudják tanulmányaikat támogatni. Van, akit a szülők alacsony, illetve magas képzettséget inspirál a tanulásra. U. Annamária szülei egyetemet végeztek, s ez őt is erre ösztönzi. Ny. Szabinát édesanyja nyolc általánosa annyiban befolyásolja, hogy ő a főiskolát is el szeretné végezni, diplomázni, és többre vinni. T. Béla édesanyja számítástechnikai szakvezető, édesapja reaktorfizikus, emellett mindkettőjüknek van fizika - matematika tanári diplomája is. Béla ezért inkább ebben az irányban tanul tovább. A szülei mindemellett elvárják, hogy legalább úgy teljesítsen, ahogyan ezt ők tették.

A jövőre nézve szinte egységes véleményük van abban, hogy a diploma és az „állás mellett egy biztos pontnak a családnak kell lennie.” A pénz szerepe nagyon kihangsúlyozott, mint az a mai magyar társadalomra jellemző. Elsődleges cél bekerülni a kiválasztott felsőoktatási intézménybe, diplomát szerezni, ezt követően egy részük másoddiplomát szeretne, majd egy biztos, nagyon jól megfizetett munkát. Néhányan fontosnak tartják, hogy szeressék is hivatásukat.

Egy - két tanuló nem éppen szokványos foglalkozást (zenész, diplomata, stb...) választott életcéljául, de ahogy Rodin mondta: „Nincs a világon semmi, ami szerencsésebbé tehet bennünket, mint a lelkesedés és a fantázia.”

Badics Barbara
volt TLG-s
jelenleg újságírást tanul

Gyönkön: egy évtizede két nyelven

(Megjelent: a Tolnai Népszerűség 1997. április 17-i számában.)

Egy évtizede már, hogy a gyönki iskolák két nyelven - magyarul és németül - kezdtek tanítani. A Tolna Megyei Önkormányzat Tolnai Lajos Gimnáziuma és Kollégiuma a közelmúltban ünnepsorozatral emlékezett az elmúlt tíz évre.

Az intézmény igazgatóhelyettese, Hum János és a német munkaközösség vezetője, Humné Szentesi Katalin készséggel adott felvilágosítást az iskola múltjáról, a kéttannyelvűség jelenéről és a jövő elképzeléseiről. Tőlük hallottuk, hogy az 1987. esztendő nehézségeinek számított, hogy az ország különböző pontjairól különböző felkészültséggel érkeztek a diákok. Ezt a különbözőséget kellett feloldani egy egységes tanítási metódusnak. Ennek köszönhetően mondhatjuk, hogy az akkori diákok kitűnő érettségi vizsgával léptek az életbe. Petz Péter volt az igazgató tíz évvel ezelőtt, Ő indította a munkát. Ma a kéttannyelvűség kapcsán mód van arra is, hogy felsőfokú nyelvvizsgát tegyenek az itt tanulók. Lehetőség van az ÖSD Österreichische Sprachdiplom és a DSD Deutsche Sprachdiplom megszerzésére is. Tehát a gyönki diákok Európa-szerte, de akár világszerte is könnyedén tudnak kommunikálni az itt megszerzett tudásukkal. A 10 évvel ezelőtt ideérkezett ausztriai és németországi vendégtanárok tapasztalatait jól hasznosították. A beszédképesség fejlesztésére szakmai és klasszikus irodalmat olvasnak a tanulók. Az iskola előrelépésének számított, hogy 1991-ben a hatosztályos nemzetiségi oktatást is megkezdték. Ez is új a magyar közoktatás történetében. Jövőre tesz érettségi vizsgát az első ilyen kísérleti osztály. Külön fejezetet érdemel az, ami a gyönki gimnáziumot a Süddeutsche Zeitunghoz köti. A kéttannyelvűség a nyelvvizsgák megszerzésén túl az újságírás alapismereteivel is gazdagítja a tanulókat. A diákújságírók részt vettek már Regensburgban tanulmányúton. Az ott tapasztaltakat használták fel írásaikban, amelyeket a Zeitung sorra megjelentetett.

Az évenként megrendezett Goethe-ösztöndíjas nyári tábobrokban eddig 45 gyönki diák vett részt. Az idén 8 tanuló utazik ki. Ez részben nyelvtanfolyam, másrészt kulturális program. Darmstadt, Chemnitz, Phillipsburg iskoláival kialakított testvéri kapcsolat is a gyönki gimnázium eredményei közé sorolható.

az Ein-Stein „alapítói“

st. győzelméi
kittannnyelvé
szeg. 40. évfor-
dultjára
1997.
Andriusban

fiatalok a falugárdé, de van, aki
katonaként vidi a kordt

az 1992 és 1994 között megváltak

jelöltek egyetemi vagy főiskolai felvétellel

az 1995-ös
osztály
egy része

A NEGYEDIKESÉK TERVEI egy leendő újságíró összegzésében

GYÖNK egy Tolna-megyei sváb község, Szekszárdtól mintegy 40 km-re fekszik. 1500-2000-en lakják, a lakosság kis- és nagyvárosokba ingázik, földműveléssel már csak néhányan foglalkoznak. Gyönkön minden megvan, ami a boldog diákévekhez kell. A fiatalabbak a futballpálya melletti általános iskolába járnak, a ballagás után sikerrel felvételizők pedig a főutcán található gimnázium padjait koptathatják. Igazából ez az öreg épület és diákjai gondoskodnak a község pezsgő hétköznapjairól, s bár hétvége hazautaznak, vasárnap estéenként újra meg újra felrázzák Gyönköt. A Tolnai Lajos Gimnázium sok évvel ezelőtti református kollégiumként működött, ma pedig a kéttannyelvű iskolák palettáját színesíti. A szóbeli és írásbeli megmérettetést követően az arra alkalmasak emelt szintű képzésben részesülnek. A négy év során legalább két tantárgyat német nyelven hallgatnak, természetesen anyanyelvi tanároktól. Gyönkön általában a történelmet, a földrajzot esetleg a fizikát oktatják német és osztrák tanárok. Ezeknek a diákoknak az érettségi vizsgát is idegennyelven kell letenniük, mert ez a nyelvvizsga megszerzésének a feltétele. Évfolyamonként egy ilyen osztályt indítanak, de ezzel párhuzamosan normál gimnáziumi oktatás is folyik. Így összesen 230-250 diák jár az iskolába az ország legkülönbözőbb pontjairól. A tanárok főleg gyönki lakosok, a vendégtanároknak pedig szolgálati lakást biztosít az iskola. A kollégium a gimnáziummal szemben áll, régi épületéhez néhány éve újat építettek. A kollégistáknak tévészoba, könyvtár áll rendelkezésükre.

ÉRETTSÉGI

Az érettségi előtt álló fiatalok nagyjából egyforma lelkesedéssel vágnak neki a középiskolát lezáró vizsgáknak. A két osztály diákjai néhány válaszzal hozzájárultak ahhoz, hogy felmérjem további sorsuk alakulását. A normál osztály 24 fője, a kéttannyelvűsök 18 tanulója válaszolt kérdéseimre.

A továbbiakban az előbb említetteket „A“, utóbbit „B“ osztályokként említem.

Az érettségi vizgára kivétel nélkül készülnek a diákok. Az A osztályból 13-an tétéleket dolgoznak ki, és párhuzamosan tanulják azokat, 5-en fakultációra járnak, 3-an előkészítőn vesznek részt.

A B-sek inkább a tanulásra fektetik a hangsúlyt, 10-en a tétélekkel foglalkoznak.

TOVÁBBTANULÁSI TERVEK

Az A osztályban 11-en főiskolára, 3-an valamilyen egyetemre adják be felvételi kérelmüket. 4 lány a vendéglátóipari és Kereskedelmi Főiskolára készül, 2-en pedig Pedagógia Főiskolán szeretnének tanulni. 2 lány optikusi iskolába menne, de van aki a Közgazdasági Egyetemre, a Pénzügyi Főiskolára vagy a Rendőrtisztire pályázik. 6-an vannak úgy, hogy a továbbtanulás a cél, de pontosabban nem tudnak, 2-en pedig teljesen tanácstalanok.

A B osztályból néhányan szeretnék a nyelvet továbbtanulni, így Pécsre vagy Szegedre bölcsészkarra jelentkeznek. 4-en választják a külkereskedelmi Főiskolát, Pál M. pszichológiát tanulna, Forster M. a Természetgyógyászati egyetemre készül. Szántó M. jogi karra, Birinyi Gábor Erdészeti Egyetemre adja be a felvételi kérelmét.

JÖVEDELMEZŐ SZAKMÁK?

Erre a kérdésemre kaptam talán a legérdekesebb válaszokat. Az A-sok több, mint fele a kereskedelmi és a vendéglátóipari, majd a pénzügyi tevékenységek mellett voksolt. 8-an az ügyvédi munkakört tartják a legkifizetődőbbnek, 4-en a környezetvédelmi szakmát, 5-en a számítástechnikát, ketten az orvosi állást, egy-egy diák pedig a biztosításmenedzsmentet és a drogkereskedést véli biztos megélhetésnek.

A B-ben hasonló, de mégis más a helyzet. Az említett szakmák itt is szóba jönnek, de a szavazatok 90%-át a jogi munkakör nyeri el. 6-an a pénzügyre, 4-en az idegenforgalomra, ketten-ketten a kereskedelmi munkakörre, számítástechnikára, tolmácsolásra szavaztak.

Pál Mónika a válogatott focista megélhetését látja biztosítottnak, Szántó Margit a drogkereskedőjét, Forster Mónika a filmsztárét, Homolya Henrik pedig a feyyver- és nőkereskedelemmel foglalkozókat.

TANULÁS VAGY MUNKA?

A gyönki gimnázium diákjainak több, mint 95%-a a továbbtanulásban látja korosztálya boldogságát! Az A osztály 18 tagja egyöntetűleg, ketten a családi háttértől tették függővé

Stocker Dávid volt az egyetlen, aki a munkát részesítette előnyben.

A „B“-ben nem volt ilyen „kakuktkojás“. 12-en tették le szavazatukat a továbbtanulás mellett, Homolya H. szerint ez teljesen a család anyagi háttérétől függ, Szentesi Ági pedig ismeretség-függővé tette a választást.

Birinyi Gábertől egy teljes statisztikát kaptam a kérdésemre visszajelzésül, amiből szintén kiderül a továbbtanulás fontossága. Íme:

Véleményem szerint az én korosztályom megélhetését legalább 70%-ban a továbbtanulás foglalkoztatja. Ebben a 70%-ban lévő fiatalok mind céltudatosan főiskolára vagy egyetemre szeretnének bekerülni, diplomát szerezni, majd dolgozni, mivel a statisztikák szerint több lehetősége van így az államállás és munkahely megszerzéséhez. Persze megoszlanak a vélemények hiszen a maradék 30% - kihangsúlyozom, ez a saját elgondolásom - az azonnali munkavállalás mellett dönt. Ha férfi az illető, esetleg családi vállalkozásban dolgozik stb; ha lány, talán megházasodik és gyereket nevel; de nagyon kicsi a valószínűségi indexe annak, hogy ezek később is ki tudnak egy saját egzisztenciát építeni, egy családot alapítani.

A 42 tanulói kérdőívre válaszolók nagyjából mindegyike arra a megállapításra jutott, hogy a tanulás biztosítja megélhetésüket. Legalábbis hosszútávon. Mivel többségük az idegenforgalmat, a kereskedelmet és a vendéglátást tartja a

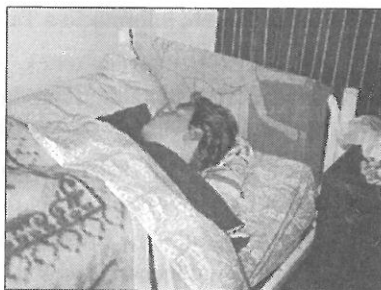
legjövödelmezőbb munkaterületnek, ezért kitűzött céljaik között szerepel a nyelvvizsgapapírok megszerzése. Néhányan több nyelvet is elsajátítanak, mert úgy vélik, ez a későbbiekben hasznukra válik. Érdekes, hogy egyetlen diák sem tűntette föl családalapítási szándékát, egyelőre mindannyiuk a saját jövőjét építeti. Néhányan - valószínűleg a család anyagi helyzetéből kifolyólag - teljesen pénzfüggővé teszik továbbtanulásukat. Homolya Henrik szavait idézem: „ A jövőbeni megélhetés az anyagiaktól függ. Akinek a szülei tudják fizetni az iskolát, annak a továbbtanulás, akinek nem, annak a munka biztosít megélhetést.“ Kovacsik Gábor szerint: „ Az a legjobb, ha az ember több diplomával rendelkezik, de ehhez sok idő és pénz kell.“

„Mindez sokkal inkább függ az anyagi háttértől, mint a tudástól.“ - írja Kemler János.

A negyedikesek válaszait összegezte
Asztalos Lilla
(volt TLG-s, jelenleg újságírást tanul)

SÍTÁBOR '97

1997 február. Kis csapatunk: heten, mint a gonoszok, plussz Ali baba (alias Farkas Tanár Úr, de ezt mindenki tudja). Összeszedtük cuccainkat, s a nagy meleg ellenére vittünk magunkkal sálécet és a hozzá tartozó felszereléseket. A megbeszél

időpontra (fél 6-ra) már kint is voltunk a kollégium kapuja előtt. És vártunk. Majd ismét vártunk. Még mindig vártunk. Akik nulladikra mentek, röhögtek rajtunk. Végül megjött a busz. Már tele volt a hócipőnk, mert azt hittük, Zalaegerszeg felé jön Gyönkre az isteni járgány, de semmi ilyesmi nem történt, csak egyszerűen eltévedtek. Nos előttünk állt egy négycsillagos Ikarus busz, mely a PART tulajdonát képezte. Hát szálljunk fel! Mikor felszálltunk, meglepő látvány tárult elénk. Akármerre néztünk, 3 lány kivételével mindenhol csak fiúkat láttunk. Nos, ez a buli is jól indul, gondolták a fiúk. Mire a lányok:- Mennyi faszi! Üdvözlés, puszipuszi, és már indulunk is. Az út olyan volt mint a többi, hosszú és unalmas. Már kezdtünk megijedni, mert sehol sem láttunk havat. Sajnos jól láttuk, hogy nem láttunk. Odaérve a szállásra, rá kellett döbbeni, hogy a közelben alig van hó. Mivel annyira megijedtünk, főleg a Tanár Úr, jól esett egy kis bambi. Mivel sielésre

aznap már nem volt alkalmunk, vezetőink elmentek e sportolásra való lehetőségeket keresni. Szerencsénkre sikerrel jártak, így Feketéék nagyobbik lánya próbálkozhatott elmélyülni a síelés rejtelmeiben. A foltok nem voltak hiábavalók. A pályák minőségéről csak annyit, hogy keresve sem találhattunk volna rosszabbat, de örülhettünk, hogy legalább ilyen volt. Esténként összeismerkedtünk a paksi

utitársainkkal és a forralt bor rejtelmeivel. Minden este megrémültünk hójelen-tésektől, majd a nagy ijedtségre megnyugtattuk magunkat. Farkas Tanár Úr néha meglátogatta az állatkertet, néha a medvéket, de a szárnyasokat előnyben részesítette (további információ a Tanár Úrnál).

A napok egész egyszerűen teltek. Reggel indulás a pályára, csúszkálás, visszate-rés a szállásra, majd az esti programot mindenki gondolja hozzá. Síelés közben is nyomatta Dávid és Gábor a setétlelkűek a magasröptű poénokat. A fetregés sem maradt el, na nem csak a poénok csattanója miatt, hanem amatőrségünk is közrejátszott. De a gyakorlott síelők (Gigi, Kata, Dávid, Gabi) kamikáztak a pályák között, és volt ám „Ereszd el a hajam!“, aki elsőként leér, az nyer, bármi-lyen állapotban is. Pihenésre a sok hűhó között a gyönki kukac szolgált. Esténként a társaság összerázódott, és nagyon jó szórakozást nyújtott pár doboz gyufa (őszin-teség - bátorság).

Ez a pár nap gyorsan eltelt, s hazaérkezvén Gyönkre, vissza kellett rázódnunk az iskolai kerékvágásba. Nagyon szívesen emlékszünk vissza a sítáborra.

A végére az elmaradhatatlan, most már szállóigévé vált mondat, ami ebben az esetben is igaz:

Köszönjük, Farkas Tanár Úr!

Pogrányi Annamária

10. b

Nagy Dávid

12. b

Dr. Gerald Hühner
c/o Gymnasium Tolnai-Lajos
Rákóczi u. 555.
H-7064 Gyönk
Tel/Fax:
(0036) 74 - 44 93 93 (priv.)
(0036) 74 - 44 80 12 (dienst.)

09.05.1997

NÉPSZABADSÁG
- Redaktion -
Bécsi út 122-124
1034 Budapest III

Gymnasium Tolnai Lajos Gyönk -
einziger Auslandsteilnehmer am Projekt „Süddeutsche Zeitung in der Schule“

Sehr geehrte Damen und Herren,

seit dem 1.12.1995 bin ich als Bundesprogrammlehrer im Rahmen des Kulturabkommens zwischen der Bundesrepublik Deutschland und der Republik Ungarn am Tolnai Lajos Gymnasium in Gyönk tätig.

Zu den positiven Erfahrungen gehört nicht nur die hervorragende (Sprach-) Arbeit am hiesigen Gymnasium, in einem Ort mit ca. 2200 Einwohnern, sondern u.a. auch die Arbeit der hiesigen Schülerredaktion „Ein-Stein“. Mit gro(em Engagement stellt sie zweimal jährlich ein Heft her, das sich in ungarischer und deutscher Sprache nicht nur mit eigenen schulischen Angelegenheiten beschäftigt, sondern sich auch aktuellen politischen und allgemeinen Themen widmet.

Die hervorragenden Sprachkenntnisse und die Professionalität unserer Schülerredakteure waren mitentscheidend dafür, daß meine Bewerbung um Teilnahme des Tolnai Lajos Gymnasiums am Projekt „Süddeutsche Zeitung in der Schule“ erfolgreich war. Neben 49 Gymnasien aus Deutschland nimmt unsere Schule nicht nur als einzige aus Ungarn, sondern aus dem Ausland überhaupt an diesem Projekt teil, das vom 1. November 1996 bis zum 31. Oktober 1997 dauert. Jeder beteiligte Schüler erhält täglich kostenlos die „Süddeutsche Zeitung“ („SZ“), die größte überregionale Tageszeitung Deutschlands, die täglich weltweit gelesen wird. Die Schüler arbeiten mit der „SZ“ im Unterricht, außerdem bearbeiten sie außerhalb des Unterrichts Themen, über die sie Reportagen schreiben, die in der Wochenendausgabe der „SZ“ abgedruckt werden. Dadurch machen die Projektteilnehmer nicht nur erste journalistische Erfahrungen, sie können auch in

einem weltweit gelesenen Blatt publizieren und erhalten dafür noch ein Honorar: jede abgedruckte Zeile, jedes abgedruckte Foto und jede abgedruckte Zeichnung werden von der „SZ“ entsprechend honoriert. Die bisher abgedruckten Gyönker Texte waren von solcher Qualität, daß bereits ein zweites Projektjahr 97/98 in Aussicht gestellt wurde.

Das nächste Reportagethema, mit dem sich unsere Schüler in der „SZ“ beschäftigen werden, bezieht sich auf:

Ungarns Beitrag zur EXPO 2000 - Weltausstellung in Hannover.

Hierzu hat das zuständige Budapester Ministerium für Industrie, Handel und Tourismus bereits eine Interviewzusage gegeben. Die Gyönker Schüler haben damit die einzigartige Möglichkeit, über das ungarische Expo-Programm weltweit in der „SZ“ zu berichten und dafür zu werben.

Ich würde mich sehr freuen, wenn die Arbeit unserer Projektgruppe Ihre Aufmerksamkeit finden würde. Zu Ihrer Information lege ich Ihnen die Artikel aus Gyönk bei, die bereits in der „SZ“ erschienen sind.

Für ihre Aufmerksamkeit danke ich Ihnen sehr.

Mit freundlichen Grüßen:

Dr. Gerald Hühner

Dr. Gerald Hühner
„TOLNAI LAJOS“ Gimnázium
7064 Gyönk, Rákóczi u. 555.

1997.05. 09.

Tel/Fax: 74/49-393 /privát/
74/448-012/gimnázium/

NÉPSZABADSÁG
Szerkesztőség

BUDAPEST III.
Bécsi út 122-24
1034

A Tolnai Lajos Gimnázium Gyönk - a „Süddeutsche Zeitung az iskolában“ projekt egyetlen külföldi résztvevője

Tisztelt Hölgyeim és Uraim !

1995. 12. 01. óta vagyok az NSZK és Magyarország közötti Kulturális Államközi Egyezmény keretében vendégtanár a gyönki „Tolnai Lajos“ Gimnáziumban.

Pozitív tapasztalataim közé nem csak a 2200 lakosú község gimnáziumában folyó nagyszerű /nyelv-/ tanítás tartozik, hanem az itteni diákújság, az EIN-STEIN szerkesztőségének kimagasló munkája is.

Leikes munkával évente kétszer jelentetik meg a lapot, melyben magyar és német nyelven nemcsak iskolai eseményekkel, hanem aktuális politikai és általános témákkal is foglalkoznak.

Diákszerkesztőink nagyszerű nyelvtudása és professzionalitása nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy a Tolnai Lajos Gimnázium pályázata a „Süddeutsche Zeitung az iskolában“ projekten sikeres volt.

49 német gimnázium mellett iskolánk nemcsak az egyetlen magyar, hanem az egyetlen külföldi iskola is, mely a projekten részt vesz, ami 1996. 11. 01-től 1997. 10. 31-ig tart. Minden résztvevő tanuló naponta ingyenesen megkapja a „Süddeutsche Zeitung“, Németország legelterjedtebb, világszerte olvasott napilapjának egy példányát. A tanulók az iskolában is dolgoznak az „SZ“-gal, de tanórákon kívül is feldolgoznak témákat, melyekről riportokat írnak. Ezeket a témákat az „SZ“ hétvégi számában jelenteti meg. A projektben résztvevő tanulók ezáltal nem csak első újságírói tapasztalataikat gyűjtik, hanem a világszerte olvasott lap hasábjain publikálhatnak, és ezért honoráriumot is kapnak: minden nyomtatott cikkért, fotóért és illusztrációért megkapják az „SZ“-tól a megfelelő honoráriumot.

Az eddig megjelent gyönki cikkek olyan sikeresek voltak, hogy előreláthatóan az 1997/98-as projekten is részt vehet gimnáziumunk.

Legközelebbi téma, mellyel tanulóink a „SZ“ hasábjain megjelenhetnek:

Magyarország részvétele az EXPO-2000 világkiállításon Hannoverben.

A Magyar Ipari Kereskedelmi és Turisztikai Minisztérium már beleegyezett egy interjúba. Ezáltal a gyönki gimnazisták egy egyedülálló lehetőséget kapnak, hogy a magyar EXPO -programról világszerte tudósítsanak, és azt reklámozzák a Süddeutsche Zeitungban.

Nagyon örülnénk, ha részvételünk ebben a projektben felkeltené az Önök érdeklődését is!

Köszönöm szíves figyelmüket!

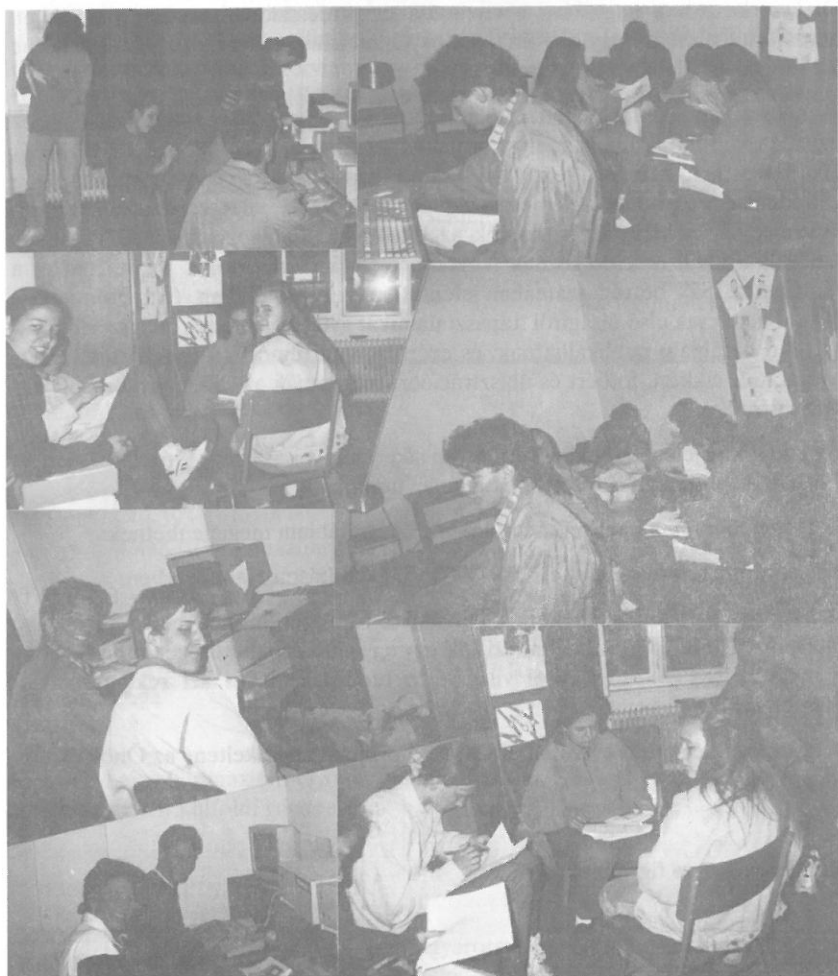
Üdvözlettel:
Dr. Gerald Hühner

EIN-STEIN

1-KÖ

1995.
A nagy

csapat

„Öntudatra ébredés”

A Tolnai Lajos Gimnázium kiváló tanulója. Ezt a hőn áhított díjat idén - azt hiszem ezzel senkinek nem okozva meglepetést - Fonyódi Péter kapta. A sztárt öltözőjében sikerült mikrofonvégre kapni. (Hát, Hajni...ez a mikrofonvégre-kapás...már megint! - a Szerk., azaz a Gyuri.) Íme:

Ein-Stein: Gyerekként is már ilyen komoly voltál, hogy ha kitűztél magad elé valamit, akkor azt megcsináltad?

Péter: Ez sosem tudatosult bennem. Egészen addig, míg valaki ezt megkérdezte tőlem. Én nem éreztem magam soha koraérettnek, koravénnek, ez így jött.

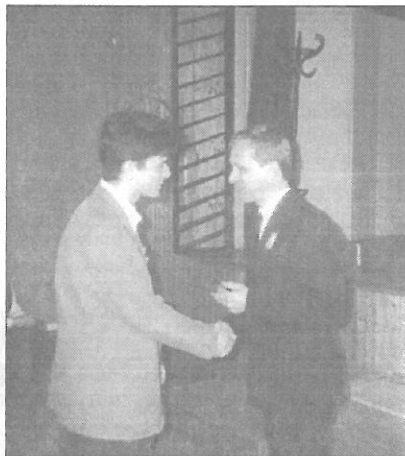
E.S.: Nagyon letörsz, ha valami nem jön össze? Egyáltalán volt olyan dolog, ami igazából nem sikerült?

Péter: Ez az, hogy nem. Szóval olyan nagy dolog, ami ne sikerült volna, olyan még nem volt. Ettől félek, hogy ha majd lesz, akkor biztos, hogy nagyon le fogok törni. Mert tényleg, amit eddig kitűztem magam elé célnak, és ami csak rajtam múlt, az általában sikerült. Ez nem feltétlenül tesz jót egy embernek.

E.S.: Ha érzed, hogy egy dolgot már jól megtanultál, akkor szinten tartod vagy félreteszed és belekezdesz valami újba?

Péter: Azt folytatom, amihez szerintem igazán van tehetségem. Ez az én életemben lehet a sport. Elég sok dologgal foglalkoztam: atlétizáltam, futottam, úsztam, kézilabdáztam stb. De hogy mit fogok folytatni és mit nem, azt még nem tudom. Elképzeléseim azért vannak.

E.S.: És a pálya, amit választottál?

(Jogi Egyetem)

Péter: Abban sem vagyok nagyon biztos. Sokáig gondolkoztam, hogy Közgázra menjek-e vagy Jogra. Mindig úgy éreztem, hogy a matek az, ami kiszúrta velem (az érettségije azért 5-ös lett! - a Szerk.), ezért maradt a jog. Ha valaki megkérdezi, hogy mi akarok lenni, arra se tudok nagyon válaszolni, mert az elképzeléseim kicsit légbőlkapottnak tűnnek még magam előtt is. Az biztos, hogy ügyvéd nem akarok lenni.

E.S.: Ha újjászülehetnél pl. egy növényként vagy állatként, mit választanál?

Péter: Mindig gepárd akartam lenni. Amikor még futottam és néztem a filmeket, hogy milyen gyorsan és szépen fut, akkor mindig arra vágytam, hogy egyszer az lehessenek.

E.S.: És növény?

Péter: Valami vastag fára felkúszó indás növény az őserdőben. Most ez jutott az eszembe.

E.S.: Mi volt a legigazságtalanabb dolog, ami Veled történt?

Péter: Én mindig azt tartottam igazságtalannak, hogy nem úgy tekintettek rám, mint „normális“ emberekre, akik hibát hibára halmoznak és amögé bújnak, hogy gyerekek. Olyanokat vártak el tőlem, amit nem éreztem teljesen jogosnak, és nem feleltek meg a magammal szemben támasztott elvárásaimnak. Ez rossz, mert ilyenkor az ember úgy érzi, hogy neki tökéletesnek kell lennie. A társaid nem tartják érdemesnek, hogy beszéljenek veled, mert Te úgyszintén mindent jobban tudsz náluk. De a tanárokkal is előfordult ilyen. Ezt már az általános iskolában is éreztem. Tehát én nem csinálhatok olyat, hogy megbotránkosítsak itt embereket, pedig volt rá példa!

E.S.: Nem rossz, hogy mindenki úgy áll Hozzád, hogy: „Vegyéél példát a Péterről!“?

Péter: Ha ez jár itt rólam, akkor jól eltitkolták. Persze, hogy rossz. Ezért örültem, hogy akikkel most együtt lakom albérletben, ők tényleg megismertek és azt mondták, hogy nem is gondolták volna rólam, hogy ilyen vagyok. Meg a Böbének volt egyszer egy olyan megnyilvánulása, hogy: „Jézusom, Te ilyet is tudsz?!“. A barátokkal elsősorban egy lelki és gondolati közösséget kell létrehozni, és nem egy gond és probléma közösséget. Én nem azon munkálkodtam 4 év alatt, hogy egy olyan képet alakítsak ki magamról,

ami nem is én vagyok.

E.S.: Szerinted mi tartja vissza a többiekét attól, hogy Veled barátkozzanak?

Péter: Az, amit az utóbbi időben egyre gyakrabban látok és mondanak is, hogy tartanak tőlem, mert azt hiszik, hogy én más vagyok, mint a többi. (Pedig nem! - a Szerk.)

E.S.: Jobban érzed magad így, hogy valamennyire kitűnsz a többiek közül, vagy jobb lenne inkább szürke kis diákként?

Péter: Nekem az egész életem ebből állt. Már nem tudom máshogy elképzelni. Minden ember arra törekszik, hogy ne legyen szürke, és hogy valamivel kitűnjön. Szerintem ez nagyon jó út ennek elérésére. Bár azoknak is sikerül „másnak“ lenni, akik nem ezt az utat választják.

E.S.: Volt olyan vágyad, ami eddig nem sikerült?

Péter: Volt, de remélem, hogy ezután sikerülni fog. (Erről ennyit... (- a Szerk.)

E.S.: Van olyan ember, akivel szívesen cserélnél?

Péter: Igen. Igazából gondolkodásmódban szeretnék odáig eljutni, ahol történelem-német tanárom, Herr Lang áll. Úgy érzem, hogy Ó nem az a fajta ember, aki nagyon karrierista és nagyon nagyravágyó lenne, és mégis így meg tudta teremteni magának azokat a dolgokat, amiért Neki érdemes élni.

E.S.: Optimista vagy vagy pesszimista?

Péter: Optimista!

E.S.: És nem csalódtál még?

Péter: De igen! Olyankor mindig

megpróbálok bebizonyítani, hogy abban a dologban mégis van valami.

E.S.: Könnyen lábra tudsz állni egy csalódás után?

Péter: Nem. Nagyon sokat lelkizem, gondolkozom, többet, mint kellene. Erzékeny ember vagyok.

E.S.: Mostanában azt halljuk, hogy eltűnt a közösség Gyönkről. Neked mit jelent ez a szó?

Péter: Erről az a véleményem, hogy ha kevesebb, pl. 10 emberrel vagy együtt, akkor képes vagy mind a 10-zel ugyanazt a szoros kapcsolatot fenntartani, mindegyikben megbízni. Olyankor tudod, hogy ha elmondasz valamit, akkor azt nem fogod visszahallani egy olyan embertől, akihez Neked semmi közöd. Ez az, ami Gyönkről borzasztóan hiányzik. Szerintem ez a közösség eléggé a visszájára fordult, mert pozitív gondolatokkal és töltéssel van tele, de a 4 év végére megundorodtam egy kicsit attól, hogy itt mindenki tud mindenkiről mindent. Olyasmit is, amit az ember még saját magáról sem tud. Mondják, hogy ez máshol is így van. Nem igaz, nem hiszem el, mert itt mindenki kesztyű nélkül turkál a másik magánéletében. Ez felháborító, és nem igaz, hogy ennek így kell lennie! Nekem talán ezért van kevés barátom. Kevés, de jó barátom, s velük tényleg megosztom az életem. Kiábrándultam egy kicsit, mert ha az ember ebbe a világba belecsöppen, akkor az vagy menyország vagy börtön. Akinek nincs magánélete, annak jó, akinek viszont tényleg csak pár emberre tartozó dolgai vannak, azok igenis sokszor megsérülhetnek.

E.S.: Mi volt a legjobb dolog, ami itt történt Veled Gyönkön?

Péter: Nem is tudok kiválasztani egyet. Amit csináltam, az minden

örömet okozott nekem. Most gondolok az újságra. Igaz, hogy ebben több ember munkája is benne van, ezt remélem nem csak az érti, aki csinálja, hanem az is, aki olvassa. Aztán a kézilabda, a nyert meccsek. A veszített meccset nem szerettem soha, de az is kell persze. Ez az időszak a 18 évből volt 4, de mondhatom, hogy annyit éltem itt Gyönkön, mint az előző 14 év alatt. Egyre inkább gyorsulnak a dolgok elsőtől kezdve, egyre tágabb a szemlélet a világ felé.

E.S.: Nem rossz mindig bizonyítani?

Péter: Ha az ember olyan típus - márpedig én olyan vagyok, hogy amikor eljön az idő a bizonyításra, akkor azért is megmutatom -, akkor tényleg minden gondolata a bizonyítás körül forog. Igazából nem illene hozám, ha egy kudarcból összetörnék. Biztos hogy egy csomó ember csalódna bennem. Egyszer azért, mert nem sikerült, másodszor azért, mert még ráadásul össze is törtem.

E.S.: Sokat adsz mások véleményére?

Péter: Itt Gyönkön kell adni, ha ki akarod bírni. Azoknak az embereknek a véleményére adok, akik befolyásolni tudják az életem.

E.S.: Ha egyetlen szóval kellene jellemezned ezt a 4 évet, akkor mit mondanál?

Péter: Ébredés.

E.S.: Magyarázat?

Péter: Ébredés a világra. Jó, Gyönk nem a világ! (De a világ közepe! - a Szerk.) Meg saját magammal kapcsolatban valami felismerés, öntudatra ébredés.

E.S.: Köszönöm a beszélgetést Péter!

Tóth Hajni
3.b

It győztes csapat!

It Csudok II.-ak lettek

Öregfrüek!

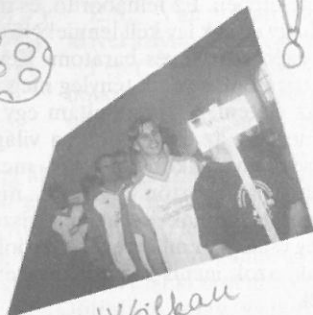
It nu frank

TUBA GYULA EMLÉKKUPA '94

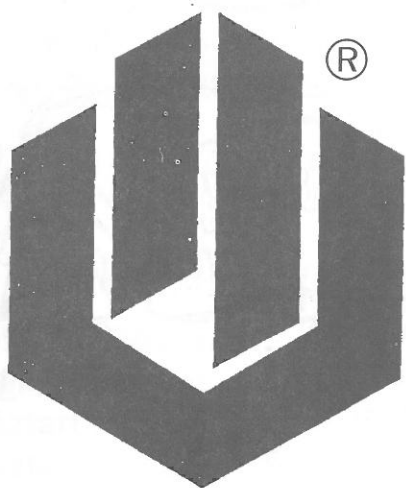

Gyönek

Wilkau

**„Ahonnan az áram
fele
származik”**

PAKSI ATOMERŐMŰ RT.

IPARI ALPINISTA MUNKÁK „MINI SÖRFŐZŐ”

- Homlokzatok tisztítása, javítása, vakolása, festése
- Kémény, torony külső-belső karbantartása, életveszélyes fedkő újrabetonozása
- Házgyári (panel) épületek hézagtömítése
- Villámhárító-felújítás, -szerelés
- Omlásveszély megszüntetése
- Épülettartozékok le- és felszerelése
- Silók, tárolók karbantartása
- Üzemcsarnokok belső felújítása, homlokzat és tető üvegezése üzemszünet nélkül
- Kémények biztonságos jelzőcsíkjaknak felfestése

Tel.: (74) 387-043

HELIOS kft

Gyártmányaink:

- Sorozatkapcsok és tartozékai
- Elektromos alapszelvények
- Mûanyag és fémlemezszekrények
- Speciális világítóeszközök

**RÖVID HATÁRIDŐVEL ÁLLUNK
MEGREDELŐINK RENDELKEZÉSÉRE!**

ÁRUHÁZUNKBAN

Forgalmazunk:

- élelmiszereket
- háztartási vegyi árukat
- háztartási papírárúkat

**KÉRJÜK VEGYE IGÉNYBE
SZÉLESKÖRŰ SZOLGÁLTATÁSAINKAT!**

**7064 Gyöng, Rákóczi u. 93.
Tel: 74/87-231**

Gyártó és forgalmazó:

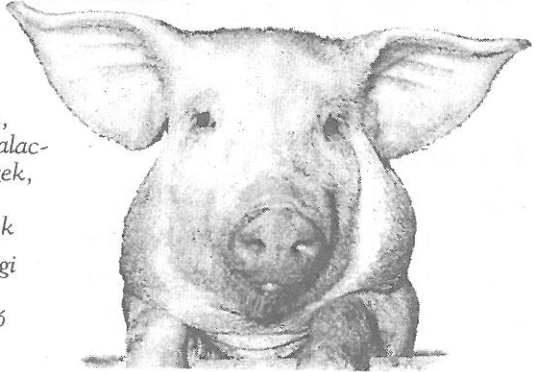
**AGRAM Gyönk
Ipari Kft.**

7064 GYÖNK, Ipartelep 1.

Tel/fax: 06-74-448-211

06-74-448-128

- Sertéstartási berendezések, fiaztató és malacnevelő rekeszek, metetők, padozatelemek
- Mezőgazdasági gépek homlokrakodó adapterekkel

- Honvak
- Kémkart újra
- Házhéz
- Vill
- Om

THERMO

**Technológiai és
Csőszerelő Kft.**

